

Onsdag den 18. januar 2012 (D)

1

35. møde

Onsdag den 18. januar 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at den kommende 2020-plan bør indeholde en op-hævelse af skattestoppet på boliger fra 2016, som ministeren foreslog i maj måned 2011?

(Spm. nr. S 1628).

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er ministeren enig med ministeren for sundhed og forebyggelse, der den 11. januar 2012 i Folketingssalen sagde, at regionerne skal frata-ges ansvaret for sundhedsvæsenet, hvis de ikke løfter ansvaret for kræftbehandlingen?

(Spm. nr. S 1629).

3) Til udenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Hvad vil ministeren gøre, for at Danmark under EU-formandskabet kan lægge pres på ansøgerlandet Tyrkiet for at forbedre pressefrihe-den og ytringsfriheden i landet, og helt konkret i forhold til, at der lige nu sidder 97 journalister i tyrkiske fængsler?

(Spm. nr. S 1647).

4) Til udenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Hvad vil ministeren gøre for, at Danmark under EU-formandskabet kan lægge pres på ansøgerlandet Tyrkiet i forhold til demokratiske reformer, og i forhold til at der konkret sidder flere folkevalgte borg-mestre fængslet?

(Spm. nr. S 1649).

5) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil udenrigsministeren, sådan som den britiske udenrigsminister, William Hague, har gjort det, over for den kinesiske regering rejse spørgsmålet om, at flere munke i Tibet har sat ild til sig selv i protest mod den kinesiske undertrykkelse af den tibetanske befolkning, og

vil udenrigsministeren fremadrettet sikre, at Danmark markerer sin afstandtagen fra undertrykkelse af tibetanere?

(Spm. nr. S 1654, skr. begr.).

6) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan udenrigsministeren forklare, hvorfor udenrigsministeren har nægtet at mødes med Tibets premierminister, da denne besøgte Dan-mark den 25. november 2011, set i lyset af at udenrigsministeren som formand for Socialistisk Folkeparti så sent som den 17. decem-ber 2009 mødtes med repræsentanten fra den tibetanske eksilrege-ring i London, Thubten Samdup?

(Spm. nr. S 1655, skr. begr.).

7) Til finansministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er et problem, at statslige enheder, kommu-ner og regioner overskrider de aftalte betalingsfrister på fakturaer fra private virksomheder, der leverer ydelser til det offentlige?

(Spm. nr. S 1443).

8) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren bekræfte, at han før valget lovede kommunerne real-vækst i deres udgifter, såfremt Socialdemokraterne vandt regerings-magten, og hvordan hænger det sammen med ministerens budskab til kommunerne om økonomien fremover?

(Spm. nr. S 1637).

9) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Er ministeren enig i, at effekten af regeringens kickstart svinder ind i takt med, at krisen forstærkes og desværre trækker ud?

(Spm. nr. S 1638).

10) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvordan mener ministeren, at regeringens økonomiske politik styr-ker beskæftigelsen, jf. ministerens udtalelse til Ritzau den 9. januar 2012 om, at »For regeringen er det afgørende, at den økonomiske politik styrker beskæftigelsen. Det gør såvel kickstarten som selve finansloven«?

(Spm. nr. S 1651).

11) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Deler ministeren professor Nina Smiths vurdering af regeringens kickstart, når hun siger, at »Jeg tror ligesom alle andre heller ikke, det er noget, der sætter økonomien i gang, fordi Danmark ikke kan køre sit eget løb, hvis alle andre lande omkring os også oplever en nedgang i væksten«, og »Kickstart er et forkert ord. Jeg er ikke sik-ker på, det afhjælper noget som helst«, jf. Politiken, den 20. decem-ber 2011?

(Spm. nr. S 1653).

12) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvor stor stigning i indvandringen via familiesammenføringsreglerne forventer ministeren som konsekvens af regeringens udlændingepolitiske lempelser?

(Spm. nr. S 1636).

13) Til justitsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Mener ministeren, at det er godt, at Danmarks gældende terrorlovgivning i praksis fortolkes således, at nyhedsdækning kan føre til domfældelse, fordi den betragtes som »ensidig«?

(Spm. nr. S 1644).

14) Til justitsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Hvordan ser ministeren den danske terrorlovgivning i forhold til ytrings-, informations- og pressefriheden set i lyset af domstolenes seneste fortolkning af loven?

(Spm. nr. S 1646).

15) Til skatteministerens af:

Ole Birk Olesen (LA):

Er ministeren enig med Dansk Metal i, at en forhøjelse af topskattegrænsen vil medføre, at smede og elektrikere vil have lyst til at arbejde mere?

(Spm. nr. S 1645).

16) Til skatteministerens af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens opfattelse, at en lempelse af topskatten vil have positive beskæftigelseseffekter?

(Spm. nr. S 1650 (omtrykt)).

17) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at et bredt flertal af partierne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse – Venstre, Det Konservative Folkeparti, De Radikale og Socialdemokraterne – alle offentligt har tilkendegivet, at man ikke er tilhænger af regeringens forslag om en betalingsring uanset den konkrete placering af betalingsringen, og vil ministeren på den baggrund fritage borgerne på Frederiksberg for betaling ved passage af betalingsringen på samme måde, som regeringen har stillet i udsigt, at borgerne på Amager vil blive fritaget for betaling?

(Spm. nr. S 1614).

18) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at borgmestrene fra de 15 omegnskommuner Albertslund, Rødovre, Ballerup, Brøndby, Dragør, Gladsaxe, Egedal, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Høje Taastrup, Ishøj, Lyngby-Taarbæk, Tårnby og Vallensbæk har sluttet sig sammen i Omegnskommunernes Samarbejde og i forlængelse heraf er kommet med en fælles udtalelse den 13. december 2011, hvor ideen om en betalingsring afvises, og hvilket indtryk gør det i den sammenhæng, at 10 af de 15 borgmestre kommer fra samme parti som ministeren?

(Spm. nr. S 1615).

19) Til transportministeren af:

Martin Geertsen (V):

Hvad mener ministeren kan være årsagen til den påståede stigende trængsel af biler i Københavns Kommune?

(Spm. nr. S 1616).

20) Til transportministeren af:

Martin Geertsen (V):

Mener regeringen i lighed med overborgmester Frank Jensen, at et potentielt provenu fra en betalingsring kan anvendes til påbegyndelsen af etableringen af en havnetunnel?

(Spm. nr. S 1617).

21) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Er ministeren enig i folketingsmedlem for SF Lisbeth Bech Poulsens opfordring i MetroXpress den 13. januar 2012 til omegnskommunerne om at udvise »solidaritet« med københavnernes og støtte etableringen af en betalingsring?

(Spm. nr. S 1648).

22) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Kan ministeren bekræfte Socialdemokratiets trafikordfører, Rasmus Prehns, udtalelse på Altinget den 13. januar 2012 om, at der i øjeblikket, det vil sige, inden lovgrundlaget er vedtaget, arbejdes på at optage lån til »milliardinvesteringer« i den kollektive trafik, inden indtægterne fra en eventuel betalingsring kan finansiere dem?

(Spm. nr. S 1652).

23) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Leif Mikkelsen (LA):

Mener ministeren, at den geografiske tildeling af de 170 studiepladser til maskinmesteruddannelserne, hvor 125 af studiepladserne tilfalder Aarhus og København, mens kun en håndfuld tilfalder SI-MAC i Svendborg, er udtryk for en generel holdning i regeringen om at mindske aktiviteten i udkantsskolerne?

(Spm. nr. S 1419 (omtrykt)).

24) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Karina Adsbøl (DF):

Anerkender ministeren, at den ghettoidsats i udsatte boligområder, som Dansk Folkeparti har medvirket til, viser en positiv effekt, jf. den undersøgelse, som Center for Boligsocial Udvikling (CFBU) har foretaget?

(Spm. nr. S 1633).

25) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad er ministerens holdning til forrentning af lejeres depositum?

(Spm. nr. S 1641).

26) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at en eventuel indførelse af forrentning af lejeres depositum har betydning for den økonomiske balance mellem lejere og udlejere?

(Spm. nr. S 1657).

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil ministeren definere ordet øremærke, som det fremgår af regeringsgrundlagets side 65, hvor der står, at »Regeringen vil øremærke op til tre måneder af den betalte barselsperiode til manden«, og vil ministeren herunder redegøre for, om »øremærke« skal forstås sådan, at de op til 3 måneders barsel bortfalder, såfremt faderen ikke afholder barslen?

(Spm. nr. S 1640).

28) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil ministeren bekræfte, at 100 pct. af de forældre, der har afholdt den fleksible barsel, er tilfredse med fordelingen, og vil ministeren på den baggrund redegøre for, hvorfor regeringen agter at ændre en barselordning, der har en så massiv opbakning blandt de berørte? (Spm. nr. S 1643).

29) Til social- og integrationsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er ministeren enig i, at dansk lovgivning efter vedtagelse og ratifikation af handicapkonventionen sikrer, at en pårørende til eller en værge for en hjerneskadet eller handicappet med andre psykiske lidelser kan lave aftaler i alle økonomiske og personlige forhold i forbindelse med levering af hjælp til den handicappede i egen privat bolig, men at de af den grund ikke indgår som arbejdsledere for den hjælp, der måtte ansættes? (Spm. nr. S 1361).

30) Til social- og integrationsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er ministeren enig i, at en værge (der varetager alle personlige og økonomiske forhold for en handicappet og dermed er den øverste ledelse efter værgemålsloven) har ret til over for kommunen at sikre den handicappede et udvalg af støttetilbud i eget hjem, et selvstændigt liv og den nødvendige personlige bistand døgnet rundt i eget privat hjem? (Spm. nr. S 1362).

31) Til social- og integrationsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvordan stiller ministeren sig til, at 54 uledsagede mindreårige flygtningebørn, der har fået opholdstilladelse i Danmark, ikke har fået de forældremyndighedsindehavere, som de har krav på? (Spm. nr. S 1503 (omtrykt)).

32) Til social- og integrationsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvad vil ministeren tage af konkrete initiativer for at afhjælpe problemet med, at uledsagede mindreårige flygtningebørn, der får opholdstilladelse i Danmark, ikke får de forældremyndighedsindehavere, som kommunerne ifølge loven er forpligtet til at skaffe til dem? (Spm. nr. S 1504 (omtrykt)).

33) Til fødevareministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Er ministeren enig i, at de nye strammere EU-regler om, at små fødevareproducenter kun må sælge hjemmelavede produkter inden for en radius af 50 km uden at være engrosregistrerede, er meget problematiske for de mange små danske fødevareproducenter såsom små lokale slagtere og gårdbutikker, som laver specialiteter af høj kvalitet? (Spm. nr. S 1605).

34) Til fødevareministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Vil ministeren i forbindelse med det danske EU-formandskab arbejde for at ændre reglerne om, at hjemmelavede fødevareprodukter kun må sælges inden for en radius af 50 km, hvilket helt oplagt er til stor skade for mangfoldigheden i den danske fødevareproduktion? (Spm. nr. S 1606).

35) Til fødevareministeren af:

René Christensen (DF):

Vil ministeren fortsat arbejde for, at dansk fødevareproduktion kan fortsætte den udvikling, vi har set i de sidste år, hvor der er blevet et marked for lokale råvarer med høj kvalitet og den gode historie? (Spm. nr. S 1612).

36) Til fødevareministeren af:

René Christensen (DF):

Vil ministeren fortsat arbejde for, at små fødevarevirksomheder har rammevilkår, der gør, at de har mulighed for at udvikle sig? (Spm. nr. S 1613).

37) Til handels- og investeringsministeren af:

Mads Rørvig (V):

Hvorledes vurderer ministeren væsentligheden af, at erhvervsorganisationerne og det officielle Danmark deltager i erhvervsdelegationer til udlandet? (Spm. nr. S 1632).

38) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Hvilke konsekvenser mener ministeren det kan få for den enkelte patient, at op mod 70 pct. af de privatpraktiserende psykologer efter eget udsagn primært anvender terapiformer, som ikke har bred bund i videnskabelige resultater? (Spm. nr. S 1474, skr. begr.).

39) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Mener ministeren, at der bør være en øvre aldersgrænse for patienter, med hensyn til hvornår man skal sætte ind med sundhedsfaglig behandling, f.eks. trombolysebehandling, på de offentlige sygehuse? (Spm. nr. S 1572).

40) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at regionerne på alle områder løfter deres ansvar for f.eks. kræftbehandlingen i Danmark? (Spm. nr. S 1639).

41) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at det skal have konsekvenser for regionerne, hvis de ikke overholder lovens krav om maksimale ventetider på kræftområdet? (Spm. nr. S 1642).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Erhvervs- og vækstministeren (Ole Sohn):

Lovforslag nr. L 68 (Forslag til lov om ændring af lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. (Opgørelse af nettoomkostninger ved udbud af forsyningspligtigheder)).

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lovforslag nr. L. 69 (Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love. (Forenkling af beskæftigelsesindsatsen m.v.)),

Lovforslag nr. L 70 (Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension samt lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. (Forenkling af reglerne om optagelse og overflytning samt afskaffelse af kombinationsforsikring og uddannelsesyndelse m.v.)) og

Lovforslag nr. L 71 (Forslag til lov om ændring af lov om sygedagpenge og barselloven. (Forenkling af indsatsen for syge- og barseldagpengemodtagere, aftale om ret til sygedagpenge fra 1. fraværsdag for selvstændige erhvervsdrivende ved langvarig eller kronisk lidelse m.v.)).

Søren Espersen (DF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B. 29 (Forslag til folketingsbeslutning om dansk henvendelse til Ruslands præsident).

Alex Ahrendtsen (DF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 16 (Hvad kan ministeren oplyse om folkeskolelærernes anvendelse af de obligatoriske kanonlister i historieundervisningen, og hvordan vil regeringen sikre, at lærerne efterlever pligten til at bruge kanonlisterne aktivt i undervisningen, og vil regeringen gøre kanonlisterne obligatoriske på seminarierne for at klæde lærerne fagligt på til undervisningen?)

Titlerne på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget justitsministeren og forsvarsministeren.

Til justitsministeren er der anmeldt følgende spørgsmål:

Inger Støjberg (V)

Peter Skaarup (DF)

Karsten Lauritzen (V)

Martin Henriksen (DF)

Jan E. Jørgensen (V)

Dennis Flydtkjær (DF)

Til forsvarsministeren er der anmeldt følgende spørgsmål:

Gitte Lillelund Bech (V)

Marie Krarup (DF)

Karsten Nonbo (V)

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørger?

Skal jeg gentage?

Til justitsministeren er anmeldt:

Inger Støjberg (V)

Peter Skaarup (DF)

Karsten Lauritzen (V)

Martin Henriksen (DF)

Jan E. Jørgensen (DF)

Dennis Flydtkjær (DF)

Er der flere til justitsministeren?

Det er lidt vigtigt, for hvis der ikke er flere end dem, der har meldt sig, kan alle måske nå at komme til. Det er derfor, jeg spørger.

Til forsvarsministeren er det:

Gitte Lillelund Bech (V)

Marie Krarup (DF)

Karsten Nonbo (V)

Så lukker vi med dem, og så er første spørgsmål altså til justitsministeren fra fru Inger Støjberg. Værsgo.

Kl. 13:02

Spm. nr. US 61

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Jeg kunne godt tænke mig at spørge justitsministeren om, hvad det er, der har ændret sig siden den 21. november 2010 og så indtil nu, og jeg vil godt hjælpe justitsministeren en lillebitte smule, for den 21. november 2010 siger den nuværende statsminister til Berlingske Tidende om udlændingepolitikken: »Jeg kunne ikke drømme om at gå over imod en lempeligere politik«.

Men det er jo ikke det, vi ser i dag, for i dag ser vi, at regeringen allerede har lagt 23 forslag på bordet, der alle sammen lempet udlændingepolitikken. Så mit spørgsmål til justitsministeren er: Hvad er der sket siden den 21. november 2010?

Kl. 13:03

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:03

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet fra fru Inger Støjberg. Der er ikke sket noget. Regeringen har fremsat et lovforslag, som nu er sendt i høring, og som sikrer, at vi har en robust og retfærdig udlændingepolitik. Det kan ikke komme som nogen overraskelse, at der eksempelvis har været meget stor kritik af den tidligere regerings pointsystem for familiesammenføringer, og det er det, der er reflekteret i det lovforslag, som er fremsat. Og jeg er endog meget tilfreds med, at når det gælder det forslag, der som sagt er sendt i høring, ja, så har der også været positive signaler langt ind i de borgerlige rækker. Det gælder eksempelvis Liberal Alliance, og det gælder på visse stræk også positive signaler fra Det Konservative Folkeparti til dele af de ændringer, som regeringen påtænker af den tidligere regerings udlændingelovgivning.

Kl. 13:04

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:04

Inger Støjberg (V):

Altså, hvis det havde været det, jeg havde spurgt om, så havde det jo sådan set været et godt svar, men nu var det bare ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var: Hvad er der sket siden den 21. november 2010, hvor statsministeren siger, at hun ikke vil lempe udlændingepolitikken? For det er jo det, der er sket, og justitsministeren kan ikke tale udenom. For så sent som sidste torsdag indrømmede justitsministeren jo i Debatten, at det her *var* en mere lempelig udlændingepolitik. Justitsministeren havde godt nok meget svært ved sådan lige umiddelbart at sige, om der var en stor lempelse, en mellemstor lempelse eller en lille lempelse, men det var en lempelse, og den vedrørte bare det ene lovforslag, som ministeren nu omtaler.

Men der ligger jo meget mere i selve regeringsgrundlaget. Så jeg vil spørge justitsministeren: Hvad er der sket siden den 21. november 2010? Det vil jeg gerne have et svar på.

Kl. 13:05

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er ikke sket noget som helst. Der er blevet fremsat et lovforslag, som er blevet sendt i høring, og som sikrer en robust og retfærdig udlændingepolitik, som fjerner det pointsystem, som den tidligere regering indførte på familiesammenførselsområdet. Og hvorfor fremsætter vi det? Det gør vi, fordi det var et både bureaukratisk og rigtigt system, som vel grundlæggende var udtryk for et uddannelses-snobberi, hvor det altså for den tidligere regering var sådan, at man, hvis man havde gået på et finere britisk universitet og taget en ph.d. der, så var man mere værd, end hvis man var en håndværker fra et andet land. Det er altså det, og jeg er som sagt meget tilfreds med det som en refleksion over den kritik, der jo har været af familiesammenførselspolitikken under den tidligere regering, særlig af pointsystemet. Bl.a. har der jo langt ind i erhvervslivets rækker været en enorm kritik af hele pointsystemet, og selv i Venstres folketingsgruppe har der været ballade om sagen. Liberal Alliance har ytret sig positivt, De Konservative har ytret sig positivt over for nogle af de ændringer, som regeringen påtænker at foretage af den tidligere regerings udlændingepolitik.

Samlet set tegner der sig et billede af en udlændingepolitik, som punkt 1 er robust og retfærdig, og som punkt 2 er tilbage på midten, frem for at den skal være en del af nogle evindeligt rullende finanslovforhandlinger med Dansk Folkeparti, og altså en udlændingepolitik, som der sagt også er positive signaler til fra især Liberal Alliance.

Kl. 13:06

Formanden:
Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:06

Inger Støjberg (V):

Det er jo sådan et velkendt fif, at man, når man ikke vil svare på et spørgsmål, så begynder med at stille retoriske spørgsmål til sig selv, og det var så det, justitsministeren gjorde nu her. For justitsministeren spurgte sig selv om, hvorfor det da var, at man havde lagt det her på bordet. Men det var jo bare slet ikke det, jeg spurgte om. Så derfor kunne det være rigtig, rigtig fint, hvis justitsministeren ville prøve at komme tilbage på sporet, nemlig ved at svare på: Hvad er der sket siden den 21. november 2010, da den daværende leder af oppositionen, fru Helle Thorning-Schmidt, til Berlingske Tidende sagde: Jeg kunne ikke drømme om at gå over mod en lempeligere udlændingepolitik? Det sagde hun til Berlingske Tidende. Nu er hun blevet statsminister, og nu er man gået over til en lempeligere udlændingepolitik.

Men jeg kan godt prøve at hjælpe justitsministeren en lille smule på vej, så justitsministeren ikke behøver at stå og stille retoriske spørgsmål til sig selv, det er alligevel sådan lidt kedeligt her i onsdagsspørgetimen. Jeg tror, jeg vil sige til justitsministeren, at der er sket det, at man har fået Det Radikale Venstre med ind i regeringen, og så har man fået Enhedslisten med på bagsmækken. Og det er jo altså også sådan, at Enhedslistens fru Johanne Schmidt-Nielsen så sent som i torsdags i Debatten på DR 2 sagde, at Enhedslisten naturligvis vil kræve lempelser i udlændingepolitikken ved finanslovforhandlingen og også fremover.

Så hvad er der sket siden den 21. november 2010? vil jeg spørge justitsministeren. Det vil jeg gerne vide nu.

Kl. 13:08

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Undskyld, jeg skal selvfølgelig ikke blande mig i, hvem der står og stiller retoriske spørgsmål til sig selv. Men det, der er sket, er, at der er blevet fremsat et forslag, som nu er sendt i høring, og det er der, jeg har lidt vanskeligt ved at forstå fru Inger Støjberg og særlig Venstre. For når man ser på den uro, der har været i Venstres folketingsgruppe over lige nøjagtig pointsystemet for familiesammenføringer, så burde det jo være en kærkommen lejlighed til, at man også i Venstre foretog nogle refleksioner af, om den strategi, man valgte, virkelig var den rigtige, altså at Dansk Folkeparti, hver eneste gang der var finanslovforhandlinger, så skulle have endnu en luns. For at dække over de enorme besparelser, der blev foretaget på velfærden i den tidligere regeringsperiode, gav man så en luns på udlændingeområdet.

Det, som den nye regering gør, er, at den fremlægger en udlændingepolitik, som ligger på midten af dansk politik, og som er væk fra den yderste højrefløj, en politik, som ikke bare er stramninger for stramningernes skyld, men som funderer sig på et solidt grundlag af en 24-års-regel, et tilknytningskrav og en danskprøve som forudsætning for, at man som familiesammenført både kan få og kan beholde sit opholdsgrundlag. Det er det, der ligger i det, og jeg er som sagt meget tilfreds med, at ikke kun Liberal Alliance, men også røster blandt De Konservative synes, at det er på tide, at man får tid til at tage den her fornuftige, midtersøgende diskussion af, hvad det er for en bredde, der skal være i udlændingepolitikken.

Kl. 13:09

Formanden:
Spørgsmålet er afsluttet.

Så er der det næste spørgsmål til justitsministeren, som er stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 62

Peter Skaarup (DF):

Vi har nu senest i går og i dag oplevet en sag fra Rebild Kommune, hvor en meget alvorlig anklage rejses mod en 55-årig mand for omfattende misbrug af hans egne børn og andre børn igennem en meget lang periode. I Dansk Folkeparti er vi meget bekymrede over, at vi ser den slags sager gang på gang, uden at der bliver gjort tilstrækkeligt fra myndighedernes side for at stoppe det misbrug, som har fundet sted. Vi har oplevet flere sager om incest og pædofili, hvor anklager og indberetninger tilsyneladende bliver overhørt af myndighederne – det gælder både kommunerne og politiet.

Spørgsmålet til justitsministeren er altså: Hvorfor tager myndighederne den slags sager så forholdsvis let, og hvorfor får de ikke gjort tilstrækkeligt ved dem, inden det er for sent? Og har justitsministeren tænkt sig at tage nogen initiativer på den baggrund, så vi sikrer, at der gribes ind i tide i forhold til åbenlyst misbrug af børn?

Kl. 13:11

Formanden:
Justitsministeren.

Kl. 13:11

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Først vil jeg gerne benytte lejligheden til at understrege, at det, vi har set, og det, vi ser her af sager om seksuelt misbrug af børn og overgreb på børn, er noget af det mest afskyelige, som kan foregå. Jeg synes, det er gruopvækkende, og det er også derfor, at regeringen prioriterer det meget, meget højt. Derfor havde vi jo også i går her i Folketingssalen længere diskussioner om eksempelvis straffene for pædofili, straffene for seksuelt misbrug af børn, forældelsesfristerne i sager om seksuelt misbrug af børn, og der fornemmede jeg da i hvert fald i går på debatten, at spørgeren, hr. Peter Skaarup, var om ikke godt tilfreds, så i hvert fald anerkendte, at det såkaldte Straffelovråd jo lige nøjagtig nu sidder og kigger på de her spørgsmål som følge af, at de af den tidligere regering blev sat til at gennemgå det kapitel i straffeloven, som har med det her forhold at gøre, nemlig kapitel 24 om, som det hedder, forbrydelser mod sædeligheden. Det er det arbejde, som regeringen har ladet fortsætte, og som sagt forventer vi, at det arbejde vil være afsluttet her omkring sommeren 2012. Det er det, vi har taget af initiativer, og det arbejde fortsætter selvfølgelig.

Kl. 13:12

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:12

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg håber da, at det kommer til at kunne medføre noget positivt, og at man også på den baggrund kan få fornuftige initiativer frem. Jeg var nu ikke så imponeret af regeringens attitude i går under debatten om Dansk Folkepartis to forslag på det her område. Forslagene er bl.a., at man efter Dansk Folkepartis opfattelse skal sløjfe den forældelsesfrist, der i dag gør, at der er børn og voksne, der tidligere har været udsat for misbrug, og som gerne vil føre en sag på et senere tidspunkt, men ikke kan få den ført på grund af en meget striks forældelsesregel. Der kunne jeg jo godt tænke mig, at en regering ikke lænkede sig til og pantsatte sin holdning hos Straffelovrådet og sagde, at det måtte de finde ud af, men i stedet for klart sagde, at man i regeringen selv havde en holdning til det, og at man fjernede den forældelsesregel, som i dag gør, at der er ofre, der ikke kan få efterforsket de forbrydelser, de har været udsat for. Men nok om det.

Jeg vil gerne vende mig mod den konkrete sag, for mange gange er det jo nødvendigt at tage udgangspunkt i nogle konkrete sager for at sikre, at man fra myndighedernes side gør det rigtige. Der er altså i den konkrete sag fra Nordjylland tale om, at politiet allerede i 2006 fik besked fra direktøren fra Rebild Kommune – det er altså 5 år siden – og at man altså på et tidspunkt, inden mange af overgrebene formentlig havde fundet sted, havde mulighed for at gribe ind. Kan justitsministeren fortælle, hvad regeringen vil gøre for, at der bliver grebet ind tidligere, sådan at man tager udgangspunkt i de anmeldelser, der kommer på det pågældende tidspunkt?

Kl. 13:14

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at hr. Peter Skaarup har fuld forståelse for, at det ikke vil være rigtigt af mig som justitsminister at gå ind i en konkret sag. Men generelt kan jeg sige, at det er et område, som regeringen tager meget alvorligt, og derfor er vi nu ved at se på hele det kapitel, som vedrører forbrydelser mod sædeligheden og hermed jo også både pædofili og seksuelt misbrug af børn. Det er det, vi arbejder med, og

det er jo et arbejde, som blev igangsat af den tidligere regering, og det arbejde regner vi med at kunne være færdige med omkring sommeren.

Så vil jeg generelt sige, at politiet også tager sager af den her karakter meget, meget alvorligt, og det synes jeg også at det viser sig at de gør, og derfor vil det som sagt ikke være rigtigt af mig at gå ind i den konkrete sag. Jeg vil bare understrege, at de her forhold bliver taget meget, meget alvorligt. Regeringens arbejde med at efterse straffeloven på det her område er i gang, og vi regner med, at det kan være afsluttet omkring sommeren 2012.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Peter Skaarup for sidste spørgsmål.

Kl. 13:15

Peter Skaarup (DF):

Jeg mener, at regeringen er nødt til at oppe sig på det her område. Det er ikke særlig imponerende, når regeringen siger, at man er på vej med en hel masse initiativer, men at det i øvrigt er noget, som Straffelovrådet sidder og kigger på. Straffelovrådet når måske i sommeren 2012 frem til noget, og derefter skal der så i givet fald, hvis regeringen ellers synes, det er det rigtige, laves lovforslag på det pågældende område, og det vil så sige, der går et år igen, før de initiativer udmøntes i noget, og så er vi fremme ved 2013. Synes justitsministeren virkelig, at det er godt nok?

Jeg forstår ikke den tilbageholdenhed med klart at sige, at man skal gribe ind på det tidlige tidspunkt, hvor man får anmeldelserne, og derfor vil jeg godt bede justitsministeren fortælle Folketinget, om det virkelig er rigtigt, at man ikke vil undersøge nærmere, hvad der er sket i den pågældende sag fra Rebild Kommune, når der kommer henvendelser, når der kommer anmeldelser fra kommunen selv til politiet for 5 år siden, uden at der tilsyneladende sker noget. Jeg synes ikke, det er for meget forlangt, at justitsministeren sikrer, at det bliver undersøgt nærmere.

Kl. 13:17

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:17

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er på ingen måder grund til at anklage nogen for at have nogen som helst form for tilbageholdenhed i de her sager. Jeg tror, alle Folketingets partier finder, at det her er noget af det mest afskyelige, man kan opleve, og derfor bliver de her sager også taget meget, meget alvorligt. Hr. Peter Skaarup ved udmærket godt, at det ikke vil være rigtigt af mig som justitsminister at gå ind og kommentere på en konkret sag – sådan er det nu engang.

Det arbejde, der pågår nu med at se på behovet for en revision af reglerne på lige nøjagtig det her område, er jo et arbejde, som den tidligere regering har sat i gang, og derfor går jeg da ud fra, at der er bred enighed i Folketinget om, at det er rigtigt at lade det fortsætte. Det har den her regering gjort, fordi vi mener, det er vigtigt, at der bliver kigget på det. Som sagt er de her sager meget alvorlige. Det er urovækkende, at der er folk, der kan have den her form for syge tanker om, hvad de kan gøre mod andre og særlig børn, og derfor tager vi det her meget alvorligt, og politiet tager sagerne meget alvorligt. Regelgrundlaget er ved at blive efterset nu, således at vi kan have sikkerhed for, at det rent faktisk også har den nødvendige effekt, som vi mener der skal til.

Kl. 13:18

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er af hr. Karsten Lauritzen. Værsgo.

Kl. 13:21

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 63

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Justitsministeren har jo sammen med sine regeringskollegaer, videnskabsministeren og skatteministeren, begået en, hvis man må sige det sådan, kommentar i Berlingske Tidende i søndags, hvis jeg ikke tager meget fejl, med overskriften: »Slut med borgerlig værdikamp.«

Der skriver justitsministeren sammen med sine kollegaer, at Danmark er blevet et splittet samfund, at den er helt gal med sammenhængskraften, og han kritiserer den værdipolitiske linje, som den tidligere regering har lagt. Uden nærmere at argumentere for, hvad der så var i vejen med den, når man så frem til, at den nye regering har en klar og helt anderledes værdipolitisk vision.

Så derfor vil jeg godt spørge justitsministeren om, hvad den vision så helt konkret er ud over sådan varm luft og løse floskler, som der er rigeligt af i den kommentar, som er skrevet i Berlingske Tidende.

Kl. 13:19

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Først vil jeg gerne sige tak til spørgeren, hr. Karsten Lauritzen, for at han rent faktisk har læst den pågældende kronik, for den er nemlig rigtig god, og den er med til at tegne den nye skillelinje i dansk politik. Og hvor går den? Ja, den går mellem dem, der vil samle, og dem, der vil splitte. Hvorfor? Fordi vi står over for nogle enorme udfordringer. Al erfaring peger på, at hvis Danmark er splittet, taber vi i kampen om at bringe Danmark fremad. Er Danmark derimod stærkere og mere samlet – går vi skulder ved skulder gennem de problemer, der er – så kommer vi også igennem problemerne.

Så partier, der fremsætter forslag, der bidrager til splittelse af det danske samfund, forværrer problemerne; partier, der fremsætter forslag, som er med til at skabe samling, et stærkere fællesskab, og som øger folks forudsætninger for at klare sig i uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og i øvrigt sørger for, at alle kommer med som en aktiv del af vores samfund i løsningen af de problemer, vi står over for, er med til at løse problemerne.

Det er grundlæggende den nye skillelinje i dansk politik, og der er jeg som sagt utrolig glad for – ikke mindst som justitsminister – at kunne konstatere, at der om nogle af de emner, vi også har diskuteret i dag, er splid i de borgerlige rækker. Det er jo fint, at Liberal Alliance tilkendegiver, at de gerne vil være med til at se på, hvordan man eksempelvis kan få udlændingepolitikken ind på midten af dansk politik, således at det er problemer, vi løser i fællesskab, frem for at de skal løses ved natlige finanslovforhandlinger med Dansk Folkeparti, hvor det kun handler om stramninger for stramningernes skyld og betaling for store nedskæringer på velfærden.

Men lad os da løse problemerne i fællesskab, for der er enorme problemer, ikke mindst når man ser på de parallelsamfund, som er til stede i det danske samfund, og som den tidligere regering altså havde 10 år til at gøre noget ved, men hvor man kan sige, at nogle af de politiske beslutninger, den har truffet, har været med til at forværre problemerne og altså splitte Danmark mere. Det er det, vi i al sin enkelhed vil gøre op med.

Karsten Lauritzen (V):

Det var jo ikke nogen speciel klar eller særlig konkret vision, som justitsministeren kom med, og det står der heller ikke noget om. Jeg har læst kommentaren, og den er jo udmærket skrevet – det grammatisk er flot – men indholdet er, må jeg sige, ikke specielt imponerende.

Jeg kan så forstå på justitsministeren, at noget af det her nye, den nye vision handler om, er, hvordan man forhandler i Folketinget. Jo, jo, det parlamentariske arbejde er jo vigtigt, men nogen klar værdipolitisk vision er det vel ikke at tale om arbejdsform – altså om man får flæsketeg til forhandlingerne i Justits- eller Finansministeriet, eller om man får caffè latte er vel mindre vigtigt.

Jeg vil godt høre justitsministeren, når justitsministeren nævner udlændingepolitikken, om justitsministeren ikke kan se, at der er en indbygget modsætning i noget af det, justitsministeren siger, for justitsministeren siger sammen med kollegaerne i kommentaren, at man splitter den danske befolkning, man deler befolkningen op, og det vil regeringen ikke være med til at gøre i udlændingepolitikken. Men med det forslag, som justitsministeren har lagt frem, laver man jo stadig væk en sortering af, hvem der kommer til Danmark, og så bidrager man selv til det, man angriber den tidligere regering for, nemlig at sortere, hvem der får lov til at komme ind i landet, f.eks. ved at man gennemfører 24-års-reglen fuldstændig firkantet, hvilket vi jo ellers havde blødt op på.

Kl. 13:23

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er jo glad for, at hr. Karsten Lauritzen synes, at det er en god og velskrevet kronik. Så kender jeg jo hr. Karsten Lauritzen godt nok til at vide, at det jo i hvert fald er begyndelsen til, at vi kan begynde at snakke om tingene, nemlig at han synes, at det er en god og velskrevet kronik.

Det er jo selvfølgelig fint, at man også i Venstre er begyndt at få den opfattelse, at tiderne er skiftet. Den gamle politik, hvor det hele blev løst med Dansk Folkepartis hjælp, og hvor Dansk Folkeparti skulle have den ene luns efter den anden, hvilket jo bidrog til splittelsen af det danske samfund, er forbi.

Nu handler det om at fundere politikken på midten af dansk politik, hvor vi sammen løser de problemer, der er. Og hvad er det for problemer? Ja, der er jo enorme problemer stadig væk med integrationen af vores medborgere af anden etnisk herkomst; der er store problemer på arbejdsmarkedet; der er store problemer i uddannelsessystemet; der er store problemer i vores boligområder – bare for at nævne tre eksempler. Hvis man ville have gjort noget ved det og havde gjort mere ved det, så har man haft 10 år til det – 10 år har man haft til det.

Der er min pointe bare den, at det bare ikke er det eneste område. Man kunne også have ladet være med at give ufinansierede skattelettelser, som har skævvredet det danske samfund – det kunne man også have ladet være med. Der er en hel række ting, som man kunne have ladet være med, og hvor man kunne have valgt en anden politik, og der er det bare, at den nye regering inviterer de partier, der gerne vil være med til at samle Danmark. De partier, der vil være med til at splitte Danmark, er også de partier, som er med til at forværre de problemer, som Danmark står over for.

Kl. 13:24 **Spm. nr. US 64****Formanden:**

Hr. Karsten Lauritzen.

Karsten Lauritzen (V):

Nå, så vi får et mere samlet Danmark, vi får mere sammenhængskraft ved at splitte nogle ud af en forhandling?

Justitsministeren bruger en hel del af sin svartid til at fortælle, hvad den tidligere regering gjorde forkert – og fred være med det; det er jo ingen overraskelse, at der er en politisk uenighed – men det, som jeg spurgte til, var sådan set, hvad den klare vision helt konkret er. Og jeg kan da hjælpe ministeren en lillebitte smule. Jeg er godt klar over, at ministeren helst vil snakke om, hvad den tidligere regering har gjort, for så slipper man for at fremlægge en uddybning af, hvad den klare vision præcis er. Vi er nogle, der er efterladt med det klare indtryk efter at have læst kommentaren såvel som fulgt regeringens arbejde de første lidt over 100 dage, at der ikke er nogen klar vision, så det vil jeg da opfordre ministeren til at bruge sit sidste svar på at få uddybet.

Jeg kan jo så hjælpe ministeren ved at spørge ind til, om der er yderligere lempelser af udlændingepolitikken på vej. Noget, De Radikale og Enhedslisten har sagt, er jo, at nu hvor har man afsluttet finanslovforhandlingerne, kommer der flere ting, og nu vil man gerne lempe politikken yderligere. Og så vil jeg så spørge, om det kan være dér, visionen ligger, nemlig at man yderligere skal lempe den udlændingepolitik, som regeringen fører. Er det den klare vision?

Kl. 13:26

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:26

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det står heri: et Danmark, der står sammen. Og hvad er det udtryk for? Det er en regering, der gerne vil samle Danmark, for de problemer, vi står over for, er meget, meget store. Man har haft 10 år under den tidligere regering til rent faktisk at gøre noget ved nogle af de grundlæggende problemer, der er, men virkeligheden er jo den, at man på en hel række afgørende områder har truffet forkerte beslutninger, som har bidraget til splittelsen af det danske samfund. Og det er sådan set det, der er forskellen.

Derfor er det sådan set ganske, ganske enkelt, at den nye skillelinje i dansk politik med de kæmpe problemer, vi står over for, og de enorme udfordringer, vi skal have løst sammen, går mellem dem, der fremsætter beslutningsforslag eller kommer med andre forslag, som bidrager til samling, og dem, der fremsætter forslag, som er med til at splitte. Hvorfor? Fordi vi ved, at Danmark klarer sig bedst, når vi står sammen. Vi ved, at det er ad den vej, vi kan finde svar på de udfordringer og de problemer, vi står over for.

Bidrager man til splid og splittelse, intolerance og andet, hvad sker der så? Så taber vi i den enorme og vigtige kamp, som vi står over for her de kommende år. Det er i al sin enkelthed det fundament, som den her regering bevæger sig fremad på, og det er på det fundament, vi inviterer partier, der gerne vil være med, og vi er tilfredse med, at både Liberal Alliance og De Konservative på visse stræk har signaleret, at de gerne vil være med.

Kl. 13:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er fra hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 13:27

Martin Henriksen (DF):

Tak, formand. Jeg vil også komme ind på lidt forskellige ting, men tage udgangspunkt i det indlæg, som justitsministeren havde i Berlingske Tidende med to andre ministre fra regeringen. Jeg bed mærke i, at en socialdemokrat i Jyllands-Posten her forleden havde et indlæg. Det var Søren Jensen, medlem af fællesledelsen for Socialdemokratiet i Gribskov. Og han betegner de synspunkter, som justitsministeren giver udtryk for i kronikken, altså i indlægget i Berlingske, for lallende pladderhumanisme. Han skriver bl.a. – og jeg citerer:

»Som medlem af Socialdemokraterne er jeg mildt sagt forbløffet over, at Morten Bødskov giver sig af med sammen med to multikulturalister at medvirke til sådan en omgang notorisk vås og vrøvl.«

Hvad er justitsministerens budskab til den socialdemokrat?

Kl. 13:28

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:28

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Nu har jeg ikke læst det pågældende indlæg, men der er bestemt ikke noget grundlag for de antagelser. Sandheden er den, at de udfordringer, som vi står over for de kommende år, kræver alt andet end det, der bliver antydnet her. Det kræver et fast fokus på problemerne. Det kræver en dedikeret indsats for at løse dem. Og det kræver et solidt værdipolitisk fundament. Hvad udgøres det af? Det udgøres som sagt af den nye skillelinje i dansk politik. Dem, der vil samle, er med til at løse problemerne, og dem, der vil splitte, er med til at forværre problemerne. Hvilket grundlag funderes det i øvrigt på? Et meget, meget klart fokus på rettigheder og pligter, men også på, at vi har behov for, at alle kommer med.

Hvad er det, der har været hovedudfordringen for den tidligere regering? Det er jo, at man har ført en politik, som på afgørende stræk har splittet det danske samfund, og som jo har forværret de problemer, som mange har haft med at klare sig ordentligt i uddannelsessystemet og få et solidt og mere sikkert fodfæste på arbejdsmarkedet. Det er nogle af de forhold, som vi agter at gøre op med. Hvorfor? Fordi problemerne er enorme. Hvis vi står sammen, så løser vi dem, og vi klarer det langt bedre, end hvis vi fører en politik, der splitter.

Kl. 13:29

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:29

Martin Henriksen (DF):

Så jeg kan forstå, at det dybest set ikke gør noget indtryk på justitsministeren, at han fra egne rækker bliver anklaget for pladderhumanisme af den socialdemokrat, der har skrevet det her indlæg. Han fik det indtryk, at vi nu igen var nået derhen i udlændingepolitikken, at når der var nogle udlændinge, der trådte ved siden af – nogle udlændinge, som var i Danmark, eller som blev hentet til Danmark – så var det altid danskernes skyld. Det var danskernes ansvar, at man ikke agerede korrekt. Ligesom man i det indlæg lægger op til – og det er jo også det, som justitsministeren her gør gældende – at når der var noget, der var gået galt førhen, og når der var nogle, der havde overtrådt grænsen, så var det den tidligere regerings skyld, det var Dansk Folkepartis skyld.

Det var jo det, som fik den pågældende socialdemokrat til at skrive – det går jeg ud fra – at det indlæg var udtryk for lallende pladderhumanisme, og at det var noget notorisk vås og vrøvl. Det må da

gøre indtryk på justitsministeren, at der kommer sådan en kritik fra egne rækker, eller er det fuldstændig ligegyldigt for justitsministeren, at den kritik kommer?

Når nu justitsministeren siger, at der er skabt splittelse osv., så vil jeg minde om, at der da er flere med indvandrerbaggrund, der er kommet i arbejde, og at der er flere, der er begyndt på en uddannelse. Der bliver lavet undersøgelser med jævne mellemrum, hvor indvandrere selv har mulighed for at tilkendegive, om de føler sig bedre integreret, og der bliver jo svaret ja til det.

Kl. 13:31

Formanden:
Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er en helt klar misforståelse, hvis spørgeren har hørt mig sådan, at jeg har sagt, at Dansk Folkeparti var skyld i alle Danmarks ulykker. Intet vil ligge mig fjernere. Men Dansk Folkeparti må også vedstå sig sit ansvar for 10 års VK-styre i det her land. Man må vedstå sig, at man har ført en politik, som på afgørende stræk har været med til at splitte det danske samfund. Man har lagt stemmer til ufinansierede skattelettelser, og det er bare et eksempel. Og spørgsmålet, når man ser på de skattelettelser, er, om det har været godt for det danske samfund, at man har givet ufinansierede skattelettelser. Har det været noget, der har skabt mere stabilitet i dansk økonomi, at man har givet ufinansierede skattelettelser? Har den måske øgede ustabilitet i dansk økonomi bidraget til, at der er kommet mere samling i det danske samfund, altså at Danmark er blevet bedre rustet af, at man har givet ufinansierede skattelettelser? Jeg tror, at svaret er nej. Det kunne man jo starte med at sige. Så kunne vi i hvert fald blive enige på et stræk om, hvad det er, Dansk Folkeparti har en medskyld i.

Så jeg siger ikke, at Dansk Folkeparti har skylden for alle de problemer, som Danmark står over for. Intet vil ligge mig fjernere. Men man må vedstå sig de beslutninger, man har været med til at træffe, og en hel række af dem har altså været med til at skabe splittelse.

Vi påtager os det ansvar, det nu er at have regeringsmagten og forsøge at løse problemerne. Det kræver, at vi står sammen og samler frem for at splitte.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Martin Henriksen for sidste korte bemærkning.

Kl. 13:32

Martin Henriksen (DF):

Nu synes jeg, at justitsministeren skulle tage en snak med den pågældende socialdemokrat og forklare ham visdommen i den nye politik, for det er tilsyneladende ikke trængt helt igennem i Socialdemokratiets egne rækker. Jeg synes, det er tankevækkende, at justitsministeren slet ikke forholder sig til den kritik, som er kommet fra egne rækker, men begynder at tale om skattelettelser og alt mulig andet. Det er jo slet ikke det, som spørgsmålet drejer sig om.

Jeg står fuldt og helt ved den politik, som Dansk Folkeparti har været ansvarlig for. Jeg synes også, det ville klæde justitsministeren at stå ved, at man før valget gav det indtryk, at man ikke ønskede at lempe udlændingepolitikken, men at man efter valget faktisk har lagt op til at lempe udlændingepolitikken. Man kan f.eks. læse i Jyllands-Posten, at en nem danskprøve erstatter pointsystemet. Vi kan også læse, at man nedsætter den økonomiske sikkerhedsstillelse fra 100.000 kr. til 50.000 kr., og at der er mulighed for at få den længere ned end de 50.000 kr. Man lemper jo på en lang række områder, selv om man før valget gav indtryk af, at det ville man ikke gøre.

Det har nu afstedkommet, at der kommer en kritik fra et medlem af Socialdemokratiet, som siger, at det er udtryk for lallende pladderhumanisme. Det ønsker justitsministeren ikke at forholde sig til, men taler i stedet om ufinansierede skattelettelser, hvilket i øvrigt ikke er korrekt.

Kl. 13:33

Formanden:
Justitsministeren.

Kl. 13:33

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er fuldt korrekt, at den tidligere regering har givet ufinansierede skattelettelser, og det er også rigtigt, at regeringen har sendt et kommende lovforslag i høring, og det er med til at placere udlændingepolitikken på midten af dansk politik igen. Jeg har fuld forståelse for, at det er til stor irritation for Dansk Folkeparti. Hvorfor er det til irritation for Dansk Folkeparti? Det er det jo selvfølgelig, fordi Dansk Folkeparti nu i 10 år har været vant til, at når finanslovforhandlingerne gik i gang, kunne man komme gående med stramninger og stramninger for stramningernes skyld. Hvorfor? Fordi der åbenbart var en aftale med den tidligere regering om, at det skulle man have, således at man kunne lægge stemmer til alverdens besparelser på velfærden. Det er jo synligt for enhver, at det er det, der har været tilfældet. Jeg forstår godt, at man er lidt utilfreds med, at der nu bliver gjort op med det.

Jeg er som justitsminister til gengæld meget tilfreds med, at der langt ind i borgerlige rækker på en hel række stræk med hensyn til det, vi har lagt frem, er positive signaler om, at man gerne vil være med til at se på, hvordan vi kan tilrettelægge udlændingepolitikken, således at den stadig væk er robust og retfærdig, baserer sig på en 24-års-regel, et tilknytningskrav og krav om bestået danskprøve som forudsætning for at fastholde et opholdsgrundlag som familiesammenført. Det er jeg meget tilfreds med.

Kl. 13:35

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er fra hr. Jan E. Jørgensen. Værsgo.

Kl. 13:35

Spm. nr. US 65

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg vil gerne prøve at stille ministeren et forholdsvis simpelt spørgsmål. Er det lovforslag, som regeringen har lagt frem, hvor man afskaffer pointsystemet, lempet tilknytningskravet, lempet danskkravene og lempet kravene til sikkerhedsstillelse, et udtryk for, at regeringen lempet udlændingepolitikken?

Jeg vil også gerne spørge, om ministeren kan være med til at opklare et mysterium for mig. Jeg har et udspil her, som jeg er sikker på at ministeren kender: »Retfærdige krav til gavn for integrationen«. Det er et udspil, som er lavet af ministerens eget parti sammen med SF før valgkampen. I det udspil skriver man, at man vil indføre et pointsystem for familiesammenføring, hvis S og SF kommer i regering. Man vil altså afskaffe det pointsystem, som den tidligere regering havde lavet, og erstatte det med et andet pointsystem. Og så vil jeg gerne spørge ministeren, hvordan det skrider frem med det arbejde, eller om det ikke kommer, og om der i så fald er tale om endnu et løftebrud fra regeringens side. Hvis svaret er, at der er tale om endnu et løftebrud, vil jeg spørge lidt til, hvad begrundelsen er for det.

Formanden:
Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak til spørgeren for spørgsmålet. Regeringens udlændingepolitik står i regeringsgrundlaget, og det er det, vi arbejder for at få virkelig gjort. Vi er endog meget tilfredse med, at det grundlag, der nu er sendt i høring, er et grundlag, som jo, må man gå ud fra, reflekterer noget af den kritik, der har været, også internt i borgerlige rækker, af den tidligere regerings udlændingepolitik. I hvert fald er der borgerlige partier, som har meldt positivt ud på det, vi har fremlagt. Det gælder Liberal Alliance, og man kan se, at det på visse stræk af de ændringer, vi har tænkt os at foretage, også gælder for Det Konservative Folkeparti. Derfor er vi sådan set meget, meget tilfredse, og det er også den vej, vi har tænkt os at gå: en robust og retfærdig udlændingepolitik, som er en ændring af den tidligere regerings udlændingepolitik, ved at vi fjerner det heftigt omdiskuterede pointsystem for familiesammenføringer.

Man kan allerede nu begynde at læse, hvad det er, vi vil. Det står ord for ord heri. Noget af det, vi også tager fat på, og det går jeg også ud fra at der kan tænkes at være borgerlige politikere som synes er ganske fornuftigt, er forholdene for de familier, der har siddet i ganske, ganske mange år på asylcentre under den tidligere regering, og som den nuværende regering nu vil sikre mulighed for at komme ud at bo og arbejde uden for centrene. Det er ændringer, som vi tager fat på.

Er det sidste her så en lempelse? Jeg vil sige, at det er en forbedring af forholdene for de mennesker, som sidder på de her asylcentre.

Kl. 13:36

Kl. 13:36

Kl. 13:38

Kl. 13:38

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg er sådan set interesseret – det er derfor, jeg spørger – i at høre, om ministeren opfatter det som en lempelse af reglerne, eller om man ikke opfatter det som en lempelse af reglerne. Man lempes kravene til sikkerhedsstillelse. Man lempes kravene til danskundskaber osv. Er det udtryk for en lempelse eller ej? En lempelse kan jo godt være udtryk for en forbedring. Det er jeg indforstået med. Det synspunkt kan man jo godt have. Men er der tale om, at regeringen lempes politikken, eller er der ikke tale om, at man lempes politikken?

Og skal jeg forstå det på den måde, at det løfte, man fra S og SF's side afgav før valget om, at når regeringen kommer til, vil man indføre et nyt pointsystem, har man ikke tænkt sig at indfri efter valget, når det ikke står i regeringsgrundlaget?

Kl. 13:38

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg er meget tilfreds med, at hr. Jan E. Jørgensen siger, at en lempelse også kan være lig med en forbedring. Derfor går jeg ud fra, at når vi så kommer til at diskutere forholdene for eksempelvis de familier, som har siddet i rigtig mange år på asylcentre, og hvoraf masser af dem går til grunde, som vi kan se af de rapporter, der kommer, er man også klar fra Venstres side til at gå konstruktivt ind i diskussio-

nen om, hvordan vi undgår det i fremtiden. Det er jo det, det handler om. Det er det, der står i regeringsgrundlaget.

Det tager jeg som et positivt bidrag til den videre diskussion om at sikre, at vi får en udlændingepolitik, som er både robust og retfærdig. Så det er jeg meget tilfreds med, og på den måde stiller hr. Jan E. Jørgensen sig op i rækken af borgerlige. Liberal Alliance, konservative røster og nu også hr. Jan E. Jørgensen kan godt se, at den tidligere regering gik alt for langt, og som Venstremænd – det ved jeg jo godt – er hr. Jan E. Jørgensen inderst inde af den opfattelse, at Dansk Folkeparti fik trukket det borgerlige Danmark alt, alt for langt ud på højrefløjen, da man kom rendende med stramning efter stramning – alene for stramningerne skyld.

Kl. 13:40

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:40

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg må sige til ministerens ros, at han har en udviklet humoristisk sans og en dygtig evne til at overfortolke det, der blev sagt, fordi jeg tror nok, at det er svært at få det ud af det, jeg sagde. Jeg sagde, at en lempelse kan være en forbedring, og jeg anerkender, at man jo godt kan opfatte en lempelse som en forbedring. Ikke dermed sagt, at Venstre opfatter de konkrete lempelser som forbedringer.

Hvorfor er det så svært for ministeren at svare på, om der er tale om en lempelse, eller om der ikke er tale om en lempelse? Hvorfor kunne ministeren i Debatten forleden, hvor Clement Kjersgaard spurgte, om der var tale om en stor ændring eller en mindre ændring, ikke svare?

Ideen med spørgetimen er vel, at vi stiller nogle spørgsmål til ministeren. Nu har jeg oven i købet gjort mig umage med at stille forholdsvis simple spørgsmål, og alligevel kan vi ikke få noget svar. Er der tale om en lempelse, eller er der ikke tale om en lempelse? Og kommer det pointsystem, som man har sagt man ville lave fra socialistisk side, eller kommer det ikke? Og hvis ikke det kommer, hvorfor kommer det så ikke?

Kl. 13:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der er tale om en ændring af dansk udlændingepolitik, som er en rimelig tilpasning og en lempelse. Det tror jeg også jeg sagde i Clement Kjersgaards program Debatten. Det er en ændring af udlændingepolitikken, som bringer udlændingepolitikken tilbage på midten.

Når man har lyttet til den debat, særligt om pointsystemet, som virkelig var omdiskuteret, også langt ind i borgerlige rækker – det skal man ikke lede længe i avisarkiverne for at finde ud af – må man gå ud fra, at det er noget, som Venstrefolk også kunne tænkes at ville være med til at diskutere med regeringen. Hørte man på den debat, der var, da pointsystemet blev indført, vil man vide, at det var helt åbenlyst, at det var en debat, som virkelig rørte mange borgerlige, og mange borgerlige syntes, at man nu havde strakt sig alt for langt i forhold til Dansk Folkeparti. Derfor er mit håb bare, at hr. Jan E. Jørgensen efter den her debat i dag – hvis der er flere spørgsmål, så tager vi dem – nu vil stille sig op i rækken af borgerlige, Liberal Alliance, De Konservative på visse stræk, som kan sige, at det måske var rigtigt, at Dansk Folkeparti fik lov til at strække den lige en tand for langt.

Kl. 13:42

Kl. 13:44

Formanden:

Tak. Man skal prøve at holde, hvad man lover. Jeg lovede sådan set, at alle, der havde bedt om ordet, kunne få det. Da havde jeg jo så håbet, at der måske var nogle, der brugte lidt mindre end deres tale-tid. Det har ikke været tilfældet, men jeg vil alligevel holde, hvad jeg lovede, så den næste spørger er hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:42

Spm. nr. US 66**Dennis Flydtkjær (DF):**

Tak for det, formand. Jeg skal prøve at gøre det lidt kortere, så vi også kan nå de tre spørgsmål, der er til forsvarsministeren.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren om den sag, der har været om Greenpeace, som har overtrådt den private ejendomsret ved at sætte nogle GPS-sendere på fem skibe. Der er jo lige faldet dom her i løbet af de sidste par dage, hvor ejerne af de her fiskerkuttere rigtigt nok er blevet dømt for at have fisket i ulovligt farvand, hvilket er helt fornuftigt, men der er jo så også efter Dansk Folkepartis mening sket det beklagelige, at Greenpeace er blevet frifundet for at have lavet det aktivistiske stunt, som ifølge lovgivningen i dag er ulovligt, hvor de har brudt den private ejendomsret.

Jeg vil gerne høre, hvad ministerens holdning er til, at der nu sker et skred i befolkningens retsbevidsthed, når det nu blåstemples, at man har lov til at bryde loven og bliver frifundet, så længe det bare betyder, at dem, man afslører, bliver dømt. Synes ministeren ikke, at det er et skråplan? Det mener vi i hvert fald i Dansk Folkeparti at det er, og jeg kunne godt tænke mig at høre ministerens holdning til det.

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som justitsminister tager jeg den pågældende sag og dommen til efterretning.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 13:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Det var jo et meget tyndt svar efter min mening. Kan ministeren ikke uddybe det nærmere? Er det ikke et problem, at det her kan gå hen og danne præcedens for senere ting, som bl.a. Greenpeace eller andre kunne gå ud og lave, hvor de simpelt hen begår selvtægt? Er det ikke en blåstempling af selvtægt? Er det ikke et problem, at man fremover kan gå ud og begå noget ulovligt og senere blive frifundet i retten, selv om man egentlig ifølge lovgivningen, som vi vedtager her i Folketinget, klart har begået noget ulovligt?

Kl. 13:44

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:44

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg konstaterer, at der har været rejst en sag ved domstolen, og at domstolen har truffet en afgørelse i den pågældende sag. Det tager jeg til efterretning.

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:44

Dennis Flydtkjær (DF):

Vi kan så prøve at gå væk fra den mere konkrete sag og se på det mere principielle i det. Vi har jo i dag magtens tredeling. Vi har Folketinget, vi har den udøvende magt, og vi har en domstol. Skal vi nu til at have en fjerde magt som Greenpeace, som skal have lov til at gøre, som de vil, og så kan de elles blive frikendt i retten? Mener ministeren ikke sådan rent principielt, at det burde være myndighedernes opgave at fange de folk, der f.eks. fisker ulovligt eller kører for stærkt på vejene osv.? Er det ikke et skråplan, at man nu går ind og siger, at det er helt i orden, at der lige pludselig er organisationer eller private folk, der tager loven i egen hånd og begår selvtægt, og som så efterfølgende bliver frikendt?

Jeg kunne godt forestille mig den situation, at hvis jeg brød ind i ministerens bil og satte en GPS-sender i den, så ville det være o.k., selv om det i øvrigt er ulovligt at bryde ind i ministerens bil, hvis jeg bare kunne fange ministeren i at køre for stærkt på motorvejen på vej hjem fra arbejdet i ministeriet, og så ville jeg blive frifundet. Det er jo lidt den situation, vi nu er ude i, hvor det pludselig danner præcedens, at man nu kan blive frifundet, hvis man bare sørger for, at dem, man har fanget i at gøre noget ulovligt, bliver dømt for det. Kan ministeren ikke se det sådan principielle i det, og at det, hvis vi ser bort fra den konkrete sag, er et stort skred i retssamfundet, at vi pludselig blåstempler den slags ting?

Kl. 13:45

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Hvis der spørges til, om jeg som justitsminister mener, at fundamentet under det danske samfund bl.a. udgøres af grundlovens bestemmelser om magtens tredeling, er svaret ja.

Kl. 13:46

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Hermed er spørgsmålene til justitsministeren sluttet.

Til forsvarsministeren er den første spørger fru Gitte Lillelund Bech, værsgo.

Kl. 13:46

Spm. nr. US 67**Gitte Lillelund Bech (V):**

Tak. Jeg vil sådan set spørge om ministerens holdning til at forpligte forsvaret til, at en vis del af dens almindelige bilflåde skal være elbiler, og om det er sådan, at ministeren samtidig i sit svar vil kunne løfte sløret for, hvornår den klima- og energistrategi, som jeg ved er under udarbejdelse i ministeriet, og som skulle have været færdig senest i september 2011, udkommer.

Kl. 13:46

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:46

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg synes, det danske forsvar på linje med de øvrige statslige og for den sags skyld kommunale institutioner skal lægge sig i selen for at

bidrage til en bedre klima- og miljøpolitik, en klima- og miljøpolitik, som giver ringere CO₂-udledning, og en klima- og miljøpolitik, som giver et renere Danmark, som vi kan give videre til vores børn og børnebørn.

Jeg tror faktisk, at der lige præcis på forsvarrets område er et potentiale for, fordi det er så stor en organisation med, som – jeg skulle lige til at sige ministeren – spørgeren jo siger, en stor bilflåde, men også en stor ejendomsportefølje og store landarealer, at arbejde med at lave nogle pilotprojekter, som vil kunne inspirere andre til, hvordan vi kan gebærde os miljømæssigt. Jeg tror oven i købet, at man måske kan have den gevinst, at det her også vil kunne være til inspiration i udlandet.

Jeg synes, det er en fremragende idé at arbejde med at sikre, at forsaret, også når vi køber køretøjer hjem, ser på muligheden for at købe elbiler. Nu er der jo en række af de køretøjer, som forsaret har, som i hvert fald ikke i øjeblikket kan erhverves som el-køretøjer, men vi har jo en så bred portefølje af biler, at der er en række af dem, som givetvis vil kunne erhverves som elbiler. Og jeg synes, det er en god idé.

Kl. 13:48

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech.

Kl. 13:48

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg synes faktisk, det var et rigtig, rigtig godt svar fra ministeren, og jeg forstår svaret som et ja til det, jeg spurgte om, nemlig om han er klar til at forpligte forsaret til at sige, at det gælder for en vis procentdel af de almindelige biler. Jeg sagde også almindelige biler i mit indledende spørgsmål; vi taler jo ikke om pansrede mandskabsvogne eller sådan noget lignende, vi taler om helt almindelige biler, Peugeot et andet halløj, eller hvad man nu ellers kører i. Men jeg forstår svaret sådan, at forsvarsministeren faktisk er klar til at lave en forpligtelse over for forsaret, der går ud på, at man skal have en vis procentdel, som skal være miljørigtige og eventuelt skal være elbiler.

Jeg synes, at det, som ministeren siger om pilotprojekterne, er interessant, for nu er det jo sådan, at der er rigtig mange andre steder i staten, hvor man har lavet masser af pilotprojekter, også på ejendomsporteføljen. Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren har gjort sig nogen tanker om, at man måske kigger andre steder hen, og f.eks. kan jeg fremhæve, at man, hvis man henvender sig til Energi-styrelsen, kan få en masse gode ideer til, hvordan man plukker de lavthængende frugter. Har ministeren tænkt sig at gøre det netop for at kunne få en grøn profil på forsaret, som ikke bare er uniformernes farve, men som så sandelig også har noget med energi og udledning at gøre?

Kl. 13:49

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:49

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det er klart, at det i forbindelse med sådan et arbejde som at sikre, at forsaret bidrager, ville være underligt ikke at gå til de fagrelevante andre myndigheder, som f.eks. Klima- og Miljøministeriet og spørge, hvordan man gebærder sig der, ligesom det også ville være relevant at henvende sig til nogle af de andre store ejendommejerere af skove, af landbrugsarealer, som er statslige, osv. og snakke med dem om, hvordan man f.eks. har sikret jagten, eller hvordan man har sikret, at den produktion, der foregår på jordene, er økologisk eller andet. Der er heldigvis mange, mange perspektiver i at indsamle den gode viden, som der er, og så anvende den på forsarets område.

Jeg tror faktisk også, at man skal se det på den måde, at nogle af de økonomiske udfordringer, som forsaret står over for, måske ville kunne overkommes, hvis vi tog noget af det mindre forbrug, som vi kan opnå i de kommende år, og investerede det sådan, at når vi når hen til efter 2015, hvor vi skal sætte ind med nogle besparelser, vil vi allerede der have taget nogle af dem, alene fordi vores energiforbrug og dermed udgifterne til at købe strøm og andre energiformer falder.

Kl. 13:50

Formanden:

Fru Gitte Lillelund Bech for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:50

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil bare spørge om det, som jeg også spurgte om i mit første spørgsmål, men ikke fik svar på. Hvornår bliver den klima- og energistrategi, som er under udarbejdelse i Forsvarsministeriet, lanceret?

Kl. 13:51

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:51

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det gør den i løbet af foråret, først på sommeren. Det her kræver jo et betydeligt samarbejde med andre myndigheder, og det er, og det synspunkt tror jeg spørgeren deler, vigtigere, at vi gør det rigtigt, end at vi gør det hurtigt. Det er vigtigt, at strategien står på et fundament, så man kan se den praktisk implementeret ude i virkeligheden, og at det ikke bare bliver sådan noget med nogle pæne fyldord, der er skrevet med den pæne fyldepen og bliver stillet op i reolen, hvorefter vi ikke ser mere til det. Så det skal være en strategi, det skal være nogle initiativer, som reelt virker, og som man reelt kan tage læring af, også andre steder.

Kl. 13:51

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til forsvarsministeren er fra fru Marie Krarup. Værsgo.

Kl. 13:51

Spm. nr. US 68

Marie Krarup (DF):

Jeg vil gerne høre, hvordan forsvarsministeren forholder sig til konventioner og krigsfanger. I sin 100-dages-tale har jeg hørt forsvarsministeren udtale, at man sagtens kan føre krig og overholde alle konventioner. Men i et ritzautelegram fra den 13. januar er forsvarsministeren citeret for at sige, at når det drejer sig om udlevering af pirater, så har vi valgt ikke at føre de rene hænders politik.

Der kan forsvarsministeren godt acceptere at overlade pirater til myndigheder, som af Human Rights Watch anklages for ikke at behandle deres fanger ordentligt. Det vil sige, at der altså er tale om et konventionsbrud. Derfor er jeg blevet i tvivl om, hvad det er forsvarsministeren mener. Mener forsvarsministeren, at man kan, eller ikke kan overholde alle konventioner, der har med fanger at gøre, når man er ude på militære operationer?

Kl. 13:53

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:53

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det med de rene hænder og det med, at Danmark ikke kan føre de rene hænders politik, skal ikke forstås på den måde, at vi, når vi er til stede militært ude i verden, kan tage let på konventionerne. De værdier, som vi bærer, den måde, som vi opfører os på, den måde, som vi ønsker at behandle hinanden på i det danske samfund, er selvfølgelig også den måde, som vi skal være til stede på ude i verden inden for de regler, der gælder. Det vil sige, at vi ikke kan acceptere tortur. Vi kan ikke acceptere umenneskelig behandling. Vi kan ikke acceptere, at man brænder folk med cigaretter for at fremtvinge tilståelser. Vi kan ikke acceptere overgreb mod mennesker. Det er der slet ingen tvivl om.

Det, regeringen mener med, at vi ikke fører de rene hænders politik, er, at der er en række steder i verden, hvor man helt uproblematisk kan være til stede. Det er som regel de steder, hvor der pudsigt nok ikke er konflikter, og hvor samfundene er velordnede. Og så er der en række samfund, f.eks. Afghanistan, Afrikas Horn og andre steder, der har problemer – samfundsstrukturen er ikke så gode, som vi kender dem herhjemme, der er stor fattigdom, og justitssystemet fungerer ikke lige så godt. Skulle vi så vælge de steder fra, fordi vi ikke kan være sikre på, at tilstedeværelsen ligger fuldstændig inden for rammerne af, at der ikke er noget at angribe, og skulle vi så sige, at her vil vi ikke være til stede?

Pointen er, at vi også sådan nogle steder, altså der, hvor det er besværligt, skal være til stede. Der, hvor det er udfordrende, skal vi også være til stede, også selv om de fremskridt, der er, er små. Men det er jo ikke det samme, som at vi skal acceptere brud på vores konventioner.

Noget af det, der er besværligt, f.eks. for vores soldater ude i Afghanistan, er jo – og det er måske ikke så overraskende, for det er vigtigt at erkende, at der er tale om en krig – at det er et sted, hvor man i modsætning til herhjemme, hvor det at slå mennesker ihjel er den værste forbrydelse, man kan begå, altså den, vi straffer allerhårdst, netop risikerer, at mennesker bliver slået ihjel. Det er en del af det at være udsendt som soldat og at være til stede i en skarp mission. Det er en del af det, der hører med til at være udsendt soldat.

Kl. 13:55

Formanden:

Fru Marie Krarup.

Kl. 13:55

Marie Krarup (DF):

Jeg hører ikke en klar stillingtagen her. Naturligvis skal danske soldater opføre sig efter vores værdier, og naturligvis skal danske soldater, der udøver tortur eller den slags, straffes og straffes hårdt.

Det er jo bare sådan, at de internationale konventioner, der er i spil, ikke kun drejer sig om danske soldaters opførsel. De drejer sig om irakiske eller kenyanske eller afghanske myndigheders opførsel over for fanger, som vi har overleveret. Og det kan være lang tid ud i fremtiden. Det er det, jeg gerne vil høre en klar stillingtagen til. Er det muligt, eller er det ikke muligt at overholde de konventioner, når man er på en skarp mission?

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:56

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det var jo fint, at spørgsmålet blev præciseret. Hvis det bare var det, spørgeren ville vide, så er det langt mindre kompliceret.

De fanger, som vi tilbageholder, og som vi overleverer til et andet lands myndigheder, uanset hvor det måtte være, er konventionsmæssigt vores ansvar. Det betyder ikke, at vi skal lade være med at overlevere dem; det betyder ikke, at vi skal lade være med at tage fanger; det betyder ikke, at vi skal smygge os udenom og lave britefinter og sådan noget. Det betyder, at vi skal tage vores ansvar alvorligt, og det vil sige, at vi, som f.eks. i Afghanistan, hvor vi har to tilbageholdte, skal følge op på, hvordan de tilbageholdte bliver behandlet i fængslet; at vores militærlæge og vores militærjurist uanmeldt besøger faciliteten og sikrer, at der ikke pågår overgreb; at vi, når vi er til stede i Afghanistan og foretager uddannelse af afghanske styrker, sikrer, at menneskerettigheder og ordentlig behandling indgår som en del af uddannelsen; at vi, hvis vi opdager overtrædelser ude i felten, som de danske styrker gør, rapporterer det og griber ind over for det, hvis det overhovedet er muligt.

Kl. 13:57

Formanden:

Fru Marie Krarup for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:57

Marie Krarup (DF):

Der er bare det, at det jo så ikke ligger i tråd med den udtalelse, der er kommet til Ritzau om, at når det drejer sig om at overlevere fanger til kenyanske myndigheder, så har vi valgt ikke at føre de rene hænders politik.

Der er der, hvor jeg ser problemet er. Der skal en klar udmelding til om, hvor vi står i forhold til de konventioner, sådan at vi ikke risikerer, at danske soldater kommer hjem fra internationale missioner og bagefter bliver trukket gennem sølet af venstreorienterede journalister, der ønsker at blamere dem, som om de har begået forfærdelige ting, når det, der i virkeligheden foregår, er, at danske soldater opfører sig pænt, men at det ikke er muligt at tage ansvar for kenyanske, afghanske eller irakiske myndigheders behandling af folk. For det er jo ikke bare et spørgsmål om en ganske kort periode. Det kan jo være en lang periode. Det kan være mange, mange år ud i fremtiden, hvis de her fanger får en dom på mange års fængsel. Faktisk kan vi i teorien være nødt til at kontrollere afghanske fængsler, lang tid efter at danske soldater er hjemtaget fra Afghanistan. Der synes jeg, at forsvarsministeren skylder de danske soldater en klar stillingtagen til det her spørgsmål.

Kl. 13:58

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 13:58

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Hvis der er nogen danske tropper, danske soldater, som føler, at de bliver trukket gennem sølet, så er det, fordi der er danske politikere, som ikke er deres ansvar voksen. Og en af de danske politikere, der i løbet af sin indtil videre relativt korte parlamentariske karriere direkte har medvirket til det, er spørgeren, der i et avisinterview direkte har givet udtryk for, at det her med at være på kant med menneskerettighederne, det her med måske at acceptere tortur, er noget, der sådan set er i orden. Det kan jeg kun tage afstand fra. Jeg kan kun tage afstand fra det bidrag til at bringe vores danske tropper, der løser en svær, svær opgave for os, i den ubehagelige situation, at de skal stå med det moralske ansvar på deres skuldre langt borte, fordi spørgeren leger med menneskerettighederne.

Kl. 13:59

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Sidste spørgsmål til forsvarsministeren er fra hr. Karsten Nonbo.

Spm. nr. US 69**Karsten Nonbo (V):**

Det spørgsmål, som jeg har at stille, ligger egentlig lidt i forlængelse af den sidste debat, der har været her. Jeg har også læst på Ritzau, og forsvarsministeren er i hvert fald citeret for at sige: Vi har valgt ikke at føre de rene hænders politik i forhold til Kenya.

Så husker jeg jo, og det gør forsvarsministeren sikkert også, den debat om Irak og overleveringen af fanger osv., der var mellem jul og nytår. Det er jo klart, at da man dengang var i opposition, har man så efterfølgende valgt, at her skal der føres mere end rene hænders politik, og derfor har jeg et spørgsmål til forsvarsministeren, som i Information den 28. december på side 8 er citeret for at sige, at nu må det jo også for V og K stå klart, at der er noget, der er gået galt i forbindelse med Irakkrigen.

Når det er sagt så tydeligt – medmindre det er et forkert citat – vil jeg spørge, hvad det er, der så åbenlyst er gået galt. Det er jo næsten en dom på forhånd. Det er jo også det, som forsvarsordføreren for Socialdemokraterne, hr. Bjarne Laustsen, var ude og stort set afsige dom over. Hvis det er så åbenlyst, hvorfor skal der så egentlig ned sættes en kommission, som skal grave i det?

Kl. 14:01

Formanden:

Forsvarsministeren.

Kl. 14:01

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Det, der er åbenlyst, og der, hvor det jo er åbenlyst, at der er behov for at få udredt, hvad der egentlig skete under Irakkrigen, er, at den daværende forsvarschef den 16. december 2011 sendte et brev til mig som forsvarsminister, hvor han redegjorde for de foreløbige undersøgelser af Irakkrigen, man var startet på, fordi den forrige regering jo på vegne af WikiLeaks leak besluttede sig for at lave en udredning. De foreløbige undersøgelser dokumenterer, og jeg har sendt brevet over til Forsvarsudvalget, på en lang række punkter, at der er kritisable forhold, og at nogle af de regler, som der var opstillet for vores soldaters ageren i den krig, ikke blev overholdt. Det er derfor, jeg mener, at det må være åbenlyst, at der er et behov for, at vi får udredt, hvad det her er.

Det handler ikke, vil jeg gerne sige, om at pege fingre og sige: Der kan I bare se, det var også så og så for galt. Det handler om, at Danmark som en nation, der er til stede ude i verden og angiveligt kommer til at være det mange år fremover, hele tiden lærer af den måde, vi er til stede på ude i verden, sådan at vores tilstedeværelse kommer inden for rammerne af den måde, som krige skal føres på, sådan at vi undgår at bringe os i situationer, hvor vi f.eks. overtræder konventioner eller andet.

Kl. 14:02

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo.

Kl. 14:02

Karsten Nonbo (V):

Jeg har et kort opfølgende spørgsmål. I nær fremtid sendes der jo specialstyrker til Afghanistan, og ministeren har i pressen sagt, at de ikke kommer af sted, før der er foretaget en gennemgang af reglerne for ansvar og behandling af tilbageholdte. Så er mit spørgsmål: Er der sket noget på det område, eller er det sådan, at specialstyrkerne ikke skal af sted? Og hvad forstås der egentlig nærmere ved den udtalelse om en gennemgang af reglerne for ansvar og behandling af tilbageholdte? Er det sådan, at de personer, der skal af sted, skal ha-

ve en slags særundervisning, eller er det sådan, at reglerne skal ændres, indskræpes eller opstrammes? Hvad forstås der ved den udtalelse?

Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Jeg vil sige, at den måde, som specialstyrkerne kommer til at være til stede på i Afghanistan, er en anden måde end den, vores kampstyrker har været til stede på, al den stund specialstyrkernes opgave først og fremmest bliver at undervise og uddanne de afghanske styrker og i et eller andet omfang instruere dem i de opgaver, som de skal løse. Det er jo en anden form for tilstedeværelse end den måde, som vores kamptropper har været til stede på, og det rejser jo bl.a. spørgsmålet om, hvad man gør med tilbageholdte, hvem tilbageholder osv.

Det er fornuftigt, når vores soldater bliver sendt af sted, at vi sikrer, at reglerne for den måde, de er til stede på, er helt klare, sådan at det ikke bliver den enkelte soldat, der står derude under et stort pres, som skal lave en juridisk fortolkning af, hvad han eller hun nu kan gøre, men at vi politisk herhjemme fra har sagt, at det er sådan, vi vil gøre det.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at vi kan nå at have de regler på plads; jeg er stensikker på, at de regler har vi på plads, før styrkerne skal af sted, sådan som det er planlagt – så de kommer af sted.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo for det sidste spørgsmål.

Kl. 14:04

Karsten Nonbo (V):

Jamen jeg er da glad for at høre, at det bliver nået, inden man skal af sted. Nu har jeg overhovedet ikke nogen grund til at mene, at de danske soldater og deres optræden gør, at de behøver at få indskræpet eller få strammet nogle regler. Jeg synes, de gør det ganske fint. Så fik jeg et svar på, hvad det er, man endelig vil, og så venter jeg, at vi hører om, hvornår det er sket, og hvornår de eventuelt så skal drage af sted.

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:05

Forsvarsministeren (Nick Hækkerup):

Alle de styrker, som Danmark sender ud, bliver jo undervist i, hvad det er for en tilstedeværelse, hvad det er for en operation, de skal være til stede i, herunder også de regler, der gælder for, hvad man må gøre, og hvad man ikke må gøre. Der er jeg sikker på, at spørgeren og jeg er enige.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi politisk siger, at det er sådan her, vi gerne vil være til stede ude i verden, det er de rammer, der gælder, sådan at det ikke bliver den enkelte soldat, der skal afgøre, hvad det nu er, han eller hun skal gøre, og som så efterfølgende risikerer, at det er der en masse der er uenige i, og bliver udsat for kritik, og måske oven i købet bliver straffet for det. Men vi skal tage det politiske ansvar på os og sige, at det er det her, vi er til stede for, det er sådan, vi vil gøre det, og lave nogle regler, som er så klare som muligt.

Jeg kender jo spørgeren godt nok til at vide, at det konstruktive samarbejde, som vi har i forsvarsforligskredsen, helt sikkert vil bidrage til, at der er den opbakning til vores soldater, som er ude på de

her missioner, og som skal til, for at de kan være trygge i det vigtige og farlige job, som de udfører på hele Danmarks vegne.

Kl. 14:06

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet, og det er så også spørgetimen.

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:08

Kl. 14:08

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

Kl. 14:06

Formanden:

Jeg skal gøre opmærksom på, at spørgsmål nr. S 1650, som er opført som nr. 16, til skatteministeren af Joachim B. Olsen efter ønske fra spørgeren udgår.

De første to spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Jacob Jensen. Jeg ser ikke, at hr. Jacob Jensen er til stede, og det betyder, at økonomi- og indenrigsministeren er fritaget for at svare på de to spørgsmål. Vi må beklage ulejigheden for ministeren.

Så går vi til spørgsmål nr. 3 til udenrigsministeren fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:06

Spm. nr. S 1628

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at den kommende 2020-plan bør indeholde en ophævelse af skattestoppet på boliger fra 2016, som ministeren foreslog i maj måned 2011?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 14:07

Spm. nr. S 1629

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Er ministeren enig med ministeren for sundhed og forebyggelse, der den 11. januar 2012 i Folketingssalen sagde, at regionerne skal fratages ansvaret for sundhedsvæsenet, hvis de ikke løfter ansvaret for kræftbehandlingen?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 14:07

Spm. nr. S 1647

3) Til udenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Hvad vil ministeren gøre, for at Danmark under EU-formandskabet kan lægge pres på ansøgerlandet Tyrkiet for at forbedre pressefriheden og ytringsfriheden i landet, og helt konkret i forhold til, at der lige nu sidder 97 journalister i tyrkiske fængsler?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:07

Nikolaj Villumsen (EL):

Skal jeg læse det op først?

Perfekt. Det, jeg gerne vil høre udenrigsministeren om, er, hvad ministeren vil gøre, for at Danmark under EU-formandskabet kan lægge pres på ansøgerlandet Tyrkiet for at forbedre pressefriheden og ytringsfriheden i landet, og helt konkret i forhold til de nu 95 journalister, der sidder fængslet i Tyrkiet. Det er det seneste tal, jeg har hørt.

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg lægger meget stor vægt på presse- og ytringsfrihed, og det gælder også for Tyrkiet. Det er klart, at Tyrkiet har store udfordringer på det her område, og det er vigtigt, at der sker fremskridt, og det er vigtigt, at vi påpeger det, hver gang vi får en mulighed for det. Derfor er det vigtigt, at Europa-Kommissionen som led i tiltrædelsesforhandlingerne med Tyrkiet nøje er sat til at overvåge, hvorvidt Tyrkiet overholder de standarder og principper om demokrati, om retsstat, om menneskerettigheder og om respekt for beskyttelse af minoriteter, der er omfattet af de såkaldte Københavnskriterier, der er forudsætningen for tiltrædelsesforhandlingerne.

Særlig ytringsfriheden er et af de elementer, der følges meget tæt i udvidelsesforhandlingerne. Europa-Kommissionen har i sin seneste fremskridtsrapport fra oktober 2011 om Tyrkiet fremhævet, at ytrings- og pressefriheden fortsat har vanskelige vilkår i Tyrkiet. Kommissionen har endvidere udtrykt stor bekymring over en bølge af fængslinger, der fandt sted i december sidste år. Det samme har vi gjort fra dansk side. Europaministeren har udsendt en pressemeddelelse, hvor han på vegne af den danske regering udtrykker sin bekymring, senest den 12. oktober 2011, altså for 2½ måned siden. På det seneste rådsmøde om generelle anliggender, det var den 5. december 2011, udtrykte Rådet også alvorlig bekymring over indgreb over for journalister og pressen generelt.

Jeg vil godt sige igen, at jeg også selv ser med meget stor alvor på indskrænkninger i ytringsfriheden, uanset hvor de foregår, og det gælder også Tyrkiet. Den danske regering har løbende givet udtryk for bekymringen for ytrings- og pressefrihedssituationen over for den tyrkiske regering. Det vil vi fortsætte med. Vi vil fastholde spørgsmålet om pressefrihed og ytringsfrihed i den løbende kontakt, vi har på mange forskellige niveauer med Tyrkiet.

Kl. 14:10

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:10

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det, og tak til ministeren. Det tyrkiske journalistforbund kalder Tyrkiet for verdens største fængsel for journalister. Hvad mener udenrigsministeren om det? Det er ikke så lang tid siden, udenrigsministeren betegnede Tyrkiet som et demokratisk forbillede sammen med Indonesien. Jeg håber, at ministeren kan være enig i, at det land i verden, der har flest fængslede journalister, ikke kan være et demokratisk forbillede for andre.

Kl. 14:10

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:10

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Vi er meget enige i det, og det er jo derfor, vi både fra dansk side og fra EU's side kritiserer hvert af den type indgreb over for journalister, som vi har set. Vi har også set det i forbindelse med fængslinger af nogle kurdiske borgmestre sidste år, og vi har set det i forbindelse med behandlingen af det kurdiske mindretal, og det skal vi kritisere, hver eneste gang det finder sted.

Jeg tror nu, at min bemærkning om demokratiet var møntet på en anden sammenhæng. Vi har meget tit en diskussion ikke med En-

hedslisten, men med et parti, der står meget langt væk fra Enhedslisten, om, hvorvidt man kan have demokrati forstået som demokratiske valg i arabiske og muslimske lande, og det er i den polemik, jeg har fremhævet, at det faktisk er lidt interessant at se, at vi har fungerende demokratiske lande på den måde, at der gennemføres valg, og at de er af en standard, som er tilfredsstillende. Men det rækker ikke en millimeter ved, at det er helt afgørende at kritisere, når der sker overgreb på ytringsfrihed og pressefrihed, eller når mennesker, i det her tilfælde journalister, fængsles, eller når mindretal ikke får de rettigheder, som vi fra den danske regerings side mener de skal have.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:12

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Det er dejligt at høre, at udenrigsministeren mener, at vi skal kritisere overtrædelser af menneskerettighederne og de demokratiske frihedsrettigheder i Tyrkiet, hver eneste gang vi får lejlighed til det. Det er jeg rigtig glad for at høre. Det er jo sådan, at Danmark kommer til at få en meget vigtig rolle her det næste halve år som EU-formandskabsland, og i den sammenhæng vil jeg gerne have udbyttet, hvordan udenrigsministeren tænker sig, at vi kan bidrage til at forbedre ytringsfrihedssituationen i Tyrkiet, og hvordan Danmark vil blande sig til fordel for de basale menneskerettigheder, som bliver knættet lige nu af Tyrkiet.

Kl. 14:12

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:12

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er klart, at positionen som formandsland give os nogle særlige muligheder, og derfor er det jo godt, at der i EU er enighed om at fremføre den her kritik mod de demokratiske forhold, der ikke er gode nok i Tyrkiet, både for så vidt angår det med journalisterne, vi talte om, og også for så vidt angår mindretal, og for så vidt angår de kurdiske borgmestre. Der er det jo rart at vide, at vi ikke står alene med det fra dansk side, for så havde vi ikke kunnet fremføre sagen med samme styrke.

Det er bare meget vigtigt, at vi har et EU, der med den tyngde, EU har, står bag en situation, hvor både Lady Ashton, repræsentanten for udenrigstjenesten i EU, vil fremføre den her kritik, og vi vil fremføre den fra dansk side, og det vil vi gøre på ministerniveau, sådan som jeg pegede på med et eksempel. Men vi gør det jo langt hyppigere. Vi gør det i de mange samtaler, der er mellem embedsmænd fra Danmark og Tyrkiet, så i virkeligheden rejser vi den her diskussion meget ofte. Det vil vi blive ved med i det håb, at Tyrkiet har et ønske om at nærme sig EU, og en forudsætning for det er, at man lever op til standarderne, også på det her område.

Kl. 14:14

Formanden:

Det sidste spørgsmål fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:14

Nikolaj Villumsen (EL):

Det, som jeg så gerne vil høre i den sammenhæng, er, hvad ministeren mener i forhold til ... Må jeg lige spørge om noget? Er mit andet spørgsmål om kurdiske borgmestre en del af det her. Bliver ens spørgsmål slået sammen? (*Formanden:* Nej).

Perfekt, tak. Jeg havde håbet, at jeg kunne sidde og aflure proceduren under hr. Jacob Jensens spørgsmål, men det fik jeg ingen mulighed for.

Det er jo ingen hemmelighed, at der lige nu kører en sag i forbindelse med den kurdiske tv-station Roj TV, som er i fare for at blive lukket. Nu er sagen anket, men i den sammenhæng er det lige præcis, at Danmark efter min mening har understøttet den tyrkiske regerings undertrykkelse af ytringsfriheden i Tyrkiet ved at støtte op om, at hvis man dækker den konflikt og taler om de ting, der ikke må blive talt om i Tyrkiet, nemlig undertrykkelsen af kurderne og den forfærdelige væbnede konflikt, der desværre finder sted, så risikerer man at blive lukket. For det er jo meget det, som også er situationen for de journalister, der sidder fængslet. Så jeg vil gerne høre udenrigsministeren, om han er enig i, at det er vigtigt, at det kurdiske mindretal har en tv-station som Roj TV, hvor de kan få kritiske nyheder ud.

Kl. 14:15

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:15

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det afgørende for regeringen i sagen om Roj TV er at holde tingene adskilt, som man gør i en demokratisk stat. Jeg er sikker på, at hr. Villumsen også deler den opfattelse, at det er et meget civiliseret træk hos lande, at man har en lovgivende, en udøvende og en dømmende magt. Og man skal være meget, meget forsigtig med at blande de ting sammen. Der er anlagt en sag, som det formentlig også er spørgeren bekendt, mod Roj TV. Den har senest fundet sin afgørelse ved Københavns Byret. Jeg forstår på pressen, at sagen vil blive anket, og i et sådant tilfælde tror jeg ikke, det er klogt, at vi – lige for at fastholde det princip om delingen – går ind og kommenterer en konkret retssag. Det må retssystemet, om man så må sige, tage stilling til. Det vil vi ikke blande os i. Det er netop en vigtig forudsætning for et demokratisk land, at der er en tydelig og klar adskillelse.

Kl. 14:16

Formanden:

Så er dette spørgsmål sluttet.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er også stillet af hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:16

Spm. nr. S 1649

4) Til udenrigsministeren af:

Nikolaj Villumsen (EL):

Hvad vil ministeren gøre for, at Danmark under EU-formandskabet kan lægge pres på ansøgerlandet Tyrkiet i forhold til demokratiske reformer, og i forhold til at der konkret sidder flere folkevalgte borgmestre fængslet?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:16

Nikolaj Villumsen (EL):

Tak for det. Spørgsmålet drejer sig om, at jeg gerne vil høre, hvad vil ministeren gøre for, at Danmark under EU-formandskabet kan lægge pres på ansøgerlandet Tyrkiet i forhold til demokratiske reformer, og helt konkret i forhold til, at der eksempelvis sidder flere folkevalgte borgmestre fængslet?

Kl. 14:17

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:17

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

For os er det helt afgørende, at et land som Tyrkiet lever op til de krav, der er, om, at man ikke klarer uoverensstemmelser i form af retssager. Derfor har jeg også tidligere udtalt mig meget kritisk om de her fængslinger.

Derudover bliver der jo så i forbindelse med EU foretaget overvågning af, hvorvidt Tyrkiet lever op til og overholder de standarder for og principper om demokrati, menneskerettigheder og respekt for beskyttelse af minoriteter, der er omfattet af Københavnskriterierne, der er forudsætningen for at gennemføre de her tiltrædelsesforhandlinger. Siden har Europa-Kommissionen i sin seneste fremskridtsrapport fra oktober 2011 om Tyrkiet foretaget en grundig gennemgang af de forskellige aspekter af det kurdiske spørgsmål, der er relevante i vurdering af, om ovennævnte principper bliver respekteret.

I den forbindelse peger Europa-Kommissionen også på de fængslede kurdiske borgmestre og en række andre problematiske forhold for kurderne i Tyrkiet. Bl.a. noterer Kommissionen, at lokale advokater har peget på problemer med hensyn til både efterforskning og rettergang, altså muligheden for at føre en rigtig rettergang. Mere generelt påpeger Kommissionen behov for sikring af kulturelle rettigheder, bl.a. retten til at tale sit eget sprog.

Sagen om de fængslede borgmestre er et led i den såkaldte KCK-retssag, hvor de er tiltalt for at have forbindelser til Kurdistan Communities Union, KCK, og anklaget for medlemskab af og støtte til en terrororganisation. Sagen følges tæt både fra dansk og europæisk side; bl.a. har den danske ambassade i Tyrkiet ved flere lejligheder været til stede som observatør under retssagen.

Vi har i en række fora, både bilateralt og i EU-regi, hvor sagen løbende rejses, fremmet den her sag, også over for Tyrkiet.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:19

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er glædeligt at høre, at man også vil lægge pres her. Men lad os tage et helt konkret eksempel på noget af det, man kan blande sig i. Der er eksempelvis Abdullah Demirbaş, som i 2007 blev fjernet som borgmester for en kommune i det østlige Tyrkiet med mange kurde, fordi han havde indført en flersproget borgerservice. I 2009 blev samme borgmester Demirbaş genvalgt med 66 pct. af stemmerne, og nu nægtes denne borgmester, som ligeledes er blevet dømt, udrejsetilladelse fra Tyrkiet, på trods af at han har en livstruende sygdom, der kræver behandling i udlandet.

I den sammenhæng vil jeg gerne høre udenrigsministeren, om Danmark mener, at det er en behandling, som man kan acceptere at der gives en folkevalgt borgmester.

Kl. 14:20

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:20

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Nej, og det er jo også derfor, vi både fra Danmarks og EU's side bliver ved med at påpege de forhold, vi synes ikke fungerer godt nok. Et af de spørgsmål, der både fra Danmarks og EU's side bliver betragtet som vigtige, er netop sproget – at man bliver sikret sine kulturelle rettigheder og dermed bl.a. også retten til sit eget sprog. Det vil vi blive ved med at påpege.

Det er jo klart, at når man så ser, som der også bliver peget på, at den pågældende borgmester bliver genvalgt med det meget høje tal –

66 pct. er jo et meget højt tal at blive genvalgt med – og så oven i købet nægtes retten til at rejse, så viser det bare, at der er nogle forhold i Tyrkiet, der fortsat ikke er, som de skal være. De forhold vil vi både fra Danmarks og EU's side fortsætte med at påpege over for Tyrkiet og bede dem om at bringe i overensstemmelse med de kriterier, der også er forudsætningen for tiltrædelsesforhandlingerne i EU.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:21

Nikolaj Villumsen (EL):

Det er godt at høre, at man vil holde øje med det. Det er jo desværre sådan, at Abdullah Demirbaş langt fra er den eneste. Vi talte før om journalister, men der er også borgmestre og folkevalgte på byråds- og parlamentsniveau, der sidder fængslet. Vi har ligeledes fagforeningsaktive. Det løber i alt op i, at der lige nu er 5.000 fængslede, tror jeg det er, som på legal vis har været politisk aktive, men som anklages for terrorisme.

Det er i hvert fald noget, der bekymrer mig meget, for det kan komme til at fremme den farlige situation, der ligger i, at vi reelt har en borgerkrig i Tyrkiet, hvis vores tætte samarbejdspartner, Tyrkiet, ødelægger muligheden for at føre en fredelig politisk debat. Derfor vil jeg høre, om ministeren ikke er enig i, at den tyrkiske politik lige nu fremmer en voldelig eskalering af konflikten.

Kl. 14:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:22

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jo bestemt. Jeg mener også, at det ligger i alt det, jeg har sagt indtil nu, at vores opfordring vil være, at man lever op til de meget høje demokratiske krav – det er i forhold til menneskerettigheder, behandling af mindretal, demokratiske standarder og presse- og ytringsfrihed. Det vil vi holde øje med. Det er så i praksis Europa-Kommissionen, der holder øje med det i forbindelse med tiltrædelsesforhandlingerne. I parentes bemærket er det meget stærke instrument, som EU har, jo i virkeligheden at kunne sige til dem, der gerne vil være med: Det må I gerne, men forudsætningen er, at I lever op til de høje krav. Det er et meget stærkt instrument at stå med for EU. Det vil vi selvfølgelig bruge.

Derudover vil vi bruge det til også fra dansk side at opfordre til, at man sikrer mindretalsrettigheder. Vi kan jo fra dansk side gå foran som det rigtig gode eksempel på at lave en selvstyreordning og det at lave en vidtgående grad af autonomi for områder. Det er noget, vi kender fra de områder, hvor vi har sådan nogle aftaler. Så vi kan også bruge det gode eksempler til at påpege, at det kan lade sig gøre.

Kl. 14:24

Formanden:

Det sidste spørgsmål fra hr. Nikolaj Villumsen.

Kl. 14:24

Nikolaj Villumsen (EL):

Jeg er meget glad for, at ministeren er enig i, at den nuværende tyrkiske politik fremmer konflikten, og at vi skal arbejde for at fremme basale menneskerettigheder. Det håber jeg at vi kan få et rigtig godt samarbejde om. Der har vi jo heldigvis et nyt flertal i Danmark, der gerne skulle arbejde aktivt for menneskerettigheder og ikke bare holde skåltaler om dem.

Der er en helt konkret sag, der presser sig på, og som jeg vil høre om ministeren vil være med til at påpege over for Tyrkiet, nemlig

sagen om, at den anerkendte kurdiske politiker, Leyla Zana, den anden dag fik ransaget sit hus i Tyrkiet. I den sammenhæng var der mange andre, der også fik ransaget deres hjem og blev fængslet. Jeg vil høre, om ministeren vil være med til sammen med Enhedslisten at kritisere Tyrkiet for denne fremfærd over for politisk aktive og anerkendte personligheder i deres eget land.

Kl. 14:25

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:25

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er rigtigt, at menneskerettighedsspørgsmålet er meget vigtigt for den danske regering. Det er jo derfor, at vi har besluttet at lave en stilling som menneskerettighedsambassadør. Det er netop for at sikre, at vi uanset, om vi arbejder herhjemme i Danmark, eller om vi arbejder i udvidelsessammenhæng, eller om vi arbejder med at udvikle nye demokratier i Nordafrika eller Mellemøsten, eller hvor vi nu er i gang, har en så stærk position i det her spørgsmål som muligt.

Den konkrete sag kender jeg ikke, så den må vi i så fald kigge på sammen, og det gør jeg meget gerne, og så på baggrund af det se, hvordan vi bedst handler i sagen. Det er jo afgørende, at vi på alle punkter, hvor vi har mulighed for det, er med til at påvirke i retning af høje standarder for menneskerettigheder.

Der er vi heldigvis også i den situation, at vi ikke står alene med det. Det er også et højt prioriteret tema for EU. Vi har rejst spørgsmålet om menneskerettigheder sammen med Tyskland. Det betyder igen, at vi kan lægge langt større vægt bag, end hvis vi stod alene som land. Vi står med et samlet EU, for hvem det her spørgsmål er et meget vigtigt spørgsmål.

Kl. 14:26

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til udenrigsministeren er stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:26

Spm. nr. S 1654

5) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil udenrigsministeren, sådan som den britiske udenrigsminister, William Hague, har gjort det, over for den kinesiske regering rejse spørgsmålet om, at flere munke i Tibet har sat ild til sig selv i protest mod den kinesiske undertrykkelse af den tibetanske befolkning, og vil udenrigsministeren fremadrettet sikre, at Danmark markerer sin afstandtagen fra undertrykkelse af tibetanere?

Skriftlig begrundelse

Den britiske udenrigsminister, William Hague, har i et svar i det britiske underhus tilkendegivet, at han har rettet henvendelse til de kinesiske myndigheder i lyset af en stribe selvaftbrændinger, som tibetanske munke har foretaget i protest mod det kinesiske regimes undertrykkelse af Tibet.

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:26

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet til udenrigsministeren lyder sådan: Vil udenrigsministeren, sådan som den britiske udenrigsminister, William Hague, har gjort det, over for den kinesiske regering rejse

spørgsmålet om, at flere munke i Tibet har sat ild til sig selv i protest mod den kinesiske undertrykkelse af den tibetanske befolkning, og vil udenrigsministeren fremadrettet sikre, at Danmark markerer sin afstandtagen fra undertrykkelse af tibetanere?

Kl. 14:27

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 14:27

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg deler til fulde bekymringen over de tibetanske munkes selvaftbrændinger siden marts 2011. Ifølge International Campaign har 16 munke foretaget selvaftbrændinger, med 11 dødsfald til følge. Selvaftbrænding er jo bare et ekstremt og også et ekstremt fortvivlende skridt, som må vække til eftertanke hos os alle. Dalai Lama har i forbindelse med et tidligere enkeltstående tilfælde af selvaftbrænding taget afstand fra det, og han betegner det som en praksis, der er afvigende fra et buddhistisk livssyn. Det tror jeg det også er vigtigt at få sagt. Fra dansk side har vi over for de kinesiske myndigheder flere gange, både bilateralt og gennem EU, udtrykt bekymring over de kinesiske myndigheders fremfærd over for de tibetanske munke i Sichuanprovinsen, hvor Kirtiklosteret ligger, og hvor størstedelen af selvaftbrændingerne har fundet sted.

Jeg mødtes den 9. oktober 2011 med den kinesiske udenrigsminister, Yang Jiechi, og her udtrykte jeg mig klart om tibetanernes manglende mulighed for at udøve deres religion, deres kultur og deres sprog, for det er set fra Danmarks synspunkt noget, som det er helt afgørende, at man får lov til. På bl.a. dansk foranledning rettede EU i foråret 2011 en henvendelse til Kina på højt niveau, hvor man kritiserede den voldsomme kinesiske fremfærd og udtrykte bekymring for udviklingen. Spørgsmålet om situationen i området omkring Kirtiklosteret og selvaftbrændingerne var endvidere på dagsordenen for EU-Kina-menneskerettighedsdialogen i juni 2011.

I starten af december gennemførte EU igen en demarche over for de kinesiske myndigheder, som Norge i øvrigt tilsluttede sig. I demarchen udtrykte EU bekymring over selvaftbrændingerne, der netop ses som et udtryk for styrets manglende respekt for tibetanernes religiøse, sproglige og kulturelle rettigheder, og det har vi tænkt os at fortsætte med at gøre.

Kl. 14:29

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:29

Peter Skaarup (DF):

Jeg siger tak for svaret og tak for, at udenrigsministeren her besøger Folketinget. Jeg har ventet en måneds tid på at få lejlighed til at stille de her spørgsmål, og det her er det næste, for det har ikke været belejligt, at udenrigsministeren har kunnet være her i Folketingets spørgetime, så det er godt, at det nu sker. Grunden til, at vi er optaget af det her, er ganske rigtigt, som udenrigsministeren siger, at det er ganske forfærdeligt, at nogen finder på at brænde sig selv af for at gøre opmærksom på de grovheder, som tibetanerne er udsat for. Og derfor er der netop, som udenrigsministeren siger det, grund til at tage det, der foregår her, meget alvorligt, og jeg synes også, det er godt, at den danske regering ved flere lejligheder har gjort opmærksom på det, og at EU har forsøgt sig sammen med Norge. Jeg vil dog sige, at vi i Dansk Folkeparti har bemærket os, at den britiske udenrigsminister, i øvrigt efter at have været til debat om det i det britiske underhus, klart har sagt, at England bilateralt, altså solo over for Kina, for ganske nylig har taget det her spørgsmål op.

Derfor vil jeg spørge udenrigsministeren – for det er jo ikke uden betydning, hvad et land som Danmark gør, selv om det er et lille

land – om man på lignende vis, altså særskilt som land, vil tage den her sag op med Kina. For det er jo ikke et ukendt fænomen, at Kina undertrykker tibetanerne og på alle mulige måder prøver at gøre det svært for tibetanerne at bevare deres kultur. Så det er et meget principielt spørgsmål, ikke mindst for et lille land som Danmark, der jo har brug for, at vi klart markerer vores holdninger i forskellige spørgsmål, og vi har også mulighed for det, fordi vi netop ikke er en supermagt, der har alle mulige interesser, som f.eks. USA har det.

Så mit spørgsmål til udenrigsministeren lyder altså: Vil den danske regering nu her på baggrund af de aktuelle begivenheder tage den her sag op med Kina?

Kl. 14:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:31

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg er helt sikker på, at de kinesiske myndigheder ikke er et sekund i tvivl om, hvad hverken Danmark eller EU mener. Jeg er helt sikker på, at de ved, at vi ser med meget stor bekymring på selvaftbrændingerne og ikke mindst på tibetanernes situation generelt, og det er jo netop, fordi vi har taget det op de gange, vi har mødtes med dem og generelt har kritiseret de vilkår, tibetanerne har, og deres manglende mulighed for at udfolde sig religiøst, kulturelt og sprogligt. Jeg tror, det er helt afgørende at fortsætte med at tage de sager op over for kineserne, når man mødes, og være med til at præge, være med til at påvirke og være med til at lægge tryk på. Heldigvis er vi jo i en situation, hvor vi ikke står alene med det, men hvor EU også deltager, og der er det klart, at der er langt større vægt bag et standpunkt, når det ikke alene er et land som Danmark, der gentager de her synspunkter, men det også er EU. Så det vil vi fortsat arbejde med.

Kl. 14:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:33

Peter Skaarup (DF):

Jeg er glad for tilsagnet om, at man fortsat vil gøre opmærksom på de her ting, men det er jo ikke et ukendt fænomen, at udenrigsministeren også har en kasket, hvorpå der står formand for Socialistisk Folkeparti. Der synes jeg da nok at SF har gjort sig positivt bemærket – også negativt måske en enkelt gang i forbindelse med en debat i Folketinget, hvor man støttede noget, som ikke hjalp tibetanerne – i en meget offensiv kurs mod Kina. Derfor er det, synes jeg, vigtigt, at udenrigsministeren, når udenrigsministeren nu har fået den ærefulde post som udenrigsminister, benytter den post til så også at markere den samme afstandtagen og føre den samme politik, som man gjorde, da man var i opposition, altså da man kun var formand for Socialistisk Folkeparti.

Så kunne vi ikke mere klart få at vide, hvordan man fra dansk side vil markere over for Kina? For selvfølgelig ved Kina godt, at vi er kritiske over for tingene, men det har jo ikke forhindret kineserne i at fortsætte undertrykkelsen af tibetanerne og ødelæggelsen af deres kultur – så man er nødt til at blive ved. Hvordan vil man blive ved?

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:34

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Tak for de pæne ord om både mit formandskab for SF og min post som udenrigsminister – det er jo dejligt at møde støtte på den måde.

Så til spørgsmålet: Jeg tror, at man hjælper tibetanerne allerbedst ved ikke at være imod Kina, som spørgeren fik sig formuleret, men ved at fastholde, at Kina har et særligt ansvar for at sikre, at mindretal får en ordentlig behandling, og at man udvikler sig retning i af en retsstat. Vi fordømmer de vilkår, som ikke er i orden, hvad enten det er de mange dødsdomme i Kina eller de manglende rettigheder til mindretal, sprogligt, kulturelt og religiøst, og vi bliver ved med at gentage det synspunkt med stadig større vægt og med stadig flere lande.

Det er den linje, som vi fra dansk side vil forfølge, nemlig at vi har muligheden for via en fri og åben dialog med Kina at påvirke de kinesiske myndigheder. Det vil vi fortsætte med, og jeg er helt overbevist om, at det på et eller andet tidspunkt vil lykkes at skubbe Kina i retning af større villighed til også at nærme sig vores synspunkter på grundlæggende standpunkter som menneskerettigheder og frihed.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:35

Peter Skaarup (DF):

Fint. Vi er jo enige om, at vi skal forsøge at påvirke Kina i den rigtige retning. Men jeg undrer mig så bare over, at den britiske udenrigsminister, William Hague, i det britiske underhus klart har sagt, at man eksplicit bilateralt tager den her sag op med Kina, mens vores egen danske udenrigsminister ikke i dag her i Folketinget på samme måde kan forsikre, at han klart og entydigt nu her aktuelt på baggrund af de seneste ting, der er sket i Tibet, vil tage den her sag op med Kina.

Hvorfor kan vi ikke gøre det samme som briterne og understøtte den linje, som briterne har valgt, ved meget klart nu her aktuelt at tage afstand fra det, der foregår over for tibetanerne? Hvad er grunden til det? Det mangler jeg et svar på på baggrund af det, som udenrigsministeren siger. Altså, hvis vi er så optaget af det her fra dansk side, og hvis udenrigsministeren er rigtig godt inde i sagen – det ved jeg at udenrigsministeren er – hvorfor så ikke gøre det samme, som William Hague gør?

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:36

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det afgørende for Danmark er at kunne fastholde Kina på ansvaret over for mindretallet, menneskerettighederne, politisk frihed osv. Derfor vil jeg synes, at det ville være ærgerligt at binde sig til, at det lige præcis er en bestemt sag, der er det afgørende i den her sammenhæng. Jeg tror, at det afgørende både for Danmark og for EU er at fastholde den brede kritik af de der forhold, der ikke virker. Det er klart, at de altid bliver eksemplificeret ved enkeltsager. Men vi skal fastholde den brede kritik og opfordre Kina til at have mere mod til at gå videre i retning af de grundlæggende menneskerettigheder, som er helt afgørende. Det vil vi fortsætte med. Og jeg takker igen for, at vi også har støtte til det synspunkt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 14:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til udenrigsministeren, og det er også stillet af hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:37

Spm. nr. S 1655

6) Til udenrigsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Kan udenrigsministeren forklare, hvorfor udenrigsministeren har nægtet at mødes med Tibets premierminister, da denne besøgte Danmark den 25. november 2011, set i lyset af at udenrigsministeren som formand for Socialistisk Folkeparti så sent som den 17. december 2009 mødtes med repræsentanten fra den tibetanske eksilregering i London, Thubten Samdup?

Skriftlig begrundelse

Den 17. december 2009 besøgte udenrigsministeren som formand for Socialistisk Folkeparti den tibetanske eksilregerings repræsentant i London Thubten Samdup. Derimod ville udenrigsministeren ikke mødes med den tibetanske eksilregerings repræsentant Lobsang Sangay, da denne besøgte Danmark den 25. november 2011. Udenrigsministerens parti har tidligere tilsluttet sig en erklæring, der indebærer, at Danmark accepterer, at Tibet er en del af Kina. Desuden har udenrigsministeren den 18. december 2009 udtalt til Politiken, at den tibetanske eksilregering aldrig har ønsket selvstændighed. Spørgeren finder det derfor besynderligt, at udenrigsministeren har afvist at mødes med Lobsang Sangay, når den tibetanske regering end ikke drager et-Kina-politikken i tvivl. Spørgeren ønsker også oplyst, hvad der præcis har ændret sig i udenrigsministerens opfattelse af den tibetanske sag, siden udenrigsministerens parti i 2008 havde besøg af den daværende udenrigsminister Kesang Y. Takla ved sit landsmøde.

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:37

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet lyder sådan her:

Kan udenrigsministeren forklare, hvorfor udenrigsministeren har nægtet at mødes med Tibets premierminister, da denne besøgte Danmark den 25. november 2011, set i lyset af at udenrigsministeren som formand for Socialistisk Folkeparti så sent som den 17. december 2009 mødtes med repræsentanten for den tibetanske eksilregering i London, Thubten Samdup?

Kl. 14:38

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:38

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg kan bekræfte, at den politiske leder af den tibetanske eksilregering, Lobsang Sangay, var i Danmark den 25. november. Han var på en europæisk rundtur. Han havde bedt om tre møder i den sammenhæng. Det var dels et møde med mig, dels et møde med den danske EU-ambassadør, dels et møde med en repræsentant for Udenrigsministeriet, der arbejder med Danidas projekt for eksiltibetanere i Indien.

Regeringen valgte at imødekomme Sangays anmodning om et møde på embedsmandsniveau med Udenrigsministeriet. Det er efter vores opfattelse et passende niveau for modtagelse af Sangay. Det bekræftes i øvrigt af, at Sangay ikke noget sted på sin europæiske rundrejse blev modtaget på politisk niveau af regeringer. Vi var i fuld overensstemmelse med alle andre europæiske lande, inklusive lande, som var baggrunden for hr. Peter Skaarups forrige spørgsmål.

Jeg har i min tidligere kapacitet som SF-formand haft lejlighed til at mødes med Dalai Lama og med forskellige af hans repræsentanter. På disse møder er jeg blevet orienteret om forhold i og uden for

Tibet, og jeg er blevet indført i de vanskelige vilkår, mange tibetanere i dag lever under. Også derfor var det naturligt for mig at udtrykke mig ganske skarpt om tibetanernes manglende muligheder for at udøve deres religion, deres sprog, deres kultur, da den kinesiske udenrigsminister Yang besøgte Danmark i oktober 2011.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:39

Peter Skaarup (DF):

Det er jo sådan en lidt mærkelig ting, synes jeg, altså at der sker et eller andet, fra man er i opposition, hvor man er meget optaget af Tibet og tibetanske spørgsmål, og så til, at man kommer i regering og nu har en lidt anden tilgang til det og ikke ville mødes med fremtrædende repræsentanter for Tibet, der havde bedt om et møde. Det er jo sådan, at den pågældende person er at betragte som den politiske leder af Tibet, mens Dalai Lama så er den åndelige leder.

SF har jo, hvilket jeg synes er godt, ved flere lejligheder, også når Dalai Lama og andre repræsentanter for Tibet har været på besøg i Danmark, mødtes med de pågældende og lyttet til, hvad de har sagt. Man har bl.a. lyttet til, at noget af det, de godt kunne tænke sig, var, at danske politikere mødtes med repræsentanter for Tibet, også gerne i Tibet. Men jeg synes, at der er sket et skifte med hensyn til udenrigsministeren, efter at udenrigsministeren er blevet udenrigsminister.

Er det rigtigt forstået, at der er sket et skifte? Det synes jeg der er nogle ting der tyder på, hvilket også er angivet i spørgsmålet. Og hvad skyldes det skifte, der giver sig udslag i, at man ikke vil mødes med fremtrædende repræsentanter? Skyldes det frygt for stormagten Kina? Skyldes det kynisk spekulation i ussel mammon? Kunne det være det, der var situationen? Eller hvorfor nægter man at mødes med Tibets repræsentanter fremover?

Jeg kunne f.eks. godt forestille mig, at Dalai Lama kom på besøg i Danmark på et tidspunkt, ligesom han var det for ikke så længe siden, og da var SF godt repræsenteret i forbindelse med møderne med ham. Vil udenrigsministeren, hvis Dalai Lama kommer på besøg i Danmark, mødes med ham, lytte til, hvad han siger, høre på, hvad der kommer frem af forskellige ønsker og meninger omkring kinesiske forhold?

Kl. 14:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Udenrigsministeren.

Kl. 14:42

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Jeg finder bare anledning til at gentage, at der jo var et møde med den tibetanske repræsentant med en rimelig højtstående medarbejder fra Udenrigsministeriet. Så sagen er ikke, som hr. Peter Skaarup fik den beskrevet, altså at vi ikke ville mødes med ham. Diskussionen er, om vi skulle mødes med ham på samme niveau, som alle andre europæiske lande har valgt, inklusive Storbritannien, som hr. Peter Skaarup omtalte meget rosende før i forhold til Tibet. Der valgte man at mødes på samme niveau, som Danmark gjorde. Og det var så vores valg.

Så spørger hr. Peter Skaarup, om det er udtryk for sådan angst og bæven og frygt, at vi gør det. Nej, det er det ikke. Så spørger han, om det er et udtryk for sådan ussel, kynisk mammon. Nej, det er det heller ikke. Det er en meget velovervejet position, hvor vi overvejer, hvad vi synes er rimeligt, ligesom jeg er sikker på, at alle andre europæiske lande har overvejet på samme måde, nemlig hvad de synes er rimeligt, og de er i øvrigt nået frem til præcis samme resultat som Danmark. Det bekræfter over for mig, at jeg tror, de har haft de

samme overvejelser. Jeg tror heller ikke, at mine øvrige europæiske kolleger er præget af hverken frygt eller ussel mammon. Jeg tror, at de har lavet en samlet vurdering, og at de er endt det samme sted som Danmark.

Kl. 14:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:43

Peter Skaarup (DF):

Det kan godt være, at andre lande har valgt det samme som udenrigsministeren og Danmark, altså at man har valgt ikke at mødes med den pågældende på ministerplan. Men det er vel udenrigsministeren bekendt, at lige præcis Danmark jo har haft en høj profil i forhold til de her spørgsmål, også i forhold til andre spørgsmål, hvor vi har villet hjælpe mindre områder og mindre lande til at opnå selvstændighed. Det kunne det være. Nu er det ikke nødvendigvis det, tibetanerne beder om, men de beder om at opnå hjælp af forskellig art fra det internationale samfund for at undgå den undertrykkelse, de er udsat for. Derfor kunne Danmark og udenrigsministeren jo sagtens, når nu udenrigsministeren har haft mange gode møder med repræsentanter for Tibet tidligere – hvad ikke nødvendigvis andre ministre har haft i tidligere regeringer – vælge at følge den samme linje, som udenrigsministeren gjorde, da udenrigsministeren bare var partiformand for SF.

Det, jeg egentlig er ude efter, er, hvorfor der sker det skifte, når man nu har en meget høj profil omkring Tibet og flere gange gerne har villet mødes med repræsentanter. Men det vil man altså ikke som udenrigsminister. Hvad er grunden?

Kl. 14:44

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:44

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Det er klart, at vores overvejelser har været dem, jeg redegjorde for før, altså hvad vi synes er rimeligt i forhold til at møde tibetanernes politiske leder. Det har været vores vurdering, ligesom det har været de øvrige europæiske landes vurderinger, at det her ville være et rimeligt niveau. Det er i sagens natur vores egen beslutning, ligesom alle de øvrige lande har truffet deres selvstændige beslutninger.

Det er rigtigt, også som hr. Peter Skaarup peger på, at vores krav jo ikke er at gå videre end det, tibetanerne vil. De har ikke bedt om løsrivelse fra Kina. De har bedt om autonomi. De har bedt om sproglig, kulturel og religiøs autonomi. Det er rigtigt, at der har de – og har altid haft – en meget varmt støtte i SF. Det kan de med sikkerhed fortsat regne med.

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 14:45

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes ikke rigtig, jeg kommer nogen vegne med udenrigsministeren, og det undrer mig egentlig lidt, netop fordi SF har haft en høj profil på det her område tidligere, men åbenbart ikke længere har det.

Men jeg kunne godt tænke mig at spørge på en anden måde. Hvis nu Dalai Lama på et tidspunkt, hvad vi i Dansk Folkeparti ville synes ville være rigtig godt, vælger at komme på besøg i Danmark, ligesom han har været tidligere ved flere lejligheder, vil udenrigsministeren så mødes med Dalai Lama? Vi ved jo f.eks., at præsident Ob-

ama i USA har mødtes med Dalai Lama. Mange andre statsoverhoveder, statsministre og premierministre rundtomkring i verden har netop mødtes med Dalai Lama på det plan, som de nu har syntes har været det rigtige. Vil udenrigsministeren så sørge for at sikre, at sådan et møde kommer i stand, når der kommer en henvendelse fra tibetvenner i Danmark, med henblik på at udenrigsministeren mødes med Dalai Lama?

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:46

Udenrigsministeren (Villy Søvndal):

Alt min politiske erfaring tilsiger mig, at når den type spørgsmål, der starter med hvis og hvis og hvis og hvad så, bliver stillet, skal man være fantastisk forsigtig. Jeg vil sige det sådan, at vores hovedbestræbelse vil gå ud på at fortsætte og sikre et arbejde i den alvorlige del af det her spørgsmål, altså et arbejde for at sikre tibetanerne gode forhold; sikre dem hjælp og sikre dem bistand, hvor vi kan, og fortsat slås for de ting, de selv ønsker, nemlig kulturel, sproglig og religiøs autonomi. Det vil vi fortsat støtte – og støtte aktivt og varmt. Og så vil vi tage stilling til, hvordan vi i hvert enkelt tilfælde bedst mødes, ligesom vi gjorde i november, og ligesom vi vil gøre i det tilfælde, Dalai Lama skulle bede om at komme. I så fald vil vi i øvrigt drøfte spørgsmålet, inden vi beslutter os, med Det Udenrigspolitiske Nævn for at være sikre på, at vi får en beslutning, og at hele det danske Folketing har givet udtryk for dets holdninger.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til udenrigsministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:48

Spm. nr. S 1443

7) Til finansministeren af:

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er et problem, at statslige enheder, kommuner og regioner overskrider de aftalte betalingsfrister på fakturaer fra private virksomheder, der leverer ydelser til det offentlige?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 14:48

Flemming Damgaard Larsen (V):

Mener ministeren, at det er et problem, at statslige enheder, kommuner og regioner overskrider de aftalte betalingsfrister på fakturaer fra private virksomheder, der leverer ydelser til det offentlige?

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:48

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Tak for spørgsmålet. Det er min klare opfattelse, at offentlige myndigheder skal overholde de betalingsfrister, der er aftalt i forbindelse med køb af varer og tjenesteydelser. Det synes jeg er helt naturligt, og det skal ske fuldstændig på samme måde som for private virksomheder og borgere, og det regner jeg med at vi er enige om som udgangspunkt for at tage den her debat.

Det forudsætter naturligvis, at der er en rimelig betalingsfrist, og at den er korrekt angivet på fakturaen, ligesom fakturaerne i øvrigt

skal være rigtige på ethvert punkt, sådan at myndighederne får tid til at sikre sig, at fakturaerne svarer til det, de faktisk har fået leveret, og derefter betale dem. Det er også vigtigt, at man ser på hele indkøbsprocessen og ikke kun på rutinerne i forbindelse med selve betalingen. Det vil i hvert fald efter min opfattelse være helt galt, hvis en offentlig myndighed kommer til at betale nogle af de fupfakturaer, man nogle gange ser florere, særlig i sommermånederne.

Det er sådan, at Moderniseringsstyrelsen, som er en styrelse under Finansministeriet, jo har udsendt en række anbefalinger, herunder at myndighederne som udgangspunkt gives en betalingsfrist på 30 dage, medmindre andet er aftalt. Det følger også af god praksis, at den offentlige myndighed skal afgive en klar ordre og herunder sikre, at parterne er enige om, hvilken frist der gælder, og at leverandøren på sin side skal fakturere i overensstemmelse med den aftale, man har lavet med de offentlige myndigheder. Offentlige myndigheder skal respektere den aftale og derefter sikre, at fakturaen bliver betalt rettidigt.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at der altid vil være fakturaer, der ikke skal betales til den angivne frist, f.eks. fordi varen eller ydelsen ikke er leveret eller ikke lever op til det bestemte. I nogle tilfælde afventer man ligefrem en kreditnota. Det skal også fremhæves, at langt hovedparten af fakturaerne faktisk bliver betalt til tiden, og at halvdelen af dem, der betales efter fristen, kun betales nogle få dage for sent. Det er dokumenteret i en analyse fra november 2010 af den tidligere regering, og spørgeren er jo medlem af et af de tidligere regeringspartier.

Det ændrer efter min opfattelse ikke ved, at de offentlige myndigheder skal have fokus på at overholde aftalte betalingsfrister, og at regeringen vil supplere de initiativer, den tidligere regering igangsatte, med en styrkelse af ledelsernes fokus på betalingsfrister. Det vil ske som led i den generelle styrkelse af økonomistyringen, der allerede er igangsat i mit ministerium.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:50

Flemming Damgaard Larsen (V):

Tak for svaret. Vi kan selvfølgelig ikke være uenige om, at en faktura skal være i orden, og at den også skal kontrolleres, så man sikrer, at den er i orden, og at man også skal sikre sig, at fupfakturaer ikke bliver betalt. Men derfra og så til, at der er ret mange fakturaer til statslige enheder, til regioner og til visse kommuner, der ikke bliver betalt til tiden, er der alligevel et stykke vej.

Dansk Erhverv har lavet en undersøgelse, der viser, at ud af 762 virksomheder, der har deltaget, er der 44 pct. af virksomhederne, der oplever, at det offentlige ikke overholder de aftalte betalingsfrister, og af dem, der ikke overholder fristerne, er der 40 pct. inden for det offentlige, der overskrider betalingsfristerne med mere end 30 dage derudover. Det er jo et ret stort tal, og det er heller ikke små tal, vi taler om, når det er kroner og øre, vi ser på. For 41 pct. af virksomhederne, der ikke har modtaget deres betaling til tiden, drejer det sig om regninger på over 50.000 kr., og det betyder noget for virksomhedernes økonomi, for deres likviditet. Det vil sige, at staten på den måde og andre offentlige enheder vil trække på virksomhedernes likviditet, og dermed agerer virksomhederne i virkeligheden som bank for det offentlige, og det kan jo ikke være rimeligt.

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:52

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu indleder spørgeren, synes jeg, egentlig meget sympatisk med at understrege det, vi er enige om i den her sammenhæng, og jeg vil gerne fortsætte i det spor. Naturligvis skal der være orden i de her forhold på de betingelser, jeg har prøvet at skitsere. Det er rigtigt, at der foreligger en analyse fra Dansk Erhverv, hvor man har spurgt til virksomhedernes oplevelse af det her. Der er også foretaget en anden analyse af Økonomistyrelsen, som har en mere empirisk omfattende karakter. Man har analyseret 150.000 fakturaer til statslige, regionale og kommunale myndigheder. 80 pct. af fakturaerne er betalt til tiden, og halvdelen af de fakturaer, der ikke er betalt til tiden, er betalt inden for 5 dage efter fristens udløb.

Hvornår er den analyse foretaget? Den er foretaget i november 2010. Hvem sad i regering på det pågældende tidspunkt? Det gjorde bl.a. Venstre. Så vidt jeg forstår, er spørgeren stadig væk knyttet til Venstre, og derfor tror jeg, at der er en enighed mellem mig og spørgeren om, at der her muligvis er et problem, som vi skal tage hånd om. Det er ikke af det omfang, som Dansk Erhverv fremfører. Der skal tages en række nye initiativer, i forhold til hvad den tidligere regering gjorde, og det er præcis det, jeg har tilkendegivet her i dag.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:53

Flemming Damgaard Larsen (V):

Hvis nu vi så holder os til de 20 pct., som ikke betaler til tiden, og som ministeren er inde på, vil ministeren så over for disse offentlige enheder tage et initiativ, så de fremover får betalt til tiden, og så er det generelt bliver sådan, at det offentlige betaler til tiden? For det er sådan, at hvis det modsatte er tilfældet, altså hvis en privat virksomhed eller en privat borger i det hele taget ikke betaler sin skat til tiden, sin restskat osv., ikke betaler moms til tiden, så falder hammeren. Så kan vedkommende meget nemt risikere at komme i RKI, altså Ribers Kredit Information. Jeg har derimod aldrig oplevet, at en virksomhed har sendt staten eller offentlige enheder i RKI, så der er et misforhold. Derfor spørger jeg helt konkret: Vil ministeren tage initiativ til, at de sidste 20 pct. også kommer med?

Kl. 14:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:54

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu kan man måske sige, at mit arbejde generelt går ud på at sørge for, at staten ikke ender i RKI, så jeg er for så vidt meget enig med spørgeren i, at der skal være fokus på det her. Det, jeg jo også klart tilkendegiver, er, at for 80 pct.s vedkommende er tingene i orden. For yderligere 10 pct.s vedkommende er der tale om små overskridelser, og så er der en restmængde, hvor der i nogle tilfælde ikke er tale om en adfærd, jeg vil betegne som ordentlig. I andre tilfælde er der gode forklaringer på det – måske at man ikke har fået det leveret, man har bestilt, eller at det ikke er af den kvalitet, som er aftalt. Sådan ville en privat virksomhed jo også opføre sig.

Men min tilkendegivelse i det svar, jeg har givet, er, at jeg agter at tage en række initiativer, der går videre end det, den tidligere regering lagde op til, og det, spørgeren dermed selv stod for umiddelbart før regeringsskiftet. Det synes jeg vi burde kunne samles om her i dag.

Kl. 14:55

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Damgaard Larsen.

Kl. 14:55

Flemming Damgaard Larsen (V):

Det er også således, at mange offentlige enheder, altså kommuner, regioner og statslige enheder, nægter at betale rykkergebyr, morarenter osv., hvis der er en overskridelse af betalingsfristen, og det er også et stort problem for mange. Der tør virksomhederne ikke gå hårdt til de pågældende for ikke at miste dem som kunder i fremtiden. Så der er nok også noget der, ministeren skal se på.

Det sidste, jeg så vil spørge om, er, om ministeren med KL og Danske Regioner her til foråret, når der skal forhandles aftale om økonomien for næste år, vil tage det op og få de her ting på plads også ude i regionerne og kommunerne. Det kunne jo passende indgå i den økonomiske aftale for 2013, at kommunerne skal leve op til disse ting.

Kl. 14:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:55

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg takker for rådgivningen. Jeg savner måske nok hen over tre spørgsmål bare skyggen af en refleksion over det, svarene går ud på, nemlig at de forhold, der kritiseres fra spørgerens side, i det omfang kritikken er berettiget, er forhold, der har gjort sig gældende under spørgerens eget partis regeringsledelse. Jeg kommer så her i dag og tilkendegiver, at jeg agter at tage en række initiativer, der går videre end det, spørgerens egen partifælle selv tog initiativ til for få måneder siden. Jeg efterlyser såmænd ikke ros eller noget som helst andet. Jeg efterlyser bare skyggen af refleksion over, om ikke det måtte være noget, vi kunne samles om, i stedet for at der køres blindt løs på data, der ikke nødvendigvis stemmer med de data, man selv som regering har fremlagt. Så det er der, jeg står i sagen.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 1637

8) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vil ministeren bekræfte, at han før valget lovede kommunerne realvækst i deres udgifter, såfremt Socialdemokraterne vandt regeringsmagten, og hvordan hænger det sammen med ministerens budskab til kommunerne om økonomien fremover?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:56

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Vil ministeren bekræfte, at han før valget lovede kommunerne realvækst i deres udgifter, såfremt Socialdemokraterne vandt regeringsmagten, og hvordan hænger det sammen med ministerens budskab til kommunerne om økonomien fremover?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:57

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det vil jo nok ikke overraske spørgeren, at jeg som finansminister faktisk har det udmærket med sammenligningen mellem det, jeg er gået til valg på, og den politik, jeg fører i praksis. Det, der står centralt i den politik, jeg fører i praksis, er et forsigtighedsprincip, som vi tidligere har haft lejlighed til at debattere, og som handler om, at man kan afholde udgifter præcis svarende til de indtægter, man kan skaffe sig. Det princip var centralt i det valggrundlag, mit parti lagde frem i valgkampen i forlængelse af en række andre konkrete forslag, hvoraf nogle har kunnet gennemføres – og vi skal, tror jeg, begge to debattere en hel del af dem grundigt i morgen – og andre ikke har kunnet gennemføres.

Det centrale er forsigtighedsprincippet, og det er også centralt i forhold til det budskab, jeg har haft til kommunerne, senest på Kommunaløkonomisk Forum i sidste uge. Og det, jeg heldigvis fornemmer, er en relativt bred kommunal opbakning til, at det er sådan, vi må handle i den nuværende økonomiske situation.

Kl. 14:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 14:58

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak til finansministeren for det første sådan, kan vi kalde det forsøg på at svare på spørgsmålet. Og det er jo ikke vildt overraskende, at finansministeren prøver at dække sig ind under det her meget berømte forsigtighedsprincip, i lyset af hvad Socialdemokraterne ellers lovede før valget.

Altså, jeg tror, der er rigtig mange danskere, som har fulgt de seneste års politiske debat og fået den klare fornemmelse, at man stod sådan med to valg. Man kunne vælge mellem nogle i regeringen, som ville – det var det billede, de gav – skære i velfærden, ikke give penge nok trods det faktum, at der f.eks. kommer flere ældre og det koster flere penge i kommunerne osv. osv. Og så havde man et andet valg med finansministerens parti i spidsen, hvor de sagde, at hvis de kom til magten, ville der blive nær noget, der lignede guld og grønne skove. Der ville i hvert fald komme en hel del flere penge til de klassiske velfærdsområder, der ville blive flere penge til børnehaverne, der ville blive flere penge til folkeskolen, til ældreplejen osv. Det er jo det billede, man har bygget op igennem en del år, og man har gjort det meget direkte både med »Fair Forandring«, som ministeren jo kender så godt, fordi han er en af hovedarkitekterne bag det, og også »En Fair Løsning«, som kom på et senere tidspunkt – jeg står med alle de fine materialer her.

Måske finansministeren ville gøre mig den tjeneste i stedet for kun at tale forsigtighedsprincip at svare på et enkelt spørgsmål: Hvordan ville den kommunale økonomi, for at tage det som det eksempel, vi drager frem her, udvikle sig, altså hvor mange flere penge ville der være til rådighed for kommunerne til velfærdsforbedringer, hvis man gennemførte de planer, man meget konkret lagde frem før valget, og som Socialdemokratiet stod i spidsen for at gå til valg på, og hvordan forholder det sig så nu efter valget set fra en finansministers stol?

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 14:59

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg er udmærket godt klar over, at spørgeren har et næsten lige så tæt forhold til de pågældende publikationer, som jeg selv har haft over årene.

Jeg står ikke med en beregning på, hvilken effekt en politik, jeg ikke fører, ville have haft, hvis jeg havde ført den. Der blev fremlagt en serie forslag i de planer, spørgeren henviser til, i forhold til at skaffe finansiering til en række udgiftsforslag, og netop den finansiering var jo et omdrejningspunkt i valgkampen, de kritiske ting for spørgerens vedkommende. Over dem alle sammen stod et forsigtighedsprincip, og det er ikke noget, jeg dækker mig ind under. Det er noget, jeg bærer åbent frem, det har jeg gjort fra dag et i mit embede, og det gjorde jeg også i valgkampen. Og det, jeg jo kunne ønske mig, var, at det forsigtighedsprincip var noget, vi samlede om i hele Folketinget. Tænk, hvilken ramme det ville være for at føre økonomisk politik, hvis det var noget, vi stod sammen om, på tværs af hvad vi ellers var uenige om.

Så det er mit udgangspunkt. Jeg har en ambition om at skaffe finansiering til en række ting, også i de kommende år, i form af omprioriteringer. Jeg synes selv, jeg har gjort det i det finanslovsforslag, som vi forhåbentlig stemmer igennem Folketinget på fredag, og det får vi jo også en rigtig god lejlighed til at debattere i morgen.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:01

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, nu er der jo nogle af os, der har været bundet af et såkaldt forsigtighedsprincip i ganske mange år, nemlig at pengene skulle være der, før man kunne bruge dem, og det var en fornøjelse at opleve, at også Socialdemokraterne ville ifalde sådan et princip. Problemet er jo bare, at man har stillet folk en forventning i udsigt og sagt: Hvis vi kommer til, får I ganske mange flere penge til nogle af de ting, der bekymrer danskerne, altså så det bliver bedre nede i skolen, det bliver bedre i børnehaven, der bliver bedre normeringer. Man kan pege på en bred vifte af ting, der er blevet nævnt det seneste par år, og som ville blive meget, meget bedre, hvis Socialdemokratiet kom til regeringsmagten.

I »Fair Løsning«, som er den store, omsiggribende publikation, der jo blev lanceret i god tid før valget, og som finansministeren dengang stod i spidsen for arbejdet med som stabschef i Socialdemokratiet, fremgår det vel direkte, at man ville få en vækst i udgifterne på i omegnen af 1,4 pct. Man angiver vel, at man frem til 2015, hvis vi tæller effektiviseringerne væk, ville få 8,5 mia. kr. mere til forbrug ude i kommunerne, og så spørger jeg bare finansministeren:

Er det rigtigt forstået, at det skal kommunerne ikke længere regne med, at der har man efter valget sadlet om, så man nu har et forsigtighedsprincip, som bliver det vigtigste i forhold til alt, og at kommunerne nu bare må se i øjnene, at der ikke bliver den fest, som de havde regnet med, at det ikke bliver de ekstra penge, som »Fair Løsning« angav at kommunerne ville få, hvis Socialdemokratiet kom til magten?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:02

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men der er jo en lang række præmisser i det spørgsmål, jeg synes er dybt interessante at diskutere. Altså, først og fremmest tror jeg ik-

ke, ret mange økonomer vil være enige med hr. Kristian Thulesen Dahl i, at man har været omfattet af et forsigtighedsprincip i de år, hr. Kristian Thulesen Dahl har haft et nøgleansvar for den økonomiske politik. En bred kreds af økonomer blev bedt om at vurdere forskellige regeringers økonomiske politik i en periode før valget og fandt frem til, at Poul Nyrup og hr. Mogens Lykketoft havde gjort det glimrende, og placerede den økonomiske politik, hr. Kristian Thulesen Dahl har været stærkt medvirkende til at gennemføre, og det må man jo anerkende, i dumpeposition i forhold til den linje. Så der er ikke så meget at bryste sig af efter min opfattelse.

Så er det klart, at i de planer, der henvises til, var der en klar sammenhæng mellem en række finansieringsinitiativer og en række udgiftsforslag, og det, der var princippet for det hele, var, at man kunne afholde lige præcis de udgifter, som man var i stand til at realisere finansiering til. Sådan er det også fremadrettet, og det budskab er sendt tindrende klart i valgkampen, det bliver sendt tindrende klart nu fra mig som finansminister, og jeg har faktisk indtryk af, at man respekterer det.

Det er jo ikke rigtigt, at man ikke har initiativer, som går i den rigtige retning. Der er faktisk lagt op til bedre normeringer i det finanslovsforslag, vi nu stemmer igennem, så man går i den rigtige retning, men der er forsigtighed med om bord.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:03

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså, jeg har set flere af regeringens ledende ministre, når de rejser rundt i Europa som nu formand for EU, bryste sig af, at Danmark er i en helt unik økonomisk situation, at vi nåede at betale gælden af i de gode tider med det resultat, at vi er blandt de 12 lande i verden, der har den såkaldte AAA-rating, dvs. er blandt de 12 bedste økonomier i verden målt på den måde. Det tror jeg nu at finansministeren er meget godt tilfreds med, og det er så efter 10 år, hvor jeg har været med til at lave finanspolitikken; det er jeg faktisk ret stolt af.

Finansministeren glider så af på mit spørgsmål, og det kan jeg sådan set godt forstå, men jeg vil blot lige stille det igen for en ordens skyld: Kan finansministeren bekræfte, at »Fair Løsning«, som man opererede med som sin store plan, sit store projekt, stillede kommunerne en vækst i økonomien i udsigt, som regeringen nu ikke længere agter at levere, altså at man opererede med en vækst i de offentlige udgifter på 1,4 pct., at man opererede med, at de frem til 2015 fik i omegnen af de her 8,5 mia. kr. ekstra til velfærdsforbedringer, ud over hvad kommunerne selv kunne effektivisere sig frem til, at det var noget, man stillede dem i udsigt, og som man nu har måttet pille af bordet? Er det korrekt?

Kl. 15:05

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:05

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Den pågældende AAA-vurdering er jo helt naturlig og rigtig at fremhæve. Den er jeg utrolig glad for, og jeg slås for at bevare den fra dag til dag. Og det er jo heller ikke mit ærinde i dag at underkende det slidsomme arbejde, hr. Kristian Thulesen Dahl har haft gennem de sidste 10 år. Jeg hæfter mig bare ved, at det er en vurdering, vi fik af hr. Mogens Lykketofts ledelse af Finansministeriet og hr. Poul Nyrup Rasmussens ledelse af Danmark, og at ganske mange økonomer finder, at den økonomiske politik igennem de sidste 10 år ikke på alle leder og kanter har været ansvarlig, men har været medvirkende til at skabe nogle af de problemer, vi står i nu. Den har selv-

følgelig ikke alene udløst dem, de kommer også i høj grad på baggrund af en global krise, men det må man jo også tage til sig fra hr. Kristian Thulesen Dahls side. Jeg er selv i stand til at tage imod kritik, når jeg får den, og jeg synes, det ville klæde hr. Kristian Thulesen Dahl at gøre det samme.

For så vidt angår »Fair Løsning«, er svaret enkelt og gentaget en række gange: Der var en tæt sammenhæng mellem finansiering og udgifter. I det omfang man kan finde finansieringen, kan man også afholde udgifterne. Der bliver taget et godt skridt i den rigtige retning med finanslovaftalen, og nu er vi så i gang med et arbejde, der skal skaffe penge både til at lukke et hul i statskassen og eventuelt til nye initiativer. Det er det, de næste 4 år kommer til at gå med.

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:06

Spm. nr. S 1638

9) Til finansministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Er ministeren enig i, at effekten af regeringens kickstart svinder ind i takt med, at krisen forstærkes og desværre trækker ud?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:06

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak, formand. Og spørgsmålet her til finansministeren lyder: Er ministeren enig i, at effekten af regeringens kickstart svinder ind i takt med, at krisen forstærkes og desværre trækker ud?

Kl. 15:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:06

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg tror, at det, hr. Kristian Thulesen Dahl sigter til, er, at der er foretaget en beregningsteknisk revision af ADAM-modellen, som fører til en anden vurdering ikke alene af kickstartens virkning, men faktisk af alle finanspolitiske initiativers virkning i al fortid og fremtid – eller i hvert fald den nærmeste fortid – også de initiativer, hr. Kristian Thulesen Dahl selv har taget del i. Det er den ene del af det.

Den anden del af det er, at ja, det er korrekt, at vi står i en mere alvorlig økonomisk krise, end man så for sig for et halvt års tid siden, og som særlig regeringspartierne gjorde opmærksom på i valgkampen. Det er korrekt, ja.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:07

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jo, men her kan jeg jo så i modsætning til i det sidste spørgsmål, jeg stillede, hvor det var lidt svært at trække finansministeren til truet, takke for en jo i hvert fald meget, meget entydig forklaring og et svar, der siger: Ja, det er rigtigt, at hvad angår kickstarten, som vi lancerede den, med det omfang, den havde, altså det, den ville kunne give, er det ikke længere sådan, det er. Der er tale om en reduceret virkning, i lyset af at krisen forstærkes og trækker ud.

Derfor er det jo oplagt at spørge finansministeren, om han i lyset af det er enig i den logik, der hedder, at en kickstart tit er noget, man skal bruge, fordi man så kan forstærke en positiv, opadgående tendens. Det er jo ikke kickstarten i sig selv, der kan vende en negativ udvikling i økonomien, men man kan i virkeligheden bruge kickstarten til på et tidspunkt, hvor det begynder at se lidt lysere ud, at fremrykke en optur, forstærke en optur, og derfor kan man hurtigere komme i gang efter en nedtur, når man laver en kickstart.

Er finansministeren grundlæggende enig i, at der er sådan en logik? Og giver det på den baggrund finansministeren anledning til at revurdere den kickstart, som regeringen har lagt for dagen og i sin finanslov, altså at man skal passe på med at bruge statspengene, som jo er knappe – det har vi lige været inde på i det foregående spørgsmål – og at man skal være varsom med at bruge statskronerne på et tidspunkt, hvor man ikke får tilstrækkelig effekt ud af dem? Kunne det i virkeligheden, set med den viden, vi har nu, være bedre at have holdt noget ammunition nede i statens pengekiste for at kunne lave en kickstart på et tidspunkt, hvor den ville kunne få en større effekt, fordi den var med til at forstærke en begyndende optur i økonomien?

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:09

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er jeg jo faktisk belastet af en grundlæggende respekt for hr. Kristian Thulesen Dahls indsigt i de forhold, vi diskuterer. Derfor vil jeg utrolig nødig virke belærende på nogen som helst måde, men det er ikke sådan, at den revision, der er foretaget af kickstartens virkning, har noget som helst at gøre med fornyede udsigter til, hvor længe krisen måtte vare, eller hvor dyb den måtte blive. Det er simpelt hen en beregningsteknisk revision af ADAM-modellen, som gør, at man ser på finanspolitiske lempelser i et nyt perspektiv, også de lempelser, hr. Kristian Thulesen Dahl selv har medvirket til at foretage. Så bare vi har den sag på plads.

I øvrigt er svaret nej. Jeg har den opfattelse, i lighed med en række uafhængige økonomer, at den kickstart, vi foretager, er ansvarlig, rigtig og nødvendig. Den bidrager til at skabe 8.000 job. Oven i det er der faktisk en positiv jobeffekt af finanslovens øvrige nettoresultat. Når jeg nu anerkender gængse regnemetoder – med de tæsk, jeg har fået for det – ville det jo klæde spørgeren og oppositionen at gøre det samme. Der er 8.000 job i det, jeg har lagt frem, det, jeg har lagt op til at få vedtaget, 8.000 job, der ellers ikke ville komme.

Kl. 15:10

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:10

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu synes jeg egentlig, at finansministeren skaber mere forvirring end klarhed, og det gør det nødvendigt at stille finansministeren det spørgsmål, som vi har diskuteret tidligere i Folketingssalen, nemlig: Hvad er den langsigtede effekt af den økonomiske politik, regeringen har lagt frem indtil nu? Er det et plus, altså, at der kommer flere job, eller er det, at der kommer færre job? Hvis vi accepterer gængse regnemetoder og accepterer Finansministeriets måde at regne på, skaber regeringens økonomiske politik indtil nu så flere eller færre job på den lange bane?

Jeg havde forstået ud fra et svar, vi har fået fra finansministeren tidligere, at der er et jobtab på i omegnen af 4.000 personer. Og det synes jeg da at finansministeren skaber noget uklarhed i forhold til med det svar, der netop er kommet, hvor finansministeren selvfølgelig meget behændigt fokuserer på den helt korte bane, altså isoleret

på effekten af en fremrykning af f.eks. vejprojekter. Det kan være en midtjysk motorvej, som Vejdirektoratet i øvrigt allerede i august siger at de kan bygge hurtigere end de oprindelig troede, og derfor kan man selvfølgelig sige, at der er nogle arbejdspladser i arbejdet med at bygge den her motorvej tidligere end ellers. Men det giver jo ikke nogen langsigtet jobeffekt; det giver en jobeffekt på den korte bane, at man bare rykker det et år frem fra f.eks. 2013 til 2012. Er det ikke korrekt, og er det ikke korrekt, at den langsigtede økonomiske politik giver et jobtab på 4.000?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det er jo en meget grundlæggende debat, vi tager her i dag, om nogle af de basale forhold i den økonomiske politik. Når man taler om job, er det jo dels et spørgsmål om, i hvor høj grad den efterspørgsel, man skaber fra statens og det offentlige side, bidrager til, at der bliver skabt beskæftigelse, dels er der et langsigtet aspekt, der handler om arbejdsudbud, altså hvor mange hænder, vi har til rådighed. Det har naturligvis også en sammenhæng med, hvordan vores økonomi kører på lang sigt. Jeg føler mig helt overbevist om, at hr. Kristian Thulesen Dahl er i stand til at sondre imellem de to ting. Det synes jeg selv jeg er.

Det, jeg har lagt vægt på, er, at vi er i en dyb, dyb krise, hvor masser af menneske mister deres beskæftigelse, og hvor det bidrager til en grundlæggende usikkerhed, som gør krisen endnu dybere. Der skal vi da gøre, hvad vi kan, for at skabe arbejdspladser – der er jo rigeligt med arbejdsudbud lige i øjeblikket – som de mennesker, der er ledige, faktisk kan få. Og der siger gængse regneprincipper, at man får skabt to gange 8.000. Jeg har endnu til gode helt at forstå, hvorfor hr. Kristian Thulesen Dahl faktisk er imod de forslag, for i nogle sammenhænge bliver det fremstillet, som om de er aldeles virkningsløse og svarer til noget, man ville have gennemført under alle omstændigheder, i andre sammenhænge er det verdens undergang. Det har den effekt, det har. Der er et spørgsmål om arbejdsudbud på lang sigt, og det har regeringen også en politik for.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 15:13

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er der jo gudskelov en tæt sammenhæng mellem arbejdsudbud og antal arbejdspladser, og hvis der ikke langsigtet var en sådan sammenhæng, havde vi nogle alvorlige problemer. Det tror jeg også finansministeren anerkender, og det er en af grundene til, at man tror på den økonomiske sammenhæng, der er i, at når vi har skiftende antal i arbejdsstyrken, er der også arbejde til dem, der er, og det kan betale sig at styrke arbejdsudbuddet, fordi man så også skaber arbejdspladser til dem, der er. Jeg tror kun, det er Enhedslisten her i Folketinget, der normalt argumenterer imod den teori, at det er sådan, det hænger sammen.

Med hensyn til kickstarten har vi jo taget en indholdsmæssig diskussion af den, for vi kan ikke forstå, at regeringen f.eks. siger, at betalingsringen omkring København er en del af kickstarten. Jeg har jo tidligere spurgt finansministeren her i salen om, hvordan i alverden etableringen af en betalingsring omkring København, som jo i virkeligheden nedsætter mobiliteten og skaber en forhindring, kan være en del af en kickstart. Og svaret er, at der er nogle mennesker, som skal bygge den, der er nogle mennesker, der skal sætte den op. Det er jo rigtigt nok, og det er klart, at hvis det er sådan man tænker

en kickstart, kan man godt skabe nogle job, men spørgsmålet er, om det er nogle job, der giver noget på den lange bane for Danmark. Det at fremrykke et vejprojekt fra 2013 til 2012 kan jo være udmærket, men det skaber jo ikke langsigtet flere job. Derfor er det jo interessant, at finansministeren nu endelig her har bekræftet, at der langsigtet er et tab i arbejdsudbud – for at være mere præcis – på 4.000 personer. Det er resultatet af regeringens foreløbige økonomiske politik.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:14

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Hvad er det, Niels Hausgaard synger? Der er altid arbejde nok til dem, der gider arbejde. Sådan er det jo desværre ikke altid. Jeg er fuldt og helt overbevist om, at arbejdsudbuddet spiller en rolle for væksten og beskæftigelsen i et samfund. Det er derfor, at jeg er med i en regering, som har skrevet et regeringsgrundlag med en ambition, en vidtgående ambition, om at styrke arbejdsudbuddet. Helt klart! Og hvis spørgeren er af samme opfattelse, er det glimrende. Det er da muligvis et grundlag for samarbejde.

Men der er bestemt også en anden dimension af økonomien, som handler om, at man kan gennemleve kriser, nedture, hvor man oplever arbejdsløshed, som ikke er frivillig. Det har mit parti traditionelt stået for en særlig bekymring i forhold til, og det gør vi også nu. Det er derfor, vi har taget de initiativer, vi har taget. Det undrer mig egentlig, at hr. Kristian Thulesen Dahl ikke er af samme opfattelse. Det har jeg egentlig haft indtryk af at man ved andre lejligheder har været. Så jeg tror måske ikke, at kontroversen nødvendigvis er så stor, som den gøres til.

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til finansministeren af hr. Peter Christensen.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 1651

10) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Hvordan mener ministeren, at regeringens økonomiske politik styrker beskæftigelsen, jf. ministerens udtalelse til Ritzau den 9. januar 2012 om, at »For regeringen er det afgørende, at den økonomiske politik styrker beskæftigelsen. Det gør såvel kickstarten som selve finansloven«?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:15

Peter Christensen (V):

Tak. Det er lidt i samme boldgade.

Hvordan mener ministeren, at regeringens økonomiske politik styrker beskæftigelsen, jævnfør ministerens udtalelse til Ritzau den 9. januar 2012 om, at »For regeringen er det afgørende, at den økonomiske politik styrker beskæftigelsen. Det gør såvel kickstarten som selve finansloven«?

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:16

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu vil det måske være lidt overdrevet at citere Niels Hausgaard to gange, særligt måske med det samme citat, men det er jo samme problemstilling, som jeg lige har haft lejlighed til at diskutere med hr. Kristian Thulesen Dahl. Efter gængse regnemetoder, som jeg anerkender, og som jeg håber også spørgeren anerkender, styrker kickstarten og oven i det yderligere den samlede virkning af finansloven efterspørgslen på et niveau, det skaber ganske mange job til danskere, der ellers ikke ville være i stand til at finde et job. Det er meget enkelt.

Medmindre jeg husker fuldstændig galt, så gjorde Venstre en lignende betragtning gældende i forbindelse med det udspil, der hedder »Holdbar vækst«, umiddelbart før folketingsvalget, fordi man åbenbart fandt det bekvemt at lægge sig op ad Socialdemokratiet i den sammenhæng. Det gør man så ikke længere, og man må jo selv rede-gøre for, hvordan den udvikling skal forklares. Men det er sådan, det hænger sammen.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:17

Peter Christensen (V):

Jeg kan forsikre finansministeren om, at havde vi haft ansvaret for den finanslov, der gælder for i år, ville vi ikke have lavet en finanslov, der trækker 4.000 personer ud af arbejdsmarkedet strukturelt. Det kan jeg virkelig forsikre finansministeren om at vi ikke ville have gjort.

Men jeg vil godt rose finansministeren, når der er grund til det, fordi det at anerkende gængse regnemetoder synes jeg kun er godt. Jeg kan ærgre mig over, at det ikke skete, dengang finansministeren havde ansvar for at lave den socialdemokratiske plan, der hed »Fair Løsning«.

Når jeg spørger, er det, fordi finansministeren til Ritzau siger, at selve finansloven også styrker beskæftigelsen. Det mener jeg sådan set ikke er rigtigt, for når man går ind og spørger Finansministeriet, får man svaret, at effekten uden kickstart er, at der er 3.000 personer i 2012, men altså minus 2.000 i 2013, og når man så kigger på det strukturelt, er det minus 4.000 personer. Hvis vi ser bort fra kickstarten, som finansministeren selv gør i sit citat, så er det vel ikke korrekt, at den styrker beskæftigelsen for vores lands økonomi fremadrettet.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:18

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det spørgsmål tror jeg bygger på en rent teknisk misforståelse fra spørgerens side. Den skal jeg hurtigt udrede. Der er en del af finanslovens efterspørgselseffekt – og det er ikke noget ukendt begreb for spørgeren; man har selv opereret med det fra Venstres side og fra den tidligere statsministers side – som omfattes af kickstarten. Den giver en effekt. Så er der en samlet effekt af mængden af initiativer i den øvrige finanslov: øgede skatter, som i et vist omfang trækker efterspørgslen ud af økonomien, og øgede udgifter til nye formål, som pumper efterspørgsel ind i økonomien. Den samlede nettoeffekt af alle de initiativer, der tages, og som jo selvfølgelig er i fin balance med hinanden, er et plus på beskæftigelsen efter gængse regnemetoder.

Det ville da klæde spørgeren ikke at lade, som om det ikke var noget, man forstod i Venstre, for selvfølgelig gør man det. Jeg har også den dybeste respekt for spørgerens indsigt i grundlæggende økonomiske regneregler.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:19

Peter Christensen (V):

Men det, der undrer mig, er, at når man kigger på selve den samlede finanslov og ser på, hvad det så egentlig er, der har en stor effekt på beskæftigelsen, så vil man se, at det bl.a. er efterlønsudbetalingerne. Eller sagt på en anden måde: Hvis Socialdemokratiet havde stået ved sin politik og ikke stemt for en efterlønsreform, ville beskæftigelsesvirkningen have været 0 i år og minus 5.000 i 2013.

Der kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide følgende: Ville man så have accepteret det som værende den beskæftigelsesvirkning, der skulle have været, hvis man havde stået ved det, eller er man i Socialdemokratiet dybest set lettet over, at den borgerlige regering lavede en efterlønsreform, fordi der ellers ikke ville have været nogen beskæftigelsesvirkning i den her finanslov?

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:20

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det synes jeg var mere end almindeligt fiffigt spurgt: hvordan jeg ville have haft det med en finanslov, som havde været på en anden måde, end den er, fordi en af dens præmisser ikke havde været til stede.

Det forholder sig sådan med efterlønnen, at man skal betale efterlønsbidrag til de mennesker, der ikke længere har rettigheder i det omfang, de har haft hidtil. Det – for at sige det på almindeligt godt dansk – bomber et pænt stort hul i statskassen. Der skal tages penge op, betales tilbage, og de skal lånes. I det omfang folk ikke selv sparer dem op igen, men bruger dem på at købe varer, skaber det også efterspørgsel og dermed job. Det er klart, og det regner vi med ind i vores virkning af vores økonomiske politik på linje med alt andet efter gængse regler fuldstændig åbent uden snyd eller noget som helst. Sådan er det.

Kl. 15:21

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:21

Peter Christensen (V):

Jeg tror sådan set, finansministeren skulle være rigtig glad for, at der er blevet lavet en efterlønsreform, fordi ellers ville finansministeren stå med en finanslov, som sådan set ville have nul beskæftigelsesvirkning i år og en negativ beskæftigelsesvirkning allerede næste år på minus 5.000.

Så det er ikke for at være fiffig. Det er sådan set mere for at konstatere, at når finansministeren nu gerne vil bryste sig af, hvor god en finanslov det er, er det, der egentlig gør den største forskel og gør, at Danmark jo står godt rustet og har en sund økonomi, sådan set beslutninger, som finansministeren gik til valg på ikke skulle blive til noget. Så spørger jeg bare helt stilfærdigt: Er finansministeren ikke glad for, at den borgerlige regering traf de nødvendige beslutninger, sådan at man ikke skal stå med en finanslov, der ingen beskæftigel-

sesvirkning ville have haft i år, og hvor det at tale om en kickstart simpelt hen ingen mening ville give?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:22

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jo, men det er sådan, når man overtager ledelsen af et land og et finansministerium, overtager man det fra det punkt, hvor de andre slap. De beslutninger, der er truffet over årene, har sammensatte virkninger. Efterlønsbeslutningen bidrager til arbejdsudbuddet. Det giver et vist bidrag til efterspørgslen og dermed beskæftigelsen. Det giver desværre også et meget, meget stort bidrag til det underskud, vi har, og det er rigtig mange penge, vi skal låne for at betale efterlønsbidraget tilbage, og sådan er det så.

Der er også andre beslutninger, man har truffet i den borgerlige regering, f.eks. relativt store ufinansierede skattelettelser, som jeg kunne have ønsket mig at man ikke havde truffet. Det ville også have pyntet på det statsbudget, jeg overtager. Jeg skal sådan set ikke i detaljer gennemgå de beslutninger, der er truffet af spørgerens parti i de forgangne år. Jeg overtager fra det punkt, hvor Venstre slap, og så tager jeg et ansvar derfra.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak for det. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til finansministeren af hr. Peter Christensen.

Kl. 15:23

Spm. nr. S 1653

11) Til finansministeren af:

Peter Christensen (V):

Deler ministeren professor Nina Smiths vurdering af regeringens kickstart, når hun siger, at »Jeg tror ligesom alle andre heller ikke, det er noget, der sætter økonomien i gang, fordi Danmark ikke kan køre sit eget løb, hvis alle andre lande omkring os også oplever en nedgang i væksten«, og »Kickstart er et forkert ord. Jeg er ikke sikker på, det afhjælper noget som helst«, jf. Politiken, den 20. december 2011?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:23

Peter Christensen (V):

Deler ministeren professor Nina Smiths vurdering af regeringens kickstart, når hun siger, at »Jeg tror ligesom alle andre heller ikke, det er noget, der sætter økonomien i gang, fordi Danmark kan ikke køre sit eget løb, hvis alle andre lande omkring os også oplever en nedgang i væksten«, og »Kickstart er et forkert ord. Jeg er ikke sikker på, det afhjælper noget som helst«, jf. Politiken, den 20. december 2011?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Finansministeren.

Kl. 15:23

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jamen jeg vil gerne rose spørgeren for at benytte sig af åbne kilder, når vi diskuterer citater i Folketingssalen, for det er jo helt korrekt, at det står i en artikel i Politiken den 20. december 2011 kl. 12.09 på nettet, hvor Nina Smith fortsætter:

»Det, man ifølge min opfattelse kan med 18 milliarder i Danmark, er, at man kan afbøde de værste fald, og det giver stadig mening at gøre...«

Hermed har man sagt, at den politik, jeg agter at gennemføre, har en positiv virkning i forhold til vækst og arbejdsløshed i en situation, der er meget alvorlig, og hvor vi har udsigt til en stærkt stigende arbejdsløshed, og jeg undrer mig stadig væk over, hvor det er, Venstre egentlig placerer sig i den debat. Havde man foretrukket, at jeg ikke havde gennemført den politik, og at man så efter gængse regneregler havde haft 8.000 danskere yderligere, der ikke havde kunnet finde et job i 2012? Eller er man enig med Nina Smith eller mig i, at det afbøder noget af det værste, og at det da er en god ting? Det er jo ikke mit ansvar, at vi står i en endnu dybere global konjunkturkrise, end man blot for få måneder siden havde forestillet sig og jo helt ved siden af, hvad Venstre meldte i valgkampen.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:25

Peter Christensen (V):

Nu vil jeg lige starte med at give en kommentar til det sidste svar, jeg fik, på det forrige spørgsmål, med, at man overtager den politik, der nu engang er: Så forstår jeg simpelt hen godt, at finansministeren sover godt om natten. For hvis man i regeringen kan overbevise sig selv om, at grunden til, at der ikke tale om løftebrud, når man ender med at stemme for en efterlønsreform, er at sige: Jamen sådan var det jo, fordi det havde VKO sagt at man ville. Nej. Altså, for lige at minde dem, der måtte lytte med, om det, så gik Socialdemokratiet til valg på, at de ikke ville medvirke til en efterlønsreform. Men nu forstår jeg bedre, hvorfor man slet ikke anerkender løftebrud i den nuværende regering.

Men til det med kickstart, ja, så kan man sige, at siden der var den her debat, har finansministeren slået fast, at for de mange milliarder kroner er der nu ikke længere tale om, at man først får 9.000 og 12.000 året efter, men 8.000 personer, som det lige er sat ned til, i 2012 og 2013. Eller sagt på en anden måde: Det er nogle meget, meget dyre job, man har skabt.

Hvad er så forskellen på vores og regeringens økonomiske politik – og det håber jeg at finansministeren vil notere sig? Den er, at hvis man så på den anden side øger skatter og afgifter for 5,2 mia. kr., ja, så får man samlet set en dårlig effekt ud af en sådan finanslov. Og det er jo også det, Finansministeriet svarer, og som de skal svare, når man nu holder sig til de gængse regnemetoder, som finansministeren nu er glad for, nemlig at man trækker 4.000 personer ud af arbejdsmarkedet strukturelt.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:27

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Nu er der én årsag til, at jeg sover godt om natten, og den er, at jeg har fire meget livlige børn, som holder mig så godt og vel vågen om dagen. Spørgeren henviser til Venstres økonomiske politik. Og det er lidt svært for mig at tage de her debatter, i hvert fald så alle parter bidrager til dem, for det kan være vanskeligt for mig at finde ud af, hvad Venstres økonomiske politik egentlig går ud på i øjeblikket. Altså, det er klart, at man er imod de beslutninger, jeg lægger op til at træffe, i hvert fald dele af dem, nogle gange, men hvad man selv vil, forekommer mig fuldstændig uklart.

I forhold til det her med de gængse regnemetoder og begreber, så tager vi bare lige det citat, spørgeren selv bringer på bane en gang

til: »Det, man ifølge min opfattelse kan med 18 milliarder i Danmark, er, at man kan afbøde de værste fald, og det giver stadig mening at gøre...«. Det er ikke noget, der er læst op fra Socialdemokratiets partiprogram eller fra en publikation fra min side, men noget, der er sagt af en professor i nationaløkonomi, som spørgeren selv har valgt at bringe ind i debatten her i Folketingets spørgetid. Og så spørger jeg bare stille og roligt tilbage, og det ville da være respektfuldt at give bare en lille indikation: Ønsker man ikke fra Venstres side at være med til at afbøde de værste fald?

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:28

Peter Christensen (V):

Jeg synes sådan set, at selv om formen for vores debat her er, at jeg stiller spørgsmål til finansministeren, vil jeg meget gerne svare, for når finansministeren spørger, hvad der egentlig er Venstres økonomiske politik, så tror jeg, at det for landets skyld er en god måde at bruge tiden på, at jeg svarer frem for at lytte til finansministerens svar.

Hvad er det, vi kan påvirke som danske politikere? Er det, hvordan det går på markederne rundtomkring os? Nej, det er f.eks. det danske privatforbrug. Det er et privatforbrug, som har det rigtig svært, og da finansministeren starter sin karriere som politiker med at slå fast, at det har det rigtig svært, så glæder jeg mig til at læse papirerne for at se, hvad regeringen vil gøre ved privatforbruget. Hvad gør regeringen så for at stimulere det? Ingenting, tværtimod lægger man nye skatter og afgifter ud til danskerne for 5 mia. kr.; det ville vi ikke have gjort. Det, der stimulerer, og det anerkender jeg fuldt ud, er udbetalingen af efterlønsbidraget. Det er så en beslutning, som Socialdemokratiet var imod.

Så hvad er forskellen? Den er, at vi vil skabe tryghed for danskerne, så de får ro til også at bruge nogle af de penge, de har, så vi kan få et stærkere privatforbrug, som kan trække noget beskæftigelse med sig, og vi vil ikke lægge op til højere skatter og afgifter.

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Det her er spørgsmål til regeringen og ikke en fremlæggelse af egen politik. Det er klart, at der kan være en flydende grænse imellem det, men man skal i hvert fald overholde taletiden.

Så er det finansministeren.

Kl. 15:30

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Det var nu nok selvforskyldt i det her tilfælde, når jeg ligefrem opfordrer spørgeren til at gøre rede for det, og det er jo fint nok, at man bliver grebet af sin egen politik, for sådan skulle det jo også gerne være. Jeg har egentlig også grundlæggende respekt for, at spørgeren så kaster sig ind i en debat om den økonomiske politik. Det synes jeg er udmærket.

Det er jo klart, at når det gælder privatforbruget, betyder udbetalingen af efterlønsbidraget jo langt, langt mere end de skatter og afgifter, der er hævet. Det tror jeg også at spørgeren er fuldstændig enig med mig i. På det punkt er nettoeffekten formentlig positiv.

Ellers synes jeg, at summen af det svar, jeg får tilbage, er, at Venstres økonomiske politik går ud på at være imod min økonomiske politik, men hvad Venstre selv ønsker at gennemføre på et hvilket som helst område – ud over den tryghed, der består i, at ingenting sker – står stadig væk en lille smule uklart. Det tror jeg ikke er spørgerens ansvar. Det tror jeg hænger sammen med, at man simpelt hen ikke endnu har ønsket at udvikle politikken og lægge den frem til fri og åben debat her i Folketingssalen og i alle mulige andre fora.

Det tror jeg at man kommer til i løbet af de kommende år, hvis man vil tages alvorligt som et ansvarligt oppositionsparti.

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Peter Christensen.

Kl. 15:31

Peter Christensen (V):

Hvis det eneste alternativ er at lade skatterne være i ro, vil jeg klart foretrække det, for når man kigger på, hvad effekten egentlig har været af kickstarten og de mange penge til den sammenholdt med de store skatte- og afgiftsstigninger, regeringen lægger op til, ville danskerne faktisk være bedre tjent med, at politikere ikke gjorde noget.

Jeg tror, at hvis man spørger danskerne, om de gerne vil have en situation, hvor vi ikke var ramt af en international krise – altså, hvis danske politikere kunne gøre noget for at få den til at forsvinde – ville de sige ja. Men hvis de så bagefter finder ud af, at Socialdemokratiets og regeringens svar egentlig bare er at hæve skatter og afgifter, tror jeg, at danskerne hellere ville acceptere krisen. Nu skal jeg jo slutte af med et spørgsmål: Er Socialdemokratiet og regeringen ikke enig i, at den langsigtede effekt af den første og eneste finanslov, som regeringen har lavet indtil nu, er strukturelt at trække 4.000 personer ud af arbejdsmarkedet?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Finansministeren.

Kl. 15:32

Finansministeren (Bjarne Corydon):

Jeg vil gerne takke spørgeren for en god eftermiddag. Jeg synes, at det har været en udmærket debat om den økonomiske politik. Jeg synes, at der er sat to streger under det facit, at Venstres økonomiske politik går ud på at være imod min økonomiske politik. Det kan man sikkert klare sig med en tid endnu.

Jeg tror bare, at det vil være sådan, at man også i Venstre vil ende med at få øjnene op for, at i den nuværende økonomiske situation kræver ethvert nyt initiativ konkret finansiering, der til tider vil være kontroversiel. Det har de skatter og afgifter, som vi har hævet, jo været, men de har jo også et formål i den anden ende, nemlig bedre kræftbehandling, flere praktikpladser, og hvad vi ellers har på listen af udgifter.

Jeg tror også, at Venstre vil være nødt til at vende tilbage til en anerkendelse af, at i dybe økonomiske kriser med stor arbejdsløshed blandt mennesker, som faktisk gerne vil arbejde, må man gøre, hvad man kan, for at skaffe de arbejdspladser ved at skubbe så meget til efterspørgslen, som det kan lade sig gøre inden for de økonomiske rammer, som man har. Det synes jeg er et sundt, moderat synspunkt. Det er gengivet af en førende økonomisk professor i Danmark og ikke i mit partiprogram. Venstre burde også være at finde blandt de partier, der bakker op om det.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:33

Spm. nr. S 1636

12) Til justitsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvor stor en stigning i indvandringen via familiesammenføringsreglerne forventer ministeren som konsekvens af regeringens udlændingepolitiske lempelser?

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:33

Martin Henriksen (DF):

Tak, formand. Hvor stor en stigning i indvandringen via familiesammenføringsreglerne forventer ministeren som konsekvens af regeringens udlændingepolitiske lempelser?

Kl. 15:34

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):
Tak for spørgsmålet.

Jeg vil bare starte med at sige, at der jo ikke kan herske nogen tvivl om, at vi som regering har overtaget en kæmpe opryddingsopgave efter den tidligere regering. Hvis man lyttede til det foregående spørgsmål, hørte man om opgavernes art på én bane, men også når det handler om integrations- og udlændingeområdet, er der behov for at få ryddet op.

Integrationen er grundlæggende slået fejl. Danmark er blevet et splittet land, og mistænkeliggørelse og eksklusion har ført til parallelsamfund og boligområder, som er sat tilbage. Til sidst havde den tidligere regering vist kun ét svar på den fejlslagne integration, og det var så en række meningsløse og urimelige stramninger af udlændingepolitikken. Den daværende 24-års-regel blev erstattet af et pointsystem, der grundlæggende gjorde det sværere for alle over 24 år at komme her til landet. Jeg kan kun forstå det på én måde. Kan vi ikke klare integrationsudfordringen, kan vi i det mindste lukke for grænserne. Sådan må den gamle regering og dens støtteparti have tænkt, og sådan var det i hvert fald, at den gamle regering og dens støtteparti gjorde.

Så derfor vil jeg gerne til spørgeren, hr. Martin Henriksen, sige følgende:

Den nye regerings udlændingepolitik på familiesammenføringsområdet indeholder grundlæggende to elementer. Det ved hr. Martin Henriksen ganske udmærket godt. Vi har efterhånden diskuteret det et par gange.

For det første gennemfører vi en robust og retfærdig udlændingepolitik. Det kommer på ægtefællesammenføringsområdet i det store hele til at svare til den udlændingepolitik, som gjorde sig gældende i slutningen af 2010. Det er altså en politik, som hr. Martin Henriksenens eget parti i allerhøjeste grad stod bag, men som altså nu gør hr. Martin Henriksen meget bekymret. Det må hr. Martin Henriksen så selv finde ud af at forklare sig ud af.

For det andet gennemfører vi en udlændingepolitik, der sætter fokus og effektivt fokus på målrettet integration. Vi erstatter meningsløse stramninger med et klart fokus på en vellykket integration, som forhåbentlig skal gøre, at Danmark bliver et mere samlet land frem for det splittede land ikke mindst på det her område, som den nye regering har fået ansvaret for.

Kl. 15:36

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Nu er der jo elementer i familiesammenføringsreglerne og i udlændingepolitikken generelt, der bliver rullet længere tilbage end til 2010-niveau. Det kan vi også sagtens diskutere. Men jeg synes nu stadig væk, at justitsministeren skylder at svare på det spørgsmål, som jeg stillede, nemlig hvor stor en stigning regeringen forventer som en konsekvens af de lempelser, som man gennemfører i det her tilfælde på familiesammenføringsområdet.

Jeg står bl.a. med en artikel fra Information den 30. januar i år, hvor overskriften er »Markant flere vil søge om familiesammenføring«. Det fremgår, at afskaffelse af pointsystemet og andre lempelser i udlændingepolitikken vil få antallet af ansøgninger om familiesammenføring til at stige markant. Det vurderer to advokater og en lektor med speciale i udlændinge. Det kan man også læse i Berlingske Tidende: at det vil gøre sig gældende.

Derfor er spørgsmålet jo bare: Hvad forventer regeringen selv? Hvor mange ekstra forventer regeringen der vil komme ind i landet som en konsekvens af de lempelser, som man har planlagt at gennemføre på familiesammenføringsområdet? Man må jo have en eller anden idé om det.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Lige en ting: Der blev sagt den 30. januar, gjorde der ikke det? Det kan i hvert fald ikke være tilfældet. (*Martin Henriksen* (DF): den 13. januar). Den 13. januar, o.k. så er vi klar over det i forhold til referatet.

Ministeren.

Kl. 15:37

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jamen konsekvensen af de ændringer, som regeringen gennemfører på ægtefællesammenføringsområdet, vil være, at den som sagt i det store og hele vil se ud, som den så ud i slutningen af 2010, altså på ægtefællesammenføringsområdet. Så det er hertil, man kan drage en sammenligning. Nu er der sendt et lovforslag i høring. Det bliver fremsat for Folketinget, og der vil selvfølgelig på vanlig vis være en gennemgang af konsekvenserne både på det her område og på en række andre områder som følge af lovforslaget. Det er vanlig procedure i Folketinget, at når et lovforslag bliver fremsat, vil man lægge vægt på det. Det er bare værd at understrege, at det er det, vi taler om, og at det jo også er det, der har fået andre til at gå til debatten meget konstruktivt.

Jeg forstår godt, at Dansk Folkeparti er lidt mugne nu, fordi vi jo nu gør op med noget og foreslår nogle ændringer, der er blevet heftigt diskuteret internt i borgerlige rækker, mødte stor modstand i Venstres folketingsgruppe, mødte stor modstand i erhvervslivet, og som Liberal Alliance nu har tilkendegivet at de er klar til at se på. For så vidt angår de andre ændringer, som regeringen vil gennemføre på udlændingeområdet, har De Konservative også sagt, at der er de klar til at se på visse dele af dem. Men Dansk Folkeparti står lidt tilbage, og det er helt fint, og hvorfor? Jo, det handler jo om de her helt urimelige stramninger, Dansk Folkeparti fik indført i forbindelse med en finanslovforhandling, hvor de skulle være et plaster på et sår, det sår, der blev skabt, da Dansk Folkeparti skulle sige ja til kæmpe besparelser på velfærdsområdet.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:39

Martin Henriksen (DF):

Hvis bare ministeren ville svare på spørgsmålet, ville det være alle tiders. Det fremgår bl.a. også i en artikel fra Berlingske Tidende den 13. januar, at de her lempelser vil betyde en stigning fra ca. 3.500 til ca. 6.700 ansøgninger om året på familiesammenføringsområdet. Er det tal, som justitsministeren kan nikke genkendende til? Er det det, som regeringen forventer, eller hvad er det reelt, regeringen forventer? Man kunne også stille spørgsmålet: Forventer justitsministeren overhovedet, at der kommer en stigning på familiesammenføringsområdet, eller forventer man, at det vil ligge på det niveau, det ligger på nu? Det er vel meget logisk og nærliggende at få den tanke, at når man lemper reglerne, man sænker kravene, vil det også være muligt for flere at komme ind, fordi flere kan leve op til kravene. Så man kan også stille spørgsmålet på en anden måde: Forventer justitsministeren overhovedet, at der kommer en stigning?

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:40

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt vil konsekvensen af de ændringer, som regeringen lægger op til der skal ske på ægtefællesammenføringsområdet, i det store og hele svare til udlændingepolitikken, som den så ud i slutningen af 2010. Jeg forventer da, at der vil være tale om, at når de nye regler træder i kraft, vil der komme en vis stigning i antallet af både ansøgninger om familiesammenføring og tilladelser til familiesammenføring. Det er en klar forventning, at det vil der komme, men jeg forventer så sandelig også, at når vi har set det, vil udviklingen stabilisere sig på et niveau, som var gældende, dengang hr. Martin Henriksens parti, Dansk Folkeparti, havde indflydelse på udlændingepolitikken.

Derfor forstår jeg sådan set ikke, at man er så bekymret, for det er jo en politik, som man selv har sagt ja til, så hvorfor er det så farligt? Det er udtryk for, at den nye regering modsat den gamle ikke vil have udlændingepolitikken isoleret yderst på højrefløj, men vil have den ind på midten, hvor vi har fokus på at få løst de enorme problemer, som den tidligere regering bl.a. på integrationsområdet har efterladt. Det tager vi fat på, og så skaber vi grundlaget for, at vi kan få en robust og retfærdig udlændingepolitik baseret på en 24-års-regel og et tilknytningskrav, så man kan have fortsat ophold som familiesammenført, hvis man består en danskprøve. Det er i al sin enkelhed det, som det går ud på.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:42

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det er godt, når tingene bevæger sig, og at vi nu har fået en klar tilkendegivelse fra justitsministerens side om, at man forventer en stigning i indvandringen; der kommer en stigning i indvandringen via familiesammenføringsreglerne med de lempelser, som regeringen ønsker at gennemføre. Det er i hvert fald rart at få det på plads.

Så vil jeg bare igen sige, at man jo ruller tingene længere tilbage end til 2010-niveau. Det gør man jo både i forhold til familiesammenføringsreglerne og i forhold til f.eks. asylreglerne. Så man ruller jo tingene længere tilbage. Det er også derfor, hvis man bemærker det, at justitsministeren siger i store træk, at der er mulighed for, at der er ting, der kan blive rullet længere tilbage.

Jeg vil også godt sige, at grunden til, at vi indførte pointsystemet og stillede strengere danskkrav og stillede krav om, at man skulle have viden om det danske samfund, demokrati osv., jo også var, at vi faktisk kunne se, at der inden for de seneste år havde været en stigning i antallet, der kom ind via familiesammenføringsreglerne, og vi ønskede at begrænse det. Det var derfor, at vi rejste det som et krav fra Dansk Folkepartis side. Der kan man jo også bare konstatere, at det, at der sker en stigning via familiesammenføringsreglerne, ikke er noget, der giver grund til bekymring hos regeringspartierne, og det er jo så også der, hvor der er en skillelinje mellem regeringspartierne og Dansk Folkeparti, og det kan jeg selvfølgelig kun beklage.

Jeg håber, at justitsministeren om ikke andet vil være parat til, hvis det viser sig – hvad justitsministeren jo også har sagt – at der kommer en øget indvandring og der kommer nogle, som er svære at integrere, at være mandfolk nok til at indrømme, at der tog man fejl, og så må man gå ind og stramme op. Det håber jeg at justitsministeren er klar til, hvis det viser sig, at der kommer nogle uhensigtsmæssigheder med den politik, man fører.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:43

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Der behøver ikke på nogen måde blive sat spørgsmålstegn ved, om jeg som justitsminister mener, at det, regeringen fremlægger, er det rigtige. Det mener jeg, og jeg har selvfølgelig tænkt mig at stå hundrede procent bag. Hvorfor? Det har jeg, fordi det, som Dansk Folkeparti gjorde til sidst, var jo, at de fik gennemført endnu en stramning for stramningens skyld, som har gjort, at familier, der godt kan leve sammen og kan være et godt bidrag til det danske samfund, er blevet holdt ude af det danske samfund. Det var det, der var hele debatten også i den borgerlige lejr, dengang man lavede det her point-system. Det var jo voldsomt udskældt. Venstres folketingsgruppe havde heftige diskussioner, blandt erhvervsledere var der heftige diskussioner, De Konservative havde heftige diskussioner.

Hvad kan vi konstatere? Vi kan konstatere, at nu har regeringen så sendt et lovforslag i høring. Det er et lovforslag, som i store træk tilbagefører reglerne på ægtefællesammenføringsområdet til 2010-niveau. Det var en politik, som Dansk Folkeparti stemte for. Det var en politik, som i øvrigt var bredt funderet. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor man er så utilfreds. Det, vi laver, er med til at rydde op, og det er med til at sikre, at der kommer mere fokus på at forbedre integrationen. Det er med til at skabe mere rimelige regler, således at familier, som kan bo her, og som vil være et bidrag til det danske samfund, også får lov til det. Det kan jeg ikke se at der skal være nogen problemer i.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til justitsministeren af fru Pernille Skipper.

Kl. 15:45

Spm. nr. S 1644

13) Til justitsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Mener ministeren, at det er godt, at Danmarks gældende terrorlovgivning i praksis fortolkes således, at nyhedsdækning kan føre til domfældelse, fordi den betragtes som »ensidig«?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Skipper for oplæsning af spørgsmålet.

Pernille Skipper (EL):

Tak. Mener ministeren, at det er godt, at Danmarks gældende terrorlovgivning i praksis fortolkes således, at en nyhedsdækning kan føre til domfældelse, fordi den betragtes som »ensidig«?

Kl. 15:45

justitsminister går ind i drøftelse af konkrete sager, som er under behandling ved domstolene. Det samme gælder, hvis der kommer spørgsmål, om end de er generelt formuleret, under verserende retssager.

Kl. 15:49

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:49

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for spørgsmålet. Jeg går ud fra, at spørgeren sigter til straffelovens § 114 e, der omhandler fremme af virksomheden fra enkeltpersoner, grupper eller sammenslutninger, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger.

Kl. 15:45

Pernille Skipper (EL):

Nej, jeg er ikke overrasket, men en lille smule skuffet. Jeg vil igen henlede justitsministerens opmærksomhed på hans egen pressemeddelelse, som altså var udtalelser i anledning af en konkret sag. Så vil jeg så prøve igen: Mener ministeren så ikke, at der er forskel på ... Nej, jeg vil stille spørgsmålet på en anden måde: Mener ministeren generelt ikke, at ministeren kan udtale sig om emner, som der er verserende retssager om? Mener ministeren f.eks. ikke i dag, at vi kan diskutere lovgivning om simpel vold, fordi der måske verserer op til flere retssager? Det er den ene del af det.

Som det jo sikkert også er spørgeren bekendt, afsagde Københavns Byret den 10. januar dom i straffesagen mod Roj TV, og sel-skaberne bag tv-stationen blev dømt for at have fremmet PKK's virksomhed og dermed have overtrådt straffelovens § 114 e. Som det også må være spørgeren bekendt, har retten herved bl.a. lagt vægt på, at Roj TV ensidigt har viderebragt PKK's budskaber.

Jeg går ud fra, at dette er baggrunden for spørgsmålet, men jeg hverken kan eller vil forholde mig til den konkrete sag. Roj TV har således tilkendegivet, at dommen vil blive anket til Østre Landsret, og jeg har forstået, at anklagemyndigheden overvejer, om der skal ankes fra deres side. Det vil ganske enkelt ikke være passende, hvis jeg som justitsminister går ind i en drøftelse af konkrete sager, som er under behandling ved domstolene. Det samme gælder spørgsmål, om end de er generelt formuleret, som bliver rejst under verserende retssager.

Kl. 15:47

Så vil jeg gerne prøve at spørge ministeren generelt: Er ministeren ikke enig i, at vi skal forstå vores pressefrihed sådan, at vi fra lovgivningens side skal forsøge at undgå at gribe ind i pressefriheden? Er det ikke sådan, at vi skal prøve at begrænse lovgivning, der griber ind i presse-, informations- og ytringsfrihed så meget som overhovedet muligt?

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:47

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:50

Pernille Skipper (EL):

Så kan jeg jo godt se, at det, vi nu skal igennem, kommer til at tage lidt tid. Jeg vil gerne henlede ministerens opmærksomhed på ministerens egen pressemeddelelse fra den 11. januar 2012, som netop omhandler den omtalte sag, som ministeren tager op i sit svar her, hvor ministeren i anledning af sagen mod Roj TV kommer med nogle generelle udtalelser om, hvordan vi skal bekæmpe terrorisme, nemlig at det skal gøres i samarbejde med Tyrkiet, og hvis der er huller i lovgivningen, skal de naturligvis lukkes. På det pågældende tidspunkt er der mig bekendt endnu ikke nogen, der har anket sagen, men der var selvfølgelig stadig væk en ankefrist. Der mener jeg jo sådan set, at ministeren har udtalt sig om den konkrete sag.

Men jeg vil så i stedet for spørge generelt: Er ministeren ikke enig i, at det er meget grundlæggende for vores pressefrihed og informationsfrihed, at man i lovgivningen ikke går ind og beslutter, hvornår en nyhedsdækning hælder for meget til den ene eller til den anden side? Er det ikke grundlæggende, at pressen er fri for også lovgivningens indblanding i, hvornår noget er for ensidigt eller måske for nuanceret?

Kl. 15:48

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Svaret bliver desværre det samme. Jeg går ud fra, at fru Pernille Skipper vil opleve det sådan. Det er sådan, at spørgsmålet jo har afsat i den konkrete og verserende sag, og derfor er synspunktet det samme. Selv om spørgsmålet er generelt formuleret, mener jeg ikke, det er rigtigt af mig at gå ind i lige nøjagtig det her spørgsmål.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:50

Pernille Skipper (EL):

Det bliver et langt års tid, hvis ikke vi kan diskutere ytringsfrihed eller pressefrihed eller informationsfrihed, indtil den pågældende sag er afsluttet ved landsretten. Hvis den så endda skal til Højesteret eller til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, går der jo flere år, før vi kan diskutere ytringsfrihed, pressefrihed eller informationsfrihed i Folketingssalen igen. Det synes jeg er en skam, vil jeg sige.

Men jeg prøver igen: Kan ministeren i det mindste ikke medgive, at nyhedsdækning for mange mennesker kan forekomme ensidig? Kan ministeren i det mindste ikke medgive, at nok langt de fleste danskere har siddet og harceleret ved middagsbordet over, at Jyllands-Posten, Information eller et andet medie har været for ensidig i deres dækning af komplicerede konflikter eller uenigheder?

Kl. 15:51

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:51

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror ikke, at fru Pernille Skipper bliver overrasket, når jeg læser følgende op igen, nemlig at det ikke vil være passende, hvis jeg som

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Vi har alle vores holdninger til, hvad der står i medierne, og jeg tror, at mange politikere har oplevet nogle gange at blive lidt forundret

over udlægningen af egne synspunkter ved debatter, man har været involveret i. Jeg har stor respekt for fru Pernille Skipper og spørgsmålet som sådan, og selv om spørgsmålene her er generelt formuleret, finder jeg det ikke rigtigt, at jeg som justitsminister begynder at bevæge mig ud i fortolkninger endside analyser af forhold om ensidighed.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til justitsministeren af fru Pernille Skipper.

Kl. 15:52

Spm. nr. S 1646

14) Til justitsministeren af:

Pernille Skipper (EL):

Hvordan ser ministeren den danske terrorlovgivning i forhold til ytrings-, informations- og pressefriheden set i lyset af domstolens seneste fortolkning af loven?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:52

Pernille Skipper (EL):

Tak. Hvordan ser ministeren den danske terrorlovgivning i forhold til ytrings-, informations- og pressefriheden set i lyset af domstolens seneste fortolkning af loven?

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Justitsministeren.

Kl. 15:52

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg allerede har været inde på, vil det ikke være passende, hvis jeg som justitsminister går ind i en drøftelse af konkrete sager, som er under behandling ved domstolene. Det samme gælder spørgsmål som, om end de som sagt er generelt formuleret, er rejst under verserende retssager.

Jeg kan dog helt generelt oplyse, at man har været opmærksom på forholdet til ytringsfrihed i forarbejderne til straffelovens § 114 e. I forarbejderne anføres det således, at bestemmelsen ikke indeholder begrænsninger i ytringsfriheden. Der peges herved på, at det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen, at den vedrører tilfælde, hvor der på den ene eller den anden måde sker fremme af kriminel virksomhed, altså terrorvirksomhed. Samtidig slås det fast, at rene sympatitilkendelser over for terrororganisationer ikke er omfattet. Jeg kan også oplyse, at byretten i sin dom i straffesagen mod Roj TV forholder sig til den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10 om ytringsfrihed.

Når det er sagt, håber jeg, at spørgeren har forståelse for, at jeg ikke kan gå ind i en drøftelse af et spørgsmål, der, om end det som sagt er generelt formuleret, er rejst under en verserende retssag.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:54

Pernille Skipper (EL):

Tak for svaret. Der kom en lille smule om ytringsfrihed. Så vil jeg prøve at gå en lidt anden vej og spørge ministeren, om ministeren er bekendt med en dom, der handler om ytringsfriheden. Her blev Dan-

mark dømt ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i en sag, der populært bliver kaldt Jersildsagen.

Jeg vil over for tilhørere forklare, at det var en dom, som netop indebar, at en journalist ikke kunne dømmes for overtrædelse af racismeparagraffen, fordi journalisten alene havde stået som facilitator for, at andre, nemlig såkaldte grønjakker, var kommet med nogle meget racistiske bemærkninger. De kunne således også under henvisning til ytringsfriheden straffes for deres ytringer, men det blev slået fast af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at journalisten havde en særlig ytringsfrihed, fordi journalisten netop var facilitator. Det demokratiske samfund sørger for, at alle ytringer kan komme frem, og at vi kan have en åben debat. Det er grundlæggende i vores demokrati.

Hvad mener ministeren om den dom? Kan ministeren ikke medgive, at der er en særlig beskyttelse for medier og journalister, at de har en særlig beskyttelse, hvad angår ytringsfrihed?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:55

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg må beklage. Det er ikke, fordi jeg ikke vil svare på et sådant spørgsmål, men jeg har simpelt hen ikke forudsætningerne for at svare på spørgsmålet, om end jeg godt kan huske grønjakkerne og debatterne om dem. Men lige nøjagtig den pågældende afgørelse har jeg på stående fod ikke desværre noget grundlag for at gå videre ind i. Jeg vil bare henholde mig til det, jeg svarede før om forholdet mellem ytringsfriheden og det, der er beskrevet i forlængelse heraf i straffelovens § 114 e.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:56

Pernille Skipper (EL):

Jamen det forstår jeg godt. Det er sådan set det spor, jeg prøver at komme ned ad. Ministeren siger, at der i forarbejderne til terrorlovgivningen står, at den ikke indskrænker ytringsfriheden, men udelukkende omhandler ytringer, som direkte fremmer terrorvirksomhed. Det har byretten så i en nylig dom, som vi har omtalt, omsat til praksis, og den har dermed også sagt, at en nyhedsdækning kan blive så ensidig, at der ikke længere er tale om journalister, men om terrorister, altså at nyhedsdækningen og ikke selve ytringerne kan blive så meget mikrofonholderi, hvis man vil bruge et populært ord, at der faktisk bliver tale om at fremme terrorisme.

Kan ministeren ikke godt se, at det er modsætningsfyldt? Det er jo faktisk en indskrænkning af vores ytringsfrihed og vores pressefrihed.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:57

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg har stor respekt for fru Pernille Skippers retoriske evner, og alle kan høre, at de er på et meget, meget højt niveau. Men jeg håber også, at fru Pernille Skipper er om ikke indstillet på at acceptere, så i hvert fald er indstillet på at lytte til det, jeg siger. Man henviser til en nylig afsagt dom. Jeg siger så, at selv om spørgsmålet er stillet i generelle vendinger, mener jeg ikke, det er rigtigt, at jeg svarer på det spørgsmål.

Kl. 15:57

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Pernille Skipper.

Kl. 15:57

Pernille Skipper (EL):

Det har jeg sådan set hørt. Jeg er ikke tilfreds, som ministeren nok kan forstå, og jeg vil gerne endnu en gang henlede opmærksomheden på, at ministeren selv har udsendt en pressemeddelelse under en endnu ikke udløbet ankefrist i denne konkrete sag under overskriften »... i anledning af sagen om ROJ-tv.« Her går ministeren ind og påpeger, at skulle der være huller i lovgivningen, er ministeren indstillet på at lukke dem.

Hvis det ikke er at tage stilling til en konkret afgørelse, så ved jeg sådan set ikke, hvad det er. Så jeg har svært ved at forstå – og det må ministeren så måske forklare mig her i det sidste indlæg – hvordan det kan være, at ministeren kan tage stilling til spørgsmålet. Jeg går ud fra, at der bliver henvist til spørgsmålet om rettighedsfrakendelse i den pressemeddelelse. Hvordan kan det være, at ministeren kan tage stilling til den del, men at ministeren ikke kan tage stilling til den del, der omhandler, hvordan man fortolker terrorlovgivningen?

Kl. 15:58

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 15:58

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringen har i lyset af den debat, der har været om, hvorvidt vores værn mod terror er stærkt nok, klart tilkendegivet, at det agter regeringen at sikre at det er. Derfor har regeringen tilkendegivet, at hvis der er et hul i vores lovgivning, så agter regeringen at lukke det. Og hvorfor? Fordi vi ønsker et effektivt værn mod terror og ønsker, at vi som sagt har en terrorlovgivning, der er med til at skærme Danmark mod forhold, som så at sige kan forværre vores værn mod terror.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til skatteministeren af hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 15:59

Spm. nr. S 1645

15) Til skatteministeren af:

Ole Birk Olesen (LA):

Er ministeren enig med Dansk Metal i, at en forhøjelse af topskattegrænsen vil medføre, at smede og elektrikere vil have lyst til at arbejde mere?

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:59

Ole Birk Olesen (LA):

Er ministeren enig med Dansk Metal i, at en forhøjelse af topskattegrænsen vil medføre, at smede og elektrikere vil have lyst til at arbejde mere?

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):
Tak, formand, og tak for spørgsmålet.

Hvis topskattegrænsen forhøjes, vil personer, som ligger mellem den gamle grænse og den nye topskattegrænse, få et større incitament til at arbejde, idet de vil få en marginalskat, som er lavere. Når der beregnes arbejdsudbudseffekter, er det strukturelle langsigtede effekter. Det er derfor langt fra sikkert, at der vil komme effekter på beskæftigelsen her og nu. Det vil afhænge af, om arbejdsmarkedet er klar til at absorbere det øgede arbejdsudbud. Derudover afhænger en forøgelse af arbejdsudbuddet af, hvor de generelle lønninger for smede og elektrikere ligger på indkomstskalaen. Hvis de generelle lønninger for disse faggrupper ligger et stykke under topskattegrænsen, vil en forhøjelse af topskattegrænsen ikke øge det økonomiske incitament til at øge arbejdsudbuddet.

Det er svært helt at konkludere, hvad der sker for arbejdsudbuddet for specifikke grupper på kort sigt. Det er vigtigt for regeringen at sætte gang i offentlige investeringer, som man ved kan være med til at sætte gang i efterspørgslen efter arbejdskraft på kort sigt, men vi har en mere langsigtet udfordring med at øge arbejdsudbuddet i Danmark. Derfor er det et mål med regeringens skattereform, at det i højere grad end i dag skal kunne betale sig at arbejde, og regeringens skattereform skal sikre, at hårdtarbejdende lønmodtagere med jævne lønninger ikke bliver overset igen.

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:01

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstod det sådan, at i hvert fald i starten medgav ministeren, at personer, som risikerer at komme op og betale topskat, hvis de yder en ekstra indsats, hvis de arbejder mere, er påvirket i deres lyst til at ville arbejde det mere af, at topskattegrænsen ligger der, og at de i højere grad ville have lyst til at arbejde mere, hvis topskattegrænsen blev hævet.

Nu talte vi så om elektrikere og smede, fordi det er Dansk Metal, der har været ude med det her, men jeg vil gerne spørge yderligere, om ministeren er enig med Liberal Alliance i, at en yderligere forhøjelse af topskattegrænsen end den, som ville berøre smede og elektrikere, ville medføre, at også ingeniører og læger og andre i højere indkomstgrupper end smede og elektrikere ville have lyst til at arbejde mere.

Kl. 16:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:02

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg mener, at et centralt og vigtigt formål med en skattereform skal være at øge arbejdsudbuddet, og der er en mængde stilleskruer, som man kan bringe i spil. Spørgeren og jeg har haft fornøjelsen af et længere seminar, hvor vi har undersøgt kompleksiteten i skattesystemet, og det synes jeg er relevant at sætte fokus på netop i besvarelsen af det her spørgsmål, ud fra den logik, at i stedet for at fokusere på enkeltelementer på nuværende tidspunkt mener jeg, det er det korrekte og rigtige at se skatteomlægninger i sin helhed, også i forhold til at vurdere arbejdsudbuddet. For man kan godt opstille en række hypoteser, men hvis ikke de ses i sammenhæng, tror jeg, det bliver en lidt pseudopræget debat.

Kl. 16:02

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:02

Kl. 16:06

Ole Birk Olesen (LA):

Jamen nu er det jo regeringen, der har fremlagt et regeringsgrundlag, der specifikt nævner, at arbejdsudbuddet skal øges med, hvad der svarer til 7.000 personer, ved en sænkelse af skatten på arbejde. Og derfor er det her med, om topskattegrænsen, og topskat i det hele taget, bidrager til det, jo interessant. Grunden til, at jeg tager Dansk Metal op her, er, at de siger, at de gerne vil have en topskattegrænse, som fritager smede og elektrikere, altså deres medlemmer, for topskat, sådan at de vil yde en ekstra indsats, og jeg forstod på ministeren, at det var han vel nærmest enig i i hvert fald ville have den effekt. Det er jo et gode, hvis vi kan få smede og elektrikere til at arbejde mere. Det må regeringen også mene, for regeringen har det mål, at 7.000 flere skal udbyde deres arbejdskraft.

Så vil jeg bare gerne lige have ministeren til at forholde sig til, om der er nogen grund til at stoppe der. Altså, hvis man kan gøre det godt for elektrikerens og smedens arbejdsudbud, og hvis det er fint at sænke skatten for det, kan man jo lige så godt tage de næste indkomstgrupper, f.eks. ingeniører, læger og advokater, med i de her betragtninger.

Kl. 16:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Kl. 16:04

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har lagt sig fast på de konkrete elementer i forhold til at sænke skatten på løn, men spørgsmålet har jo helt ret i, at regeringens målsætning bl.a. er at bruge en skattereform til at øge arbejdsudbuddet. Det er derfor, vi ønsker at være ambitiøse i forhold til at sænke skatten på løn.

Samtidig, og det er jo her, hvor dilemmaerne begynder at komme ind, og hvor det også bliver kompliceret, ønsker vi, at en skattereform skal have en rimelig social balance, og vi vil insistere på, at en skattereform er finansieret krone for krone. Derfor tror jeg, man skal passe på med at gisne om de her enkeltelementer, netop fordi f.eks. hensynet til social balance vejer tungt for regeringen. Vi insisterer på, at den skal være fuldt finansieret, krone for krone, fordi det er det eneste ansvarlige i en krisetid. Så jeg synes, det er svært at besvare spørgerens spørgsmål præcist uden at indgå i hypoteser omkring en kommende skattereform.

Kl. 16:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 16:05

Ole Birk Olesen (LA):

Det er jo et interessant udtryk, det her med den sociale balance, det har ministeren også berørt i dag i en kronik i Berlingske. Hvad dækker det her med den sociale balance egentlig over? Jeg kan forstå på ministeren, at det ikke handler om den såkaldte Ginikoefficient. Man kan godt gøre den økonomiske ulighed som målt ved Ginikoefficienten større uden tilsyneladende at skade den sociale balance, forstår jeg på ministeren i dagens kommentar i Berlingske. Det kan man vel så også gøre, hvis det er ved sænkelse af topskatten, at Ginikoefficienten bliver ændret. Det berører vel så heller ikke nødvendigvis den sociale balance, som ministeren bekymrer sig for, og som regeringen bekymrer sig for.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Skatteministeren.

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Social balance betyder for regeringen, når vi taler om en skattereform, at de hårdtarbejdende lønmodtagere, de industriansatte, HK'erne, rengøringsassistenterne, ikke skal glemmes. Rent faktisk mener vi, at det skal være de hårdtarbejdende lønmodtagere, dem, der også tager det hårde slid, nogle gange til den lave løn, der skal sættes i fokus i forbindelse med en skattereform. Derfor har jeg også sagt meget tydeligt i dag, at en skattereform er en reform for dem i beskæftigelse. Det kommer så også helt naturligt, synes jeg, af, at ambitionen er at sænke skatten på løn.

Regeringen er samtidig optaget af at sikre job til de arbejdsløse, det tror jeg er det vigtigste for arbejdsløse, og vi har med vores finanslovforslag også sikret, at vi tager et vigtigt skridt i kampen mod fattigdom ved at afskaffe de meget lave ydelser, der har holdt folk i permanent fattigdom. Men det korte af det lange er, at skattereformens sociale balance handler om at sætte de hårdtarbejdende lønmodtagere i centrum.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Ole Birk Olesen, og tak til skatteministeren.

Det næste spørgsmål, netop til skatteministeren, fra hr. Joachim B. Olsen er udgået.

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 17, er til transportministeren fra hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:07

Spm. nr. S 1650

16) Til skatteministeren af:

Joachim B. Olsen (LA):

Er det ministerens opfattelse, at en lempelse af topskatten vil have positive beskæftigelseseffekter?

(Spørgsmålet er udgået af dagsordenen).

Kl. 16:07

Spm. nr. S 1614

17) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at et bredt flertal af partierne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse – Venstre, Det Konservative Folkeparti, De Radikale og Socialdemokraterne – alle offentligt har tilkendegivet, at man ikke er tilhænger af regeringens forslag om en betalingsring uanset den konkrete placering af betalingsringen, og vil ministeren på den baggrund fritage borgerne på Frederiksberg for betaling ved passage af betalingsringen på samme måde, som regeringen har stillet i udsigt, at borgerne på Amager vil blive fritaget for betaling?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jan E. Jørgensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:07

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at et bredt flertal af partierne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse – Venstre, Det Konservative Folkeparti, De Radikale og Socialdemokraterne – alle offentligt har tilkendegivet, at man ikke er tilhænger af regeringens forslag om en betalingsring uanset den konkrete placering af betalingsringen, og vil ministeren på den baggrund fritage borgerne på Frederiksberg for

betaling ved passage af betalingsringen på samme måde, som regeringen har stillet i udsigt, at borgerne på Amager vil blive fritaget for betaling?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:08

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg mener, at det er for tidligt at konkludere, som spørgeren med sit spørgsmål rent faktisk gør her. Regeringen vil komme med et konkret bud på udformningen af en trængselsafgift og komme med et konkret lovforslag, som jeg forventer at kunne sende til høring inden for nogle uger. Her vil der ud over linjeføring også komme konkrete bud på bl.a. takster og undtagelser.

Så vil jeg i øvrigt nævne, at Vejdirektoratet i mandags offentliggjorde en miljøundersøgelse af trængselsafgiften, som viser massive gevinster i form af markant bedre fremkommelighed på vejene for bilisterne, og desuden peger rapporten på, at der vil ske en reduktion af både luftforurening og støj fra trafikken. Og disse gevinster vil jo altså også komme borgere på Frederiksberg til gavn.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:09

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg kunne ikke høre, at ministeren svarede på mit spørgsmål, for jeg spurgte, om det gjorde indtryk på ministeren og i givet fald hvilket, at hans egne partifæller, Socialdemokraterne, i Frederiksberg Kommunalbestyrelse og også regeringspartneren Det Radikale Venstre i kommunalbestyrelsen er modstandere af betalingsringen og har sagt, at det er man, uanset hvor betalingsringen kommer til at ligge, altså uanset om den kommer til at følge Københavns kommunegrænse, om den kommer til at følge Ring 2, eller hvordan den end kommer til at ligge.

Postulaterne om mindre luftforurening og mindre trængsel osv. er jo ikke noget, som man først hørte tale om, da Vejdirektoratet kom med sin rapport her forleden. Det har jo hele tiden været regeringens begrundelse for, at man skulle indføre en trængselsafgift, så det er jo ikke noget, der kommer bag på partierne i Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

Jeg spurgte, om man på baggrund af de ytringer, der er kommet fra Frederiksberg, vil gå ind og lægge op til, at borgere på Frederiksberg undtages for betaling for passage af betalingsringen. Og jeg vil gerne uddybe, hvad begrundelserne skulle være.

Altså, en borger på Frederiksberg, der tager sin bil ud af byen, gør jo sådan set det, som der har været talt om fra venstrefløjens side i mange år, dvs. fører »bilerne ud af byen«. Det er det, man rent faktisk gør, hvis man som frederiksbergborger passerer betalingsringen; man medvirker sådan set til mindre trængsel inden for betalingsringen ved at køre ud af byen. Det er jo også sådan, at man som borger på Frederiksberg rent faktisk spærres inde, dvs. man har ikke mulighed for at forlade sin kommune uden at køre ind i Københavns Kommune. Man har ikke mulighed for at køre i sommerhus osv. fra sin kommune uden at skulle betale, på trods af at man altså ikke bidrager til mere trængsel, men tværtimod bidrager til mindre trængsel.

Så mit spørgsmål gik på, om man i det kommende lovforslag vil overveje at behandle borgerne på Frederiksberg på samme måde, som man har stillet i udsigt, at borgerne på Amager vil blive behandlet. Og så spurgte jeg, om det gjorde noget indtryk, at ministerens egne partifæller og Det Radikale Venstre i Frederiksberg Kommunalbestyrelse kraftigt har udtalt sig mod betalingsringen.

Kl. 16:11

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:11

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Vi bliver alle sammen meget klogere, når det konkrete lovforslag kommer, men jeg vil da gerne svare helt konkret: Nej, der vil ikke komme en undtagelse for Frederiksberg. Biler fra Frederiksberg bidrager selvfølgelig også til trængslen.

Med hensyn til om det gør indtryk, vil jeg sige, at alle debatter da gør indtryk på mig som politiker og som menneske, og jeg tager meget gerne debatten. Jeg kan være uenig eller enig med folk, men debatten hilser jeg da altid velkommen. Så det har jeg ikke nogen problemer med, nærmest tværtimod.

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:12

Jan E. Jørgensen (V):

Så må ministeren lige forklare mig, hvordan en bil på Frederiksberg bidrager til trængslen inden for betalingsringen, når bilen kører ud af betalingsringen. Jeg er med på, at hvis en bilist på Frederiksberg kører rundt på Frederiksberg eller for den sags skyld kører ind til Christiansborg, hvad jeg jo kunne gøre – jeg bor på Frederiksberg og arbejder på Christiansborg – ville det være gratis ifølge regeringens forslag til en betalingsring.

Man vil ikke gå ind og straffe, at jeg bruger min bil til at køre rundt inden for betalingsringen. Men hvis jeg kører ud og dermed skaber mere plads på vejene på Frederiksberg og i København, skal jeg betale, og det er det, vi har lidt vanskeligt ved at forstå det rimelige i på Frederiksberg. Kunne ministeren ikke uddybe, hvordan man som bilist fra Frederiksberg bidrager til mere trængsel ved at køre ud af byen frem for at blive inden for betalingsringen i sin bil?

Kl. 16:12

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:13

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kommer som sagt med et konkret lovforslag inden for nogle uger, hvor vi så kan diskutere tingene helt konkret. Men det er da klart, at når man kører ud, er der faktisk også nogle steder, hvor der skabes trængsel. Jeg har bemærket en journalist, som skulle lave en reportage til et større dagblad for et stykke tid siden, og som måtte konstatere, at undervejs ud af København kunne man ikke nå de fastsatte mål, fordi trængslen rent faktisk var for stor, så man måtte lave om på sine planer. Så det her går lidt begge veje.

Kl. 16:13

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:13

Jan E. Jørgensen (V):

Så skal ministeren forklare mig, hvorfor man som borger på Amager er blevet stillet i udsigt, at man slipper, netop ud fra begrundelsen, at man ikke kan forlade Amager uden at skulle køre ind igennem betalingsringen, på trods af at man måske slet ikke har et mål inden for betalingsringen; man skal ud. Borgerne på Frederiksberg må da være stillet på præcis samme måde som borgerne på Amager. Vi er også

spærret inde af betalingsringen og kan ikke forlade vores by uden at skulle betale.

Kan ministeren forklare mig forskellen på at være borger på Amager og at være borger på Frederiksberg? Den eneste forskel, jeg kan se, er, at Henrik Zimino i Tårnby er socialdemokrat, og at borgmesteren på Frederiksberg er konservativ.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:14

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Somme tider når vi en eller anden grænse for, hvor alvorligt man kan tage sådan nogle insinuationer om, at man vil forfordele noget frem for andet. Så jeg vil sådan set bare sige til spørgeren, at der kommer et konkret forslag om en trængselsafgift, og der vil man kunne se præcis, hvordan borgerne på Frederiksberg og hvordan borgerne på Amager vil blive behandlet. Men jeg tror da ikke, at jeg afslører nogen stor hemmelighed, når jeg siger, at de vil blive behandlet ens.

Kl. 16:14

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren og ligeledes af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:14

Spm. nr. S 1615

18) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, at borgmestrene fra de 15 omegnskommuner Albertslund, Rødovre, Ballerup, Brøndby, Dragør, Gladsaxe, Egedal, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Høje Taastrup, Ishøj, Lyngby-Taarbæk, Tårnby og Vallensbæk har sluttet sig sammen i Omegnskommunernes Samarbejde og i forlængelse heraf er kommet med en fælles udtalelse den 13. december 2011, hvor ideen om en betalingsring afvises, og hvilket indtryk gør det i den sammenhæng, at 10 af de 15 borgmestre kommer fra samme parti som ministeren?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jan E. Jørgensen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:14

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Vi bliver lidt i samme boldgade:

Hvilket indtryk gør det på transportministeren, at borgmestrene fra de 15 omegnskommuner Albertslund, Rødovre, Ballerup, Brøndby, Dragør, Gladsaxe, Egedal, Glostrup, Herlev, Hvidovre, Høje Taastrup, Ishøj, Lyngby-Taarbæk, Tårnby og Vallensbæk har sluttet sig sammen i Omegnskommunernes Samarbejde og i forlængelse heraf er kommet med en fælles udtalelse den 13. december 2011, hvor ideen om en betalingsring afvises, og hvilket indtryk gør det i den sammenhæng, at 10 af de 15 borgmestre kommer fra samme parti som transportministeren?

Kl. 16:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:15

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Debatten gør altid indtryk på mig. Jeg vil gerne sige til spørgeren, at det her jo er lidt en forenkling af, hvad de pågældende borgmestre har sagt. En stor del af dem, der bliver nævnt her, har jeg rent faktisk

også haft lejlighed til at have en dialog med. Jeg vil gerne sige, at langt de fleste borgmestre, en række af de borgmestre, som bliver nævnt her, anerkender rent faktisk – modsat andre – at der er trængselsproblemer. De anerkender, at der er mange borgere, som hver dag bruger alt for meget tid på at lade sig transportere, og de vil sådan set også gerne være med til at løse det problem. De har så nogle forskellige ønsker, i forhold til hvordan det skal gøres, og i hvilken rækkefølge det skal gøres, og det synes jeg sådan set er fint. Det kan man få en ordentlig og fornuftig dialog om.

Men jeg mener simpelt hen ikke, at det er en korrekt måde, hvor på spørgeren her gengiver den dialog, der har været. Jeg anerkender, at det er korrekt, at der har været skepsis for ikke at sige modstand, også fra nogle af de her borgmestre, men det er med en anden indgangsvinkel end den, jeg hører spørgeren rent faktisk har.

Kl. 16:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:16

Jan E. Jørgensen (V):

Man kan da vist roligt tale om, at Omegnskommunernes Samarbejde giver udtryk for modstand og ikke blot skepsis over for betalingsringen. I den fælles udtalelse, skriver de:

»Hvis regeringen indfører en betalingsring i Hovedstadsområdet, vil det få store trafikale konsekvenser i omegnskommunerne. Vi vil ikke acceptere, at det er borgerne i omegnskommunerne, der skal betale prisen for at løse trængselsproblemet i København. Det er uacceptabelt, hvis problemet bliver skubbet ud i omegnskommunerne.«

Det kan man da vist roligt kalde skepsis. Omegnskommunernes Samarbejde skriver også, at hvis man vil indføre en betalingsring, må det være en absolut betingelse, at man har stillet et reelt alternativ på benene først, og dvs. mere kapacitet i busser, S-tog og regionaltog, nye, hurtige kollektive forbindelseslinjer, bedre sammenhænge mellem eksisterende forbindelser, f.eks. S-tog og busser, parkeringsanlæg ved trafikknudepunkter og betalingsfri adgang til luft-havnen via Motorring 3.

Som jeg har forstået debatten, vil de investeringer i hovedstadens kollektive trafik, som vi er enige i er en god idé, først komme, efter at betalingsringen er blevet indført. Så Omegnskommunernes Samarbejde forholder sig særdeles kritisk til betalingsringen.

I øvrigt er der jo også noget lidt underligt i, at det er de mennesker, som notorisk ikke benytter den kollektive transport i København, nemlig de mennesker, der kører i bil herind, der udelukkende skal betale for investeringer i kollektiv transport i hovedstaden. Hvorfor forholder det sig ikke på samme måde som med f.eks. de jyske motorveje, som jo til en vis grad bliver finansieret af cyklister fra Frederiksberg og København? Hvorfor er det ikke også en statslig opgave at sørge for en ordentlig og fornuftig kollektiv transport i Københavnsområdet, så man som bilist har et reelt alternativ, der gør, at man kommer forholdsvis hurtigt til og fra arbejde?

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:18

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det sidste bliver jo nærmest lidt komisk, for det parti, som spørgeren tilhører, har jo haft regeringsansvaret i 10 år – minus de sidste 102-103 dage – og nu skal vi så bebrejdes, at tingene er efterladt lidt kaotisk, og at vi ikke lige har klaret det på de der 102-103 dage. Det bliver måske en sådan lidt skæv og mærkelig debat.

Jeg var sådan set glad for at få læst henvendelsen fra omegnsborgmestrene op igen. Der er mange gode og kloge betragtninger i

den, og jeg tror, at spørgeren, hvis han læser den op endnu en gang, måske kan se, at tonen i den er lidt anderledes, end spørgeren tolker den. Jeg oplever rent faktisk, at en række af de borgmestre også er bekymrede for trængsel og også er bekymrede for den negative indvirkning, det har. De har så nogle diskussioner om, hvordan man kan afhjælpe det her med at investere. Jeg er i princippet enig med dem i det, og hvad der præcis kommer ud af det her, er jo så noget af det, man vil kunne se, når vores lovforslag kommer. Men der er faktisk mange gode betragtninger fra de pågældende borgmestres side.

Kl. 16:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:19

Jan E. Jørgensen (V):

Mange gode betragtninger, siger transportministeren. På mig ville det da gøre indtryk, hvis en række Venstreborgmestre henvendte sig til mig og var uenige i noget af det, jeg ville foreslå, hvis jeg sad som minister på et område. Man kan jo ikke beskyldte dem for at have alle mulige skjulte partipolitiske motiver. Jeg tror, vi skal tage omegnskommunernes borgmestre særdeles alvorligt.

Så vil jeg da også lige minde ministeren om, at der er sket ganske meget inden for den kollektive transport i hovedstaden i de 10 år, hvor Venstre har været en del af regeringsmagten. Metroen var der ikke, før Venstre kom i regering, metroen er der i dag, og der er konkrete udvidelsesplaner i forbindelse med Metrocityringen, så der er dog sket en hel del i hovedstaden.

Men hvorfor er det i forbindelse med de fremtidige investeringer kun de bilister, der kører både ind og ud af betalingsringen, der skal finansiere det? Vil staten ikke gå ind med yderligere penge, altså nye penge, oven i de penge, man måtte få ind ved en betalingsring, for at sikre bedre kollektiv transport i København, som jeg går ud fra regeringen synes er en god idé?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:20

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Problemet er lidt, at spørgerens partifælle, som var transportminister, efterlod en kassebeholdning på 200.000 kr. Det er sådan set det, der er problemet med noget af det her. Det er derfor, jeg ikke kan lade være med måske at være lidt undrende over, at spørgeren bare mener, at alting bare kunne være løst, når det kan konstateres, at der var så mange ting, man burde have gjort, mens man havde ansvaret, men ikke fik gjort. Alligevel anerkender man ikke, at der er et problem, som den her regering nu forsøger at tage hånd om og løse ved at sikre, at der bliver investeret endnu mere i kollektiv trafik i og omkring Storkøbenhavn, så rigtig mange mennesker får mulighed for en anden hverdag end det at sidde i kø.

Det er rent faktisk et forsøg på at løse et problem, og så kan man have forskellige opfattelser af, om man synes, det er en god eller dårlig idé, men det er faktisk et forsøg på at løse et problem, som den tidligere regering ikke har taget alvorligt.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 16:21

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen vi kan blive enige om, at det da ville være rart, hvis der var lidt mindre trængsel på vejene i København og på Frederiksberg,

men det betyder jo ikke, at man så skal være enig i det løsningsforslag, som kommer fra regeringens side. Ifølge Vejdirektoratets rapport, som jeg går ud fra ministeren bakker op om, er de gevinster, der i øvrigt er tale om, yderst begrænset. Vi taler om, at en borger i Farum med arbejde i København vil vinde et sted mellem 1 og 1½ minut på kørslen ind til byen. Kommer man længere væk fra, vist nok fra Herlev, som jeg husker det, kan man vinde 3 minutter, og kommer man rigtig langt væk fra, kan man vinde 5 minutter. Men det er jo ikke noget, der på nogen måde står mål med de ulemper, der følger af en betalingsring, altså herunder at man skal belastes med 11.000 beskattede kroner, hvis man passerer betalingsringen ind om morgenen for at passe sit arbejde og ud om eftermiddagen for at komme hjem fra sit arbejde.

Mener ministeren virkelig, at en ekstra skat i størrelsesordenen 11.000 kr. er noget, som bilisterne efterfølgende vil takke ham for som følge af, at man har fået en transporttid på 1, 2, 3 eller 4 minutter mindre dagligt?

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:23

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er lidt interessant, at spørgeren nu startede spørgsmålet med at erkende, at der er trængselsproblemer, og at det kunne være rart at få gjort noget ved dem, for så er vi i hvert fald nået et stykke ad vejen.

Så vil jeg i forbindelse med de løsningsmodeller, som spørgeren sådan set henviser til, nemlig at bygge flere motorveje, sige, at der i den samme rapport, som der blev henvist til, står, at man, selv om der bygges flere motorveje, slet ikke når den effekt, som rent faktisk fås ved at indføre en trængselsafgift i København.

Så det her handler om, om man reelt vil gøre noget ved en situation, som er rigtig dårlig for mange mennesker hver dag, eller om man ikke vil gøre det. Regeringen vil gøre noget ved det, vi vil sikre, at det bliver nemmere at komme til og fra København, hvad enten det er i bil eller med kollektiv trafik.

Kl. 16:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Jan E. Jørgensen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren, men fra hr. Martin Geertsens.

Kl. 16:23

Spm. nr. S 1616

19) Til transportministeren af:

Martin Geertsens (V):

Hvad mener ministeren kan være årsagen til den påståede stigende trængsel af biler i Københavns Kommune?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsens bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:24

Martin Geertsens (V):

Det lyder: Hvad mener ministeren kan være årsagen til den påståede stigende trængsel af biler i Københavns Kommune?

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:24

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg forstår måske ikke helt hensigten med spørgsmålet, eller hvad der menes med »påstået trængsel«. Jeg tror rent faktisk, at de fleste pendlere oplever trængsel på vejene som en reel ting af negativ art i deres hverdag. Hvis man kigger på motorvejsnettet i hovedstadsområdet i dag, kan man se, der er trængsel i flere timer om morgenen og om eftermiddagen, og på mange strækninger falder hastigheden over en time om dagen helt ned under 40 km/t. Det gælder, til trods for at der rent faktisk er lavet en række motorvejsforbedringer, så der er et reelt problem. Det tror jeg rigtig mange oplever. Og det reelle problem er sådan set også meget godt dokumenteret i den rapport, som Vejdirektoratet kom med her så sent som i mandags.

Kl. 16:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:25

Martin Geertsen (V):

Det er en rapport, som jeg ved at både ministeren og jeg har studeret meget grundigt. Jeg synes jo, det er udmærket, at vi får de her debatter sådan en gang om ugen eller en gang hver fjortende dag, for der når jo at ske utrolig mange ting i den mellemliggende periode. Bare siden sidst, ministeren og jeg mødtes om det her, har vi jo i hvert fald fået slået en række ting fast: Vejdirektoratets rapport siger, at miljøgevinsten ved en trængselsring er til at overse, for at sige det mildt. Det er den ene ting, vi har fået slået fast siden sidst. Den anden ting, vi har fået slået fast siden sidst, er, at vi har fået oplyst, hvor meget det er, den enkelte bilist i virkeligheden sparer, når transportministeren og regeringen får iværksat deres betalingsring.

Lad mig bare give et par eksempler: Når transportministeren får sin betalingsring, vinder den enkelte bilist på en tur i morgenmyldretrafikken fra Helsingør til Københavns Rådhusplads 5 minutter. På en tur fra Hillerød til Københavns Rådhusplads er det 3 minutter. Og det går rigtig vildt for sig, når man skal fra Køge til Rådhuspladsen – så er det 6 minutter. Det betyder jo, i hvert fald med de tal, der ligger nu, at vi taler om minuttpriser på omkring 5 kr. 5 kr. i minuttet får man lov til at betale for at komme de hersens 5-6 minutter hurtigere frem. Det har vi også fået slået fast siden sidst.

Grunden til, at jeg stiller det her spørgsmål specifikt her, er, at vi også har fået slået en tredje ting fast siden sidst, og det er, at der jo reelt ikke har været tale om nogen stigning i trafikken inden for betalingsringen – hvor den formentlig kommer til at ligge, nemlig ved kommunegrænsen. Siden 2006 er antallet af biler over kommunegrænsen faldet, og siden 2003 er antallet af biler over det såkaldte søsnit faldet.

Når jeg spørger sådan her, er det, fordi der må være nogle andre årsager end flere biler til, at trængslen har været stigende. Hvad kan de være?

Kl. 16:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg kan forstå, der er nogle tekniske problemer. Kan hr. Martin Geertsen på sin pult se tiden, der ruller? (*Martin Geertsen* (V): Nej, men jeg kan se formanden!) Jamen *det* er det vigtigste. Jeg skal nok sådan rejse mig lidt tidligere, så der bliver god tid til at afrunde spørgsmålet, og så håber vi, vi får løst problemet.

Ministeren.

Kl. 16:27

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jo, men jeg synes også, det ligner sådan en forespørgselsdebat, hvor man har 20 minutter.

Men jeg vil sige, at når jeg nu skal svare på det her spørgsmål, er jeg faktisk rigtig glad ved, at det ikke kun er Venstres trængselsordfører, der er til stede, for jeg kan jo se, at også Venstres trafikpolitiske ordfører er til stede. Jeg oplever jo nu et skift i Venstres holdning til det at bygge. Må jeg oplyse hr. Martin Geertsen om, at den udvidelse af Motorring 3, som var højt profileret fra den tidligere regerings side, kostede 2 mia. kr. og tidsbesparelsen i myldretiden udgør ca. 3-5 minutter. Sådan kan vi tage det projekt for projekt.

Det, hr. Martin Geertsen siger nu, er, at de ikke længere vil være med til at bruge penge på at bygge noget til mange milliarder kroner, som kun reducerer transporttiden nogle ganske få minutter. Det er et fuldstændigt opgør med det, der egentlig har været filosofien indtil nu i et bredt samarbejde også med Venstre: Man anerkender ikke, at man også rigtig løser nogle problemer, hvis ikke det er noget, der giver rigtig stor tidsreduktion. Så det er i bund og grund et opgør.

Må jeg så i forhold til miljødelen sige, at det jo er en tilsmigelse at sige, at det bare er en lille gevinst. Når man kigger på rapporten, kan man se, at det faktisk er en ganske flot gevinst, der også er, når det gælder miljødelen. Men vi har aldrig nogen sinde lagt skjul på, at det her først og fremmest gælder trængslen, og at der er nogle sidegevinster, når det gælder miljøet.

Kl. 16:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren kan godt se, at tiden er gået, så der gælder ingen undskyldning.

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:29

Martin Geertsen (V):

Det har aldrig nogen sinde været Venstre, der har påstået, at med betalingsringen ville man kunne suse lige igennem myldretidstrafikken. Det er transportministeren og regeringen. Transportministeren og regeringen, og nu citerer jeg frit fra debatten, har jo påstået, at folk sidder flere timer i kø hver evige eneste dag i den københavnske trafik. Så er det bare, jeg spørger: En reduktion på 3 minutter fra Hillerød, er det en betragtelig nedsættelse af den tid, som man sidder i myldretidstrafikken? Er det ikke stor ståhej for ingenting?

Så svarede transportministeren i virkeligheden ikke på mit spørgsmål, som jo var: Hvad skyldes den påståede øgede trængsel i København, når vi ved, at antallet af biler har været faldende, både over søsnittet og over kommunegrænsen? Der må være nogle andre grunde, må jeg sige til transportministeren.

Kl. 16:30

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:30

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg konstaterer sådan set bare stiltiende – nu ved jeg godt, at det er ministeren, at der skal svare på spørgsmål her – at Venstre ikke længere synes, at det er en god idé at bygge infrastruktur for at spare forholdsvis kort tid. Det er sådan set en af de ting, som jeg synes er interessant. Nu henviser hr. Martin Geertsen til miljørapporten og tager den til indtægt for sandhed. Det kan man sådan set også roligt gøre. Derfor må jeg så sige, at så må hr. Martin Geertsen vel også forholde sig til følgende tal:

Trængselsafgiften giver op til 5.600 sparede timer for hovedstadens bilister om dagen. Det svarer til over 2.000 ekstra arbejdsdage hver eneste dag, ringen er i drift. Vejdirektoratet har beregnet, at den enkelte bilist kan spare op til syv arbejdsdage om året i trafikken med indførelse af en trængselsafgift.

Det er jo altså også tal fra den miljørapport, som hr. Martin Geertsen elsker at citere fra. Det synes jeg er rigtig godt, fordi så

skal hr. Martin Geertsen også huske at citere de her tal. De er jo en klar dokumentation for, at der er rigtig mange mennesker, som gør noget så fornuftigt som at stå op om morgenen og tage på arbejde og tilbage igen, og at de bruger uforholdsmæssig meget tid på den fornuftige ting, det er at bringe sig til og fra hjem og arbejde.

Kl. 16:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:31

Martin Geertsen (V):

Hvad er regeringens svar så på det? Det er en gevinst på 3 minutter fra Hillerød til Rådhuspladsen i København, og det skal man så betale minimum 11.000 kr. for om året. Det er altså for en gevinst på 3 minutter. Jeg kan godt læse, at man summerer de her tal – og nu refererer transportministeren jo til de sammenlagte tal, og det forstår jeg godt transportministeren gør – men når man ser det fra den enkeltes hovedstadsborgers synsvinkel, fremgår det, at denne skal betale 11.000 kr. for 3 minutter mere om dagen. Synes transportministeren, at det er rimeligt?

Så bliver jeg også nødt til at gentage mit spørgsmål fra før. Vi ved, at trafikken har været faldende over søsnittet siden 2003. Vi ved, at trafikken over kommunegrænserne har været faldende siden 2006. Hvis det ikke er de flere biler, for det kan det jo ikke være, der er skyld i den påståede stigende trængsel i København, hvad er det så?

Kl. 16:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:32

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Vi ved, at ganske almindelige arbejdsomme mennesker sidder i deres biler på Køge Bugt Motorvejen og andre motorveje og andre veje til København time efter time dag efter dag og venter på at komme ind til byen. Jeg dokumenterede meget klart, hvad det egentlig er, det betyder både for den enkelte og for samfundet som helhed. Så har vi jo lavet en meget grundig miljørapport, hvilket også gør, at hr. Martin Geertsen kan gå helt ned i nogle meget specifikke detaljer, men hr. Martin Geertsen glemmer jo at summere det store perspektiv op, og det var så det, jeg gjorde før.

Det er jo nogle gennemsnitsbetragtninger, og jeg er bare ikke et øjeblik i tvivl med hensyn til dem, der benytter Helsingør- og Hille-rød motorvejen ind til København. Jeg er jo i den situation, at jeg meget ofte er i København og hører trafikradioen, og jeg kan jo dag efter dag høre, hvor store problemer der er. Jeg kan dag efter dag høre den venlige dame i radioen fortælle, at nu er der 25 minutters, nu er der 35 minutters, og nu er der 45 minutters ventetid. Det, vi rent faktisk forsøger at gøre noget ved, er det, som ganske almindelige mennesker oplever som et reelt problem i deres hverdag. Det forsøger vi at gøre noget ved. Venstre vil ikke være med til det.

Kl. 16:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren fra hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:34

Spm. nr. S 1617

20) Til transportministeren af:

Martin Geertsen (V):

Mener regeringen i lighed med overborgmester Frank Jensen, at et potentielt provenu fra en betalingsring kan anvendes til påbegyndelsen af etableringen af en havnetunnel?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:34

Martin Geertsen (V):

Mener regeringen i lighed med Københavns overborgmester, Frank Jensen, at et potentielt provenu fra en betalingsring kan anvendes til påbegyndelsen af etableringen af en havnetunnel?

Kl. 16:34

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:34

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Udgangspunktet er [Lydudfald] ... Det var et meget vigtigt ord, der måske smuttede her, nemlig trængselsafgiften. Trængselsafgiften skal være med til at sikre bedre og billigere kollektiv trafik omkring hovedstadsområdet. Jeg vil sige det på den måde, at det provenu, der kommer ind, vil jeg forhandle om med de partier, som vil være med til at støtte et sådant fornuftigt initiativ, og hvis Venstre skulle ende med at støtte trængselsafgiften, vil Venstre også komme med i forhandlingerne om at udmønte midlerne.

Men jeg vil også bare sige meget klart, at havnetunnelen er et projekt af en sådan karat og med en sådan økonomi, at det ser jeg ikke for mig at trængselsafgiften kan medvirke til.

Kl. 16:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:35

Martin Geertsen (V):

Grunden til, at jeg spørger, er jo det, Københavns overborgmester siger. Bystyret i København er ikke en fuldstændig uvæsentlig spiller i det her, og der har Københavns overborgmester jo peget på to ting, nemlig mere metro, altså yderligere metroinvesteringer, og så påbegyndelsen, ikke færdiggørelsen af en havnetunnel. Med hensyn til det sidste er jeg enig med transportministeren i, at det ville være at se det i et meget langt perspektiv. Det må jo på en eller anden måde bekymre transportministeren, hvis det er sådan, at han så at sige politisk set trækker tæppet væk under en af de varmeste støtter af betalingsringen. Hr. Jan E. Jørgensen gjorde før meget smukt rede for, hvordan omegnsborgmestrene har det med det her projekt, men den eneste, der har været en trofast støtte, har jo været Københavns overborgmester, Frank Jensen.

Men jeg forstår det sådan, at transportministeren under ingen omstændigheder ser sig i stand til at imødekomme Københavns overborgmester lige præcis på et af de to punkter, som overborgmesteren ønsker realiseret for sin støtte til betalingsringen, nemlig påbegyndelsen af en havnetunnel.

Kl. 16:36

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:36

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er jo ikke alt, der skiller vandene i dansk politik, og det er heller ikke alt, der skiller vandene i dansk transportpolitik. Nogle steder sker det, men et af de steder, hvor jeg egentlig ikke oplever at vandene skiller, er med hensyn til at få nogle ordentlige, seriøse undersø-

gelsers af en havnetunnel i København. Det tror jeg sådan set der er bred enighed om. Jeg tror også, der er bred enighed om, at det er et projekt af en vis karat, som kræver nogle modige beslutninger, og som kræver nogle beslutninger, som sikrer en finansiering.

Jeg vil gerne sige det til hr. Martin Geertsen, så det slet ikke kan misforstås, at der er vi ikke, når vi taler om midlerne fra en trængselsafgift. De skal bruges mere direkte til at forbedre den kollektive trafik. Der kan en metro være et klart eksempel.

Kl. 16:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:37

Martin Geertsen (V):

Jeg er enig med transportministeren, for så vidt angår halvtreds procent af transportministerens svar. Jeg er enig i, at vi skal have en havnetunnel, og jeg er i og for sig også enig med transportministeren i, at finansieringen ikke skal komme via en betalingsring, så det må jo være hundrede procent, jeg er enig.

Så sagde transportministeren, at hvis det var sådan, at man fra Venstres side nu havde lyst til at støtte den her betalingsring, så kunne man også få lov til at sidde med ved bordet, når pengene blev fordelt sådan i almindelighed. Synes transportministeren ikke, at det ville være rimeligt over for de mange mennesker i hovedstadsområdet, som skal være med til at lægge pengene ved betalingsringen, at de rent faktisk også får stillet bare nogenlunde i udsigt, hvad det er, de er med til at betale til?

Altså, hvad er det for nogle konkrete transportinvesteringer, som transportministeren stiller folk i udsigt, mod at de skal betale ca. 11.000 kr. for at passere en potentiel betalingsring?

Kl. 16:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:38

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg er godt klar over, at jeg bliver nødt til at gå hjem og læse mit sidste svar meget grundigt igennem, for når hr. Martin Geertsen siger, at han er hundrede procent enig med mig i spørgsmålet om en betalingsring, så må jeg virkelig have det læst igennem. Der må være smuttet et eller andet.

Hvad de penge skal bruges til, vil også fremgå af det lovforslag, som kommer. Jeg vil i øvrigt også være optaget af, at de kommuner, som er væsentlige spillere i det her, også er med til at rådgive og vejlede i forbindelse med at finde ud af, hvordan vi får investeret på den mest fornuftige måde, så de, der har mulighed for det, får et alternativ i den kollektive trafik. Det, ringen så også vil betyde er, at de, der stadig væk har brug for at køre bil, for det er der stadig væk mange der har, så kan gøre det på en nemmere og mere ubesværet måde end i dag, så de ikke skal bruge så meget tid på transport, som miljørapporten nu så klart dokumenterer er det, der bliver resultatet.

Kl. 16:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Martin Geertsen.

Kl. 16:39

Martin Geertsen (V):

Jeg tror også, at jeg skal hjem at læse mit svar til transportministeren igennem for at sikre mig, at jeg nu også er hundrede procent enig med transportministeren.

Det, som jeg i virkeligheden ville spørge til, var, om ikke transportministeren tror, at betalingsringen ville glide lidt nemmere ned

hos de mange mennesker, som jo er kritiske over for betalingsringen, hvis det var sådan, at transportministeren kunne løfte sløret for, hvad det er for nogle konkrete projekter, det drejer sig om. Nu har vi jo lige hørt transportministeren hælde Københavns overborgmesters synspunkt ned ad brættet i spørgsmålet om en havnetunnel, men hvad er det så mere konkret? Altså, er det flere busser, og i givet fald hvorhenne? Er det flere S-tog? Er det mere metro?

Hvad er det helt konkret? Er det lidt af det hele, eller er der nogle områder, hvor man særlig vil sætte ind? Nu vil jeg prøve at hjælpe transportministeren lidt ved at sige, at det måske kunne være, at det fik trængselsringen til at glide lidt nemmere ned.

Kl. 16:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:40

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Så er det jo godt, at det ikke varer så lang tid, før hr. Martin Geertsen kan få styret sine lyster. Det vil jeg glæde mig meget til. Der vil være masser af konkrete projekter, og nogle af dem nævner hr. Martin Geertsen. Men det, hr. Martin Geertsen jo skal huske på, er, at her vedtager vi i realiteten en skattelov, og jeg har aldrig været med til i Folketinget at vedtage en skattelov, hvor man meget præcis siger, hvad provenuet efterfølgende skal gå til. Provenuet skal gå til at forbedre den kollektive trafik i og omkring København, til at gøre den bedre, mere effektiv og billigere. Det er altså en meget klar målsætning. Så det er en bred vifte af ting, der skal til.

Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at hvis man ser det her i en horisont på 10-15 år, vil man se, at vi har været i stand til at give nogle rigtig gode svar på de udfordringer, som en moderne hovedstad i realiteten har, sådan at det er nemmere at komme hertil med bil, og sådan at der er nogle helt anderledes effektive og billige transportsystemer, når det gælder den kollektive trafik, som jeg føler mig helt overbevist om rigtig mange andre lande vil misunde os. Så kan Venstre jo tilslutte sig det til den tid, når det er blevet en succes. Så har man ligesom kunnet ride på begge heste. Det er jo set før.

Kl. 16:41

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Martin Geertsen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren, men fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:41

Spm. nr. S 1648

21) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Er ministeren enig i folketingsmedlem for SF Lisbeth Bech Poulsens opfordring i MetroXpress den 13. januar 2012 til omegnskommunerne om at udvise »solidaritet« med københavnernes og støtte etableringen af en betalingsring?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg skal gøre opmærksom på, at den der tællefidus stadig væk ikke virker, men jeg skal nok rejse mig op, når det er ved at være tid til at afslutte talen.

Hr. Kristian Pihl Lorentzen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 16:41

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Mit spørgsmål lyder således: Er ministeren enig i folketingsmedlem for Socialistisk Folkeparti Lisbeth Bech Poulsens opfordring i MetroXpress den 13. januar 2012 til omegnskommunerne

om at udvise solidaritet med københavnernes og støtte etableringen af en betalingsring?

Kl. 16:44

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Transportministeren.

Kl. 16:42

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg skal jo ikke blande mig i, hvad et folketingsmedlem opfordrer til. Det, jeg i realiteten gerne vil, er at opfordre til en god, ordentlig dialog med både Københavns Kommune og med omegnskommunerne om, hvordan vi på den bedste måde løser det her problem. Regeringen giver nu sit bud på det i et lovforslag, som kommer inden for nogle uger. Vi giver et bud på, hvordan vi løser det, som vi synes er nogle alvorlige problemer, og vi giver også nogle bud, gerne i samarbejde med bl.a. omegnskommunerne, på, hvordan vi kan sikre et bedre, mere effektivt og billigere kollektivt trafiksystem.

Kl. 16:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:42

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for svaret. I et svar til en tidligere spørger var ministeren inde på, at det var, som om der var sket et skifte i dansk transportpolitik. Det kan jeg da bekræfte at der er, for vi har nemlig i mange år haft en god tradition for brede trafikforlig, når det drejer sig om alle større trafikale tiltag, men det er jo netop regeringen og dens støtteparti, Enhedslisten, som med det her temmelig ideologiske forslag om en betalingsring, der er på vej til at bryde den gode tradition.

Der var også et svar til en tidligere spørger om, at Venstre ikke vil gøre noget; og hvad vil Venstre? Der må jeg så konstatere, at ministeren åbenbart ikke er særlig opmærksom på den store trafikaf tale fra januar 2009, hvor der netop var et historisk forlig om en lang række konkrete projekter, som vi satte i gang her i hovedstaden. De er fuldt finansierede. Det er bl.a. derfor, at kassen i Infrastruktur fonden er forholdsvis tom nu. Alle partierne og også de nuværende regeringspartier har været med til at bruge pengene på fornuftige projekter, der vil gavne trafikken i hovedstadsområdet. Samtidig iværksatte vi oven i købet nogle strategiske analyser, som leder frem til, at vi omsider kan få lavet en helhedsplan. Det virker, som om ministeren og resten af regeringspartierne ikke er særlig opmærksomme på den aftale, men jeg håber da, at vi kan få en større bevidsthed om den.

Men for at vende tilbage til det om solidaritet: Jeg tror, at der er mange, der undrer sig over brugen af ordet solidaritet i sammenhæng med betalingsringen. Det er i hvert fald ikke solidarisk over for omegnskommunerne, hvor borgerne rammes hårdt af ringen. Det er ikke solidarisk over for de titusinder af lønmodtagere, som fra 2014, formentlig, skal til at betale 11.000 kr. om året for at passe deres arbejde på den ene eller den anden side af ringen. Og det er da slet ikke solidarisk over for de forholdsvis lavtlønnede borgere, som selvfølgelig rammes forholdsvis meget hårdere end de mere velstillede borgere.

Derfor vil jeg godt følge op ved at spørge: Hvad vil ministeren sige til de mange lønmodtagere, som i øjeblikket er meget frustrerede over at skulle til at betale meget dyrt for at passe deres arbejde?

Kl. 16:44

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg har ingen problemer med, at vi gør de her spørgsmål meget brede, men må jeg bare sige, at der skal to til at danse tango og der skal to til et forlig. Jeg tror ikke, at der har været nogen som helst tvivl om, hvor Venstre er i forhold til tanken om en eller anden form for trængselsafgift. Og der er jo heller ingen tvivl om, hvor regeringspartierne stod i valgkampen. Så jeg tror ikke, at vi skal køre det længere, end at der en gang imellem også er et skel og politisk uenighed. Og det er så fint nok.

Nej, må jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen, det, jeg var mere interesseret i, var den måde, som hr. Martin Geertsens negligerede nogle minutter på. Det, der var mit spørgsmål, var jo i realiteten, at hvis man har sådan en negativ holdning over for betydningen af nogle minutter, hvad nytter det så at investere i store infrastrukturprojekter? Vores to partier har jo investeret milliardbeløb, hvor gevinsten i nogle situationer har været i omegnen af nogle minutter, men det har vi været enige om var fornuftigt. Grunden til, at jeg lige præcis sagde, at jeg synes, det er glimrende, at Venstres trafikpolitiske ordfører er til stede, var, at vi ligesom kunne få bekræftet, at selv om det måske kun er nogle forholdsvis få minutter, der spares, kan det være en rigtig god investering at fortsætte med at investere også i motorveje og infrastruktur, også på Sjælland.

Kl. 16:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Vi skal også spare på minutterne her i Folketinget, minister.

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:46

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jamen jeg skal da slå fast med syvtommersøm, at Venstre står fuldstændig ved hvert eneste af de mange projekter, vi har aftalt med bl.a. Socialdemokraterne og de andre regeringspartier, bl.a. den store trafikaf tale fra januar 2009. Det handler om at spare minutter, men også om at sikre den fornødne kapacitet på bl.a. vejområdet og i den kollektive trafik.

Men i Vejdirektoratets nye miljøundersøgelse omtales det, at der skønsmæssigt spares 15.600 timer om dagen fremover, hvis man får en betalingsring. Det lyder jo godt, det lyder besnærende, men dykker man ned til, hvad det betyder for den enkelte borger og bilist, så bliver man meget, meget skuffet. Hr. Martin Geertsens har tidligere her nævnt de meget få minutter, som spares, f.eks. 5 minutter for kørsel mellem Roskilde og Rådhuspladsen, altså forsvindende små besparelser for den enkelte. Så derfor vil jeg spørge ministeren:

Er det ikke at skyde gråspurve med kanoner, at folk skal til at betale mindst 300 kr. pr. time for at få så små forbedringer i fremkommeligheden? Kan man ikke kalde det stor ståhej for ingenting, og er det virkelig rimeligt at piske løs på bilisterne med en stor ekstraskat på at passe arbejdet, når effekten i grunden bliver så forsvindende lille? Som jyde må jeg i hvert fald konstatere, at det er en skidt forretning.

Kl. 16:47

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:47

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Nu begynder det jo at blive interessant, for nu negligerer hr. Kristian Pihl Lorentzen også en reduktion på 5 minutter. Betyder det, vil jeg spørge hr. Kristian Pihl Lorentzen, at de projekter, vi har planlagt, men ikke gennemført endnu, og som kun kan påvise, at her får vi en sparet tid på nogle forholdsvis få minutter, skrotter vi, for så er de

ikke værd at gå efter. Det kan eksempelvis være en bro ved Frederikssund og alle mulige andre steder, kan vi så godt glemme det? Så er det jo virkelig et skifte, hvis man på den måde negligerer det.

Så synes jeg et eller andet sted det er uforståeligt, når man nu henviser til den her miljørapport, at man ikke vil acceptere, at der meget tydeligt står i den rapport, at det her svarer til 2.000 ekstra arbejdsdage, hver eneste dag ringen er i drift, og at det for den enkelte bilist betyder, at bilisten kan spare 7 arbejdsdage om året ved at komme hurtigere frem. Det er det, man kan læse meget tydeligt i den rapport, som vi har fået, og som jeg synes man også bør tage med i sine betragtninger, ikke mindst hvis man vil have nogle samfunds-mæssige perspektiver på det.

Kl. 16:48

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:48

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det, men det, det handler om, er jo, om der er et rimeligt forhold mellem den tidsbesparelse, man får, og så de store beløb, man faktisk skal til at betale her for at passe sit arbejde. Desuden savner vi i bemeldte rapport jo kraftigt, at der er en belysning af alternativet: Hvor meget længere rejsetid vil de pågældende bilister, der tager bilen i dag, fordi de føler, de har behov for det, få, hvis de skal vælge kollektiv transport? Det har vi ikke fået særlig meget belysning af. Mange af dem vil jo få fordoblet eller tredoblet deres rejsetid.

Jeg vil gerne henvise til en stor artikel i Jyllands-Posten i dag, hvor Dansk Transport og Logistik påpeger, at der jo for den nuværende trængsels vedkommende meget er tale om en falsk trængsel, forstået på den måde, at det er et midlertidigt fænomen, der skyldes meget store anlægsarbejder på metroen, opgravninger ved Nørreport, omfattende arbejder for forsyningsselskaberne – stort set næsten alle gader i København er jo gravet op lige nu – og derfor er det et midlertidigt problem.

I samme artikel påpeges muligheden for, at Københavns Kommune kan planlægge bedre, således at der tages mere hensyn til fremkommeligheden, bl.a. ved at indstille lysreguleringerne bedre, lade taxier bruge busbaner osv. Er ministeren enig i, at der for en stor dels vedkommende er tale om en falsk eller en midlertidig trængsel i København?

Kl. 16:49

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:49

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil bare endnu en gang måske lige gøre opmærksom på, at det, så vidt jeg husker, er 102 eller 103 dage siden, at vi havde et regeringsskifte. Kom nu, vil jeg sige til hr. Kristian Pihl Lorentzen, hvis man kunne løse trængselsproblemerne ved at ændre lidt på nogle lysreguleringer eller ved at lade taxier bruge busbaner, hvorfor valgte man så ikke at gøre det i de 10 år, hvor man havde muligheden og ansvaret for det? Altså, det er jo et eksempel på, at man meget hurtigt kommer i opposition, og så er det nemt at være sådan lidt populistisk i synspunkterne. Det er ikke rimeligt at sige, at der ikke er nogen trængselsproblemer, at det skyldes, at vi har vejarbejde i København.

Jo, jeg medgiver, at der er meget, men det er altså ikke et ordentligt svar til den, der sidder nede på Køge Bugt Motorvejen og, havde jeg nær sagt, venter i rigtig meget tid. Som jeg påpegede før, svarer det til op til 7 arbejdsdage på 1 år, hvor man sidder og venter i trængsel. Så er det ikke rimeligt at give et svar, som jeg betragter

som et ikkesvar, nemlig at så kan taxier køre i busbaner, og så kan man stille på nogle lysreguleringer. Det er ikke godt nok.

Kl. 16:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til transportministeren og ligeledes fra hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:51

Spm. nr. S 1652

22) Til transportministeren af:

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Kan ministeren bekræfte Socialdemokratiets trafikordfører, Rasmus Prehns, udtalelse på Altinget den 13. januar 2012 om, at der i øjeblikket, det vil sige, inden lovgrundlaget er vedtaget, arbejdes på at optage lån til »milliardinvesteringer« i den kollektive trafik, inden indtægterne fra en eventuel betalingsring kan finansiere dem?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:51

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Kan ministeren bekræfte Socialdemokratiets trafikordfører, hr. Rasmus Prehns, udtalelse på Altinget den 13. januar 2012 om, at der i øjeblikket, det vil sige, inden lovgrundlaget er vedtaget, arbejdes på at optage lån til »milliardinvesteringer« i den kollektive trafik, inden indtægterne fra en eventuel betalingsring kan finansiere dem?

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Transportministeren.

Kl. 16:51

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan bekræfte, at det er nødvendigt at udvide kapaciteten i den kollektive trafik, så der er plads til de ekstra passagerer, som trængselsafgiften forventes at give, og det fremgår jo sådan set også meget tydeligt af det finanslovsforslag, som er fremsat, og som, så vidt jeg forstår, skal vedtages i morgen. Her er afsat 800 mio. kr. til at forbedre bedre kollektiv trafik, inden trængselsafgiften træder i kraft.

Kl. 16:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:51

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for svaret. Jeg kan lige med henvisning til det forrige svar sige, at jeg finder det lidt underligt, hvis ministeren bruger ordet populisme, for det, jeg fremførte omkring den midlertidige trængsel i København, er faktisk noget, der er påpeget af bl.a. Dansk Transport og Logistik, og jeg finder ikke, at det er en populistisk organisation her i Danmark, men en seriøs organisation. Desuden har også FDM påpeget nogle af de ting, jeg fremhævede her. Jeg betragter også FDM som en seriøs organisation.

Men jeg synes ikke rigtig, jeg fik noget svar på det spørgsmål, jeg stillede her. For der står altså at læse i dagspressen, at man satser på at optage milliardlån, ja, tallet 10 mia. kr. har været nævnt, for bl.a. at investere massivt i den kollektive trafik. Venstre kan komme med i en aftale, hvis vi støtter betalingsringen. Sådan har jeg også forstået det. Jeg kan så klart sige, at det gør vi ikke. Vi vil gerne være med til at finde nogle løsninger i øvrigt, men betalingsringen bliver ikke en del af det.

Så hvis det er de 10 mia. kr., vi taler om, og det har ministeren så ikke helt klart bekræftet her, så vil jeg spørge ministeren, om han virkelig mener, at det er realistisk at få det betalt tilbage i vor tid, om jeg så må sige. Vi ved, at i Stockholm, som jo er en lidt større by end København, er den årlige nettoindtægt fra betalingsringen under ½ mia. kr. Regeringen budgetterer åbenbart med en indtægt på mindst 1½ mia. kr. Så mener ministeren, at en sådan lånoptagelse med en tvivlsom tilbagebetaling egentlig er i samklang med regeringens eget økonomiske forsigtighedsprincip?

Kl. 16:53

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:53

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg var ikke i nærheden af at kalde nogen af de organisationer populistiske, slet ikke. Det, jeg anfægtede, var, at hr. Kristian Pihl Lorentzen sagde, at man kunne løse en stor del af problemet, ved at taxaerne kunne køre i busbanerne, og ved at man kunne stille på lysreguleringerne. Det kan godt være, at man kan løse nogle af problemerne, men jeg synes ikke, det er i orden at sige, at man kan løse trængselsproblemerne med det. Og hvis man havde kunnet det, tror jeg faktisk, at man havde gjort det i de forløbne 10 år.

Så igen: Det er jo svært at forholde sig til sådan et spørgsmål, som bliver stillet. Det, jeg kan forholde mig til, er, at der i den finanslov, som vi vedtager, så vidt jeg husker på torsdag, er afsat 800 mio. kr. til at forberede de tekniske installationer i forbindelse med trængselsafgiften og til at udvide kapaciteten. Er der mere, vil det så fremgå af det lovforslag, som kommer inden for de næste 2-3 uger. Der vil man også helt konkret kunne se, hvad takster og den type ting bliver. Men i den finanslov, som vi vedtager nu i den her uge, er der afsat 800 mio. kr.

Kl. 16:54

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:54

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Tak for det. Det blev jeg så heller ikke meget klogere af. De 800 mio. kr. kender vi godt. Det står i finanslovforslaget, som jo som sagt vedtages i den her uge. Men i forhold til de forventninger og ønsker, jeg har noteret mig fra forskellige grupper, så må vi sige, at de 800 mio. kr. rækker som en skrædder et vist sted. Altså, er det en rent teknisk installation af betalingsringen? Det kan måske dækkes af de 800 mio. kr. Men jeg har da noteret mig, at der er meget store ønsker bl.a. fra omegnskommunerne, men også fra Københavns Kommune, om nogle forudsætninger, der skal være på plads, inden man kan acceptere en betalingsring. Jeg har også noteret mig, at der er et parti, nemlig Enhedslisten, som har klare forventninger om – det går jeg ud fra at Socialistisk Folkeparti også har, i hvert fald var deres formand ude med det som en mærkesag i valgkampen – en markant sænkning af prisen i den kollektive trafik. Så jeg må sige, at de der 800 mio. kr. hurtigt kan få ben at gå på.

Så jeg vil spørge, om ministeren kan bekræfte eller afkræfte, at regeringen agter at lånefinansiere driftsudgifter til en sænkning af priserne i den kollektive trafik.

Kl. 16:55

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:55

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg kan bekræfte, at det gør vi ikke. Men det interessante er jo sådan set, at der er de store ønsker, som jeg nu kan fornemme Venstre også nærmest omklammer og måske synes er en god idé, altså at få foretaget de investeringer. Men hvor vil Venstre skaffe midler til det, hvis man ikke havde indtægterne fra en trængselsafgift? Det er sådan lidt den der politik, hvor man siger ja til alt muligt, men ikke vil være med til at anvise nogen form for finansiering. Jeg vil sådan set sige, at en trængselsafgift, som bliver ført tilbage til området her, jo er det, der lige præcis giver muligheden for, at de visioner, som jeg synes er rigtige, og som bl.a. omegnsborgmestrene har givet udtryk for, også kan blive til virkelighed. Vi får faktisk mulighed for at finansiere noget, som vi ellers ikke ville kunne komme i nærheden af med den økonomiske situation, som vi er i.

Så det er meget nemt for Venstre at sige, at det synes de er en god idé. Men de har ikke noget, der bare ligner en form for finansiering til at kunne opfylde det. Det har regeringen jo rent faktisk.

Kl. 16:56

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Kristian Pihl Lorentzen.

Kl. 16:56

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Jeg synes, det er meget hyggeligt, at vi kan have en debat, hvor ministeren også stiller spørgsmål til spørgeren her. Det kan vi sagtens have. Forskellen er jo, at ministeren og de andre partier i regeringen har valgt en løsning, hvor man udvælger en bestemt gruppe i befolkningen, nemlig dem – og specielt børnefamilier – der er nødt til at bruge deres bil for at passe deres arbejde. Det er primært lønmodtagere. Det er altså dem, der lige pludselig skal til at betale 1½-2 mia. kr. om året. Det rammer meget tilfældigt ud fra, hvor de bor, altså om de tilfældigvis bor på den ene eller den anden side af ringen. Det er jo den store forskel. Om der så kommer finansiering til projekter, ja. Nu er det heldigvis sådan, at Infrastrukturfonden er disponeret på nuværende tidspunkt, men ministeren ved jo også godt, at der er 30 pct. overhead på hvert eneste projekt, der er igangsat. Og konjunkturerne er gunstige, så alt tyder jo på, at der bliver friske penge at disponere over sådan på og hen ad vejen. Derudover er der andre finansieringsmuligheder, som vi også drøfter i øjeblikket med regeringen.

Jeg har et spørgsmål her til sidst. Det har været fremme i pressen, at Sund & Bælt er nævnt, hvad angår en mulighed for at finansiere og stå for det her, også med hensyn til lånoptagelse. Der kan det næppe overraske, at Venstre er stærkt imod sådanne planer. Derfor vil jeg bede ministeren bekræfte, at der ligger et bredt historisk politisk forlig bag hele konstruktionen omkring Sund & Bælt, og at en eventuel involvering af Sund & Bælt vil forudsætte, at alle forligspartier støtter en sådan model.

Kl. 16:58

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:58

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Joh, men selv med det overhead, der er, og vi i bedste fald ikke skulle få brug for noget af det, så ville der vel næppe blive penge nok til de VVM-rederegørelser, som vi får nu her i den kommende tid, og som den tidligere regering jo har skabt forventninger om også kan blive finansieret. Vi har et problem med finansiering, hvilket hr. Kristian Pihl Lorentzen også ganske klart gør opmærksom på. Derfor er det, at jeg måske synes, at det er lidt let at stå og omklamre de man-

ge gode projekter, som eksempelvis omegnsborgmestrene peger på, uden at man har noget, der bare ligner finansiering med. For det har hr. Kristian Pihl Lorentzen ikke indtil nu i hvert fald. Det har regeringen derimod.

Når det gælder forlig, kan man være sikker på, at dem lever vi op til. Vi er glade for de forlig, også dem, der angår Sund & Bælt. Så det bliver der ikke nogen problemer med.

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Kristian Pihl Lorentzen og tak til transportministeren.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 23, er til ministeren for by, bolig og landdistrikter af hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:59

Spm. nr. S 1419

23) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Leif Mikkelsen (LA):

Mener ministeren, at den geografiske tildeling af de 170 studiepladser til maskinmesteruddannelserne, hvor 125 af studiepladserne tilfalder Aarhus og København, mens kun en håndfuld tilfalder SI-MAC i Svendborg, er udtryk for en generel holdning i regeringen om at mindske aktiviteten i udkantsområderne?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Mikkelsen bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 16:59

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Mener ministeren, at den geografiske tildeling af de 170 studiepladser til maskinmesteruddannelserne, hvor 125 af studiepladserne tilfalder Aarhus og København, mens kun en håndfuld tilfalder SIMAC i Svendborg, er udtryk for en generel holdning i regeringen om at mindske aktiviteten i udkantsområderne?

Kl. 16:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:00

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak, og tak til hr. Leif Mikkelsen for spørgsmålet, for det giver mig anledning til at forklare regeringens politik på området. Først vil jeg godt sige, at jeg synes, det er meget positivt, at vi har fået skabt 170 ekstra studiepladser på maskinmesteruddannelsen. Det er en uddannelse, der kan bruges rigtig bredt og bruges ikke kun af de søfarende erhverv, men også inden for vedligeholdelseserhverv og industri osv.

Jeg har fra uddannelsesministeren fået oplyst, at de 170 nye studiepladser dækker genoprettelsen af de 95 pladser, der ellers var blevet nedlagt af den tidligere regering. Og derudover opretter regeringen så nu 75 helt nye pladser, og de fordeles efter efterspørgslen i 2011. For maskinmesterskolerne i de mindre byer betyder det, at de får stort set det antal pladser, som de hver især havde til ansøgere i 2011. Det vil altså sige, at der er status quo der. Derudover fastholdes ansøgerantallet i 2012, og det betyder dermed, at maskinmesterskolerne i de mindre byer får mulighed for at optage så godt som alle ansøgere. Ud af de 75 pladser får skolerne i København og Aarhus derimod ikke tildelt lige så mange pladser, som de har modtaget ansøgninger til i 2011. Der er altså tale om en opprioritering af maskinmesteruddannelsen i større og i mindre byer, men som i særlig grad kommer landdistrikterne til gode i forhold til antallet af ansøgere.

Det er på ingen måde regeringens politik at mindske aktiviteten i landdistrikterne. Placeringen af de 170 studiepladser er netop baseret på den konkrete efterspørgsel, og man må jo sige, at den altså er

større i Aarhus og i København, end den er i Svendborg – ærgerligt nok, for jeg så gerne, at der blev optaget flere i Svendborg.

Men hvis der ønskes en uddybning i forhold til den konkrete sag, må jeg henvise til uddannelsesministeren, som jo er sektoransvarlig på uddannelsesområdet. Men jeg vil gerne understrege, at regeringen prioriterer uddannelsesmuligheder for folk, der bor i landdistrikterne, og min egen rolle som landdistriktsminister er jo at sikre, at regeringen til stadighed har fokus på landdistrikterne, og der tror jeg vi har en fælles interesse, hr. Leif Mikkelsen og jeg, også på uddannelsesområdet.

Kl. 17:02

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 17:02

Leif Mikkelsen (LA):

Det er sådan set også oprigtig interesse, der får mig til at stille spørgsmålet til ministeren. Vi har jo ført en række samtaler om den her nyskabelse, den her ministerstilling, som især skulle tilgodese landdistrikterne; det er en nyskabelse, og derfor skal der trædes nye fodspor, og derfor har jeg selvfølgelig en forventning om, at ministeren har kæmpet med næb og klør i forbindelse med fordelingen af det her eller fordelingen på andre områder, hvor man i regeringen har drøftet, hvordan man kunne tilgodese yderområderne. Det er derfor, det bekymrer mig lidt, hvis det eventuelt er resultatet af ministerens kamp, at der går 50 pladser til København, 75 pladser til Aarhus og 5 til Svendborg. Nu er Svendborg jo et område, som ministeren kender særdeles godt, og derfor er det relevant at diskutere tæt, at den uddannelse i Svendborg også har andre elementer i sig end lige præcis maskinmesteruddannelsen, og derfor er det, synes jeg, en meget skæv fordeling.

Så min interesse er sådan set mere at afdække, om det er for at lukke munden på kritikere, at man har etableret et sådant ministerium – for så har man dog gjort noget. Men når ministeren læner sig op ad en fordeling, som er den samme som den, der var, inden man havde en ministerpost på området, ja, så ser vi sådan set i virkelighedens verden en fordeling, som jo – i hvert fald indtil nu – ikke er udtryk for en vunden kamp.

Kl. 17:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:03

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Når man kigger på antallet af ansøgere, kan man, ifølge det, jeg har fået oplyst af uddannelsesministeren, se, at de kan imødekomme stort set det antal ansøgere, som søger ind på maskinmesterskolerne uden for Aarhus og København – der kan selvfølgelig være en enkelt eller to, man ikke kan imødekomme. Så det er jo et udtryk for, at man forsøger at opfylde ønskerne fra det antal ansøgere, som er der. Og de har jo altså også fået lidt ekstra i Svendborg; det skal man da huske at have med. Men derimod kan man ikke optage alle dem, der søger ind i København og i Aarhus.

Så skal man også huske at se det i lyset af den tidligere finanslov, hvor der blev nedlagt 95 pladser. Så jeg synes egentlig, vi er kommet et stykke videre. Og vi skulle ikke nedlægge pladser; det er den ene del af det. Det ville også have ramt hårdt ude i landdistrikterne og det, vi har i Svendborg og andre steder, ikke? Så derfor synes jeg, at vi har kæmpet en kamp der.

Så kan jeg i øvrigt bekræfte, at jeg selvfølgelig har haft samtaler med uddannelsesministeren og regeringen om de her spørgsmål. Jeg må jo sige, at det er objektive kriterier, og jeg tror også, hr. Leif Mikkelsen, hvis han havde været med i regeringen, havde måttet bø-

je sig for, at objektive kriterier er de rigtige og de vigtige at fordele efter på den her led. Men jeg vil også bekræfte interessen for landdistrikterne og sige, at her har vi selvfølgelig brugt objektive kriterier; vi har kigget på, hvordan vi fordeler det bedst muligt.

Kl. 17:04

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 17:04

Leif Mikkelsen (LA):

Jeg vil sige til ministeren, at ministeren begrundet sit svar med, at man sådan set bare har fulgt, hvad der var sporet fra den tidligere regering, som ikke havde en minister for det her område – og så kan ministeren sikkert sagtens tolke det sådan, at det var, fordi den regering, vi havde tidligere, gjorde mindre på det her område – og hvis det er rigtigt, så var fordelingen jo ikke i orden dengang, fordi man ikke havde nogen, der prioriterede det her område.

Derfor var mine forventninger sådan set store til ministeren for det her område, med hensyn til at fordelingen ville blive anderledes, at dømme efter de mange pæne ord, vi sådan har siddet og hørt i det udvalg, som jeg repræsenterer. Udvalget for Landdistrikter og Øer har haft næsten alle ministre i samråd; de har alle talt pænt om, hvordan man nu skulle styrke yderområderne, og der har været mange gode forslag.

Problemet er så bare, at der, når vi når til realiteternes verden, sker nøjagtig det, der skete før. Man kunne jo så i bedste fald nå frem til den konklusion, at man sådan set lige så godt kunne spare det ministerium væk; det går jeg ikke ud fra at ministeren er særlig interesseret i, men man kunne jo godt gøre sig den overvejelse, hvis ikke der kommer resultater ud af det, forbedringer, som man kan mærke derude.

Så spørgsmålet er stadig: Har ministeren sovet i timen, da der skulle fordeles pladser, eller er det her udtryk for en holdning hos regeringen om, at det sådan set skal blive ved de pæne ord og ikke ved realiteterne?

Kl. 17:05

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:06

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu kan jeg jo selvfølgelig ikke svare for alle andre ministre, som har været i samråd i Udvalget for Landdistrikter og Øer, men alene det, at vi har fået et udvalg og en minister, der har fokus på det, synes jeg er godt. Det er så det ene.

Det andet er, at vi har fået sted, hvor vi i fællesskab kan kæmpe kampen for vores landdistrikter og den million mennesker, der bor derude. Det synes jeg er rigtig vigtigt. Jeg har i dag haft møde med Det Rådgivende Udvalg På Landdistriktsområdet, og jeg vil sige, at det er nogle spændende og gode dialoger, vi har med hinanden om alt muligt.

Når det så er sagt, vil jeg – og jeg ved godt, at det normalt er omvendt – spørge hr. Leif Mikkelsen: Skulle man have fordelt pladser ud til et sted, som der ikke er ansøgere til? Altså, når man har tilgodeset stort set alle ansøgere uden for de to store byer, så ville det være underligt at fordele en masse pladser, samtidig med at der manglede pladser i Aarhus og København. Derfor har man stort set fået det antal pladser, som der er ansøgere til, plus lidt ekstra i Svendborg. Det må være et objektive kriterium, og det håber jeg at selv hr. Leif Mikkelsen kan forstå, selv om vi jo har en fælles interesse i at kæmpe kampen for dem derude. Og jeg er glad for, at der i øvrigt er en god søgning på både navigationsskolen og SIMAC i Svendborg. Og jeg er meget opmærksom på det og følger det tæt, kan jeg sige.

Kl. 17:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 17:07

Leif Mikkelsen (LA):

Virkeligheden er jo den, at man også søger derhen, hvor pladserne er, og det er klart, at hvis der er lukket eksempelvis i Svendborg, så kommer der sikkert heller ikke flere ansøgere, for så har man søgt andre steder.

Men jeg spørger stadig væk ind til det, fordi de virkemidler, der er til at støtte områderne, jo er at placere uddannelser eller andre ting derude. Der skal jo en offensiv strategi til, sådan at der faktisk kommer en struktur, der måske signalerer, at det er her, der er plads; det er her, man skal søge. Så trækker man elever til området, i modsætning til at man bare konkluderer, at der kommer det antal ansøgere, der plejer at komme.

Så jeg efterlyser bare udvikling og aktiv handling i forhold til at indrette sig, sådan at man påvirker det at fastholde uddannelser. Noget af det vanskeligste ved at fastholde uddannelser er jo, at hvis det bliver for tyndbenet, så er det også sværere at få lærere.

Så er der den konkrete sag i Svendborg, som jo bør interessere ministeren meget. Jeg vil ikke afæske ministeren nogen garantier i dag overhovedet – ikke på nogen områder og hverken mundtligt eller skriftligt – men sagen er jo, at maskinmesteruddannelsen kun er en lille del af uddannelsen i Svendborg, og at der også er en række andre ting, der skal honoreres. Og det er jo derfor, at man sagtens, hvis man ser det lidt ovenfra, kunne sige: Her er en oplagt mulighed for at styrke et område, som ville kunne tiltrække ansøgere.

Jeg troede bare, at Svendborg var noget, det især havde haft ministerens interesse at kæmpe for. Derfor vil jeg sige til ministeren, at jeg har undret mig over, at det ikke er sket.

Kl. 17:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:08

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil sige, det ville være underligt, som jeg sagde i min sidste besvarelse, at begynde at fordele en masse pladser til nogle, der ikke har ansøgt. Men jeg er i øvrigt enig med hr. Leif Mikkelsen i, at der er en stor opgave i at lave en offensiv strategi og sikre, at der er uddannelsespladser til stede i et givet område.

Må jeg ikke sige, at jeg var på Ærø for at besøge Navigationsskolen. De har jo haft langdistanceundervisning i 300 år, og det har været en kæmpesucces i Marstal. Det er et sted, hvor man virkelig er forrest, og det er jo noget af det, som jeg synes vi skal kigge på og lære af. Det er selvfølgelig en niche, men navigationsuddannelserne er meget, meget vigtige for det danske søfartserhverv. Og de har fjernundervisning, hvor man kan gå direkte ind i lokalet, sådan at man efter en times tid føler, at man selv er med på Ærø. Det er nogle af de ting, vi skal se på, og som vi skal udbrede via teknologien.

Noget andet er, at jeg gerne vil være med til at sikre nogle af de her offensive strategier, men jeg tror ikke på, at det vil være godt at fordele en masse pladser til steder, hvor der ikke er ansøgere. Vi må sige, at landdistrikterne her sådan set er blevet tilgodeset ved, at de steder, der ikke er Aarhus og København, har fået de pladser, som de har ansøgere til, og oven i købet lidt flere. Aarhus og København får ikke det antal pladser, de har ansøgere til.

Men lad os gå ind i dialogen og strategien for at skaffe flere mennesker, der vil uddanne sig i landdistrikterne, for det er nemlig et kæmpeproblem. Den forrige regering nedlagde jo Skårup Seminarium, som hr. Leif Mikkelsen ved, og der har været diskussioner om

Nørre Nisum og andre seminarier. Og der tror jeg vi i Folketinget og i regeringen har en vigtig indflydelse i forhold til de her uddannelsesinstitutioner.

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til hr. Leif Mikkelsen.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for by, bolig og landdistrikter fra fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:10

Spm. nr. S 1633

24) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Karina Adsbøl (DF):

Anerkender ministeren, at den ghettoidsats i udsatte boligområder, som Dansk Folkeparti har medvirket til, viser en positiv effekt, jf. den undersøgelse, som Center for Boligsocial Udvikling (CFBU) har foretaget?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:10

Karina Adsbøl (DF):

Tak, formand. Spørgsmålet lyder:

Anerkender ministeren, at den ghettoidsats i udsatte boligområder, som Dansk Folkeparti har medvirket til, viser en positiv effekt, jævnfør den undersøgelse, som Center for Boligsocial Udvikling har foretaget?

Kl. 17:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:10

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt takke fru Karina Adsbøl for spørgsmålet, for det giver mig anledning til at sige, at der ikke skal herske tvivl om, at jeg fuldt ud anerkender den boligsociale indsats, der støttes af Landsbyggerfonden. Den har rigtig stor betydning i vores udsatte boligområder.

Centeret for Boligsocial Udvikling har undersøgt den kriminalpræventive effekt af 13 boligsociale indsatser i udsatte boligområder. På 4 år er der faktisk sket, og det er ret markant, et lille fald i antallet af sigtelser, hvor det ellers er gået den anden vej andre steder. Faldet for de 15-25-årige er på 22 pct., og for de 15-17-årige er faldet på hele 39 pct. Det er utrolig positivt, og jeg vil gerne kvittere for den indsats, der er gjort her. Det har stor betydning for de unge, og det har stor betydning for trygheden i vores udsatte boligområder. Resultatet viser, at en boligsocial indsats kan bidrage til, at unge holder sig fra kriminalitet. Derfor ser jeg også gerne, at den boligsociale indsats i årene fremover udbygges. Vi skal stadig væk have fat i de unge, før de roder sig ind i problemer. Det, der er tankevækkende her, er, at der er bygget væresteder og lektiecafeer op på de her steder, så der er steder for de unge mennesker at gå hen.

Kl. 17:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Jeg skal igen understrege, at tælleren ikke virker. I stedet rejser jeg mig i lidt god tid.

Kl. 17:11

Karina Adsbøl (DF):

Jeg er utrolig glad for boligministerens svar og for, at han anerkender, at Dansk Folkepartis indsats har virket. Det er meget positivt, på baggrund af at jeg gang på gang i Folketingssalen oplever, at mange

ministre ikke anerkender Dansk Folkepartis indsats. Så det er utrolig positivt, og det vil jeg gerne kvittere for.

Ministeren, SF og S skrev i 2010 i ghettoudspillet, at ministeren gerne ville have 200 ghettobetjente. Når de ghettobetjente ikke er med i regeringsgrundlaget, betyder det så, at ministeren kan konkludere, at det ikke er nødvendigt med 200 ekstra ghettobetjente?

Kl. 17:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:12

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første vil jeg godt understrege, at jeg anerkender den boligsociale indsats. Nu har jeg selv været varmemester i en almen boligorganisation i 10 år og kender virkeligheden derude. Jeg har også fulgt især Vollsmose i Odense ret tæt. Jeg har været ude at besøge mange steder, og jeg er ikke i tvivl om, at det, at man laver en boligsocial indsats, er det, der virker. Jeg tror ikke på, at det hjælper at sætte 14-årige i spjældet, som Dansk Folkeparti gik ind for, eller at man kan straffe sig ud af problemerne. Det er altså den langvarige, hårde indsats, der virker. Jeg anerkender, at de omkring 400 mio. kr., man bruger på det om året, som er sat af i det sidste boligforlig, og det, at der er en helhedsplan, virker. Jeg vil godt understrege, at man har bygget på de erfaringer, som forskellige partier har haft igennem mange år på området. Det virker.

Det andet, jeg gerne vil understrege om selve indsatsen mod kriminalitet, er, at man ikke skal underkende, at der jo også er miljøer derude, hvor vi skal tage fat. Vi har lavet et forlig, et bredt forlig i Folketinget, med justitsministeren, hr. Morten Bødskov, hvor jeg også har været inde over. Vi går ind og tager fat i de der subkulturer. Vi tager fat i øget tryghed med flere betjente ude i områderne, så vi har sådan set fulgt op på vores holdninger, også fra før et valg.

Kl. 17:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:14

Karina Adsbøl (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi jo også, at man hele tiden skal vurdere og se, hvad der sker, så man hele tiden kan få ny viden, og vi skal selvfølgelig være opmærksomme på det, der sker ude i områderne. I ghettoudspillet fra Socialdemokraterne og SF fra oktober 2010, »Ny tryghed i udsatte boligområder«, står, at oprydningen i ghettoerne kun kan ske ved hjælp af talstærk tilstedeværelse af politiet. Der står, at det er naivt at tro, at borgerne i ghettoerne selv kan løfte opgaven. Det kræver en stærk politiindsats.

Så vil jeg bare lige spørge igen, om det er fuldstændig udelukket, og om det ikke længere er nødvendigt.

Kl. 17:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:15

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første er jeg meget enig med fru Karina Adsbøl i, at indsatserne skal bygge på viden. Jeg har besøgt Gellerupparken, og jeg har også besøgt Odense Kommune, og jeg har set, hvordan man også har lært af de tidligere fejltagelser, man har gjort i de her områder. Jeg har også været på besøg andre steder, f.eks. i Frederikshavn, hvor man har haft problemer i et udsat boligområde. Der er ingen tvivl om, at det, vi nu forsøger at gøre, bygger på den viden, at der skal være helhedsplaner, når man går i gang med renoveringer, og at man

skal tage fat i den boligsociale del. Det er en vigtig del af det. Det er ikke nok bare at bygge bygningerne om. Det er den ene del af det.

Det andet handler om, hvad Socialdemokratiet har ment i ghetto-planen før et valg. Det ligger langt uden for spørgsmålet, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke kan huske alle tallene fuldstændig præcist, i forhold til den aftale der blev indgået. Men fru Karina Adsbøl er meget, meget velkommen til at spørge ind til det, og jeg stiller gerne op og forklarer om indsatsen, vi har lavet i det brede politiforlig, eventuelt sammen med justitsministeren. Der er også berammet et samråd, hvor jeg deltager. Men vi har lagt vægt på, at der både er en sikkerhed og en tryghed for borgerne derude, samtidig med at vi tager fat i de miljøer, som vi ikke bryder os om at have derude, især de antidemokratiske. Så jeg tror egentlig, at vi er på linje i forhold til den indsats.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Karina Adsbøl.

Kl. 17:16

Karina Adsbøl (DF):

Det lyder alt sammen meget godt fra ministerens side, og det ser positivt ud. Jeg er meget positiv over for svaret. Det er jo altid godt med et godt samarbejde, og jeg synes, det er positivt, at ministeren kvitterer for det.

At antallet på ghettolisten er faldet, er også meget positivt. Det har vi i Dansk Folkeparti også medvirket til. Med hensyn til ordet ghetto har Altinget jo lavet en undersøgelse, der viser, at et flertal i Danmarks befolkning gerne vil bevare ordet ghetto. Hvordan forholdt ministeren sig til det?

Kl. 17:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:17

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

For det første synes jeg jo, det er godt med brede flertal. Derfor var jeg også glad ved, at den aftale, vi lavede om fremrykning af renovering, var så bredt funderet, som den var. Jeg var glad ved, at fru Karina Adsbøl og Dansk Folkeparti også var med.

Det andet er, at jeg igennem livet har lært, at det der med at tale ned til folk ikke duer. Jeg tror, vi skal tale op til dem, men anerkende problemerne, der har været. Det er også derfor, jeg tog fat i den kriminalitetsforebyggende indsats og også den lidt hårde indsats over for de udemokratiske miljøer, der findes rundt omkring i nogle af vores almene boligområder. Men det at kalde det stenørken og det at kalde det ghetto er at tale ned til folk. Jeg tror, man skal tale op til folk. Derfor kalder jeg det udsatte boligområder uden at forklejn, at der selvfølgelig er nogle problemer, vi skal have taget fat på. Men man skal bare huske på, at her bor nogle af de borgere, der måske har de største sociale problemer. Der bor også mange stærke borgere. Vi laver den største integrationsindsats i Danmark, og den foregår i vores almene boligområder. Derfor er der nogle helt særlige forhold, der gør sig gældende, og det skal vi tage fat på og løfte i fællesskab med beboerne derude. Jeg mærker klart, når jeg er i Tingbjerg, Gellerupparken eller Vollsmose, at de ikke bryder sig om at blive stemplet som ghettoer.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Karina Adsbøl.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for by, bolig og landdistrikter, og det er stillet af fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:18

Spm. nr. S 1641

25) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Hvad er ministerens holdning til forrentning af lejerens depositum?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm bedes oplæse spørgsmålet.

Kl. 17:18

Louise Schack Elholm (V):

Mit spørgsmål til ministeren er:

Hvad er ministerens holdning til forrentning af lejerens depositum?

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak for spørgsmålet. Men jeg vil godt sige her, at det er lidt svært at svare på. Det er ikke, fordi jeg ikke vil, men fordi jeg er bekendt med, at By- og Boligudvalget vil afholde en eksperthøring om forrentning af lejernes depositum her i begyndelsen af året. Det er jo en sag, der er blevet diskuteret længe. Også fru Louise Schack Elholm har været involveret i det, dengang hun var ordfører for et af regeringspartierne, de daværende regeringspartier.

Men i beretningen over beslutningsforslag nr. B 114 fra maj 2011 blev et flertal i det daværende boligudvalg enige om at søge ikke blot forrentning af deposita i private udlejningssejendomme, men også forrentning af beboerindskud i almene boliger, belyst nærmere gennem en høring. Hensigten skulle bl.a. være at få belyst forudsætningerne for en ensartet behandling af lejerne i den almene sektor og den private sektor.

Udvalget har som forberedelse til høringen stillet mig en række spørgsmål, som jeg har besvaret, om retsstillingen i andre lande, og hvordan man har regler for forrentning af depositum.

Det er min opfattelse, at det kan komme til at påvirke den her høring, hvis jeg her i Folketinget på forhånd giver udtryk for min holdning til emnet. Derfor synes jeg, at jeg vil afholde mig fra det i respekt for Folketingets By- og Boligudvalgs arbejde.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:19

Louise Schack Elholm (V):

Jeg sætter selvfølgelig pris på, at ministeren har respekt for vores høring, men jeg mener bestemt ikke, at det, at ministeren giver udtryk for, hvad ministerens holdning er, på nogen måde skal påvirke vores høring. Vi skal jo have forskellige eksperter ind at fortælle om det, og derfor synes jeg også, det er relevant at vide, hvor regeringen står i det her spørgsmål. Så jeg synes, det er helt naturligt at spørge: Hvor står ministeren i det her spørgsmål? Hvad mener ministeren om det?

Kl. 17:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:20

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror, det er vigtigt, at man afholder en høring, og jeg stiller selvfølgelig gerne op i samråd, og jeg stiller også op til at svare på spørgsmål, og jeg vil også følge det med interesse, få nogle af mine

folk til at følge den høring, der måtte være i By- og Boligudvalget. Jeg synes, det er et relevant emne, man får sat fokus på.

Men jeg vil også godt pege på, og det ved spørgeren godt, at det ikke er så teknisk ukompliceret at gøre det her – det kan jeg vist roligt sige – altså at indføre et krav om, at lejerne skal have forrentet deres indbetalte depositum. Det skyldes bl.a., at der efter de gældende regler er mulighed for at regulere størrelsen af de indbetalte deposita, i takt med at lejen stiger. Et forrentningskrav vil således skulle kunne spille sammen med den anden modsatrettede ting, og der er problematikken omkring beskattningen af forrentningen, administrationsordningen, og hvor forrentningen skal ske.

Der er en lang række andre forhold, som jeg går ud fra at selve eksperthøringen skal belyse i den her sag. Så det er ikke så enkelt, som nogle kunne tro. Man kan sige, at nogle steder, især i de almene organisationer, indgår forrentningen som en del af den samlede omkostning. Så det er ikke så enkelt, som man skulle tro.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:21

Louise Schack Elholm (V):

Jeg er rigtig glad for den redegørelse, som ministeren lige gav, for de problemer, der er. Det var jo netop baggrunden for, at både Venstre og sådan set hele regeringen var imod det i sin tid. For det her er utrolig kompliceret, det er ikke noget, man bare gør.

På den baggrund kunne jeg jo også forestille mig, at ministeren havde en holdning til det, altså at ministeren havde en holdning til, om det er hensigtsmæssigt i en i forvejen meget kompliceret lejelov at indføre endnu et kompliceret kapitel.

Så hvad mener ministeren om, at man indfører noget, der er så kompliceret som det her i en lejelov, der i forvejen er alt, alt for kompliceret? Det tror jeg at ministeren er enig med mig i.

Kl. 17:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:21

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil sige til fru Louise Schack Elholm, at jeg hører mange nye medlemmer, som tror, at boligpolitik er sådan noget forholdsvis nemt at gå til. Men der er nok ikke et område, der er mere reguleret; det har vi vist en fælles erfaring med.

Det, som jeg synes er det principielle i det, er det med, at brugen af depositum er en god måde at stille sikkerhed på for både lejer og udlejer ved indgåelse af en lejeaftale. Jeg tror, vi er enige om, at der skal være en eller anden form for sikkerhed.

Derfor synes jeg også, det kan være rimeligt at undersøge mulighederne for, hvordan man på en hensigtsmæssig måde udformer bestemmelser for, at de penge – det er jo nogle steder forholdsvis store summer – som lejeren indbetaler til udlejer som sikkerhed for lejerens forpligtelser over for udlejer ved fraflytning, forrentes til fordel for lejeren, således at det svarer til at stille en sikkerhed i banken frem for hos udlejer. Men det kan man jo gøre på mange måder. Mange steder indgår den forrentning jo som en del af den administration, der foregår, osv. Og det er jo en rimelig ukompliceret måde, det foregår på i dag.

Men jeg synes, det er rimeligt, at man undersøger, hvordan man forvalter det indskud, der er givet, og hvordan man finder den bedste måde at gøre det på, uden at jeg sådan skal foregribe høringens resultat. Men det er vel netop den opgave, man har taget på sig i By- og Boligudvalget. Og jeg vil også godt kvittere over for fru Louise

Schack Elholms konstruktive tilgang til det. Så lad os tage en konstruktiv diskussion, når nu det her er overstået.

Kl. 17:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:23

Louise Schack Elholm (V):

Jamen vi valgte netop at tilslutte os den her høring for at synliggøre, hvor fuldstændig umuligt og u håndterbart det her er. For det giver en masse problemer i forhold til at håndhæve det, i forhold til administrationen, i forhold til det bureaukrati, man laver. Vi har, som ministeren også ganske rigtigt siger, en meget kompliceret lejelov. Det må man sige, og vi har ikke bare en, vi har endda to, og de er begge to meget komplicerede.

Så det er jo ikke, fordi vi mangler komplikationer eller indviklede ting på boligområdet, og man kunne godt overveje, om det virkelig er nødvendigt at indføre flere bureaukratiske regler, flere ting, der er svære at gennemskue, og som endda gør det endnu sværere at udleje boliger. Det kan være folk, der måske sidder fast med deres bolig, altså ikke kan få den solgt på det her fastfrosne boligmarked og derfor er nødt til at leje den ud, og de kan komme i klemme endnu et sted.

Så derfor vil jeg igen spørge ministeren: Mener ministeren, at det er en hensigtsmæssig måde at indrette boligmarkedet på at indføre en endnu mere kompliceret lovgivning på det her område?

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 17:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Der er jo ikke indført noget endnu. Men jeg synes, det er en god idé at få set på, hvordan man får forrentet det indskud, der bliver givet – det kunne jo også blive forrentet på anden vis – og om det i dag bliver forrentet og forvaltet på den gode og ordentlige måde. Jeg synes altid, det er rimeligt, at man engang imellem sætter fokus på det, man gør, og får undersøgt, om det nu er den mest hensigtsmæssige måde at gøre det på.

Så har jeg egentlig sagt: Lad os nu afvente eksperthøringen. Jeg har afgivet en række svar, og jeg har sådan set nævnt, at det i dag foregår på en forholdsvis ubureaukratisk måde, og det tror jeg er noget af det, vi skal holde os for øje: at det også gør det i fremtiden. Men jeg synes, at det er rimeligt, at man nu får høringen, og så lad os diskutere høringen bagefter.

Kl. 17:24

Anden næstformand (Søren Espersen):

Dermed er spørgsmålet sluttet.

Det næste spørgsmål er ligeledes til ministeren for by, bolig og landdistrikter og ligeledes fra fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:24

Spm. nr. S 1657

26) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Louise Schack Elholm (V):

Mener ministeren, at en eventuel indførelse af en af forrentning af lejeres depositum har betydning for den økonomiske balance mellem lejere og udlejere?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Værsgo for oplæsning.

Louise Schack Elholm (V):

Tak. Det er mit andet spørgsmål til ministeren, og det er:

Mener ministeren, er en eventuel indførelse af en forrentning af lejernes depositum har betydning for den økonomiske balance mellem lejere og udlejere?

Kl. 17:24

få kigget på, hvordan lejernes indskud bliver forvaltet, og om det bliver forvaltet på bedst mulig måde i den måde, vi har det i dag. Det tror jeg er det nærmeste, jeg kan komme i forhold til det. Og så ville jeg få stillet spørgsmålene. Jeg har også her i dag sagt, at jeg tror, at det er vigtigt ikke at forrykke balancen. Det er så den ene del af det. Den anden del er, at det skal foregå på en rimelig ubureaukratisk måde, synes jeg. Men lad os nu ikke foregribe eksperthøringen.

Kl. 17:25

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 17:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Igen er det jo selvfølgelig et hypotetisk spørgsmål, som er lidt svært at svare på, da vi ikke kender den endelige udformning af et sådant forslag, der måtte komme, hvis det endelig var.

Men det, jeg kan sige om det, er, at det helt vil afhænge af udformningen, som jeg nævnte, af forrentningskravet, om forslag til forrentning af depositum. Det vil påvirke balancen mellem lejer og udlejer. Hvis forslaget udformes, således at udlejer ikke skal kompenseres for at skulle forrente lejernes depositum, vil jeg mene, at det vil ændre den økonomiske balance mellem ejer og lejer. Men det er jo lidt hypotetisk. Hvad vil det her koste, og hvordan udformer man det? Udlejer ville i så fald af lejeindtægten komme til at bære udgifterne til forrentning af det indbetalte depositum, mens lejeren vil få en renteindtægt eller en regulering af sit depositum ved fraflytning. Så der vil det selvfølgelig på den måde blive forrentet.

Hvis ordningen er udformet på en sådan måde, at udlejer kompenseres for forrentningskravet, vil der som udgangspunkt jo ikke være tale om nogen forrykning af balancen imellem parterne. Jeg kan dog afvise, at forrentningen vil kunne påvirke den enkelte lejer forskelligt, hvis udgifterne til forrentningen kommer til at indgå i lejen som en driftsudgift. Altså, det vil være ens for alle, bare så man er sikker på det.

Jeg går ud fra, at eksperthøringen også vil afdække disse forhold, når nu man har indkaldt de klogeste mennesker, man kender på området. Men som det fremgår, er det ikke ganske ukompliceret i forhold til, hvordan man lægger den her, hvis man vil udforme en sådan model for, hvordan man lægger den.

Kl. 17:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Louise Schack Elholm.

Kl. 17:26

Louise Schack Elholm (V):

Endnu en gang tak for besvarelsen. Det, jeg noterede mig, var, at ministeren tager udgangspunkt i, at man kompenserer udlejer for en indførelse af en sådan regel. Det synes jeg i hvert fald er positivt, fordi vi må jo sige, at i Danmark har vi et meget reguleret marked, og man ville påføre nogle folk nogle tab, helt uden tvivl, hvis man valgte at gøre det ukompenseret. Men så kan man så samtidig sige, at hvis man nu vil kompensere udlejer for det, hvori er gevinsten så? Hvori er gevinsten, andet end at det bare er endnu mere bureaukrati og endnu flere regler?

Kl. 17:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:27

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Som sagt må området jo afdækkes, og jeg synes, at fru Louise Schack Elholm skal stille det her spørgsmål i udvalgets høring, fordi selvfølgelig er det fornuftigt, som jeg har sagt i mit tidligere svar, at

Louise Schack Elholm (V):

Jeg vil sådan set takke for de to tilkendegivelser om, at ministeren ikke vil rykke på den økonomiske balance mellem lejer og udlejer, og at ministeren ikke vil indføre noget – sådan som jeg forstår det – unødigt bureaukrati, skabe mere papir i en i forvejen enormt kompliceret lejelov. Jeg vil sådan set gerne takke ministeren for, at ministeren giver udtryk for det her. Det sætter jeg utrolig stor pris på, for det var noget, man godt kunne frygte, dengang man læste beslutningsforslag nr. B 114, som Socialdemokraterne fremsatte sidste år. Så tak for det svar.

Kl. 17:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:28

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er jo sådan en mere principiel tilgang til det, for jeg kan jo ikke vide, hvad eksperthøringen ender med, men jeg vil da studere den nøje, fordi selvfølgelig er det vigtigt at se på det forholdsvis store indskud, man giver nogle steder, og se, hvordan det bliver forvaltet. Jeg vil også sige, at det jo er et lidt hypotetisk spørgsmål. Jeg har prøvet at redegøre for to modeller, og der kunne være en tredje eller fjerde model. Så derfor er det vigtigt at afvente høringen, inden man konkluderer endeligt på det. Men jeg vil godt sige, at der er forskellige modeller, der også kan påvirke meget forskelligt, og vi skal passe meget på, som fru Louise Schack Elholm siger, i et meget bureaukratisk system og et meget reguleret system, at vi ikke opbygger yderligere bureaukrati. Skal man finde en model, skal den være så enkel og administrerbar som muligt.

Kl. 17:29

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ønsker fru Schack Elholm yderligere spørgsmål? Nej. Så er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Louise Schack Elholm og tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren fra fru Fatma Øktem.

Kl. 17:29

Spm. nr. S 1640

27) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil ministeren definere ordet øremærke, som det fremgår af rege-
ringsgrundlagets side 65, hvor der står, at »Regeringen vil øremærke op til tre måneder af den betalte barselsperiode til manden«, og vil ministeren herunder redegøre for, om »øremærke« skal forstås sådan, at de op til 3 måneders barsel bortfalder, såfremt faderen ikke afholder barslen?

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Fatma Øktem bedes oplæse spørgsmålet.

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Spørgsmålet lyder således: Vil ministeren definere ordet øremærke, som det fremgår af regeringsgrundlagets s. 65, hvor der står, at »regeringen vil øremærke op til tre måneder af den betalte barselsperiode til manden«, og vil ministeren herunder redegøre for, om »øremærke« skal forstås sådan, at de op til 3 måneders barsel bortfalder, såfremt faderen ikke afholder barslen?

Kl. 17:29

kun er den ene, der tager barselen, og om det er sådan, at den øremærkede del vender tilbage til kvinden, hvis manden ikke ønsker den. Tak.

Kl. 17:32

Anden næstformand (Søren Espersen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Ministeren.

Kl. 17:32

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for spørgsmålet. Det lyder jo næsten præcis som det spørgsmål, spørgeren har stillet i et samråd i Beskæftigelsesudvalget for nylig, og jeg kan sige til spørgeren, at der ikke er sket nyt i sagen på de få dage, der er passeret, siden vi behandlede spørgsmålet i det samråd.

Jeg er i gang med at se på, hvordan vi kan udmønte den del af regeringsgrundlaget, der handler om øremærket barsel til fædre. Der ligger ikke på nuværende tidspunkt et lovforslag klar; vi er i gang med at se på de i øvrigt gode nordiske erfaringer, der er med at sikre mere barsel til fædre.

Kl. 17:30

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det kan man ikke, og det kan man heller ikke med den eksisterende lovgivning. Som barsellovgivningen er indrettet i dag, kan man ikke vælge, at den ene forælder skal tage hele barselordningen, for der er allerede i dag uger, der er reserveret til henholdsvis moderen og faderen. Så selv om der er nogle familier, der måtte finde det mest praktisk, kan det ikke lade sig gøre under den lovgivning, der gør sig gældende i dag, og som jo er fremsat og vedtaget af den tidligere VK-regering plus parlamentarisk grundlag. Så det kan faktisk ikke i dag inden for den nuværende lovgivning lade sig gøre, at den ene af forældrene tager hele barselordningen.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 17:30

Fatma Øktem (V):

Tak til ministeren for svaret. Hvis ikke der ligger noget klar, kan jeg jo kun stille spørgsmål til ministeren og håbe på, at ministeren vil løfte sløret for og fortælle lidt om, i hvilken retning det så vil gå. Men jeg kan måske også herfra bidrage med at give ministeren nogle input.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren: Selv om der ikke ligger noget konkret klar endnu, kan ministeren så forestille sig, at det i nogle familier vil være mest praktisk, at den ene af forældrene tager hele barslen? Tak.

Kl. 17:30

Fatma Øktem (V):

Jamen så må jeg bruge mit sidste spørgsmål på det samme spørgsmål igen. Jeg spurgte jo egentlig, om ministeren kunne forestille sig det. Hvis nu vi ikke taler om noget konkret, for der ligger jo ikke noget konkret, siger ministeren, kan ministeren så forestille sig, at der er behov for det? Jeg spørger ikke, om ministeren vil gøre op med det nuværende, jeg spørger, om ministeren kan forestille sig, at det i nogle familier er mest praktisk, at det kun er den ene, der tager barselen, så det ikke er øremærket. 14 uger er øremærket nu til kvinden, ja, det ved jeg, men kan ministeren ud over det forestille sig, hvis nu vi lægger de barselordninger væk, at der er nogle familier, for hvem det er mest praktisk, at det kun er den ene, der tager den?

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:33

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Som lovgivningen er indrettet i dag – og det er den lovgivning, der er formuleret af den tidligere VK-regering – kan det ikke lade sig gøre for den ene af de to forældre at tage hele barselordningen. Jeg ved ikke, om spørgeren lægger op til et opgør med den lovgivning, som VK-regeringen har lagt frem, men det er ikke muligt inden for indeværende lovgivning, som altså er VK's barsellovgivning, at den ene af de to forældre tager hele barselordningen.

Kl. 17:31

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg forholder mig ikke til hypotetiske spørgsmål, jeg forholder mig til den lovgivning, der gør sig gældende i dag, og den tidligere VK-regering har altså etableret en barsellovgivning, der hviler på et princip om, at der er uger, der er reserveret moderen, og at der er uger, der er reserveret faderen. Det er den måde, VK-regeringen har valgt at fundere barsellovgivningen på. Så har vi i forbindelse med det regeringsgrundlag, der ligger til grund for den nye regering, tilkendegivet, at vi ønsker at fremme mænds ret til barsel, fordi vi tror på, at børns opvækstbetingelser styrkes af, at der er to voksne omkring barnet. Det hænger ikke kun sammen med barsel, det hænger sammen med en række forskellige ting, og vi er altså af den grundlæggende overbevisning, at vi skal gøre, hvad vi kan for at understøtte en god balance mellem arbejds- og familieliv for både mænd og kvinder i Danmark.

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren, værsgo.

Kl. 17:31

Fatma Øktem (V):

Jamen så må jeg gøre det lidt mere præcist. Nej, det er ikke et opgør med den nuværende fleksible barselordning, jeg tænker på. Jeg tænker på, om ministeren kan løfte sløret for, om ministeren kan forestille sig, at det måske kan være mest praktisk for en familie, at det

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak. Spørgsmålet er færdigt.

Det næste spørgsmål er til beskæftigelsesministeren fra Fatma Øktem.

Kl. 17:34

Spm. nr. S 1643

28) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil ministeren bekræfte, at 100 pct. af de forældre, der har afholdt den fleksible barsel, er tilfredse med fordelingen, og vil ministeren på den baggrund redegøre for, hvorfor regeringen agter at ændre en barselordning, der har en så massiv opbakning blandt de berørte?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til fru Fatma Øktem.

Kl. 17:35

Fatma Øktem (V):

Mange tak. Vil ministeren bekræfte, at 100 pct. af de forældre, der har afholdt den fleksible barsel, er tilfredse med fordelingen, og vil ministeren på den baggrund redegøre for, hvorfor regeringen agter at ændre en barselordning, der har en så massiv opbakning blandt de berørte?

Kl. 17:35

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg går ud fra, at spørgeren henviser til en SFI-rapport om evaluering af den fleksible barselordning. Det fremgår ikke af spørgsmålet, men det vælger jeg at lægge til grund, og i så fald kan jeg bekræfte, at den evaluering viste, at forældrene på det tidspunkt var tilfredse med deres indbyrdes fordeling af barselordningen. Det synes jeg er rigtig positivt. Jeg tror, der er rigtig mange yngre mænd og kvinder i Danmark, der er glade for, at vi som et af de få lande i verden har en lang barselordning, hvad det også er regeringens holdning at vi skal vedblive med at have.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at den samme rapport viste, at næsten fire ud af ti af de adspurgte mænd og næsten hver fjerde af de adspurgte kvinder var af den opfattelse, at en øremærkning af én orlovperiode til moren og én til faren også ville være en god idé.

Kl. 17:36

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og spørgeren.

Kl. 17:36

Fatma Øktem (V):

Men når vi nu holder fast i, at de her familier har taget den her barselordning og er dem, der har brugt den – det er ikke en undersøgelse, der er lavet blandt befolkningen og er meget mangfoldig, nej, det er familier, der lige har benyttet sig af den fleksible ordning – så kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren, og nu ved jeg jo, at ministeren ikke er bange for at blive kaldt socialist, om ministeren mener, at de forældre, der har svaret i SFI-undersøgelsen og er 100 pct. tilfredse med fleksibiliteten i ordningen og den måde, de har benyttet den på, lider af det, Karl Marx kaldte falsk bevidsthed, altså at de enkelte familier ikke selv ved, hvad der er godt for dem, og derfor svarer forkert på spørgsmålet? Det er jo 100 pct., der har tilkendegivet, at de er yderst tilfredse med den. Er det i virkeligheden udgangspunktet for regeringens insisteren på at tvinge barselordningen ned over hovedet på folk – en ordning, som egentlig ikke er efterspurgt?

Kl. 17:37

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:37

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, med al respekt for spørgeren og spørgerens integritet bliver jeg nødt til sige, at jeg som beskæftigelsesminister hverken er optaget af Marx eller såkaldt falsk bevidsthed, når det handler om mænds og kvinders mulighed for at tage barsel. Jeg er optaget af, at danske børn har gode levevilkår og opvækstbetingelser, jeg er optaget af, at vi får sikret en ordentlig balance mellem arbejdet og familielivet, og jeg er optaget af ligestilling mellem mænd og kvinder. Det er muligt, at spørgeren er optaget af Marx og bevidsthedsspørgsmål, og det er givet en interessant diskussion, hvis man er optaget af det. Det skal jeg her sige ikke er noget, der optager mig synderlig meget som beskæftigelsesminister. Derimod er jeg optaget af at sikre, at der er en ordentlig lovgivning, sådan at vi får sikret en balance mellem arbejds- og familielivet i Danmark.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og spørgeren.

Kl. 17:38

Fatma Øktem (V):

Så vil jeg bare stille det sidste spørgsmål til ministeren, og det er helt grundlæggende, at jeg godt kunne tænke mig at høre, hvad det vigtigste formål med sådan en barsellov er: Er det, at barnet og familien er tilfredse, eller at ministeren er tilfreds? For som den her undersøgelse viser, er man jo tilfreds med den måde, det er på i dag.

Kl. 17:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 17:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg vil gerne sige, at jeg ikke som et krav i den lovgivning, der gør sig gældende i Danmark, indlægger, at jeg som individ skal være tilfreds med alle aspekter. Jeg er udpeget som beskæftigelsesminister og har et ansvar for den lovgivning, der vedrører min ressort. Mine personlige følelser synes jeg er uinteressante i den sammenhæng. Når vi tilrettelægger en lovgivning på barselområdet, er vi optaget af flere spørgsmål.

Vi er først og fremmest optaget af børns ve og vel. Når vi har en barsellovgivning, er det jo først og fremmest for at beskytte det lille barn og barnets forældre i en periode, hvor vi ikke kan lægge til grund, at man kan være på fulde omdrejninger, hvad angår arbejdsmarkedet. Når vi taler om barsel, er det derudover vigtigt at adressere spørgsmålet om sammenhængen mellem arbejde og familieliv i et samfund, hvor det – heldigvis – er meget almindeligt, at både mænd og kvinder går på arbejde. Der er et spørgsmål, når vi taler om barsel, der knytter sig til ligestilling mellem mænd og kvinder og dermed også både mænds og kvinders rettigheder, og så er der derudover en række strukturelle spørgsmål, der handler om arbejdsudbud, adgangen til dagtilbud af høj kvalitet og den måde, vi i øvrigt indretter vores velfærdssamfund på.

Men mine egne sådan personlige følelser er ikke noget, jeg synes man skal vægte særlig højt, når man tilrettelægger en lovgivning. Hensynet til den samlede danske befolkning er selvfølgelig altid meget, meget større.

Kl. 17:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Et sidste spørgsmål fra spørgeren? Nej, så er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er til social- og integrationsministeren fra Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 17:40

Spm. nr. S 1361

29) Til social- og integrationsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er ministeren enig i, at dansk lovgivning efter vedtagelse og ratifikation af handicapkonventionen sikrer, at en pårørende til eller en værge for en hjerneskadet eller handicappet med andre psykiske lidelser kan lave aftaler i alle økonomiske og personlige forhold i forbindelse med levering af hjælp til den handicappede i egen privat bolig, men at de af den grund ikke indgår som arbejdsledere for den hjælp, der måtte ansættes?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til hr. Christian Juhl.

Kl. 17:40

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg har med stor fornøjelse læst Socialministeriets letforståelige rettigheder for handicappede og har et spørgsmål.

Er ministeren enig i, at dansk lovgivning efter vedtagelse og ratifikation af handicapkonventionen sikrer, at en pårørende til eller en værge for en hjerneskadet eller handicappet med andre psykiske lidelser kan lave aftaler i alle økonomiske og personlige forhold i forbindelse med levering af hjælp til den handicappede i egen privat bolig, men at de af den grund ikke indgår som arbejdsledere for den hjælp, der måtte ansættes?

Kl. 17:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 17:41

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at understrege, at der ikke er nogen sammenhæng mellem reglerne om værgemål og funktioner som arbejdsleder. Serviceloven sikrer en bred vifte af muligheder for at yde hjælp til borgere, der har et handicap. Det kan være personlig hjælp, og det kan være praktisk hjælp. Det kan være ledsageordning eller socialpædagogisk bistand. Serviceloven sikrer også, at kommunerne kan yde handicappede den nødvendige hjælp, de har behov for, uanset hvilken type bolig de bor i.

Der er dog knyttet visse betingelser til nogle af servicelovens muligheder. Det gælder bl.a. servicelovens § 95 og § 96 om borgerstyret assistance. Vi kalder det også BPA, og det er der, hvor vi stiller krav, og hvor hjælpen ydes som et kontant tilskud til, at man selv kan ansætte hjælpere. I BPA-ordningerne gælder det, at den person, der modtager tilskuddet, hvad enten det er den handicappede selv, eller det er en nærtstående, som minimum skal kunne fungere som arbejdsleder for hjælperne. Det vil sige, at den handicappede eller den nærtstående selv står for f.eks. at ansætte og oplære de nødvendige hjælpere og varetager den nødvendige daglige instruktion og lægger vagtplaner for hjælperne osv.

Arbejdslederopgaverne følger dermed som betingelse en BPA-ordning, men er selvfølgelig ikke en generel betingelse for at få hjælp efter serviceloven. Arbejdslederopgaven og værgemålsforpligtelsen kan dermed ikke sammenlignes.

Kl. 17:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og spørgeren.

Kl. 17:42

Christian Juhl (EL):

Skal jeg så forstå det sådan, at en værge aldrig automatisk går ind som arbejdsgiver i en sammenhæng som den, vi har snakket om her?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:43

Kl. 17:43

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Kommunen kan hverken pålægge en handicappet borger eller en pårørende, at hjælpen skal ydes som et kontant tilskud til, at man selv kan ansætte de nødvendige hjælpere. BPA-ordningen er et tilbud. Så hvis der bliver spurgt til, om man automatisk kan blive sat ind, må svaret være nej.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:43

Christian Juhl (EL):

Det bliver der ikke spurgt om. Der bliver spurgt om, hvorvidt det er sådan, hvis man ønsker BPA, at en værge under ingen omstændigheder automatisk overtager jobbet som arbejdsleder.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:43

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er en lillebitte smule i tvivl om, om jeg forstod spørgsmålet rigtigt. Men hvis borgeren eller en pårørende ikke ønsker at varetage de opgaver, der er forbundet med en BPA-ordning, som eksempelvis optræning, vagtplaner, det praktiske arbejde, så må kommunen yde den nødvendige hjælp efter andre bestemmelser i serviceloven.

Kl. 17:43

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:43

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg står med samme tvivl, og derfor vil jeg spørge, om ministeren vil ændre eller måske rette lidt i den vejledning, som BPA-ordningen fungerer efter, for det er meget svært for mig at finde ud af, hvor forpligtelsen ligger henne, hvis man ønsker en BPA-ordning, og hvis man som værge ikke ønsker at indgå som arbejdsleder.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:44

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Man har jo mulighed for at lave en BPA-ordning, men det kræver jo, at man enten selv eller et nærtstående medlem kan varetage de funktioner. Det har ikke noget at gøre med, som jeg sagde i mit indledende svar med reglerne, om værgemål. BPA-ordningen er et tilbud, som borgere kan vælge at gøre brug af, men som der også er knyttet nogle krav til. Hvis de krav ikke er opfyldt, kan man ikke få en BPA-ordning, så ydes hjælp efter servicelovens øvrige bestemmelser.

Kl. 17:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til social- og integrationsministeren fra hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 17:44

Spm. nr. S 1362

30) Til social- og integrationsministeren af:

Christian Juhl (EL):

Er ministeren enig i, at en værge (der varetager alle personlige og økonomiske forhold for en handicappet og dermed er den øverste ledelse efter værgemålsloven) har ret til over for kommunen at sikre den handicappede et udvalg af støttetilbud i eget hjem, et selvstændigt liv og den nødvendige personlige bistand døgnet rundt i eget privat hjem?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 17:44

Christian Juhl (EL):

Var der ikke mulighed for et fjerde spørgsmål? (*Tredje næstformand (Marianne Jelved): Vil spørgeren have lov at læse det op?*). Nej, jeg spørger, om der ikke var mulighed for et fjerde spørgsmål i den sidste runde. Jeg stillede et hovedspørsmål og to spørgsmål.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren er ved spørgsmål nr. 30.

Kl. 17:45

Christian Juhl (EL):

Ja, men vi var i gang med nr. 29, hvor jeg ikke fik lov at stille det spørgsmål.

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Jamen der er bare opbrugt de spørgsmål, der er.

Kl. 17:45

Christian Juhl (EL):

Jeg skal ikke diskutere med formanden.

Spørgsmål 30: Er ministeren enig i, at en værge (der varetager alle personlige og økonomiske forhold for en handicappet og dermed er den øverste ledelse efter værgemålsloven) har ret til over for kommunen at sikre den handicappede et udvalg af støttetilbud i eget hjem, et selvstændigt liv og den nødvendige personlige bistand døgnet rundt i eget hjem?

Kl. 17:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:45

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Allerførst vil jeg naturligvis gerne starte med at understrege, at jeg er meget optaget af at sætte fokus på, hvordan vi kan forbedre forholdene for mennesker, som har en funktionsnedsættelse. Jeg ønsker, at Danmark skal være et samfund, hvor alle har lige muligheder, og hvor vi sikrer bedre levevilkår for de mest udsatte grupper, og det gælder naturligvis også de grupper, som har nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Jeg er også helt enig med spørgeren i, at vi skal gøre, hvad vi kan, for at alle, også dem med handicap, har mulighed for at leve et så selvstændigt liv, som det overhovedet er muligt.

I forhold til reglerne om værgemål er det sådan, at de hører ind under justitsministerens område, og det gælder også, hvilke anliggender værgeren efter disse regler varetager. Efter serviceloven er det kommunalbestyrelsen, der træffer afgørelse om personlig og praktisk

hjælp m.v. til en borger på baggrund af en konkret og individuel vurdering af borgerens behov for hjælp og støtte. Hvis en borger eller dennes værge er uenig i en afgørelse om hjælp fra kommunen, er der mulighed for at klage over afgørelsen efter de almindeligt gældende regler på det sociale område.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:47

Christian Juhl (EL):

Det her spørgsmål gjaldt jo det forhold, om en værge for en handicappet, hvis den handicappede ønsker at skifte kommune, så har ret til at sikre, at der er et udvalg af støttetilbud i den kommune, og om man får mulighed for at få besked fra kommunen om, hvilke muligheder der er i den kommune, inden man flytter til den.

Kl. 17:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:47

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er ikke sikker på, at jeg kan svare fuldstændig fyldestgørende på det, og hvis det ikke er tilfældet, eftersender jeg meget gerne yderligere besvarelse. Det, jeg bliver spurgt til, er, om man, hvis man flytter til en anden kommune, så selv har mulighed for at påvirke det i forhold til den hjælp, som man får... Jeg afbryder lige for at få forklaret, hvad det var, jeg blev spurgt om, uden at det tæller, så jeg kan svare rigtigt på det? Det håber jeg er i orden med formanden.

Kl. 17:48

Christian Juhl (EL):

Det drejer sig om det forhold, hvis en handicappet ønsker at skifte kommune. Da det jo er kompliceret at skifte kommune, hvis man er handicappet, så vil mange handicappede på forhånd gerne kunne spørge i den nye kommune, altså den kommune, som man flytter til: Hvilke muligheder kan I tilbyde mig i forhold til bolig, til hjælp osv.? Har den handicappede ret til at få det at vide af kommunen, inden vedkommende flytter til kommunen, så man altså f.eks., hvis de i den kommune slet ikke har nogen muligheder, kan vælge at sige, at man så flytter til en anden kommune?

Kl. 17:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:48

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak, og tak for tilladelsen til den korte afbrydelse. Jeg vil gerne svare, og det er muligt, at jeg vil eftersende noget, hvis min besvarelse ikke bliver fyldestgørende nok. Det er jo sådan, at det altid er kommunalbestyrelsens opgave efter en konkret og individuel vurdering at yde tilbud og vurdere, hvilke tilbud der er behov for. Det kan muligvis godt være vanskeligt fuldstændigt at kortlægge, hvilke behov der er, og hvilke tilbud der er behov for, inden en borger flytter. Og derfor vil jeg ikke lægge hovedet på blokken og sige, at man som borger ville kunne undersøge, hvilke muligheder man nødvendigvis ville have, såfremt man valgte at flytte, fordi det altid er kommunens ret at træffe en konkret og individuel vurdering på baggrund af de nuværende behov.

Så jeg vil tro, at svaret på spørgsmålet er et nej. Jeg vil vende tilbage til ministeriet og opklare, om jeg har svaret fuldstændig fyldestgørende, og ellers eftersender jeg yderligere besvarelse.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak til ministeren, og så er det spørgeren.

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge formanden, om jeg har et eller to spørgsmål tilbage. (*Tredje næstformand (Marianne Jelved)*: To spørgsmål). Jamen så vil jeg nøjes med at stille ét. Mener ministeren, at en værge forsvarligt kan varetage flere hundrede handicappedes interesser på en gang, sådan som det f.eks. fremgår af visse historier i dagspressen inden for de sidste par måneder?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Her bliver mit svar en anelse trist, for jeg bliver, som jeg også gjorde i mit første svar, nødt til at henvise til, at reglerne om værgemål hører ind under justitsministerens område, og det gælder også, hvilke anliggender værgen efter disse regler varetager. Så jeg bliver nødt til at henvise spørgeren til at tage det op over for justitsministeren, som er den ressortminister, som sidder med ansvaret for lige præcis de her regler.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til både ministeren og til hr. Christian Juhl for samarbejdet (*Christian Juhl* (EL): Selv tak.)

Det næste spørgsmål, spørgsmål nr. 31, er også til social- og integrationsministeren, og det er stillet af Inger Støjberg, Venstre.

Spm. nr. S 1503

31) Til social- og integrationsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvordan stiller ministeren sig til, at 54 uledsagede mindreårige flygtningebørn, der har fået opholdstilladelse i Danmark, ikke har fået de forældremyndighedsindehavere, som de har krav på?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo.

Inger Støjberg (V):
Tak.

Hvordan stiller ministeren sig til, at 54 uledsagede mindreårige flygtningebørn, der har fået opholdstilladelse i Danmark, ikke har fået de forældremyndighedsindehavere, som de har krav på?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at takke for spørgsmålet. Det er jo et usædvanlig vigtigt område, for uledsagede flygtningebørn udgør nogle af de allermest sårbare grupper i vores samfund, og der har vi naturligvis en forpligtelse til at tilbyde dem den hjælp, som de har behov for, sådan at de kan blive taget godt imod. Det er børn, som er flygtet, som er uden forældre, og som står på helt bar bund, og som har be-

hov for, at vi hjælper alt det, vi kan. Derfor vil jeg gerne starte med at sige tak for spørgsmålet – jeg synes, det er rigtig relevant.

Indledningsvis kan jeg oplyse, at alle uledsagede mindreårige asylansøgere får udpeget en personlig repræsentant under asylsagens behandling, medmindre ganske særlige grunde taler imod. Når en uledsaget mindreårig udlænding, der er omfattet af repræsentantordningen, får opholdstilladelse, udpeges en midlertidig forældremyndighedsindehaver. Det er statsforvaltningerne, der udpeger den midlertidige forældremyndighedsindehaver for uledsagede mindreårige udlændinge, der har fået opholdstilladelse i Danmark.

Udpegningen sker efter indstilling fra Røde Kors eller tilsvarende organisation eller fra barnets opholdskommune. Statsforvaltningernes opgave er at sikre, at den pågældende person kan træffe beslutninger, som er nødvendige for barnets hverdag, og som vil støtte barnet i kontakt med myndighederne m.m. Det er derfor vigtigt, at der udpeges en egnet og kompetent person. Erfaringerne viser desværre, at det har været svært at finde egnede personer til opgaven.

Tilbagemeldingen fra Røde Kors er imidlertid nu den glædelige, at pressedækningen af problemet har resulteret i, at mange frivillige har meldt sig til hvervet, og dermed har problemet fundet sin løsning.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det spørgeren.

Inger Støjberg (V):

Jeg tror også, at ministeren og jeg er meget enige om, at det her er en vigtig sag, og jeg fornemmer sådan set heller ikke, at der er den store uenighed i den her sag. Jeg fornemmer også, at tallet på de 54 er meget svingende, fordi der jo i nogle perioder kan være mange børn eller relativt mange børn, og i andre perioder kan der være lidt færre, og der kan det så være nemmere at finde forældremyndighedsindehavere til de børn.

Så mit spørgsmål er egentlig også lidt fremadrettet, og det er det næste spørgsmål, som jeg har anmeldt til i dag, så også, nemlig hvordan vi sikrer, at der også i fremtiden er nok til at varetage de her børns tarv.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg oplyste, er der heldigvis fundet en løsning, hvor rigtig mange har meldt sig, og det er vigtigt, at man finder egnede og kompetente folk, og at folk er klar over, at der er behov for dem, så dem, der har lyst til at være frivillige, også kommer i spil.

Der blev også snakket om, hvordan vi fremadrettet kigger på det her, og jeg kan oplyse, at der lige nu er 20 uledsagede mindreårige udlændinge, som venter på at få udpeget en forældremyndighedsindehaver. Sidste år behandlede statsforvaltningerne ca. 140 sager. Så der er et godt flow, og der er heldigvis også proces i det, så folk får den forældremyndighedsindehaver, som de har behov for.

Derfor vil jeg sige, at med den pressedækning, der har været nu, så tror jeg sådan set også, at vi sørger for, at det kommer til at ske så hurtigt, som det er intentionen, til gavn for de børn, som har behov for, at der bliver udpeget en forældremyndighedsindehaver, der kan varetage deres interesser.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren.

Inger Støjberg (V):

Jeg har ikke mere til det her spørgsmål og synes, at vi skal gå videre til det næste.

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgsmål færdigt.

Det næste spørgsmål er til social- og integrationsministeren fra fru Inger Støjberg.

Kl. 17:54

Spm. nr. S 1504

32) Til social- og integrationsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvad vil ministeren tage af konkrete initiativer for at afhjælpe problemet med, at uledsagede mindreårige flygtningebørn, der får opholdstilladelse i Danmark, ikke får de forældremyndighedsindehavere, som kommunerne ifølge loven er forpligtet til at skaffe til dem?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 17:54

Inger Støjberg (V):

Hvad vil ministeren tage af konkrete initiativer for at afhjælpe problemet med, at uledsagede mindreårige flygtningebørn, der får opholdstilladelse i Danmark, ikke får de forældremyndighedsindehavere, som kommunerne ifølge loven er forpligtet til at skaffe til dem?

Kl. 17:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 17:54

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Det ligger jo i klar forlængelse af det spørgsmål, som lige er blevet besvaret. Jeg vil gerne endnu en gang starte med at understrege, at uledsagede flygtningebørn tilhører en ganske udsat gruppe, fordi det, som navnet siger, både er flygtninge og børn.

Jeg kan i den forbindelse henvise til, at Ankestyrelsen på vegne af det tidligere Integrationsministerium i december 2010 udgav en rapport om modtagelsen af og indsatsen over for uledsagede mindreårige i kommunerne. Undersøgelsen peger bl.a. på, at de uledsagede mindreårige kræver en særlig indsats, og at det er en udfordring i forhold til kommunernes indsats for uledsagede mindreårige, at sagsbehandlingsudpegningen af midlertidige forældremyndighedsindehavere er for lang. Jeg er meget opmærksom på, at det er vigtigt, at der er en tilstrækkelig mængde interesserede, som ønsker at blive frivillige forældremyndighedsindehavere, og at der fortsat findes væsentlige udfordringer, som knytter sig til rekrutteringen af forældremyndighedsindehavere.

Kl. 17:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 17:55

Inger Støjberg (V):

Jeg vil også gerne i den her forbindelse understrege, at jeg tror, at der meget stor enighed fra den ene side til den anden side af Folketinget om, at det her er et meget, meget væsentligt problem, og at det er noget, vi skal have løst.

Jeg synes jo så faktisk, at det ville klæde Folketinget, hvis vi kunne gøre det i fællesskab, og det er også derfor, at jeg spørger mini-

steren, om der er lagt op til nogle konkrete initiativer, og om der er lagt op til nogle initiativer, som hele Folketinget kan blive inddraget i. Jeg vil i hvert fald gerne sige, at vi fra Venstres side meget gerne vil være med til at kigge på, hvilke muligheder der er, for jeg er fuldstændig enig med ministeren i, at hvis man er flygtet fra et land, er mindreårig og kommer til Danmark, tilhører man simpelt hen efter min bedste overbevisning den allersvageste gruppe i Danmark.

Derfor skal der blot lyde en opfordring til, at vi forsøger at løse problemet i fællesskab. Der kunne jeg så godt tænke mig at høre, hvilke overvejelser ministeren gør sig.

Kl. 17:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 17:56

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at jeg er overrasket, men jeg er mest glad. Jeg er rigtig glad for, at meldingen kommer fra Venstre om, at man ønsker aktivt at være medspiller på den her dagsordenen. Det synes jeg er glædeligt. Og jeg synes, at det er gode meldinger, for selvfølgelig skal vi være fælles om det her. Der er jo ikke nogen, der har interesse i, at vi i fællesskab i Folketinget ikke gør alt, hvad vi kan, for at hjælpe flygtningebørn, der er uledsagede. Det burde jo spænde fra den ene ende af salen til den anden, så tak for tilsagnet om at være med. Det vil jeg naturligvis tage med og skrive mig bag øret, og jeg vil også utrolig gerne holde Venstres integrationsordfører op på det. Jeg glæder mig meget, og jeg tager med glæde imod den fremstrakte hånd og vil selvfølgelig også sørge for, at Venstre får mulighed for at blive inddraget, når der bliver lejlighed til det.

Vi har jo i regeringen efterhånden haft flere forskellige forhandlinger på integrationsområdet, og der er også lavet aftaler. De aftaler er jo desværre lavet uden Venstres medspil, men vi har jo en forståelse med bl.a. Venstre og Liberal Alliance, og jeg vil sige, at hvis Venstre ønsker at være med, når vi i fællesskab skal definere også en integrationspolitik og også en indsats for, hvordan vi tager os af vores flygtninge i Danmark, skal de være hjertelig velkommen.

Kl. 17:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 17:57

Inger Støjberg (V):

Der er jo langt imellem, at man ser en minister så glad i de her dage, eller hører en minister så glad, så det vil jeg gerne kvittere for. Det er jo dejligt at se en regering, hvor der også er lidt glæde indblandet; det har vi ikke været forvænt med, kan man sige.

Når det så er sagt, vil jeg dog lige for at få tingene på plads sige, at det jo ikke er sådan, at der har ligget rigtig mange invitationer til forhandling på integrationsområdet – faktisk lige nøjagtig nul. Så det er jo ikke sådan, at regeringen har gjort det, som regeringen ellers anmeldte før valget at man ville gøre, nemlig arbejde på brede forlig her i Folketinget.

Når det så er sagt, synes jeg ikke, at der skal gå polemik i den her sag. Jeg vil blot igen sige, at fra Venstres side er vi meget optaget af den her sag, meget optaget af, at vi får løst den her helt konkrete problemstilling. Og så vil jeg gerne høre ministeren, om ministeren har overvejet at kigge på nogle af de modeller, som er blevet nævnt her i debatten, f.eks. det at man kunne overveje at løse det ved at ansætte folk eller andet. Jeg vil gerne sige, at jeg jo synes, frivillighedens vej altid er den bedste, også fordi der uden tvivl er et meget stort engagement blandt nogle af de her voksne, der går ind i arbejdet. Men jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren har gjort sig sådan nogle overvejelser.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 17:59

ke lukket. Vi vil gerne være en regering, der har et bredt samarbejde, og vi byder naturligvis Venstre hjertelig velkommen; der er også plads til Venstre.

Kl. 18:01

Kl. 17:59

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Vi har gjort os mange overvejelser, og pilotprojektet fra Røde Kors har faktisk vist nogle rigtig gode takter. Det er noget, som er dokumenteret ved den rapport, som jeg nævnte tidligere, og det er et arbejde, der er udsprunget af det, der blev sat i gang af det tidligere Integrationsministerium i midten af 2011, og som foreløbig altså har vist sig at være rigtig, rigtig godt.

Derfor vil jeg naturligvis på baggrund af det overveje, hvordan vi kan systematisere indsatsen, så den kan forbedres, og også, hvordan vi kan sikre, at der bliver en kortere sagsbehandlingstid, så alle, der er interesserede, kan blive forældremyndighedsindehavere, og så vi kan få en ensartet indgang og introduktion til hvervet.

Så jeg lytter meget til de anbefalinger, der ligger, og glæder mig endnu en gang over, at Venstre melder, at man gerne vil være med. Vi har masser af andre forlig og store aftaler, vi skal til at forhandle her i Folketinget, og jeg vil sige, at det glæder mig meget, hvis det er noget, der kan ske i fællesskab. I den her aftale og i det videre forløb skal Venstre i hvert fald være hjertelig velkommen, for i vores regering er vi faktisk glade og også meget imødekomende.

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 18:00

Inger Støjberg (V):

Jeg tror, det var godt, at ministeren fik den lille passus med om, at i det *videre* forløb er Venstre også velkommen, for vi har jo nemlig ikke været velkomne indtil nu. Der er jo ikke faldet en eneste invitation af til forhandling på noget område, når det handler om integration.

Men jeg skal altså forstå ministeren sådan, at der vil blive indkaldt til forhandlinger omkring det her specifikke emne – er det ikke korrekt forstået?

Kl. 18:00

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:00

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg er ikke sikker på, at emnet kan bære en indkaldelse til forhandlinger, for det drejer sig om, at vi skal styrke vejledningsindsatsen og følge op på rapporten, så jeg er ikke sikker på, at jeg synes, det er noget, vi burde mødes og forhandle om. Men det glæder mig, at vi alle sammen er enige i, at de anbefalinger, der ligger i rapporten fra Røde Kors – et arbejde, som altså blev sat i gang under den tidligere regering – er de anbefalinger, man skal arbejde videre med. Selvstændige forhandlinger synes jeg ikke rigtig det kan bære.

Men jeg vil gerne sige i forhold til polemikken, der har været om forhandlinger, at der har været nogle forhandlinger, som hører under justitsministeren, som jo har området for personsager, når det drejer sig om asylområdet, men jeg kommer også som integrationsminister til ganske snart at lægge nogle sager frem, og det drejer sig om social kontrol og om, hvordan vi bekæmper æresrelateret kriminalitet. Og i den forbindelse indbyder jeg også meget gerne til brede forhandlinger, så Venstre skal være hjertelig velkommen. Vælger man at komme ind på banen og være medspiller, er der altid plads til folk, der vil være konstruktive i forhandlingerne. Vores dør er bestemt ik-

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til Inger Støjberg og til ministeren.

Næste spørgsmål er til fødevareministeren fra Jørn Dohrmann fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:02

Spm. nr. S 1605

33) Til fødevareministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Er ministeren enig i, at de nye strammere EU-regler om, at små fødevareproducenter kun må sælge hjemmelavede produkter inden for en radius af 50 km uden at være engrosregistrerede, er meget problematiske for de mange små danske fødevareproducenter såsom små lokale slagtere og gårdbutikker, som laver specialiteter af høj kvalitet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værså til hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 18:02

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Er ministeren enig i, at de nye strammere EU-regler om, at små fødevareproducenter kun må sælge hjemmelavede produkter inden for en radius af 50 km uden at være engrosregistrerede, er meget problematiske for de mange små danske fødevareproducenter såsom små lokale slagtere og gårdbutikker, som laver specialiteter af høj kvalitet?

Kl. 18:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:02

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det her handler om fødevaresikkerhed, og det er sådan, at der er nogle generelle regler, der gælder for virksomheder, som sælger varer over større afstande og i større mængder, og så er der nogle ganske særlige undtagelser for mindre gårdbutikker f.eks., som vil sælge til det lokale plejehjem. Særreglerne for de små har været udnyttet meget voldsomt under den tidligere regering, og der har Kommissionen grebet ind og sagt: Det må I ikke. Vi har faktisk fået en åbningskrivelse i Danmark, fordi vi ikke har gjort det godt nok.

Den tidligere fødevareminister har så over lang tid forhandlet med Kommissionen om, hvor grænsen går, og grænsen går altså her ved de 50 km. Det er fuldstændig bøjet i neon, der er forhandlet så lang tid om det mellem den tidligere fødevareminister og Kommissionen, at jeg ikke vil stå her og sige, at det vil jeg prøve at gøre noget ved, for det kan jeg ikke. Det er et spørgsmål om fødevaresikkerhed, og det er et spørgsmål om nogle regler, som ikke kan ændres.

Kl. 18:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:03

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo tydeligt, det kan vi forstå på ministeren, at man ikke ønsker at gøre noget ved det. Problemet kan vi så igen få bekræftet her, men i Dansk Folkeparti er vi jo meget optaget af, at man bruger de lokale specialiteter, og at man ligesom også er med til at skabe arbejdspladser. Det kan jeg så forstå at ministeren ikke er så optaget af.

Kan ministeren forklare, hvad forskellen er på en butik, der ligger 49 km fra slagterbutikken eller gårdbutikken, og et plejehjem, der så ligger de her 51 km væk fra gårdbutikken og ikke må købe de her produkter, uden at man er godkendt? Hvori består forskellen her? Hvori består fødevarer sikkerheden, som ministeren jo bryster sig af er det, der ligesom står til troende for alting her? Vi mener, at man skal passe på, at omkostningerne ikke bliver for store, men det er måske ikke noget, regeringen er optaget af her i den videre proces?

Kl. 18:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:04

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes, det er en smule langt ude at skulle stå og høre fra hr. Jørn Dohrmann, som har støttet den tidligere regering, at det, vi gør, er forkert. Det her er nogle regler, der er forhandlet igennem med Kommissionen, da fødevareministeren hed Henrik Høegh og kom fra Venstre. Jeg synes bare, hr. Jørn Dohrmann skulle respektere, at det her faktisk er noget, hans eget parti har været med til at bakke op om.

Nej, jeg kan ikke sige, at 49 km er bedre end 51 km. Jeg må bare konstatere, at der er en grænse, hvor vi siger, at nu er det så småt, at de får lov til noget særligt. Og så er der en grænse i forhold til dem, der er store og producerer større mængder, hvor man er nødt til at sørge for en endnu bedre fødevarer sikkerhed. Det er altså de forhandlinger, som den tidligere minister har haft, og jeg kan ikke ud af nogen sagsakter, jeg kan finde i ministeriet, se, at vi kan komme til at rykke mere på den her sag. Så jeg synes, at i stedet for at jeg skaber en masse polemik om det, er det vigtigt, at jeg som minister siger fuldstændig klart til virksomhederne: Dette er reglerne. Hvis I gerne vil sælge jeres varer over længere afstande, skal I lade jer godkende som en engrosvirksomhed. Sværere er det ikke.

Kl. 18:06

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og spørgeren.

Kl. 18:06

Jørn Dohrmann (DF):

Nej, men det, der er vigtigt for Dansk Folkeparti, er jo, at vi skaber vækst, at vi ligesom skaber den gode historie derude med, at vi gerne vil have de her kvalitetsprodukter. Det kan jeg forstå at ministeren og ministerens regering ikke går særlig højt op i.

Det, vi også gerne vil have, er jo, at man går ind og ser lidt på, hvad det er, der sker i de andre lande, og der vil jeg godt have ministeren til at forklare, hvorfor de her kilometersatser er sat til 100 i Tyskland og 50 i Danmark. Den forskel burde jo ikke finde sted, hvis det var, at man havde de samme regler i hele EU. Jeg kan forstå, at fødevareministeren siger, at der er klokkeklare, ens regler. Man kan endda konstatere, at Italien, tror jeg, ikke har indført nogen regler endnu på det her område. Hvad vil ministeren gøre ved det, og hvordan vil ministeren skabe vækst ude i de her områder, hvis det er, man bebyrder dem med nye besværlige regler?

Kl. 18:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:07

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg er som fødevareminister stærkt optaget af, at vi sørger for, at der bliver skabt job i det her land, og en af de ting, vi kan, er fødevarerproduktion. Og noget af det, jeg virkelig prøver at understøtte, er de

lokale, gode råvarer. Det er at tage hele det nye nordiske køkken, som Danmark er blevet berømt for ude i verden, og få det ud i landet, at vi netop får specialiteterne frem.

Men det skal ikke være på bekostning af fødevarer sikkerheden. Det skal være varer, som er produceret under høj sikkerhed, ellers er der i længden heller ikke nogen penge i det. Det synes jeg er meget vigtigt at slå fast: Det her er et spørgsmål om fødevarer sikkerhed, der skal være en vis kontrol med varerne. Hvis man producerer en hel masse spegepølser og kan sælge for millioner af kroner af spegepølser, kan man også godt lade sig autorisere som en engrosvirksomhed og dermed sikre, at der er en tilstrækkelig fødevarekontrol omkring arbejdet.

Kl. 18:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Spørgeren.

Kl. 18:08

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det forklarer jo ikke den faktuelle ting, at hvis man ligger inden for 49 km fra det her plejehjem, må man godt levere direkte. Nu forstår jeg på ministeren, at så er der overhovedet ingen sikkerhed for, at de fødevarer er i orden, og at ministeren er bekymret for det, så derfor forstår jeg det også sådan, at ministeren egentlig gerne så, at alle skulle underlægges de her strenge engrosregistreringsregler. Jeg forstår simpelt hen bare ikke, hvordan ministeren kan gå ud og forlange, at der er endnu skrappe krav til den, der ligger 51 km væk. Jeg tror, der er mange ude omkring i de danske stuer, der ikke forstår, at dem, der ligger 49 km væk, ikke skal have nogle regler, mens dem, der ligger 51 km væk, skal have alle regler trukket ned over hovedet. Der er det bare, jeg spørger ministeren:

Hvor mange arbejdspladser vil det her koste, altså at man indfører bureaukratiske regler, ekstra omkostninger, for de små erhvervsdrivende? Hvordan får vi den gode madkultur, de gode oplevelser ude fra de specielle områder i Danmark ind til byerne, hvis det er, man laver sådan nogle tåbelige regler?

Kl. 18:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:09

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu vil jeg jo gerne endnu en gang minde om, at det er Dansk Folkeparti selv, der har indført de her regler sammen med den tidligere regering. Det er Dansk Folkepartis minister, som har forhandlet de her regler med Kommissionen, så hvis de er tåbelige, kan det altså kun pege tilbage på én, og det er hr. Jørn Dohrmann. Det synes jeg bare vi lige skal have slået fast.

Så spørger hr. Jørn Dohrmann: Kan det ikke være lige meget, om det er 49 km eller 51 km? Jo, jeg er sådan set ligeglad, men grænsen skal være et eller andet sted. Det er jo det samme, som hvis du kører i bil og kører 60 km/t. inde i byen, så kører du altså for hurtigt. Grænsen er et eller andet sted, og så kan du selvfølgelig godt spørge mig: Slår jeg flere ihjel, hvis jeg kører 51 km/t. i stedet for 49 km/t.? Det skal jeg ikke kunne sige noget om, men grænsen er 50 km/t., og på den måde er de her grænser også fastsat. Der skal være en grænse et eller andet sted for, hvornår det er for småt til, at man vil gøre noget ved det, og hvornår det er så stort, at man skal sikre en bedre fødevarer sikkerhed. Det er det, det her drejer sig om.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og spørgsmålet er sluttet. Inden vi går videre til det næste, skal jeg bare minde ministeren om, at vi ikke bruger duformen her.

Så er det spørgsmål nr. 34 til fødevareministeren fra hr. Jørn Dohrmann, Dansk Folkeparti.

Kl. 18:12

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:13

Spm. nr. S 1606

34) Til fødevareministeren af:

Jørn Dohrmann (DF):

Vil ministeren i forbindelse med det danske EU-formandskab arbejde for at ændre reglerne om, at hjemmelavede fødevarer kun må sælges inden for en radius af 50 km, hvilket helt oplagt er til stor skade for mangfoldigheden i den danske fødevarerproduktion?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:10

Jørn Dohrmann (DF):

Vil ministeren i forbindelse med det danske EU-formandskab arbejde for at ændre reglerne om, at hjemmelavede fødevarer kun må sælges inden for en radius af 50 km, hvilket helt oplagt er til stor skade for mangfoldigheden i den danske fødevarerproduktion?

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:10

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg har ikke nogen aktuelle planer om at ændre reglerne.

Kl. 18:10

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 18:11

Jørn Dohrmann (DF):

Det var jo et meget kort, og man kan også sige præcist svar, og jeg forstår det på den måde, at ministeren slet ikke ønsker at tage hensyn til, at der er mange små fødevarerproducenter, som vil blive pålagt mange ekstraomkostninger i forbindelse med det her. Det er den holdning, som regeringen giver udtryk for. Man bruger jo ikke det, man egentlig altid har gået og brystet sig af, med at sige, at hvis bare man sad for bordenden, bestemte man faktisk det hele i EU. Jeg kan forstå, at ministeren på den her måde ikke ønsker at gøre brug af den kolossale indflydelse, som man i hvert fald selv siger man har. Og de danske fødevarerproducenter bliver taget som gidsler, fordi de ikke kan sælge deres produkter til en ordentlig pris og dermed ikke være konkurrencedygtige. Hvordan vil ministeren rette op på de skævheder, der er i hele EU-systemet, hvor f.eks. Tyskland har indført en 100-kilometers-grænse, mens andre lande slet ikke har gennemført de her ting på nuværende tidspunkt?

Er det virkelig ikke noget, der optager ministeren, at det her kommer til at koste arbejdspladser? Det står jo i direkte modsætning til det, som regeringen ellers går og siger den arbejder for, og som er at skabe arbejdspladser ude i de tyndtbefolkede områder. Vi er fra bl.a. Dansk Folkepartis side med til at oprette nationalparker, som egentlig skulle gøre det muligt, at folk kunne sælge oplevelser, sælge nogle kvalitetsprodukter fra et lokalt område. Er det slet ikke noget, der gør indtryk på ministeren, at man på den måde kunne være med til at skabe arbejdspladser? Men i stedet gør man nu det, at man siger, at de danske producenter skal have nogle ekstraomkostninger, færre arbejdspladser ude i de lokale områder, som ligger lidt længere væk fra København.

Det er måske igen et tydeligt tegn på, at den her regering jo kun tænker på at centralisere, flytte arbejdspladser udefra og ind til København. Hvordan kan ministeren få det til at hænge sammen?

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det var da ufattelig mange ting, der kunne komme ind i en regel om lokalsalg af spegepølser. Jeg kan ikke redde hele verden ved at ændre den her regel, men jeg kan i hvert fald sige meget klart, at danske arbejdspladser, dansk eksport, alt det, vi gerne vil, hele den grønne omstilling og udvikling, som vi gerne vil have for dansk landbrug og dansk fødevarerproduktion, ikke skal baseres på sjusk med reglerne om fødevarer sikkerhed. Derfor er jeg ikke parat til at gå ned i EU og prøve på at få ændret de her regler.

Den tidligere fødevareminister har forhandlet det her i årevis med Kommissionen, og det har været så langt, som han kunne komme, og det har jeg respekt for; de forhandlinger er nu afsluttet. Det er den arv, jeg har taget op efter min forgænger, den tidligere fødevareminister.

Det, som det her handler om, er jo, at der er nogle små virksomheder, som skal undtages fra den skrappeste del af reglerne, men de større virksomheder skal selvfølgelig leve op til fødevarer sikkerheden. Og hvis vi skal basere noget som helt eksporteventyr på det her, så skal fødevarer sikkerheden være i top.

Kl. 18:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og så er det spørgeren.

Kl. 18:14

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg er bare nødt til at spørge ministeren, om det her vil sige, at ministeren mener det alvorligt: at de små fødevarer virksomheder ikke lever op til de krav, der stilles til dem, at der er en virkelig dårlig fødevarer hygiejne i de her små specialbutikker, som ikke har nogen engrosregistrering. Er det, ministeren står og siger her, at det er uhumske butikker, uhumske lokaler? For hvis det er det, så mener jeg, at ministeren har et alvorligt problem. Hvad koster de her tåbelige regler, som ministeren siger ja til? Og hvis hun erkender, at der er stor forskel på, hvordan landene håndterer reglerne, hvorfor vil ministeren så ikke hjælpe de her fødevarer producenter, de lokale producenter, så de også kan konkurrere på lige vilkår og få et større marked og dermed skabe flere arbejdspladser. Er det ikke bare lidt søgt, en slags undskyldning for kunne at sige, at det her er fødevarer sikkerhed? For hvis det virkelig var så farligt med de her producenter, så havde ministeren måske sørget for, at Fødevarestyrelsen havde lukket de her butikker.

Kl. 18:15

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og ministeren.

Kl. 18:15

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg synes, at hr. Jørn Dohrmann kommer med så mange vilde påstande her, at det jo er ret svært at forholde sig til noget af det. Sagen er den, at der er en bagatelgrænse. Små gårdbutikker ligger inden for bagatelgrænsen, og hvis man bare sælger lokalt, så er det o.k., og så bliver man ikke kontrolleret så tit. Men lige så snart man kommer op i en vis volumen, så bliver der altså stillet større krav, og så skal man lade sig autorisere som en engros virksomhed, og det er virksomhedens ansvar at leve op til de krav. Jeg siger ikke, at der er nogen som helst, der sjusker. Jeg siger, at jeg ikke er parat til at gå imod EU i den her sag. Jeg har ikke tænkt mig at starte det danske EU-for-

mandskab med at overtræde reglerne, som var det, den tidligere regering gjorde, i årevis.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Så er det spørgeren.

Kl. 18:16

Kl. 18:16

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det, der står tilbage her, er jo, at ministeren slet ikke vil hjælpe de danske producenter med at ændre de ulige vilkår, der er, for den slags producenter. Det, der får mig til at komme op af stolen, er jo, at man fra regeringens side også skal acceptere, at der er nogle tåbelige regler, som er skævvridende for konkurrencevilkårene, og at det koster arbejdspladser ude i det lokale. For jeg har endnu ikke hørt ministeren sige noget om, at der er problemer med fødevarer-sikkerheden, i forbindelse med at det er de lokale dagplejere eller ældrecenteret, der køber den lokale spegepølse. Hvis det var fødevarer-sikkerheden, det kneb med, så tror jeg, at ministeren helt sikkert havde været med inde over og fået lukket butikken. Og jeg vil så bare spørge ministeren: Er det ikke korrekt, at hvis der havde været bare den mindste tvivl om, hvorvidt fødevarer-sikkerheden var i orden, havde man lukket butikken? Og derfor holder argumentet selvfølgelig ikke.

Kl. 18:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:17

Fødevarerministeren (Mette Gjerskov):

Det, det i bund og grund drejer sig om, er, at man kigger på risikoen, når man laver fødevarerkontrol. Og det er da klart, at mad, der bliver produceret i den enkelte børnehave, hvor madmor står ude i køkkenet og laver mad til børnehavebørnene, er underlagt en form for kontrol, men hvis man står i et kæmpe storkøkken og laver mad til 2.000 mennesker, er man underlagt en anden form for kontrol, og den kontrol er naturligvis skrapmere.

Det er nøjagtig det samme princip, der gælder her. Hvis man har en lille gårdbutik, bliver man kontrolleret, men ikke så ofte. Hvis man har en større virksomhed, hvor man vil sælge varer til hele landet, bliver man kontrolleret oftere, og så skal man autoriseres som engrosvirksomhed. Det er sådan set meget enkelt, og hvis det er så tåbeligt, kan jeg ikke forstå, hvorfor Dansk Folkeparti har støttet det under den tidligere regering. Det er meget fikst at komme med det her efter valget, for efter at være blevet til en del af oppositionen vil man selvfølgelig først have lavet om på alting, alt det, man selv har lavet.

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Og det var afslutningen på spørgsmål nr. 34. Jeg siger tak til hr. Jørn Dohrmann.

Det næste spørgsmål er også stillet til fødevarerministeren, men af René Christensen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:18

Spm. nr. S 1612

35) Til fødevarerministeren af:

René Christensen (DF):

Vil ministeren fortsat arbejde for, at dansk fødevarerproduktion kan fortsætte den udvikling, vi har set i de sidste år, hvor der er blevet et marked for lokale råvarer med høj kvalitet og den gode historie?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Tak. Vil ministeren fortsat arbejde for, at dansk fødevarerproduktion kan fortsætte den udvikling, vi har set i de sidste år, hvor der er blevet et marked for lokale råvarer med høj kvalitet og den gode historie?

Kl. 18:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:18

Fødevarerministeren (Mette Gjerskov):

Ja, det vil jeg vældig, vældig gerne. Jeg synes, at vi er inde i en meget, meget positiv udvikling i forhold til produktionen af mad i det her land. Jeg synes, at ikke alene danskerne som forbrugere, men også producenterne bliver bedre og bedre til at fortælle den gode historie – at æblet ikke bare skal kunne holde i månedsvi, men at det også gerne må være en sort, der smager af noget, og som er spændstig og saftig. Og derfor kan jeg sådan set kun sige til Dansk Folkepartis ordfører i sagen her, at det er vi meget enige i. Vi vil det meget gerne, og vi tror også på, at de små kvalitetsprodukter er noget, der kan vokse sig stort og måske blive den store eksportvare for Danmark ligesom bacon.

Kl. 18:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 18:19

René Christensen (DF):

Tak for svaret – det kan jeg kun være meget enig med ministeren i.

Så går jeg over til det, som spørgeren før mig også var inde på i forbindelse med de små slagtermestre, for det her omhandler jo ikke eksport, det omhandler det at kunne udvikle sig som lille producent. Ministeren har været ude med meldinger om økologien: Nu skal der virkelig gang i økologien. Og økologiske producenter har netop været de små også på kødmarkedet. Fødevarerministeren var i svarene til den tidligere spørger meget inde på i forbindelse med 50-kilometers-grænsen, at det drejer sig om fødevarer-sikkerhed. Og der vil jeg gerne spørge her: Hvordan kan det så være, hvis ministeren virkelig mener, at det her drejer sig om fødevarer-sikkerhed, at dem, der er under de nye regler, stadig væk må sælge over 5 t kød om året, som ministeren mener der er fare for ikke lever op til reglerne om fødevarer-sikkerhed? Det mener jeg er katastrofalt, hvis ministeren mener, at grænsen på de 50 km er lavet netop for at sikre forbrugerne; så kan hver producent stadig væk fortsætte med at sælge over 5 t kød om året, som der er en risiko ved. Jeg synes, det er katastrofalt, hvis det er det, ministeren mener.

Jeg mener overhovedet ikke, det her på nogen måde drejer sig om fødevarer-sikkerhed. Det her drejer sig om, at der har været nogle utrolig dygtige store producenter nede i EU, der har lavet noget lobbyisme, og nu vil man gerne have stoppet den ulige konkurrence, som man synes der har været. Jeg synes, det er katastrofalt.

Så kan man tage en diskussion om, hvornår det her er kommet igennem. Men det er jo ikke en sag, der politisk har været særlig meget oppe. Jeg har ikke set den her sag i en politisk sammenhæng. Det kan godt være, den har kørt ovre i Fødevarerstyrelsen, og det kan godt være, der er en tidligere minister, der har set den, men jeg tror heller ikke, at Socialdemokratiets tidligere ordfører på området har set den her sag, hvor man går ind og laver en så stor begrænsning for de her dygtige, gode producenter, som gerne vil sælge deres varer mere end 50 km væk. Kan ministeren virkelig ikke se, at vi har en stor udfordring her, i forhold til det vi så gerne vil? Vi vil gerne have

de gode lokale råvarer, og vi vil faktisk også gerne øge interessen for økologi.

Kl. 18:24

Kl. 18:21

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, ministeren.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:24

Kl. 18:21

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg ville vældig, vældig gerne gøre en hel masse for at øge produktionen af kvalitetsvarer og regionale fødevarer i Danmark, men jeg synes, man lige skal minde sig selv om, at det her jo altså også handler om, at de butikker, som Dansk Folkeparti nu ønsker skal undtages fra reglerne, konkurrerer med dem, der overholder reglerne; altså, det er jo en konkurrence internt i landet, det er jo ikke nødvendigvis en konkurrence med fødevarereproducenter i Tyskland. Det er jo her i landet, hvor nogle så skal overholde nogle skrappe regler, og nogle skal overholde nogle slappe regler. Og der skal jo altså være en eller anden forskel; der skal jo være en forskel i forhold til den risiko, der er ved at drive en virksomhed.

Jeg kan så sige, at for animalske fødevarer er der en grænse for detailbutikkers salg til andre detailbutikker, så salget må udgøre op til en tredjedel af den totale omsætning, op til 1,5 t animalske fødevarer pr. uge, og må afsættes til andre detailbutikker, der ligger inden for en afstand af 50 km. For særlige produkter, eksempelvis egnspecialiteter eller særlige specialiteter i den enkelte detailvirksomhed, kan en detailvirksomhed sælge op til 100 kg om ugen til andre fødevarer virksomheder i hele landet.

Så der er rent faktisk muligheder. Jeg siger ikke, at der er dårlig fødevarer sikkerhed her, jeg siger, at der er en bagatelgrænse.

Kl. 18:22

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Så er det spørgeren.

Kl. 18:22

René Christensen (DF):

Det er jeg utrolig glad for at ministeren siger. Det var bare på grund af den tidligere spørger, for hvis man sad og så det her, kunne det se ud, som om at den her regel var lavet, fordi der kunne sættes spørgsmålstegn ved fødevarer sikkerheden hos de små producenter. Det kan man ikke. Det er ikke derfor, de her regler er lavet. Det kan det ikke være. Så kunne man ikke gå ind i, at de hver uge må sælge 100 kg kød ud over de 50 km, hvad så på årsbasis vil blive over 5 t kød om året. Det er jeg glad for at ministeren får slået fast. Man skal ikke være nervøs for at købe lokale specialiteter, som er lavet på lille slagteri.

Så vil jeg bare sige noget om, hvad det her også betyder. I valgkampen talte vi jo meget om Udkantsdanmark. Det var en stor debat. Når man kigger på bare slagterbutikker, kan man konstatere, at i de seneste par år er 119 små slagterbutikker ude i lokalsamfundene simpelt hen lukket ned. De er udsat for stor konkurrence. Nu har man gjort meget omkring økologi. Jeg ved, at der er en mindre slagter i Holbæk, som netop laver økologiske kødprodukter. Han vil gerne være en del af det store marked, som ministeren også har åbnet op for, og han har budt ind på at levere kødvarer til de københavnske daginstitutioner. Hvad sker der så med ham nu? Han ligger over 50 km væk, han har en lille produktion og en lille årlig omsætning. Han vil levere til de her institutioner, og han er nu gået i gang med omkostninger for omkring 2,5 mio. kr. Det er fuldstændig vildt i forhold til den omsætning, manden har i sin butik, men han gør det, fordi han vil.

Mener ministeren virkelig, at vi skal ud at lukke de her butikker, som gerne vil, og som endda har kunder? De ligger bare mere end 50 km væk.

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg bliver bare nødt til at holde fast i, at der skal være en bagatelgrænse et eller andet sted. Det er det, reglerne siger, og det er det, der er blevet forhandlet hjem med Europa-Kommissionen, og det er den arv, jeg har overtaget. Men i forhold til de økologiske slagtere, kan jeg måske glæde ved at sige, at vi jo rent faktisk er i gang med at omlægge offentlige køkkener, daginstitutioner, børnehaver, kantiner og sygehuse til økologi. Det vil jo sige, at den slagter, som hr. René Christensen nævnte, forhåbentlig om meget kort tid også vil kunne sælge sine produkter lokalt, fordi det ikke kun er i København, vi skal have økologi. Det skal vi have i hele landet.

Kl. 18:24

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
René Christensen.

Kl. 18:25

René Christensen (DF):

Der er et spørgsmål til? Jeg synes, der blev sagt tak til spørgeren. O.k.

Det er nemlig korrekt, at der bliver et marked for det her, men det starter jo altid i det små. Mange af de her butikker er jo startet i det små, og så er de blevet rigtig dygtige til at lave nogle gode kvalitetsvarer. Den 26. januar var det faktisk sådan, at der blev indkaldt til en konference om økologiske fødevarer. Det gjorde man, fordi man nu meget gerne ville kigge på at bruge gamle danske husdyrracer noget mere. Nu skulle man virkelig ud at profilere sig på, at der kan laves noget spændende her. Men hvis man så ligger det forkerte sted, hvor der ikke lige er mange daginstitutioner inden for 50-kilometersgrænsen, så har man ikke nogen mulighed for at komme i gang med sin produktion. Så skal man starte med at gå ud og investere rigtig mange penge. Og ministeren ved jo også godt, at når man så går til realkreditinstitutterne og man bor ude i periferien af Danmark, så får man at vide, at man ikke kan låne penge til at starte en virksomhed op her. Man ligger det forkerte sted, og der er ikke mulighed for det. Så har man ikke en mulighed for at starte op i det små. Altså bliver det de store, der skal levere. Det bliver de helt store, der skal levere de her produkter, og det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes, det er rigtig ærgerligt.

Ministeren var selv inde på det. Man har jo netop – for at det ikke skulle være konkurrenceforvridende – lavet totrjedjedsreglen om til entredjedsreglen. Det er jeg sådan set enig i, for at det her ikke skal blive konkurrenceforvridende. Derfor vil jeg spørge ministeren: Vil ministeren dog ikke bare i det mindste kæmpe for det her, bare som det mindste i hvert fald? Jeg håbede, man kunne sige, at Danmark var en region, men når nu Tyskland har lavet en 100-kilometersregel, hvorfor kan vi så ikke i Danmark?

Kl. 18:26

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:26

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu er det som sagt ikke mig, der har forhandlet det her, og bagatelgrænsen ligger – som Europa-Kommissionen kræver – på 50 km. Og så er den sådan set ikke så meget længere. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at man da selvfølgelig skal have lov til at kunne starte i det små. Det er jo netop derfor, der er en bagatelgrænse. Det er jo for, at

man kan starte i det små. Det er jo for, at små gårdbutikker og små slagtere har en mulighed for at starte og afprøve deres produkter i lokalområdet og starte en virksomhed. Og hvis de har den gode idé og kan ekspandere og blive større og sælge til hele landet, så skal de godkendes som en engrosvirksomhed ligesom alle andre større virksomheder.

Sådan er der jo en bagatelgrænse her, og i Folketinget plejer vi også at være forholdsvis enige om, at fødevarer sikkerheden skal baseres på en risikovurdering. Der er jo forskel på, om man leverer mad til hundrede mennesker, eller om man leverer mad til en million mennesker. Og der skal selvfølgelig også være forskel på, hvor meget vi kontrollerer sådan en virksomhed.

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren og tak til spørgeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Der er endnu et spørgsmål fra hr. René Christensen, Dansk Folkeparti, til fødevareministeren.

Kl. 18:27

Spm. nr. S 1613

36) Til fødevareministeren af:

René Christensen (DF):

Vil ministeren fortsat arbejde for, at små fødevarevirksomheder har rammevilkår, der gør, at de har mulighed for at udvikle sig?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:27

René Christensen (DF):

Ja, det er der:

Vil ministeren fortsat arbejde for, at små fødevarevirksomheder har rammevilkår, der gør, at de har mulighed for at udvikle sig?

Kl. 18:27

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:27

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Ja – også her kan jeg svare meget klart ja. Vi er stærkt optaget af, at små virksomheder kan etablere sig i Danmark og komme videre. Vi er stærkt optaget af, at også de små og mellemstore virksomheder kan trives og udvikle sig. Det er grundlaget for hele vores ambition om at sikre vækst og job og velfærd. Det handler om flere områder. Vi skal styrke virksomhedernes finansieringsmuligheder, vi skal styrke eksportfremmeindsatsen, det skal være nemmere at starte og udvide virksomheder, og det skal være nemmere at drive virksomheder. Regeringen har allerede taget initiativer som f.eks. en styrkelse af ordningen med kom i gang-lån, altså iværksætterlån, så man nemmere kan få finansieret sin virksomhed. Og der kommer også en meget erhvervsrettet afbureaukratiseringsindsats inden for de næste måneder, så vi kan få fjernet noget af bureaukratiet.

Jeg synes faktisk, at der sker en masse ting. Der er lige kommet en ny analyse fra Fødevareøkonomisk Institut omkring rammevilkårene for fødevarevirksomheder, og analysen viser, at der faktisk er en række rammevilkår, der vurderes som bedre. Forskning, uddannelse og vidensspredning er godt i Danmark, og de faktorer skal vi selvfølgelig holde øje med. Så er der løn, afgifter og skatter, som man ser mindre positivt på. Så det er da en udfordring, men vi er jo stærkt optaget af, at det er der, væksten i høj grad skal komme.

Som fødevareminister kan man se, at det f.eks. er på det økologiske område, at gårdbutikkerne starter; det er der, der kommer en masse gode ideer; det er dem, der ender med at sælge, og de er ret

dyre, inde i Torvehallerne med den høje kvalitet og de lækre varer; og det er dem, der sætter dagsordenen på fødevarerområdet. Jo, det vil vi vældig gerne styrke, men det ændrer jo ikke på, at vi lever med de regler, som den tidligere regering har fået forhandlet igennem med Kommissionen, og vi sætter ikke spørgsmålstejn ved fødevarer sikkerheden. Det er ikke det, vi skal konkurrere på.

Kl. 18:30

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 18:30

René Christensen (DF):

Ministeren siger jo alle de rigtige ting, og det er også derfor, at jeg er lidt ked af, at ministeren er så ståltsat: At når den nye regering har lavet noget, kan det ikke laves om. Vi har da hørt, at i den regering, der er nu, er der noget, man gerne vil rulle tilbage; der er noget, man gerne vil lave om – på andre områder i hvert fald – i forhold til hvad den gamle regering har lavet. Her er der så et område, hvor jeg mener den nye regering skulle sige: Den her kamp vil vi gerne kæmpe.

Ministeren sagde på et tidspunkt her i dag, at det står bøjet i neon, hvordan reglerne er. Nu har jeg haft nogle til at undersøge det lidt, og der er altså flere lande, der ikke har en 50-kilometers-grænse. Som sagt har Tyskland – som det eneste land, efter hvad jeg har kunnet få oplyst – en 100-kilometers-grænse, men der er flere lande, som har en 80-kilometers-grænse. Den her kilometergrænse er altså åbenbart til diskussion. Der er i hvert fald nogle lande, der har fået forhandlet sig frem til noget andet og langt bedre end det, vi har i Danmark.

Derfor er min opfordring til ministeren: Lad os nu tage den her kamp. Ministeren siger det jo selv, og ser vi på Danmark, har vi verdens bedste kok, vi har omkring 10-15 restaurationer med Michelin-stjerner, og vi har en super god debat om nordisk mad i øjeblikket. Mange af produkterne, der bruges, kommer netop fra de her små producenter, og det gælder altså også de små kødproducenter. Det er også dem, der leverer til de gode historier, som virkelig har sat Danmark på kortet. Man må bare sige, at det er i København det sker, men det er altså ikke i København, alle de her små landbrug ligger. De ligger rundt omkring i hele landet, og der er 50-kilometer-grænsen altså det største problem. Nogle af de små producenter er ikke blandt dem, der producerer mange, mange tusinde ton kød om året. De producerer nogle få ton kød om året, og de vil rigtig gerne levere til de her restaurationer og være en del af den gode historie. Det kan de ikke nu uden at komme ud på et marked, hvor de skal foretage nogle meget store investeringer. Kan ministeren ikke se, at det er et problem, når vi nu netop står i denne gode situation i forhold til dansk fødevarerproduktion? Det her drejer sig ikke om, at disse producenter skal til at eksportere, for så skal de bare leve op til de regler, der er for alle andre. Det drejer sig om, at de ikke kan få lov til at udvikle sig, få et brand og få et godt navn på det danske marked og så gå ud og foretage de store investeringer og blive store arbejdspladser, der også skaber arbejdspladser i Udkantsdanmark. Det må ministeren da også synes er en god idé – og det her bremser det.

Kl. 18:32

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren, værsgo.

Kl. 18:32

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg tror, at jeg vil sige til hr. René Christensen, at det er ufattelig fristende som minister at sige: Nu går jeg ned og prøver at få lavet reglerne om, nu går jeg ned til Kommissionen, og så prøver jeg at få lavet reglerne om. Det er enormt fristende, fordi det er det nemme svar. Sagen er jo bare den, at jeg simpelt hen ikke vil være med til at

bilde danske virksomheder ind, at jeg kan ændre noget, som man i årevis har forhandlet med Kommissionen. Tidligere fødevareministre hr. Henrik Høegh har forhandlet det her med Kommissionen i årevis, efter at de havde sendt os en åbningsskrivelse, det vil sige, at de lægger op til en Domstolssag mod Danmark. Jeg kunne da nemt sige, at jeg går ned og prøver at fikse det, og så går tiden med det, men sagen er bare den, at jeg sandsynligvis ikke kan.

Derfor synes jeg, at vi lige så godt kan sige klart til virksomhederne: Hør lige engang, det her er de vilkår, I bliver nødt til at leve med. Jeg synes, at det er vigtigt, at virksomhederne får nogle klare svar på, hvad de kan regne med. Og jeg står inde for det, som min forgænger har gjort. Jeg kan kun se, at han har forhandlet det bedste, han kunne.

Kl. 18:33

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og spørgeren.

Kl. 18:33

René Christensen (DF):

Den her lille producent har fundet den her rigtige gode idé med den her skinke, som vi ellers altid har købt nede i Italien. Den har man nu fundet ud af at lave i Danmark. Forbrugeren vil gerne have den, de vil gerne give den høje kilopris, det arbejder man med. Hvis man så kommer op på at sælge mere end 125 kg om ugen, altså mere end 5,6,7,8 skinker om ugen, skal man som lille producent, måske som en tomandsvirksomhed, leve op til de samme regler, som Tulip skal, for at få lov til at levere de her få skinker til de her restauranter inde i København, som gerne vil betale den høje pris. Det er jo ikke fair konkurrence.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren ikke har så meget selvtilid, at hun siger: Selvfølgelig går jeg ned i EU med sagen, jeg sidder for bordenden nu, vi har formandskabet; nu går jeg ned, og så kæmper jeg den her kamp for de producenter i Danmark, som gør det, vi gerne vil have. Jeg kan jo høre på ministeren, at vi sådan set er enige om, at det, de her små slagtere laver, er noget rigtigt spændende. Det er rigtig spændende, og vi vil dem gerne. Nu kommer der så en EU-regel, der bremser den udvikling. Så skal vi da bekæmpe den, og særlig når vi sidder for bordenden. Jeg er sikker på, at ministeren godt kunne få kæmpet en bedre regel hjem en det om de 50 km.

Kl. 18:34

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak, og så er det ministeren.

Kl. 18:34

Fødevareministeren (Mette Gjørskov):

Jeg synes, det er vigtigt at sige, at det er nøje afstemt i de forskellige lande. Nu bliver der nævnt forskellige landes regler, og de er afstemt efter de geografiske forhold, der er i de lande. I nogle lande er det en dal, der bliver betragtet som en region, og her er der altså fladt, og så har vi en cirkel. Det vil sige, at det er nogle omhyggelige forhandlinger, der har været i Bruxelles om de her sager. Det, Dansk Folkeparti beder mig om, er at gå ned og forlange at få ændret nogle regler, som er blevet forhandlet igennem årevis. Her er man nået frem til en konklusion, og man er nået frem til et forhandlingsresultat. I det øjeblik vi så skal føre det ud i livet, siger vi, at vi i øvrigt løber fra det, vi har forhandlet. Det mener jeg ikke er seriøst.

Jeg mener heller ikke, at det er seriøst midt i den allerstørste finansielle krise, jeg næsten kan komme i tanker om, hvor jeg skal sidde som en del af formandskabet og skal forhandle en landbrugsreform, som udgør 40 pct. af EU's samlede budget. Skal jeg så sidde og bruge min forhandlingstid på at forhandle om nogle lokale spegepølser, der skal flyttes 5 km længere eller kortere. Jeg synes, at det er

meget at forlange, at det er det, vi skal bruge vores formandskabskræfter på.

Kl. 18:35

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak. Så er det spørgerens sidste spørgsmål.

Kl. 18:36

René Christensen (DF):

Jeg er da glad for nu, at jeg har kaldt ministeren i åbent samråd, hvor vi kan tale videre om det her, hvis man ser sådan på det, at de små er så små, at man simpelt hen ikke gider at beskæftige sig med dem. Det er et så dårligt svar. Jeg er faktisk lidt rystet over, at ministeren vil svare sådan.

En anden ting, jeg så vil sige til ministeren, er, at det er utroligt, at man, når man kommer i regering, så ikke kan kæmpe mod EU. Jeg er da også sammen med den tidligere opposition, hvor ministerens partifælle også var med, gået på de tidligere ministre fra den tidligere regering og har sagt til dem: Nu må I kæmpe kampen der-nede, nu er der et flertal i Folketinget, der vil noget andet end det, ministeren vil; nu må ministeren tage den kamp. Dansk Folkeparti har faktisk vundet nogle kampe i EU i fællesskab sammen med den regering, som sidder i dag. Så man kan godt vinde sager i EU, hvis man vil. Men hvis ministeren har den holdning, at man simpelt hen ikke gider at tage kampen for de små producenter i EU, så kan jeg godt forstå, at vi er milevidt fra hinanden, og så kan vi jo ikke komme videre i den sag. Men jeg er glad for, at jeg har kaldt ministeren i samråd, så vi i hvert fald også kan få den debat op.

Kl. 18:36

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Så er det ministeren for at svare. Værsgo.

Kl. 18:36

Fødevareministeren (Mette Gjørskov):

Jamen jeg glæder mig også til at tage en diskussion om det her i samråd, for det, jeg bliver bedt om her, er, at jeg skal ændre nogle regler, som Dansk Folkeparti selv har været med til at indføre. Det er det, jeg bliver bedt om. Dansk Folkeparti har selv støttet den tidligere regering og har været med til indføre de her regler og har bakket op om den minister, som har forhandlet om reglerne. Det, Dansk Folkeparti beder om nu, er, at når man har indgået et kompromis med Kommissionen om, hvordan rammerne skal være, så skal man bare løbe fra det, sådan at det første, man gør, er at løbe fra en aftale.

Jeg er ikke interesseret i at løbe fra nogen aftale. Jeg er ikke interesseret i, at vi overtræder EU-reglerne. Jeg er interesseret i, at vi skaber nogle ordentlige betingelser for vores virksomheder i Danmark, og jeg synes lige så godt, at jeg først som sidst kan sige til de virksomheder: De her regler er kommet for at blive, tilpas jer dem, og så lad os endelig tale om, om der er nogle muligheder for, at jeg kan stille op med noget, som kan hjælpe jer; har I brug for udvikling af noget, har I brug for ny teknologi, har I brug for støtte til et eller andet, så lad os prøve at kigge på det. Men det skal ikke ske ved at løbe fra en aftale og ikke ved at overtræde fødevarereglerne.

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jøved):

Tak til fødevareministeren, og tak til spørgeren, hr. René Christensen.

Vi går til næste spørgsmål, og det er til handels- og investeringsministeren fra hr. Mads Rørvig fra Venstre.

Kl. 18:38

Spm. nr. S 1632

37) Til handels- og investeringsministeren af:

Mads Rørvig (V):

Hvorledes vurderer ministeren væsentligheden af, at erhvervsorganisationerne og det officielle Danmark deltager i erhvervsdelegationer til udlandet?

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:38

Mads Rørvig (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder således:

Hvorledes vurderer ministeren væsentligheden af, at erhvervsorganisationerne og det officielle Danmark deltager i erhvervsdelegationer til udlandet?

Kl. 18:38

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:38

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg er ikke i tvivl om, at deltagelse af det officielle Danmark i erhvervsdelegationer til udlandet har betydning for danske virksomheder.

For det første betyder det, når det officielle Danmark deltager i erhvervsdelegationer, at man har mulighed for at mødes med regeringer på højeste niveau, og det betyder, at man har mulighed for at mødes med meget store virksomheder, som ellers ikke så let ville åbne dørene.

For det andet kan vi se af de effektmålinger, der blev lavet tilbage i juni 2010, at de officielle fremstød har en bedre effekt end dem, der ikke har deltagelse af det officielle Danmark. Vi vurderer det som værende 5 mio. kr. pr. virksomhed, man tjener på et fremstød, hvis det officielle Danmark deltager. Hvis det officielle Danmark ikke deltager, er det cirka det halve beløb.

For det tredje er der generelt for virksomhederne en stor interesse i at deltage i en officiel erhvervsdelegation, hvilket betyder, at der er langt flere virksomheder, der er af sted. Senest kunne vi se ved statsbesøget i Rusland, at der deltog 96 erhvervsvirksomheder, og ved erhvervsbesøget i Australien var der tale om 50 erhvervsvirksomheder. Jeg deltog selv i det sidste – der havde vi overtaget regeringsmagten – og kunne med al tydelighed se, at danske virksomheder klart havde fordel af, at kronprinseparret var med på rejsen.

Kl. 18:39

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 18:39

Mads Rørvig (V):

Jamen jeg er utrolig glad for det svar, som ministeren kommer med, for det er vigtigt, at vores monarki også deltager i sådanne erhvervsdelegationer. Ministeren nævner selv alle de positive resultater.

Jeg spørger, bl.a. fordi der er nogle i regeringen, der har udtrykt sig lidt negativt om bl.a. kongehuset. Så det er rart at høre, at ministeren betoner vigtigheden af, at kongehuset er med. Det var miljøministeren, der sagde, at hun mente, at regeringen brugte for meget tid på kongehuset. Og jeg er da glad for, at man har fornemmelsen af, at handels- og investeringsministeren godt ligesom kan fornemme vigtigheden af kongehuset.

Så vil jeg i forlængelse af det spørge: Synes handels- og investeringsministeren, at man skal bevare kongehuset i Danmark?

Kl. 18:40

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Kongehuset er en del af den danske grundlov, og som ethvert andet folketingsmedlem har jeg selvfølgelig skrevet under på grundloven. Jeg respekterer grundloven, og i den har kongehuset jo en vigtig rolle. Det synes jeg fortsat også at Folketinget skal respektere, og det respekterer regeringen selvfølgelig også.

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgeren.

Kl. 18:41

Mads Rørvig (V):

Ja, at man skal overholde grundloven, er et godt udgangspunkt, også når man sidder i regering, men det var sådan set ikke det, jeg spurgte om. For demokratiet og grundloven er jo en levende organisme, og § 88 i grundloven siger jo også, at man har mulighed for at ændre grundloven.

Så det var mere ministerens principielle holdning, jeg spurgte til: Ønsker ministeren på sigt at ændre grundloven, således at man ikke ønsker kongehuset nævnt i grundloven?

Kl. 18:41

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Ministeren.

Kl. 18:41

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Jeg synes ikke, at det spørgsmål har relevans. Jeg synes, at det, der har relevans – ud fra spørgsmålet – er, om det har betydning, at det officielle Danmark deltager i delegationer. Og der kan vi se, at det officielle Danmark både er kongehuset og regeringens ministre, og noget af det, jeg selv har indskærpet over for regeringens ministre, er, at de skal sørge for, at det ikke, når de rejser ud, kun bliver med et snævert fokus på deres ressortområde, men også med et fokus på det erhvervsliv, der faktisk bidrager til dansk økonomi. Uden det private erhvervsliv ville vi jo ikke have noget at sikre vores velfærd med. Så derfor er det væsentligt, at ministre, men så sandelig også kongehuset rejser ud.

Når vi diskuterer monarkiet, synes jeg ikke kun, at man skal gøre monarkiet til en pengemaskine, og derfor synes jeg, at der er en sammenblanding i diskussionen ud fra det spørgsmål, jeg har fået.

Kl. 18:42

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 18:42

Mads Rørvig (V):

Ministeren mener ikke, at spørgsmålet er relevant, men med al respekt vil jeg sige, at det er vi to om at bestemme, når vi er i den her dialog. Jeg synes nemlig, det er meget relevant, specielt når ministeren den 4. juni 2009 siger i Jyllands-Posten: Jeg vil gerne af med monarkiet. Altså, det synes jeg er ret stærkt stof, når man er handels- og investeringsminister og selv betoner vigtigheden af at have et monarki med på de her rejser. Ministeren nævnte jo selv i sin første besvarelse, at der er meget større afkast til virksomhederne, når monarkiet er med, end når de ikke er med. De er med til at åbne dørene.

Så jeg vil høre, om ministeren har ombestemt sig, siden ministeren udtalte i Jyllands-Posten den 4. juni 2009, at ministeren gerne vil af med monarkiet. Har ministeren ændret opfattelse, siden hun er blevet minister og har set vigtigheden af at have monarkiet med på handelsrejser til udlandet?

Kl. 18:43

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:43

Handels- og investeringsministeren (Pia Olsen Dyhr):

Grunden til, at jeg nævner det med relevans, er, at jeg tager udgangspunkt i spørgerens oprindelige spørgsmål, og det er jo det, som de her § 20-spørgsmål i salen skal bruges til. Og der stiller spørgeren mig det spørgsmål, hvordan jeg vurderer væsentligheden af, at erhvervsorganisationerne og det officielle Danmark deltager i erhvervsdelegationer til udlandet. Det spørgsmål har jeg svaret ganske præcist på. Jeg har også svaret, at det officielle Danmark er kongehuset, men så sandelig også regeringens ministre, og det vil sige, at når de rejser ud, repræsenterer de Danmark og åbner døre. Jeg har, når jeg har været af sted på erhvervsdelegationer, noteret mig, at det både er ministre og kongehuset, der åbner dørene.

Hvorvidt vi skal ændre grundloven, mener jeg er en diskussion, som vi gerne kan tage, men jeg synes ikke, det hører til under den her overskrift og det spørgsmål, der er stillet.

Kl. 18:44

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren, og tak til spørgeren.

Næste spørgsmål er til ministeren for sundhed og forebyggelse fra Jane Heitmann fra Venstre.

Kl. 18:44

Spm. nr. S 1474

38) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Jane Heitmann (V):

Hvilke konsekvenser mener ministeren det kan få for den enkelte patient, at op mod 70 pct. af de privatpraktiserende psykologer efter eget udsagn primært anvender terapiformer, som ikke har bred bund i videnskabelige resultater?

Skriftlig begrundelse

Af rapporten »Evaluering af ordning med psykologbehandling af personer med let til moderat depression« fra Århus Universitet fremgår det, at op mod 70 pct. af privatpraktiserende psykologer efter eget udsagn primært anvender terapiformer, som ikke har bred bund i positive videnskabelige resultater.

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til fru Jane Heitmann.

Kl. 18:44

Jane Heitmann (V):

Tak. Jeg vil godt starte med at ønske ministeren velkommen inden for et nyt område, og jeg håber også, at ministeren vil overbringe mine lykønskninger til fru Astrid Krag med familieførøgelsen. Jeg vil gerne spørge ministeren:

Hvilke konsekvenser mener ministeren det kan få for den enkelte patient, at op mod 70 pct. af de privatpraktiserende psykologer efter eget udsagn primært anvender terapiformer, som ikke har bred bund i videnskabelige resultater?

Kl. 18:45

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

For det første tak for lykønskningen, og jeg skal viderebringe hilsenen til ministeren for sundhed og forebyggelse.

Jeg er fungerende minister, men jeg vil efter bedste evne svare på spørgsmålet. Som det gælder for al behandling i sundhedsvæsenet, skal patienter tilbydes en behandling, der er fagligt belæg for i det konkrete tilfælde. Personer, der arbejder i sundhedsvæsenet, skal udvise omhu og samvittighedsfuldhed i deres behandling af deres patienter. Det gælder også for psykologer i forhold til anvendelse af behandlingsmetoder. Jeg har dog ikke umiddelbart nogen grund til at betvivle, at psykologer generelt ikke udviser omhu og samvittighedsfuldhed i deres arbejde.

Jeg synes, at den evaluering, der foreligger om ordningen om tilskud til psykologbehandling for depression, som spørgeren også er blevet forevist under forhandlingerne af satspuljen, med al tydelighed viser, at den behandling, som psykologerne tilbyder, har effekt. Den viser, at 80 pct. af patienterne med depression jo netop ikke efterfølgende får tilbagefald. Men jeg har heller ikke tilsynspligten i forhold til psykologer. Den har Psykolognævnet, der henhører under Social- og Integrationsministeriet, og derfor kan jeg ikke yderligere gå ind i sagen.

Kl. 18:46

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 18:46

Jane Heitmann (V):

Tak. De fleste patienter under psykologordningen, som ministeren nævnte, er kvinder. Hvis man nu forestiller sig, at de samme kvinder skulle have lavet et kejsersnit eller have bortopereret en cyste fra den ene æggestok, kan de kvinder så forvente, at de bliver behandlet med behandlingsmetoder, som der er evidens for? Det er vel et relevant spørgsmål at stille. I forlængelse af det vil jeg gerne spørge ministeren, om man som patient med en vis rimelighed også kan forvente, at de behandlingsmetoder, man som patient, uanset om man er mand eller kvinde, under psykologordningen bliver tilbudt, også er videnskabeligt evidente.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:47

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jamen jeg kan ikke vurdere og heller ikke kommentere nærmere, hvad det kan få af konsekvenser for den enkelte patient, såfremt psykologer ikke anvender terapiformer, der er baseret på evidens. Det kræver en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen og Psykolognævnet, som jo som sagt ligger under Social- og Integrationsministeriet, og det ligger derfor uden for rammerne af et § 20-spørgsmål.

Kl. 18:47

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgeren.

Kl. 18:47

Jane Heitmann (V):

Nu bliver jeg en lille smule betænkelig, vil jeg sige til ministeren, for det, jeg hører ministeren sige, er, at det også ligger under Sundhedsstyrelsen, og der har ministeren vel en form for kompetence. 27.774 patienter fik sidste år statsstøttet terapibehandling under psykolog-

ordningen, og det koster vores samfund sådan i runde tal omkring 100 mio. kr., og så bliver jeg nødt til at spørge ministeren – evidens eller ej – om det er rimeligt, at det offentlige skal betale for behandlinger, som vi reelt ikke ved, om der er evidens for. Det mener jeg bestemt at ministeren er kapabel til at svare på.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Ministeren.

Kl. 18:48

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg synes bestemt, at man skal notere sig, at 80 pct. af de patienter, der lider af depression, ikke vender tilbage i depression. Man må jo kigge på resultaterne, og resultaterne viser jo, at der faktisk er resultat af den behandling, som man får, ellers ville der jo være langt flere tilbagefald. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at jeg ikke har tilsynspligten i forhold til psykologer. Den ligger i Psykolognævnet, som hører under Social- og Integrationsministeriet, og de fører tilsyn med psykologer, der udfører sundhedsfaglig virksomhed i sundhedsvæsenet.

Kl. 18:48

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 18:48

Jane Heitmann (V):

Når de her ikke videnskabeligt undersøgte terapiformer nu er så populære hos de privatpraktiserende psykologer og ikke umiddelbart ligger under ministerens ressortområde, så kunne jeg da godt tænke mig at spørge, om ministeren overhovedet kunne forestille sig at tage nogen som helst form for initiativ, så både patienter og psykologer kan få et pejlemærke omkring deres effekt.

Kl. 18:49

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 18:49

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Det er en sag, der hører til under Psykolognævnet. Det er den ene del af det, det har jeg sagt tidligere, og det lyder jo nærmest, som om jeg bare vil placere den et andet sted, men jeg synes bare indimellem, at man også må respektere de ressortgrænser, der er for et ministerium.

Derudover er det jo en sag mellem overenskomstparter, dvs. Regionernes Lønnings- og Takstnævn og Dansk Psykolog Forening, som man må henvende sig til, hvis man gerne vil ændre på de krav, der stilles til psykologerne, med hensyn til hvorvidt de må tilbyde kognitiv terapi eller interpersonel terapi til patienter med depressioner. Det er derfor ikke noget, der hører til i Folketingssalen, om end det kunne være meget fristende som politiker at sige, at man kan fiks det hele, så kan man det desværre ikke.

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet. Tak til Jane Heitmann.

Vi går til næste spørgsmål, som også er til ministeren for sundhed og forebyggelse af Liselott Blixt fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:50

Spm. nr. S 1572

39) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Mener ministeren, at der bør være en øvre aldersgrænse for patienter, med hensyn til hvornår man skal sætte ind med sundhedsfaglig behandling, f.eks. trombolyselbehandling, på de offentlige sygehuse?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:50

Liselott Blixt (DF):

Tak. Jeg vil også starte med at ønske tillykke med det nye ressortområde og håber da, at vi kommer til at se lidt til hinanden, hvilket jeg regner med, og også ønske tillykke med sundhedsministerens fødsel og barn. Spørgsmålets ordlyd er:

Mener ministeren, at der bør være en øvre aldersgrænse for patienter, med hensyn til hvornår man skal sætte ind med sundhedsfaglig behandling, f.eks. trombolyselbehandling, på de offentlige sygehuse?

Kl. 18:50

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:50

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg mener, at patienter skal behandles på baggrund af en sundhedsfaglig vurdering baseret på faglige retningslinjer samt på baggrund af en samlet vurdering af den konkrete patients tilstand og behandlingsmuligheder. Øvre aldersgrænser for en bestemt sundhedsfaglig behandling må altså bero på en sundhedsfaglig vurdering i forhold til den konkrete patientgruppe. Man kan ikke generalisere, man må kigge på den enkelte patient. Det betyder også, at det ikke er regeringen eller mig som sundhedsminister, der kan eller skal tage stilling til de øvre aldersgrænser for en sundhedsfaglig behandling. Det er en opgave for det sundhedsfaglige personale.

Med hensyn til trombolyselbehandling af patienter med blodpropper i hjernen blev retningslinjerne revideret i 2009. Bl.a. blev den hidtidige øvre aldersgrænse for behandlingen på 80 år fjernet og erstattet af en individuel klinisk vurdering baseret på patientens biologiske alder, for det kan godt være, at man er 82 år på papiret, men at ens fysiske alder er 72.

Baggrunden for den ændring er ny sundhedsfaglig viden og erfaringer fra regionerne. Formålet med den tidligere aldersgrænse var jo ikke at afskære ældre patienter fra en behandling, som de kunne have gavn af. Baggrunden var, at det er en potentielt farlig behandling, som på nogle patienter kan gøre mere skade end gavn, og risiciene stiger med den naturlige alderssvækkelse.

Det korte svar på spørgsmålet er, både hvad angår trombolyselbehandling og anden behandling, at patienter skal behandles på baggrund af en sundhedsfaglig vurdering baseret på faglige kliniske retningslinjer samt på baggrund af en samlet vurdering af den konkrete patients tilstand og behandlingsmuligheder.

Kl. 18:52

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren. Værsgo til spørgeren.

Kl. 18:52

Liselott Blixt (DF):

Jamen jeg er rigtig glad for svaret, for det er netop også, hvad jeg som sundhedsordfører for Dansk Folkeparti mener, nemlig at man ikke kan sætte aldersgrænser på for, hvornår man vil have en behandling. Grunden til, at jeg stiller spørgsmålet, er, at vi for et år siden så en del, der ikke kunne få behandling på vores sygehuse, fordi

der var nogle læger, der mente, at de ikke var raske nok til, at man ville bruge genoplivning på dem. Det var der en stor ståhej om, og vi var alle enige om, at der skulle gøres noget ved den her problematik. Jeg ved, at den tidligere minister gik ind og fik fat i regionerne, der så skulle rette op på det. Jeg synes så, at det, vi har set nu her i det sidste stykke tid, er ældre medborgere, der får brev om behandling om 2-3 år, eller at personer over 80 år kommer ind og ikke får den trombolysebehandling, de har krav på, mens de pårørende står ved siden af og heller ikke føler, at de ældre får den behandling, de har krav på. Derfor vil jeg gerne tage det her i opløbet og spørge, om der er noget, vi kan sætte ind med, om der er noget, sygehusene eller regionerne skal være bedre til, for vi skal vel ikke efterlade pårørende eller patienter i en situation, hvor de føler, de ikke får behandling på grund af deres alder.

Kl. 18:54

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Værsgo til ministeren.

Kl. 18:54

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi, som ordføreren lægger op til, husker alt sundhedspersonalet på, at folk selvfølgelig skal vurderes ud fra deres sundhedstilstand og ikke ud fra deres alder. Vi ved også, at jo ældre man bliver, jo større er risikoen for, at man får visse sygdomme, for kroppen bliver naturligt langsomt slidt, og man bliver derfor også svækket. Her er det jo en afvejning, og det konkrete sundhedspersonale ude på det konkrete hospital må foretage en vurdering, for det tror jeg ikke vi kan vurdere herinde på Christiansborg. Det er det ene.

Det andet er, at jeg også tror, det er vigtigt at være opmærksom på, at det lige præcis med trombolysebehandling kan være farligt for visse patienter at få det, det kan nemlig betyde, at de f.eks. bliver svækket yderligere eller endda dør, og derfor skal man selvfølgelig være forsigtig med den form for behandling. Hvis man vurderer, at patienten på grund af sygdom eller alder er svækket, skal vedkommende selvfølgelig ikke udsættes for den form for behandling.

Kl. 18:55

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og værsgo til spørgeren.

Kl. 18:55

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil så sige, at kommer man ind og har fået en blodprop i hjernen, og har den sat sig, så er udsigterne ikke særlig gode, og man vil måske komme til at leve den sidste tid under forfærdelige forhold. Og så tror jeg da nok, at man som patient gerne så, at man fik chancen for at få en trombolysebehandling.

Men der, hvor jeg synes problemet er – og det var det jo også, da vi snakkede om det sidste år – er, at man ikke tager patienter og pårørende med på råd, når man undlader at behandle folk af den ene eller den anden grund. Sidste år så vi, at det drejede sig om folk, der enten gik med rollator eller var svage på en anden måde, havde KOL eller havde nogle andre sygdomme. I dag kan man jo godt være frisk og frejdig som 90-årig og aldrig nogen sinde have været indlagt på et sygehus før. Men så bliver man indlagt med en eller anden form for sygdom. Så er det vel ikke alderen, der skal tages i betragtning, men så gælder det vel om at få en snak med de pårørende om, hvordan den habituelle tilstand har været, inden vedkommende kom på sygehuset.

Kl. 18:56

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og så er det ministeren.

Kl. 18:56

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jamen jeg er helt enig med ordføreren i, at det her må handle om den individuelle patient. Det kan ikke handle om alder. Det kan handle om, hvor syg man er, og hvad man har af andre sygdomme, der spiller ind på det her. Det handler selvfølgelig også til dels om alder på den måde, at man faktisk bliver – det må jeg jo selv indrømme, for jeg er begyndt at se dårligere – lidt svækket med alderen. Så på den måde spiller det selvfølgelig også ind. Derfor har den rigtige sundhedsminister – jeg er jo kun fungerende – også henvendt sig til regionerne for netop at gøre opmærksom på, at det er en problemstilling, man er nødt til at gøre noget ved. Og man har jo fjernet den her aldersgrænse. De går ind og kigger på individet. Jeg tror, at vi som mennesker generelt og også det lægefaglige personale synes, at det er den mest fornuftige tilgang til tingene, for det er jo også det, de i det daglige bruger, altså deres vurdering af, hvordan det går. Så jeg oplever ikke nogen som helst uenighed med ordføreren.

Jeg tror, det er vigtigt, at vi både inddrager patienten og de pårørende. Det håber jeg så sandelig også at personalet ude på landets sygehuse gør i de her situationer. Min fornemmelse siger mig faktisk, at det gør de selvfølgelig. Der kan selvfølgelig være nogle smuttere imellem, men jeg mener, det er væsentligt, at vi inddrager både patienter og pårørende.

Kl. 18:57

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og spørgeren har et spørgsmål mere.

Kl. 18:57

Liselott Blixt (DF):

Vi er enige om, hvordan det bør være. Problemet er bare, at tingene måske nogle gange går lidt for automatisk, som vi ser det, når nogle 90-årige får et brev ind ad døren, hvori der står, at der er 2 års ventetid. Så står der længere nede i brevet, at de selvfølgelig kan henvende sig til en privatklinik osv. Vi glemmer en gang imellem – eller det kan jeg høre at den fungerende minister ikke gør – at jo ældre man bliver, jo mere svækket bliver man, og man har måske lidt sværere ved at finde ud af, hvad der står i det brev, man nu modtager. Man kan være 99 år og få at vide, at der er 3 års ventetid. Det er sådan en af de problemstillinger, som får mig til at sige: Kunne vi ikke tage lidt hensyn til de ældre medborgere og patienter, vi har, når de kommer til et sygehus? Man kan tage højde for den høje alder, og man skal måske gribe knoglen i stedet for, altså tage telefonen og ringe til den ældre og forklare, at der er et sted, vedkommende kan henvende sig. Vi skal altså prøve at behandle dem lidt værdigt.

Kl. 18:58

Tredje næstformand (Marianne Jelved):
Tak, og så er det ministeren.

Kl. 18:58

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg synes selvfølgelig også, det er vigtigt, at vi behandler vores ældre værdigt. Det tror jeg også at vores læger og sygeplejersker osv. ude på landets hospitaler gør. Jeg har selv oplevet det for nylig. Jeg var meget imponeret af servicen på Odense Universitetshospital, hvor min far var indlagt. Så selvfølgelig skal man det, og det synes jeg er vigtigt at have in mente. Det er jo netop også derfor, at man

har fjernet aldersgrænsen. Jeg synes, det er vigtigt at være opmærksom på, at man jo ikke skal give en behandling, hvis man vurderer, at folk vil dø af den behandling. Der er det jo så også, at lægerne skal vurdere, om det her er for farligt, og at de derfor ikke gennemfører den behandling. Der har de det samlede sygdomsbillede. Men det er jo ikke alder alene, der skal være indikatoren for, om man gør det eller ej.

Kl. 18:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak til ministeren, og tak til spørgeren, fru Liselott Blixt.

Vi er færdige med det spørgsmål, og det næste spørgsmål er spørgsmål nr. 40. Det er til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde fra Venstre.

Kl. 18:59

Spm. nr. S 1639

40) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at regionerne på alle områder løfter deres ansvar for f.eks. kræftbehandlingen i Danmark?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 18:59

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at regionerne på alle områder løfter deres ansvar for f.eks. kræftbehandlingen i Danmark?

Kl. 18:59

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo til ministeren.

Kl. 18:59

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Det er jo en fantastisk timing. Efter julens kræftsag kan vi konstatere, at bekendtgørelsen om de maksimale ventetider for patienter med livstruende sygdomme i nogle tilfælde ikke har været overholdt. Når man ikke overholder loven, løfter man ikke sit ansvar. Det er en meget alvorlig sag, og derfor informerede sundheds- og forebyggelsesministeren også Sundheds- og Forebyggelsesudvalget i sidste uge om problemstillingen og om de konkrete tiltag, der allerede er sat i værk, dels for at bringe overvågningen af kræftbehandlingen i orden en gang for alle, dels for at indskærpe regionerne deres lovmæssige forpligtelser.

På det ekstraordinære møde i taskforcen for patientforløb på kræft- og hjerteområdet, der fandt sted den 6. januar, bekræftede alle regioner naturligvis det helt indiskutable i, at loven til enhver tid skal overholdes, og regionerne har taget en række konkrete skridt til, at vi kan undgå en sådan sag igen. Jeg vil gerne kvittere for, at regionerne har taget det ansvar.

Når det er sagt, synes jeg, det er rigtig ærgerligt, at vi i kølvandet på den her sag får talt den danske kræftbehandling helt ned i et sort hul. Der har generelt været tale om en positiv udvikling på kræftområdet. Sundhedsstyrelsens seneste overvågning af kræftområdet viser, at for 7 ud af 11 store kræftformer er udløbstiden faldet markant siden 2006. Der går altså markant færre dage, fra hospitalet modtager en henvisning om, at der er begrundet mistanke om kræft, til at denne patient om nødvendigt er i behandling. Dertil kommer, at produktiviteten de seneste år er steget voldsomt. I perioden 2006-2010 er antallet af kræftbehandlinger steget med 41 pct.

Heldigvis afspejles det enorme arbejde, vores sundhedsvæsen lægger for dagen, også i kræftpatienternes overlevelse. De seneste

tal viser, at 3-års-overlevelsen er steget med knap 10 pct. – det er meget. Og den slags resultater gør, at anstrengelserne har været det hele værd.

Det er ikke for at fralægge hverken regionerne deres ansvar eller mig mit ansvar som sundhedsminister, at jeg bruger tid på at formidle de positive resultater. Det er simpelt hen, fordi jeg mener det er vigtigt, at vi anerkender det.

Kl. 19:02

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Værsgo til spørgeren.

Kl. 19:02

Sophie Løhde (V):

Tak for svaret, og velkommen til den nye fungerende sundhedsminister. Det er jo herligt sådan også at opleve en minister fra Socialistisk Folkeparti rose og anerkende alle de positive resultater, vi har opnået på kræftområdet. Det er jo helt nye toner, så tak for det. Det er glædeligt, at den erkendelse så også er nået ind på Slotsholmen hos ministeren.

Når jeg har stillet det her spørgsmål, er det jo, fordi den anden sundhedsminister – den »ikkefungerende«, eller hvad vi skal omtale hende som – i sidste uge i Folketingets spørgetid udtalte, og jeg citerer:

»Hvis ikke regionerne kan løfte det ansvar, de har for kræftbehandlingen i det her land, er det ikke regionerne, der skal stå for vores sundhedsvæsen.«

Den udtalelse kan ikke opfattes som andet end en regulær trussel mod regionernes eksistens, og derfor synes jeg jo, det er meget interessant, at ministeren i dag siger, at når man ikke overholder loven, løfter man ikke sit ansvar. Vi skal jo ikke ret lang tid tilbage for at se, at der har været en række eksempler fremme i pressen på, at regionerne faktisk ikke har overholdt loven om maksimale ventetider for kræftpatienter. Det er et faktum, der er konstateret. Og ministeren siger så i dag, at når man ikke overholder loven, løfter man ikke sit ansvar.

Er ministeren så enig med den »ikkefungerende« sundhedsminister, fru Astrid Krag, i, at så skal regionerne nedlægges, når jeg må konstatere, at man skal overholde sit ansvar for fortsat at få lov til at drive et sundhedsvæsen i Danmark, men at ministeren samtidig konstaterer, at det har regionerne faktisk ikke formået at gøre på det her område?

Kl. 19:03

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, så er det ministeren.

Kl. 19:03

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu noterede jeg mig, at sundheds- og forebyggelsesministeren efterfølgende i Berlingske Tidende den 13. januar tydeligt gav udtryk for, at svaret var et polemisk svar på et polemisk spørgsmål, så jeg vil ikke erklære mig enig i noget, som ministeren jo har sagt i en polemisk hensigt, for jeg synes ikke, at det er det, der er væsentligt lige her. Det væsentlige er, at vi får gjort noget ved kræftbehandlingen her i landet, og at vi får løst de problemer og udfordringer, vi står med.

Det er regionerne, der skal løse opgaven og løfte den bedre, end de gør lige nu. Der er jo også i dag kommet en rapport fra Rigsrevisionen, som ordføreren sikkert er opmærksom på, som netop siger, at regionerne skal gøre det her bedre.

Regeringen har derfor også siden jul diskuteret sagen med regionerne, fordi vi var opmærksomme på, at der var problemer med kræftbehandlingen – problemer, der desværre går helt tilbage til

2008 – og nu er man så gået i gang med at løse dem. Jeg synes, det er positivt, at man begynder at løse dem, og regionerne skal løfte deres ansvar på det her område.

Kl. 19:04

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det spørgeren.

Kl. 19:04

Sophie Løhde (V):

Jeg er fuldstændig enig i, at regionerne skal løfte deres ansvar på det her område, men jeg noterer mig bare, at ministeren siger i dag, at når man ikke overholder loven, løfter man ikke sit ansvar. Det står jo klart for enhver, at loven på en række områder ikke er blevet overholdt, for så vidt angår de maksimale ventetider for kræftpatienter. Betyder det så, at det ikke længere er regionerne, som skal have ansvaret for at drive sundhedsvæsenet i Danmark, når det er det, der skal til, for at man også rent faktisk løfter ansvaret?

Så kunne det måske være rart, at ministeren også lige kunne udbyde, hvor mange gange regionerne sådan må undlade at overholde lovgivningen om de maksimale ventetider på kræftområdet, før regeringen er af den opfattelse, at man ikke løfter sit ansvar for kræftbehandlingen i Danmark i en sådan grad, at man skal have ansvaret for at drive sundhedsvæsenet.

Endelig kunne det jo også være rart at få ministerens svar på, om ministeren så mener, at det var uværdigt, at den »ikkefungerende« sundhedsminister bragte spørgsmålet om regionernes eventuelle fremtid ind i debatten i spørgetiden i onsdags i sidste uge i Folketinget.

Kl. 19:05

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 19:05

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg har noteret mig, at den, der bringer diskussionen om regionernes fremtid ind i Folketingssalen, er spørgeren. Jeg har ikke i mit indlæg – og jeg har også læst sundheds- og forebyggelsesministerens indlæg i debatten for 1 uge siden, og hvad der blev svaret i salen på det oprindelige spørgsmål – noteret mig, at det var her, debatten om regionernes fremtid blev lagt på bordet. Det var det jo ikke – det er jo her af spørgeren.

Jeg vil sige, at det jo ikke er sådan i Danmark, at vi afskaffer en instans, hvis den ikke løfter sit ansvar. Jeg synes, der var en glimrende sag med ordførerens tidligere og måske nuværende partifælle i Farum, som viser, at det jo ikke er sådan, at vi nedlægger Farum Kommune, fordi den ikke overholder de regler, der er for kommunerne.

Sådan vil det jo heller ikke være for regionerne. Regionerne løfter ikke deres ansvar, det skal indskræpes, det skal der gøres noget ved, det problem skal løses. Vi vil derfor også holde mere øje med de individuelle pakkeforløb i forbindelse med kræft, fordi den enkelte person skal være tryk ved, at vedkommende får den behandling, der er brug for. Man skal simpelt hen føle, at man kan få løst sit problem, når man står med et kræftproblem.

Det ved jeg at den tidligere regering var bekymret over; det er den nuværende regering mindst lige så bekymret over, og derfor har vi også indskræpet det over for regionerne.

Kl. 19:07

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og værgo til spørgeren for det sidste spørgsmål i denne omgang.

Sophie Løhde (V):

Jeg tror ikke, at Farum Kommune løfter så stort et ansvar, eftersom Farum Kommune ikke eksisterer længere, men nu er en del af den nye Furesø Kommune, men det er en mindre detalje.

Jeg har også været tilbage at se, hvad sundhedsministeren udtalte i Folketingets spørgetid i sidste uge, hvor jeg havde fornøjelsen af at stille spørgsmål, og jeg citerer endnu en gang:

»Hvis ikke regionerne kan løfte det ansvar, de har for kræftbehandlingen i det her land, er det ikke regionerne, der skal stå for vores sundhedsvæsen.«

Det kan jo ikke forstås anderledes end som en regulær trussel, nemlig at hvis de ikke løfter deres ansvar som regioner, så er det ikke dem, der skal drive kræftbehandlingen, stå for sundhedsvæsenet. Og ministeren siger så i dag: Når man ikke overholder loven, løfter man ikke sit ansvar.

Hvad er det så for en holdning, ministeren har på det her område? Skal det fortsat være regionerne, som fremadrettet driver det? Løfter de deres ansvar på ethvert område til punkt og prikke?

Endelig må jeg til spørgsmålet om, hvorvidt det var – hvad skal vi kalde det? – uværdigt eller andet at bringe spørgsmålet om regionernes fremtid ind i debatten, sige, at det jo var sundhedsministeren, der gjorde det, og når jeg syntes, det var interessant at få svar på det, så var det jo, fordi det var den nuværende formand for Socialistisk Folkeparti, udenrigsministeren, som for et års tid siden syntes, at det var helt uværdigt for en minister at stå og diskutere regionernes fremtid og give dem trusler i Folketingssalen.

Men det var åbenbart kun uværdigt, dengang man var i opposition, men ikke, når man så er regeringsparti.

Kl. 19:08

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 19:08

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Nu tror jeg ikke, at man lavede kommunalreformen alene af den grund, at Farum Kommune ikke havde styr på deres kasser. Der gik faktisk et vist stykke tid, før Farum Kommune blev til Egedal Kommune, som vi jo begge to kender ganske godt, men lad det nu ligge – fred være med det.

Men det er jo ikke sådan, at man nedlægger en institution, fordi den ikke lever op til sine forpligtelser. Hvad hvis Folketinget ikke lever op til sine forpligtelser eller sine løfter eller lignende? Skal vi så nedlægge Folketinget? Altså, jeg tror, at det, vi skal forholde os til, er, at vi har nogle problemer på kræftområdet.

Lad os stoppe den der polemik om institutionerne. Selvfølgelig skal regionerne leve op til deres ansvar, og så må vi indskræpe det over for dem, og vi må løse det, når vi eventuelt kommer i økonomiforhandlinger, hvis de ikke har forstået budskabet. Men det er regionerne, der skal løfte den her opgave.

Vi har ikke tænkt os i forlængelse af den meget store ændring, der kom i forbindelse med kommunalreformen, sådan lige pludselig at ændre det hele – det har vi ikke tænkt os. Ansvaret ligger hos regionerne, de skal løfte det, og hvis de ikke kan løfte det, må vi jo indskræpe over for dem, at de skal løfte det; ellers må vi kigge på det i forhold til de økonomiske rammer, de får sat.

Kl. 19:09

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Spørgsmålet er afsluttet.

Vi går til det sidste spørgsmål i dag, og det er også til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Sophie Løhde fra Venstre.

Spm. nr. S 1642

41) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at det skal have konsekvenser for regionerne, hvis de ikke overholder lovens krav om maksimale ventetider på kræftområdet?

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Værsgo.

Kl. 19:09

myndigheder. Det gør vi med udgangspunkt i en fælles ambition om fortsat at forbedre kræftbehandlingen her i Danmark.

Kl. 19:12

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 19:12

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at det skal have konsekvenser for regionerne, hvis de ikke overholder lovens krav om maksimale ventetider på kræftområdet?

Kl. 19:09

Sophie Løhde (V):

Tak for svaret. Hvis vi lige skal afslutte kommunelandkortet i forhold til det forrige spørgsmål, må jeg meddele, at Farum Kommune heller ikke er blevet en del af Egedal Kommune. Farum Kommune er en del af Furesø Kommune, hvor jeg også tror at ministeren selv er opstillet.

Men indledningsvis kunne det være rart lige at få afklaret, om ministeren mener, at der i det her spørgsmål, jeg nu har stillet, er tale om et helt hypotetisk, polemisk spørgsmål. Er det helt hypotetisk og polemisk at spørge landets sundhedsminister, landets fungerende sundhedsminister, om det skal have nogen konsekvenser for regionerne, hvis man ikke overholder lov om maksimale ventetider på kræftområdet? Det mente den »ikkefungerende« sundhedsminister i sidste uge. Hun mente, at det var helt polemisk og hypotetisk, at jeg tillod mig at stille det spørgsmål her i Folketingssalen, som jeg nu ordret har fremsat skriftligt til ministeren.

Jeg synes, at det er relevant for Folketinget at diskutere de områder, også for så vidt angår sundhedsloven, hvor loven ikke bliver overholdt, og hvad der så skal til, for at loven bliver overholdt, og om der er nogle problemer med den eksisterende lov, men også at diskutere, om det skal have nogle sanktioner, at man ikke overholder en lov som offentlig myndighed. Det er korrekt, at der ikke er nogen sanktioner i sundhedsloven, men vi har jo på en række andre områder i det her samfund sanktioner, hvis offentlige myndigheder ikke overholder loven. Tag f.eks. kommunerne, hvis kommunerne ikke overholder deres budgetter, er der en sanktion i form af, at man bliver trukket i bloktilskuddet. Så det er jo ikke helt ubekendt og irrelevant at diskutere de her ting. Men det skulle glæde mig, hvis den fungerende sundhedsminister er af en anden opfattelse end den »ikkefungerende« sundhedsminister, nemlig at det her også er relevant for Folketinget at diskutere.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre ministeren: Hvis ministeren er af den opfattelse, at det en gang imellem skal have nogle konsekvenser, når man ikke overholder lov om maksimale ventetider på kræftområdet, hvad er det så for nogle konsekvenser, som ministeren foreslår at vi fremadrettet skal iværksætte? Hvad er regeringens planer på det område, og hvorfor har man så hidtil afvist at ville iværksætte sanktioner?

Kl. 19:14

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak. Ministeren.

Kl. 19:14

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

For det første må jeg kvittere. Spørgeren har ret, det hedder Furesø. Det er jo næsten pinligt, vi er valgt samme sted. Det var den ene ting, og jeg bøjer mig i støvet.

Det andet er, at jeg jo ikke synes, at det spørgsmål, jeg har fået stillet her fra spørgeren, er polemisk, og derfor har jeg også svaret på det, sådan som jeg har gjort. Jeg synes, at man selvfølgelig må diskutere, om det skal have konsekvenser for regionerne, når de ikke overholder sundhedsloven. Jeg ved ikke, hvordan debatten er foregået sidste onsdag, og derfor kan jeg ikke vurdere, hvordan tonelejet eller diskussionen har udviklet sig, og derfor vil jeg afholde mig fra at kommentere det nærmere. Det var derfor, jeg citerede, hvad sund-

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg synes, at der er en vis gentagelse, men jeg tager den gerne igen. Lad mig med det samme sige, at sundhedsloven ikke indeholder bestemmelser om sanktioner over for regioner og kommuner, der ikke fuldt ud følger sundhedsloven, heller ikke når det gælder reglerne i bekendtgørelsen om maksimale ventetider for patienter med livstruende sygdomme.

Men jeg mener selvfølgelig, at det må have konsekvenser for regionerne, hvis de ikke overholder loven. Det har det også fået i den her kræftsgag, der startede op mod jul. Da ministeren for sundhed og forebyggelse, fru Astrid Krag, fik kendskab til, at der i regionerne kunne være problemer med at overholde reglerne om de maksimale ventetider, bad Sundhedsstyrelsen med det samme regionerne om en redegørelse, og der blev indkaldt til et ekstraordinært møde i taskforce for patientforløb på kræft- og hjerteområdet den 6. januar, sådan som jeg også nævnte tidligere.

Det viste sig desværre, at der i enkelte tilfælde var sket brud på reglerne om de maksimale ventetider. Meget tyder på, at det særlig har været på Odense Universitetshospital, at der har været problemer, og at de bl.a. har været knyttet til en praksis om ikke at visitere patienter til Aalborg Sygehus, selv om der har været ledig kapacitet. Det er ophørt nu. Men sagen viser, at den overvågning, vi har på området, ikke har været robust nok, og det er naturligvis helt uholdbart.

Som ministeren for sundhed og forebyggelse, fru Astrid Krag, også redegjorde for i sidste uge, indfører vi en tættere kontrol med området i fremtiden. For det første indfører vi en tæt overvågning af reglerne om de maksimale ventetider, så Sundhedsstyrelsen bliver i stand til at følge regionernes konkrete håndtering af reglerne i bekendtgørelsen om maksimale ventetider for patienter med livstruende sygdomme. For det andet styrker vi og udvider overvågningen af pakkeforløbenes forløbstider, altså de faglige målsætninger for forløbstider, der er indeholdt i pakkeforløbene. Vi skal nu helt i mål for at kunne overvåge pakkeforløbene i alle deres faser. Jeg har samtidig noteret mig, at regionerne har taget initiativ til en såkaldt hotline, hvor regionerne løbende kan få overblik over kapaciteten på relevante områder i andre regioner, ligesom antallet af operationslejer til bl.a. operationer for kræft i bugspytkirtlen udvides.

Så denne kræftsgag om overholdelse af maksimale ventetider har fået konsekvenser. Regionerne har som nævnt taget en række initiativer, og det er aftalt at stramme monitoreringen af området op. Det vil ske i et samarbejde mellem regionerne og de centrale sundheds-

heds- og forebyggelsesministeren, fru Astrid Krag, havde sagt til Berlingske Tidende.

Med hensyn til sanktioner er der jo sanktioner på den måde, at Odense har fået at vide, at det ikke er i orden ikke at visitere til Aalborg Sygehus, for det første. For det andet vil der være en mere tæt overvågning af pakkeforløbene. Der vil i sidste ende, kan man sige, jo altid kunne være den konsekvens, at man kan kigge på det i økonomiforhandlingerne. Men så langt er vi ikke i det forløb, så jeg vil sige, at jeg har det her, men det har man jo, ligesom man kan sanktionere kommunerne, når man laver forhandlinger med dem. Man skal bare være opmærksom på, at der skal ske ret drastiske skridt i kommunerne, før man kommer så langt, at man sanktionerer. Det er jo ikke sådan, at man, fordi de ikke har husket at tvangsfjerne et plejebarn, så efterfølgende kommer og skærer ned i kommunernes økonomi. Der skal alligevel noget til, f.eks. at de ikke overholder kravene i forhold til deres egen økonomi.

Kl. 19:16

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og så er det spørgeren.

Kl. 19:16

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest glæder det mig jo, at den fungerende sundhedsminister ikke finder det spørgsmål polemisk, som jeg nu i dag igen ordret har fremført skriftligt, og som jeg stillede i onsdags, og som den »ikkefungerende« sundhedsminister i pressen måtte affærdige med, at man fandt det polemisk og hypotetisk. Måske var det noget, der hang lidt sammen med, at ministeren var kommet til at tage munden lidt fuld, for så vidt angik hendes trusler mod regionerne, men det skal jeg ikke blande mig i, det må være en intern sag. Faktum er jo nu engang, at vi på det her område har set en række tilfælde, hvor loven om maksimale ventetider på kræftområdet ikke er blevet overholdt, og det er også derfor, jeg synes, det er relevant at stille ministeren et spørgsmål.

Hvis det viser sig, at der om 1, 2, 3 eller 4 måneder fortsat er kræftpatienter, som ikke får den behandling, som de ifølge loven har krav på, hvad er så regeringens svar til de kræftpatienter? Er det, at det er noget, som man vil drøfte i økonomiforhandlingerne, som ministeren siger her, og at vi dermed må forstå det sådan, at ministeren er positivt indstillet over for at indføre sanktioner på det her område? Eller hvordan skal jeg forstå ministerens svar?

Kl. 19:17

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og ministeren.

Kl. 19:17

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Jeg forventer, at regionerne får løst det her problem. Det synes jeg er det første udgangspunkt. Vi har et problem, hvor helt almindelige mennesker kommer i klemme med et kræftforløb, som måske kunne være blevet ordnet lidt hurtigere. Vi ved, at det, at man bliver henvist hurtigt, og at man får en hurtig behandling, gør, at det er langt mere sandsynligt, at man overlever. Der er jo rigtig mange danskere, der får kræft, så det er noget, vi oplever rigtig tæt på, ofte også vores egne familier. Så det er et problem, vi skal have løst, det er en høj prioritet for os. Derfor er vi jo også gået i gang med at have en månedlig indberetning af ventetiderne. Sundhedsstyrelsen indfører her fra den 1. februar en månedlig indberetning af ventetider fra regionernes ledelser til Sundhedsstyrelsen, fordi vi vil holde øje med det her. Det er ikke noget, vi har tænkt os at lade gå i glemmebogen.

Grunden til, at vi vil holde øje med det, er jo også, at det i sidste ende, hvis vi kommer så langt ud, så vil være noget, man vil skulle

diskutere i økonomiforhandlingerne, men på det stadi er vi endnu ikke. Selv om det er meget problematisk, at man ikke har løst problemet, så er vi stadig væk et sted, hvor vi må sige, at vi, hvis regionerne viser bedre taktik – og det jeg er sikker på at de gør – kan komme videre, for den enkelte kræftpatients skyld.

Kl. 19:18

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og spørgeren for det sidste spørgsmål.

Kl. 19:18

Sophie Løhde (V):

Ja, jeg synes jo, det er fint, at man siger, at man vil holde øje. Det tror jeg sådan set samtlige folketingsmedlemmer er enige i er en god idé at man gør. Der var også behov for, at man holdt bedre øje, end man hidtil har gjort, så hermed en kvittering for den del. Det, jeg bare spørger om, er, om det, hvis det øje så ser, at loven på nogle enkelte områder fortsat ikke bliver overholdt, så skal have nogen konsekvenser for den måde, som regionerne driver det her på i dag. Skal det have nogen konsekvenser for regionerne, at man ikke overholder loven? Eller er ministerens svar til de pågældende kræftpatienter, at det ikke skal have nogen konsekvenser, at regionerne ikke overholder den lov, som et flertal herinde i Folketinget har vedtaget, og som jo i øvrigt er altafgørende for patienternes chance for overlevelse?

Det er jo sådan en meget principiel stillingtagen, altså om man synes, der bare skal holdes øje, eller om man også synes, at det rent faktisk skal have konsekvenser, hvis de ikke overholder den lov, som er vedtaget.

Kl. 19:19

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Tak, og ministeren.

Kl. 19:19

(Ministeren for sundhed og forebyggelse (fg.))

Pia Olsen Dyhr (, fg.):

Der er ingen tvivl om, at det skal have konsekvenser, hvis regionerne ikke overholder det her. Derfor overvåger vi og holder også øje med, om regionerne leverer på det her. Jeg vil gøre opmærksom på, at den rapport, som Rigsrevisionen er kommet med i dag, går fra 2008 til 2011. Under den tidligere regering har man ikke haft styr på ventetiderne på 14-dages-forløbene, det er så én ting, der er få tilfælde, men en anden ting er pakkeforløbene, og her har der været større problemer, og det er det, vi nu prøver at rydde op i. Jeg har ikke lyst til at være polemisk og sige, hvem det er, der har skylden. Jeg vil sige, at vi nu rydder op i det, for jeg er sådan set enig med spørgeren i, at der skal findes en løsning på det her problem, og at folk ikke er godt stillet med, at det ikke bliver løst. For vi ved, at man overlever, hvis man får en hurtig behandling.

Kl. 19:20

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Spørgsmålet er afsluttet. Tak til ministeren, og tak til spørgeren, fru Sophie Løhde.

Kl. 19:20

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Marianne Jelved):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 19. januar 2012, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:21).
